

EBA/GL/2022/03

18. marts 2022

Retningslinjer

for fælles procedurer og metoder for
tilsynskontrol- og vurderingsprocessen (SREP) og
tilsynsmæssige stresstest

Compliance- og indberetningsforpligtelser

Status for disse retningslinjer

1. Dette dokument indeholder retningslinjer, der er udstedt i medfør af artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010¹. I henhold til artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010 skal de kompetente myndigheder og finansielle institutter bestræbe sig på bedst muligt at efterleve disse retningslinjer.
2. Retningslinjerne afspejler EBA's syn på passende tilsynspraksis inden for Det Europæiske Finanstilsynssystem eller på, hvordan EU-retten bør anvendes inden for et bestemt område. De kompetente myndigheder, som er omhandlet i artikel 4, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1093/2010, og som er omfattet af retningslinjerne, bør efterleve disse ved i fornødent omfang at indarbejde dem i deres praksis (f.eks. ved at ændre deres retlige rammer eller deres tilsynsprocesser), også hvor retningslinjerne primært er rettet mod institutter.

Indberetningskrav

3. Ifølge artikel 16, stk. 3, i EBA-forordningen skal kompetente myndigheder inden 27.12.2022 underrette EBA, om de efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer eller i modsat fald angive begrundelsen herfor. Såfremt EBA ikke er blevet underrettet inden denne dato, vil EBA anse de kompetente myndigheder for ikke at efterleve retningslinjerne. Underretninger bør fremsendes ved udfyldelse af skemaet på EBA's websted med referencen "EBA/GL/2022/03". Underretninger bør fremsendes af personer med behørig beføjelse til at indberette efterlevelse på vegne af deres kompetente myndigheder. Enhver ændring af status med hensyn til efterlevelse skal også indberettes til EBA.
4. Underretninger offentliggøres på EBA's websted i henhold til artikel 16, stk. 3.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

Afsnit 1. Emne, definitioner, anvendelsesomfang og gennemførelse

1.1 Emne

5. I disse retningslinjer angives en række fælles procedurer og metoder for funktionsmåden af tilsyns kontrol- og vurderingsprocessen (SREP), der er omhandlet i artikel 97 og artikel 107, stk. 1, litra a), i direktiv 2013/36/EU², herunder for vurdering af organiseringen og behandlingen af de risici, herunder hvidvask og terrorfinansiering, der er omhandlet i artikel 76-87 i dette direktiv, og for de processer og foranstaltninger, der iværksættes på grundlag af artikel 98, 100, 101, 102, 104, 104a, 104b, 104c, 105 og 107, stk. 1, litra b) og artikel 117 i dette direktiv. Derudover har disse retningslinjer til formål at fastlægge fælles metoder, der skal anvendes af de kompetente myndigheder, når de gennemfører tilsynsstresstest i forbindelse med deres SREP, jf. artikel 100, stk. 2, i direktiv nr. 2013/36/EU.
6. Disse retningslinjer fastlægger ikke metoder til stresstest, der foretages af EBA i samarbejde med andre kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 22 i forordning (EU) nr. 1093/2010. De redegør snarere for anvendelsesområdet for stresstest og hjælper med at fastlægge passende rammer for overvejelser omkring fremtidige EBA-stresstest som blot en del af pakken af tilsynsmæssige stresstest.
7. Disse retningslinjer er rettet til de kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra i) og viii), i EBA-forordningen.

1.2 Definitioner

8. Medmindre andet er angivet, har de udtryk, der er anvendt og defineret i EU-forordning nr. 575/2013³, direktiv nr. 2013/36/EU, direktiv nr. 2014/59/EU⁴ eller EBA's retningslinjer for institutternes stresstest⁵, den samme betydning i retningslinjerne. I disse retningslinjer forstås ved:

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EF af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

⁵ [EBA's retningslinjer for institutternes stresstest](#) (EBA/GL/2018/04).

"AML/CFT-tilsynsmyndighed": en kompetent myndighed med ansvar for tilsyn med institutters overholdelse af bestemmelserne i direktiv (EU) 2015/849.

"Kapitalbufferkrav": de kapitalgrundlagskrav, der er præciseret i afsnit VII, kapitel 4, i direktiv 2013/36/EU.

"Konsoliderende institut": et institut, der skal overholde tilsynskravene på grundlag af den konsoliderede situation, i overensstemmelse med første del, afsnit 2, kapitel 2, i forordning (EU) nr. 575/2013.

"Adfærdsrisiko": den nuværende eller potentielle risiko for tab for et institut som følge af forsætlig eller uagtsom adfærd, herunder uhensigtsmæssig levering af finansielle tjenesteydelser.

"Likviditetsdækningspotentiale": instituttets evne til at besidde eller have adgang til overskydende likviditet på kort, mellemlang og lang sigt for at imødegå stressscenarier.

"Kreditspændsrisiko": den risiko, der opstår, når finansielle gældsinstrumenters markedsværdi ændres på grund af variationer i kreditspændet.

"Fundingrisiko": risikoen for, at instituttet kommer til at mangle stabile finansieringskilder på mellemlang og lang sigt, hvilket resulterer i en aktuel eller potentiel risiko for, at det ikke kan opfylde sine finansielle forpligtelser – f.eks. betalinger og behov for sikkerhedsstillelse – der forfalder på mellemlang til lang sigt, eller ikke kan opfylde disse forpligtelser, uden at det medfører uacceptabelt høje fundingomkostninger.

"Valutaudlån": udlån til låntagere, uanset kreditfacilitetens juridiske form (f.eks. i form af udsudte betalinger eller lignende finansielle ordninger), i andre valutaer end det lovlige betalingsmiddel i det land, hvor låntageren har bopæl.

"Valutarisiko": den aktuelle eller potentielle risiko for instituttets indtjening og kapitalgrundlag, der opstår ved valutaudlån til uafdækkede låntagere.

"Proces til vurdering af det interne kapitalgrundlag (ICAAP)": den proces til identifikation, måling, styring og overvågning af den interne kapital, som instituttet fastlægger i medfør af artikel 73 i direktiv 2013/36/EU.

"Proces til vurdering af den interne likviditet (ILAAP)": den proces til identifikation, måling, styring og overvågning af likviditeten, som instituttet indfører i medfør af artikel 86 i direktiv 2013/36/EU.

"Instituttets kategori": den indikator for instituttets systemiske betydning, der er fastlagt ud fra instituttets størrelse og kompleksitet og omfanget af dets aktiviteter.

"Renterisiko": den aktuelle eller potentielle risiko for instituttets indtjening og kapitalgrundlag, der opstår ved negative ændringer i rentesatserne.

"Intradagslikviditet": de midler, som instituttet har adgang til i løbet af en arbejdsdag, og som det kan anvende til at foretage betalinger med i realtid.

"Intradagslikviditetsrisiko": den aktuelle eller potentielle risiko for, at instituttet ikke forvalter sit behov for intradagslikviditet på en effektiv måde.

"Risiko i forbindelse med informations- og kommunikationsteknologi (IKT-risiko)": en tabsrisiko som følge af brud på fortroligheden, manglende integritet af systemer og data, deres utilstrækkelighed eller utilgængelighed eller manglende evne til at omlægge IT inden for rimelige tids- og omkostningsrammer, når miljøkravene eller de forretningsmæssige krav ændrer sig (dvs. fleksibilitet).

"Makroprudentielt krav" eller "makroprudentiel foranstaltning": et krav eller en foranstaltning, der pålægges af en kompetent eller udpeget myndighed for at imødegå den makroprudentielle eller systemiske risiko.

"Væsentlig valuta": en valuta, hvori instituttet besidder væsentlige balanceførte eller ikkebalanceførte positioner.

"Risiko for hvidvask og terrorfinansiering (ML/TF-risiko)": risikoen som defineret i EBA's retningslinjer for risikobaseret tilsyn⁶.

"Overordnet kapitalkrav (OCR)": summen af det samlede SREP-kapitalkrav (TSCR), kapitalbufferkravene og de makroprudentielle krav, der er udtrykt som kapitalgrundlagskrav.

"Overordnet gearingsgradkrav (OLRR)": summen af det samlede SREP-gearingsgradkrav (TSLRR) og G-SII-gearingsgradbufferkravet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 1a, i forordning (EU) nr. 575/2013.

"Overordnet SREP-vurdering": ajourført vurdering af et instituts overordnede levedygtighed baseret på en vurdering af SREP-elementerne.

"Overordnet SREP-score": numerisk indikator for den overordnede risiko for instituttets levedygtighed baseret på den overordnede SREP-vurdering.

"Vejledende niveau af yderligere kapitalgrundlag (P2G)": omfanget og kvaliteten med hensyn til det kapitalgrundlag, som instituttet forventes at besidde ud over dets OCR, som er fastsat i overensstemmelse med kriterierne i disse retningslinjer.

"Vejledende niveau af yderligere kapitalgrundlag vedrørende risikoen for overdreven gearing (P2G-LR)": omfanget og kvaliteten med hensyn til det kapitalgrundlag, som instituttet

⁶ EBA's retningslinjer vedrørende kendetegnene ved en risikobaseret tilgang til tilsyn med bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering og de skridt, der skal tages, når der føres tilsyn på et risikobaseret grundlag, jf. artikel 48, stk. 10, i direktiv (EU) 2015/849 (om ændring af de fælles retningslinjer ESAs/2016/72) ("Retningslinjerne vedrørende risikobaseret tilsyn") (EBA/GL/2021/16).

forventes at besidde ud over dets OLRR, som er fastsat i overensstemmelse med kriterierne i disse retningslinjer.

"Søjle 2-krav (P2R)" eller "krav om yderligere kapitalgrundlag": de krav til yderligere kapitalgrundlag, som er pålagt i henhold til artikel 104, stk. 1, litra a), i direktiv 2013/36/EU for at imødegå andre risici end risikoen for overdreven gearing.

"Søjle 2-krav vedrørende risikoen for overdreven gearing (P2R-LR)" eller "krav om yderligere kapitalgrundlag for at imødegå risikoen for overdreven gearing": de krav om yderligere kapitalgrundlag, der pålægges i henhold til artikel 104, stk. 1, litra a), i direktiv 2013/36/EU for at imødegå risikoen for overdreven gearing.

"Omdømmerisiko": den aktuelle eller potentielle risiko, som en skade på instituttets omdømme udgør for instituttets indtjening, kapitalgrundlag eller likviditet.

"Risikoappetit": det samlede risikoniveau og de typer af risici, som instituttet er villigt til at påtage sig for at nå sine strategiske mål inden for rammerne af sin risikokapacitet og i overensstemmelse med sin forretningsmodel.

"Risikoscore": det numeriske udtryk, der opsummerer en tilsynsmæssig vurdering af en individuel risiko for kapital, likviditet og finansiering, der repræsenterer sandsynligheden for, at en risiko vil have en betydelig tilsynsmæssig indvirkning på instituttet, (f.eks. et potentielt tab), efter at have overvejet risikostyring og -kontroller og før overvejelse af instituttets evne til at afbøde risikoen gennem tilgængelige kapital- eller likviditetsressourcer.

"Kapitalrisici": specifikke risici, der i givet fald vil få væsentlige tilsynsmæssige konsekvenser for instituttets kapitalgrundlag inden for de næste 12 måneder. Kapitalrisici omfatter, men er ikke begrænset til, de risici, der er omhandlet i artikel 79-87 i direktiv 2013/36/EU.

"Likviditets- og fundingrisici": specifikke risici, der i givet fald vil få væsentlige tilsynsmæssige konsekvenser for instituttets likviditet over forskellige tidshorisonter.

"SREP-element": et af følgende elementer: forretningsmodelanalyse, vurdering af intern ledelse og risikokontroller på institutniveau, vurdering af kapitalrisici, SREP-kapitalvurdering, vurdering af likviditets- og fundingrisici eller SREP-likviditetsvurdering.

"Strukturel valutarisiko": risikoen i forbindelse med aktier, der tilføres udenlandske filialer og datterselskaber i en anden valuta end moderselskabets indberetningsvaluta.

"Tilsynsmæssige benchmarks": risikospecifikke kvantitative redskaber, som udvikles af den kompetente myndighed for at vurdere, hvilket kapitalgrundlag der kræves for at dække risici eller risikoelementer, der ikke er omfattet af forordning (EU) nr. 575/2013.

"Overlevelsesperiode": den periode, hvori instituttet kan fortsætte driften i stresssituationer og stadig opfylde sine betalingsforpligtelser.

"Samlet risikoeksponering (TREA)": den samlede risikoeksponering, der er defineret i artikel 92 i forordning (EU) nr. 575/2013.

"Samlet SREP-kapitalkrav (TSCR)": summen af de kapitalgrundlagskrav, der er præciseret i artikel 92, stk. 1, litra a)-c), i forordning (EU) nr. 575/2013, og de krav om yderligere kapitalgrundlag, der er fastsat i overensstemmelse med kriterierne i disse retningslinjer for at imødegå andre risici end risikoen for overdreven gearing.

"Samlet SREP-gearingsgradkrav (TSLRR)": summen af de kapitalgrundlagskrav, der er præciseret i artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, og de krav om yderligere kapitalgrundlag, der er fastsat i overensstemmelse med kriterierne i disse retningslinjer for at imødegå risikoen for overdreven gearing.

"Uafdækkede låntagere": detail- og SMV-låntagere uden en naturlig eller finansiell afdækning, som er udsat for valutamismatch mellem lånets valuta og dækningsvalutaen; naturlig risikoafdækning omfatter navnlig de tilfælde, hvor låntagere modtager indkomst i udenlandsk valuta (f.eks. pengeoverførsler/eksportindtægter), mens finansiell afdækning normalt forudsætter, at der foreligger en kontrakt med et finansielt institut.

"Levedygtighedsscore": numerisk udtryk, der opsummerer den tilsynsmæssige vurdering af et SREP-element, og derved giver en indikation af risikoen for instituttets levedygtighed baseret på det vurderede SREP-element.

1.3 Anvendelsesomfang

9. De kompetente myndigheder bør anvende disse retningslinjer i det omfang, der er fastsat i artikel 110 i direktiv 2013/36/EU, og under hensyntagen til de krav og undtagelser, der anvendes i medfør af artikel 108 og 109 i direktiv 2013/36/EU.
10. For de moderselskaber og datterselskaber, der indgår i konsolideringen, bør de kompetente myndigheder afpasse dybden og detaljeringsgraden af deres vurderinger efter det anvendelsesomfang, der er fastsat i kravene i første del, afsnit II, i forordning (EU) nr. 575/2013, og bl.a. tage hensyn til de undtagelser, der anvendes i medfør af artikel 7, 10 og 15 i forordning (EU) nr. 575/2013 og artikel 21 i direktiv 2013/36/EU.
11. Når et institut har et datterselskab i samme medlemsstat, men ikke har indrømmet undtagelser i henhold til første del i forordning (EU) nr. 575/2013, kan der anvendes en forholdsmæssig tilgang ved vurderingen af kapital- og likviditetsgrundlaget, hvor der fokuseres på at vurdere allokeringen af kapital og likviditet mellem enhederne og på potentielle hindringer for overførsel af kapital eller likviditet inden for koncernen.
12. For grænseoverskridende koncerner bør de proceduremæssige krav anvendes på en koordineret måde inden for rammerne af tilsynskollegier, der er oprettet i medfør af artikel 116 eller 51 i direktiv 2013/36/EU. Det forklares nærmere i afsnit 11, hvordan disse retningslinjer finder anvendelse på grænseoverskridende koncerner og de enheder, som de består af.

13. Når et institut har oprettet en likviditetsundergruppe i medfør af artikel 8 i forordning (EU) nr. 575/2013, bør de kompetente myndigheder foretage deres vurdering af likviditets- og fundingrisiciene og anvende tilsynsforanstaltninger i forhold til likviditetsundergruppen for de enheder, der indgår i denne undergruppe.

1.4 Anvendelsesdato

14. Disse opdaterede retningslinjer finder anvendelse fra den 1. januar 2023. []

1.5 Ophævelse

15. EBA's retningslinjer for fælles procedurer og metoder for tilsynskontrol- og vurderingsprocessen (SREP) og tilsynsmæssige stresstest (EBA/GL/2014/13) og de reviderede retningslinjer af 19. juli 2018 (EBA/GL/2018/03) ophæves med virkning fra den 1. januar 2023. Henvisningerne til de ophævede retningslinjer forstås som henvisninger til disse retningslinjer.

Afsnit 2. Den fælles SREP

2.1 Oversigt over de fælles SREP-rammer

16. De kompetente myndigheder bør sikre, at et instituts SREP indeholder følgende komponenter:

- a. klassificering af instituttet og periodisk gennemgang af denne klassificering
- b. overvågning af nøgletalsindikatorer
- c. forretningsmodelanalyse (BMA)
- d. vurdering af intern ledelse og kontroller på institutniveau
- e. vurdering af kapitalrisici
- f. vurdering af likviditetsrisici
- g. vurdering af omfanget af instituttets kapitalgrundlag
- h. vurdering af omfanget af instituttets likviditet
- i. overordnet SREP-vurdering
- j. tilsynsforanstaltninger (og om nødvendigt foranstaltninger til tidlig indgriben).

2.1.1 Kategorisering af institutter

17. De kompetente myndigheder bør inddele alle institutter under deres tilsyn i følgende kategorier:

- ▶ Kategori 1 – alle institutter defineret som "store institutter" i medfør af artikel 4, stk. 1, led 146, i forordning (EU) nr. 575/2013 og, hvor det er passende, andre institutter, der identificeres af de kompetente myndigheder, baseret på en vurdering af instituttets størrelse og interne organisation og på arten, omfanget og kompleksiteten af dets aktiviteter. De kompetente myndigheder kan beslutte at klassificere "store institutter" i henhold til artikel 4, stk. 1, led 146, i forordning (EU) nr. 575/2013, som ikke er G-SII'er eller O-SII'er, som kategori 2-institutter, alt efter hvad der er relevant, på grundlag af en vurdering af instituttets risikoprofil.
- ▶ Kategori 2 – mellemstore til store institutter, bortset fra dem, der er omfattet af kategori 1, som ikke er et "lille og ikkekomplekst institut" som defineret i artikel 4, stk. 1, led 145, i forordning (EU) nr. 575/2013, og som opererer på hjemmemarkedet eller med betydelige grænseoverskridende aktiviteter inden for

flere forretningsområder, herunder andre forretningsområder end bankvirksomhed, og tilbyder kredit- og finansielle produkter til detail- og erhvervskunder; institutter, der på grund af deres størrelse, aktiviteter eller forretningsmodel (f.eks. centrale institutter i en institutsikringsordning, CCP'er, CSD'er, centralbanker eller sparekasser) anses for vigtige for økonomien (f.eks. med hensyn til samlede aktiver i forhold til bruttonationalproduktet – TA/BNP) eller for banksektoren i en bestemt medlemsstat.

- ▶ Kategori 3 – andre små og mellemstore institutter end dem, der er omfattet af kategori 1 og 2, som ikke er et "lille og ikkekomplekst institut" som defineret i artikel 4, stk. 1, led 145, i forordning (EU) nr. 575/2013, og som opererer på hjemmemarkedet eller med ikkevæsentlige grænseoverskridende aktiviteter, og som opererer inden for et begrænset antal forretningsområder, og som primært tilbyder kreditprodukter til detail- og erhvervskunder med et begrænset udbud af finansielle produkter; specialiserede institutter med mindre betydelige markedsandele inden for deres forretningsområder eller betalingssystemer eller finansielle børser.
- ▶ Kategori 4 – alle institutter defineret som et "lille og ikkekomplekst institut" i medfør af artikel 4, stk. 1, led 145, i forordning (EU) nr. 575/2013 og alle andre små ikkekomplekse institutter, der ikke falder ind under kategori 1-3 (f.eks. med et begrænset aktivitetsområde og ikkebetydelige markedsandele i deres forretningsområder).

18. Kategoriseringen bør afspejle vurderingen af den systemiske risiko, som institutterne udgør for det finansielle system. De kompetente myndigheder bør lægge den til grund for anvendelsen af proportionalitetsprincippet, jf. afsnit 2.4, og ikke benytte den til at afspejle kvaliteten af et institut.
19. De kompetente myndigheder bør basere klassificeringen på de tilsynsdata, der indberettes, og på oplysninger fra den foreløbige forretningsmodelanalyse (se afsnit 4.2). Klassificeringen bør gennemgås regelmæssigt eller i forbindelse med skelsættende virksomhedshændelser såsom store afhændelser, fusioner eller erhvervelser, vigtige strategiske tiltag osv.

2.1.2 Løbende vurdering af risici

20. De kompetente myndigheder bør løbende vurdere de risici, som instituttet er eller kan blive eksponeret for, ved hjælp af:
 - a. overvågning af nøgletalsindikatorer, jf. afsnit 3
 - b. forretningsmodelanalyse, jf. afsnit 4
 - c. vurdering af intern ledelse og kontroller på institutniveau, jf. afsnit 5

- d. vurdering af kapitalrisici, jf. afsnit 6
 - e. vurdering af likviditets- og fundingrisici, jf. afsnit 8.
21. Vurderingerne bør foretages i overensstemmelse med de proportionalitetskriterier, der er fastsat i afsnit 2.4. Vurderingerne bør tages op til revision, hvis nye oplysninger kommer for en dag.
22. De kompetente myndigheder bør sikre, at resultaterne af de ovenfor nævnte vurderinger:
- a. dokumenteres klart i et resumé af resultaterne
 - b. afspejles i en score, som fastsættes i overensstemmelse med de særlige anvisninger i det afsnit i disse retningslinjer, der omhandler det pågældende element
 - c. understøtter vurderingerne af andre elementer eller afstedkommer en tilbunds gående undersøgelse af uoverensstemmelser mellem vurderingerne af disse elementer
 - d. bidrager til den overordnede SREP-vurdering og -score
 - e. resulterer i tilsynsforanstaltninger, når dette er passende, og lægges til grund for de beslutninger, der træffes om disse foranstaltninger.

2.1.3 Periodisk vurdering af kapital- og likviditetsgrundlaget

23. De kompetente myndigheder bør regelmæssigt kontrollere, om instituttets kapitalgrundlag og likviditet er tilstrækkeligt med hensyn til at sikre en forsvarlig dækning af de risici, som instituttet er eller kan blive eksponeret for, ved hjælp af:
- a. SREP-kapitalvurdering, jf. afsnit 7
 - b. SREP-likviditetsvurdering, jf. afsnit 9.
24. De periodiske vurderinger bør foretages i overensstemmelse med de proportionalitetskriterier, der er fastsat i afsnit 2.4. De kompetente myndigheder kan vælge at foretage hyppigere vurderinger. De kompetente myndigheder bør tage deres vurdering op til revision, hvis der fremkommer væsentlige nye resultater af SREP-risikovurderingen, og hvis de kompetente myndigheder finder, at resultaterne kan få væsentlig indvirkning på instituttets kapitalgrundlag og/eller likviditet.
25. De kompetente myndigheder bør sikre, at vurderingsresultaterne:
- a. dokumenteres klart i et resumé

- b. afspejles i den score, der fastsættes for instituttets kapital- og likviditetsgrundlag, i overensstemmelse med anvisningerne i afsnittet om det pågældende element
- c. bidrager til den overordnede SREP-vurdering og -score
- d. tager hensyn til og informerer om det tilsynsmæssige krav om, at instituttet skal have et kapitalgrundlag og/eller en likviditet, der er større end mindstekravene i forordning (EU) nr. 575/2013, eller om eventuelle andre tilsynsforanstaltninger.

2.1.4 Overordnet SREP-vurdering

26. De kompetente myndigheder bør løbende vurdere instituttets risikoprofil og dets levedygtighed i forbindelse med den overordnede SREP-vurdering, der er omhandlet i afsnit 10. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med den overordnede SREP-vurdering undersøge, om der er risiko for, at instituttet går konkurs, baseret på dets kapitalgrundlag og likviditet, ledelse, kontroller og/eller forretningsmodel eller -strategi, og på denne baggrund undersøge, om det er nødvendigt at træffe foranstaltninger til tidlig indgriben, og/eller undersøge, om instituttet kan betragtes som nødlidende eller forventeligt nødlidende.
27. Vurderingen bør gennemgås løbende i lyset af risikovurderingernes resultater eller udfaldet af SREP-kapital- og SREP-likviditetsvurderingerne.
28. De kompetente myndigheder bør sikre, at vurderingsresultaterne:
- a. afspejles i den score, der fastsættes for instituttets overordnede levedygtighed, i overensstemmelse med anvisningerne i afsnit 10
 - b. dokumenteres klart i et resumé af den overordnede SREP-vurdering, der omfatter de fastsatte SREP-scoringer (samlet set og for de enkelte elementer) og eventuelle tilsynsresultater, der er opnået i løbet af de seneste 12 måneder
 - c. danner grundlag for den tilsynsmæssige afgørelse om, hvorvidt instituttet kan betragtes som "nødlidende eller forventeligt nødlidende" i medfør af artikel 32 i direktiv 2014/59/EU.

2.1.5 Dialog med institutter, anvendelse af tilsynsforanstaltninger og formidling af resultater

29. Ifølge den minimumsengagementsmodel, der er angivet i afsnit 2.4, bør de kompetente myndigheder indgå i dialog med institutterne med henblik på at vurdere de enkelte SREP-elementer som anført i afsnittene om de pågældende elementer.
30. De kompetente myndigheder bør træffe tilsynsforanstaltninger som omhandlet i afsnit 10 baseret på den overordnede SREP-vurdering og på vurderingerne af de enkelte SREP-elementer. Tilsynsforanstaltningerne er inddelt i følgende kategorier i disse retningslinjer:

- a. kapitalforanstaltninger
 - b. likviditetsforanstaltninger
 - c. andre tilsynsforanstaltninger (herunder foranstaltninger til tidlig indgriben).
31. Når resultaterne af overvågningen af nøgletalsindikatorer, vurderingen af SREP-elementer eller andre tilsynsaktiviteter kræver, at der anvendes tilsynsforanstaltninger for at afhjælpe presserende problemer, bør de kompetente myndigheder ikke vente på, at vurderingen af samtlige SREP-elementer og ajourføringen af den overordnede SREP-vurdering er afsluttet, men bestemme, hvilke foranstaltninger der kræves for at rette op på den pågældende situation, og dernæst fortsætte med at ajourføre den overordnede SREP-vurdering.
32. De kompetente myndigheder bør også indgå i dialog baseret på resultaterne af den overordnede SREP-vurdering og de tilhørende tilsynsforanstaltninger og ved processens afslutning underrette instituttet om, hvilke tilsynsforanstaltninger det har pligt til at rette sig efter som beskrevet i afsnit 2.4.

2.2 Beregning af SREP-score

33. De kompetente myndigheder bør tildele risiko- og levedygtighedsscorer for at sammenfatte resultaterne af vurderingen af forskellige risikokategorier og elementer i SREP-rammerne.
34. Ved vurderingen af de enkelte SREP-elementer bør de kompetente myndigheder anvende en række scorer – 1 (lav risiko), 2 (middellav risiko), 3 (middelhøj risiko) og 4 (høj risiko) – som afspejler deres tilsynsmæssige vurdering, baseret på de relevante beregningstabeller i afsnittene om de pågældende elementer. De kompetente myndigheder bør tage udgangspunkt i de ledsagende "betragtninger", der er anført i disse tabeller, når de træffer deres tilsynsafgørelser (det er altså ikke nødvendigt, at instituttet matcher alle de "betragtninger", der er knyttet til risikoscoren "1", for at det kan opnå en risikoscore på "1"), og/eller videreudvikle dem eller tilføje yderligere betragtninger. De kompetente myndigheder bør tildele risikoscoren "4" for den værst mulige vurdering (selv om instituttets situation er værre end den, der beskrives i "betragtningerne" vedrørende risikoscoren "4", skal der alligevel tildeles en risikoscore på "4").
35. De kompetente myndigheder kan ved anvendelsen af retningslinjerne indføre en mere detaljeret scoring til interne formål (f.eks. ressourceplanlægning), såfremt de holder sig inden for de overordnede scoringsrammer i disse retningslinjer.
36. De kompetente myndigheder bør sikre, at alle scorer gennemgås regelmæssigt og som minimum med den hyppighed, der er angivet i afsnit 2.4, samt hurtigst muligt i tilfælde af væsentlige nye resultater eller hændelser.

2.2.1 Risikoscorer

37. De kompetente myndigheder bør fastsætte risikoscorer for de individuelle kapitalrisici i overensstemmelse med kriterierne i afsnit 6 og scorer for likviditets- og fundingrisici i overensstemmelse med kriterierne i afsnit 8. Disse scorer repræsenterer sandsynligheden for, at en risiko vil have en betydelig tilsynsmæssig indvirkning på instituttet, (f.eks. et potentielt tab), efter at der er taget hensyn til kvaliteten af risikokontroller med henblik på at afbøde denne indvirkning (dvs. restrisiko), men før instituttets evne til at afbøde risikoen gennem tilgængelige kapital- eller likviditetsressourcer tages i betragtning.
38. De kompetente myndigheder bør først og fremmest basere risikoscoren på vurderingen af den iboende risiko, men de bør også anstille betragtninger om risikostyringen og -kontrollerne. Navnlig kan styrings- og kontrolomfanget øge eller – i særlige tilfælde – mindske risikoen for en væsentlig tilsynsmæssig påvirkning (betragtninger om den iboende risiko kan således føre til under- eller overvurdering af risikoniveauet afhængig af styrings- og kontrolomfanget). Vurderingen af den iboende risiko og tilstrækkeligheden af styrings- og kontrolomfanget bør baseres på de betragtninger, der er angivet i tabel 4-7 og 9-10.
39. De kompetente myndigheder kan anvende andre metoder til fastsættelse af individuelle risikoscorer. Der kan fastsættes særskilte risikoscorer for den iboende risiko og for risikostyringens og -kontrollernes kvalitet (hvilket resulterer i et foreløbigt og en endelig risikoscore) eller samlet. De kompetente myndigheder kan også indføre aggregeringsmetoder til aggregering af individuelle kapitalrisici og likviditets- og fundingrisici.

2.2.2 Levedygtighedsscorer, herunder en overordnet SREP-score

40. De kompetente myndigheder bør fastsætte scorer separat for at opsummere risikoniveauet for instituttets levedygtighed ud fra resultaterne af vurderingen af de fire SREP-elementer:
 - a. forretningsmodel og strategi i overensstemmelse med kriterierne i afsnit 4
 - b. intern ledelse og kontroller på institutniveau i overensstemmelse med kriterierne i afsnit 5
 - c. kapitalgrundlag i overensstemmelse med kriterierne i afsnit 7
 - d. likviditetsgrundlag i overensstemmelse med kriterierne i afsnit 9.
41. Med hensyn til kapital- og likviditetsgrundlaget udgør disse scorer den tilsynsmæssige vurdering af kapaciteten i instituttets kapital- og likviditetsressourcer med hensyn til at mindske/dække individuelle kapitalrisici og likviditets- og fundingrisici som angivet i afsnit 6 og 8 og/eller andre elementer, for hvilke yderligere kapitalgrundlag er fastlagt, som angivet i afsnit 7.
42. De kompetente myndigheder bør også fastsætte en overordnet SREP-score i overensstemmelse med kriterierne i afsnit 10. Denne score bør tildeles på grundlag af en

tilsynsmæssig vurdering og bør repræsentere tilsynsmyndighedernes vurdering af instituttets overordnede levedygtighed.

43. De kompetente myndigheder bør sikre, at scoren for forretningsmodellen, den interne ledelse og kontrollerne på institutniveau, kapital- og likviditetsgrundlaget samt den overordnede SREP-score opfylder følgende mål:
- a. angiver sandsynligheden for, at der kan træffes tilsynsforanstaltninger for at løse problemer i overensstemmelse med kriterierne i afsnit 10
 - b. fungerer som en udløsningsmekanisme for afgørelsen om, hvorvidt der bør træffes foranstaltninger til tidlig indgriben i overensstemmelse med EBA's retningslinjer for udløsningsmekanismer for tidlig indgriben⁷
 - c. hjælper med prioritering og planlægning af tilsynsmæssige ressourcer og fastlæggelse af prioriteter i tilsynsprogrammet (SEP).
44. De kompetente myndigheder bør sikre, at den overordnede SREP-score, der tildeles på grundlag af det samlede billede af truslerne fra de fire SREP-elementer, giver en indikation af instituttets samlede levedygtighed, herunder om instituttet er "nødlidende eller forventeligt nødlidende" som omhandlet i artikel 32 i direktiv 2014/59/EU, idet der også tages hensyn til EBA's retningslinjer vedrørende "nødlidende eller forventeligt nødlidende"⁸. Hvis resultatet af den overordnede SREP-vurdering tyder på, at et institut kan anses for at være "nødlidende eller forventeligt nødlidende", skal de kompetente myndigheder anvende scoren "F" og følge processen for samarbejde med afviklingsmyndighederne, jf. artikel 32 i direktiv 2014/59/EU.

2.3 Organisatoriske ordninger

45. De kompetente myndigheder bør med henblik på SREP-processens gennemførelse sikre, at deres organisatoriske ordninger mindst omfatter følgende:
- a. en beskrivelse af tilsynspersonalets roller og ansvar i forbindelse med SREP-processens gennemførelse og de relevante indberetningsveje både under normale forhold og i nødsituationer
 - b. procedurer for dokumentering og registrering af resultater og tilsynsafgørelser
 - c. ordninger for godkendelse af resultater og risikoscorer samt eskaleringsprocedurer, når der foreligger afvigende holdninger hos den kompetente myndighed, både under normale forhold og i nødsituationer

⁷ EBA's retningslinjer for udløsningsmekanismer for tidlig indgriben ([EBA/GL/2015/03](#)).

⁸ EBA's retningslinjer for fortolkning af de forskellige situationer, hvor et institut anses for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende i medfør af artikel 32, stk. 6, i direktiv 2014/59/EU ([EBA/GL/2015/07](#)).

- d. ordninger for etablering af dialog med instituttet ifølge den minimumsengagementsmodel, der er angivet i afsnit 2.4, med henblik på at vurdere de enkelte SREP-elementer
- e. ordninger for høringer af et institut og formidling af resultaterne af SREP-processen til instituttet, som også afspejler samspillet inden for tilsynskollegier for grænseoverskridende koncerner og deres enheder, også i overensstemmelse med Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 710/2014⁹.

46. Når de kompetente myndigheder fastlægger ordninger for dialog med institutterne, bør de tage hensyn til de mulige følger af, at institutterne meddeles disse scorer, i forhold til de forpligtelser til offentliggørelse, som de pålægges i medfør af forordning (EU) nr. 596/2014¹⁰ samt direktiv 2014/57/EU¹¹ og 2004/109/EF¹².

2.4 Proportionalitet og tilsynsmæssigt engagement

47. De kompetente myndigheder bør anvende proportionalitetsprincippet med hensyn til omfanget, hyppigheden og intensiteten af det tilsynsmæssige engagement og dialogen med instituttet og fastsætte tilsynsmæssige forventninger til de standarder, instituttet bør opfylde, i overensstemmelse med instituttets kategori. I alle tilfælde bør der ved vurderingen af kapitalrisici og likviditets- og fundingrisici som minimum foretages en vurdering af de væsentligste individuelle risici.

48. Uanset instituttets kategori bør de kompetente myndigheder, når de informerer om resultatet af den overordnede SREP-vurdering, navnlig give følgende oplysninger:

- a. en redegørelse for størrelsen og sammensætningen af det kapitalgrundlag, som instituttet skal råde over ud over de krav, der er fastsat i forordning (EU) nr. 575/2013 og i kapitel 2 i forordning (EU) 2017/2402¹³, vedrørende risikoelementer og risici, der ikke er omfattet af disse forordninger

⁹ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 710/2014 af 23. juni 2014 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for så vidt angår betingelser for anvendelsen af den fælles beslutningsproces for institutspecifikke tilsynskrav i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU (EUT L 188 af 27.6.2014, s. 19).

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmissbrug (forordningen om markedsmissbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 1).

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/57/EU af 16. april 2014 om strafferetlige sanktioner for markedsmissbrug (direktivet om markedsmissbrug) (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 179).

¹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38).

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering og om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 35).

- b. en redegørelse for størrelsen og sammensætningen af det kapitalgrundlag, som instituttet anbefales at råde over ud over de krav, der er fastsat i afsnit VII, litra a), og kapitel 4, i direktiv 2013/36/EU
- c. en redegørelse for den likviditet, der besiddes, og eventuelle særlige likviditetskrav, der stilles af den kompetente myndighed
- d. en redegørelse for andre tilsynsforanstaltninger, herunder eventuelle foranstaltninger til tidlig indgriben, som den kompetente myndighed påtænker at iværksætte.

49. Med hensyn til hyppigheden og intensiteten af det tilsynsmæssige engagement bør de kompetente myndigheder ved planlægningen af SREP-aktiviteter rette sig efter følgende minimumsengagementsmodel (der også skitseres i tabel 1).

2.4.1 Kategori 1-institutter

50. For at sikre en passende hyppighed af tilsynsaktiviteter i forbindelse med SREP for kategori 1-institutter bør de kompetente myndigheder:

- a. overvåge nøgletalsindikatorer hvert kvartal
- b. udarbejde et dokumenteret resumé af den overordnede SREP-vurdering mindst én gang om året
- c. ajourføre vurderingerne af alle individuelle SREP-elementer mindst én gang om året
- d. underrette instituttet om resultatet af den overordnede SREP-vurdering mindst én gang om året
- e. have et løbende engagement og være i dialog med instituttets ledelsesorgan og øverste ledelse som defineret i afsnit 3, nr. 9), i direktiv 2013/36/EU for at vurdere hvert SREP-element.

2.4.2 Kategori 2-institutter

51. For at sikre en passende hyppighed af tilsynsaktiviteter i forbindelse med SREP for kategori 2-institutter bør de kompetente myndigheder:

- a. overvåge nøgletalsindikatorer hvert kvartal
- b. udarbejde et dokumenteret resumé af den overordnede SREP-vurdering mindst én gang om året
- c. ajourføre vurderingerne af alle individuelle SREP-elementer mindst hvert andet år

- d. underrette instituttet om resultatet af den overordnede SREP-vurdering mindst hvert andet år
- e. have et løbende engagement og være i dialog med instituttets ledelsesorgan og øverste ledelse med henblik på at vurdere hvert SREP-element.

2.4.3 Kategori 3-institutter

52. For at sikre en passende hyppighed af tilsynsaktiviteter i forbindelse med SREP for kategori 3-institutter bør de kompetente myndigheder:
- a. overvåge nøgletalsindikatorer hvert kvartal
 - b. udarbejde et dokumenteret resumé af den overordnede SREP-vurdering mindst én gang om året
 - c. ajourføre vurderingerne af alle individuelle SREP-elementer mindst hvert tredje år eller hyppigere, hvis væsentlige nye oplysninger om den pågældende risiko kommer for en dag
 - d. underrette instituttet om resultatet af den overordnede SREP-vurdering mindst hvert tredje år
 - e. have et risikobaseret engagement og være i dialog med instituttets ledelsesorgan og øverste ledelse (dvs. om nødvendigt) med henblik på at vurdere væsentlige risikoelementer.

2.4.4 Kategori 4-institutter

53. For at sikre en passende hyppighed af tilsynsaktiviteter i forbindelse med SREP for kategori 4-institutter bør de kompetente myndigheder:
- a. overvåge nøgletalsindikatorer hvert kvartal
 - b. udarbejde et dokumenteret resumé af den overordnede SREP-vurdering mindst én gang om året
 - c. ajourføre vurderingerne af alle individuelle SREP-elementer mindst hvert 3. år eller tidligere, hvis der fremkommer væsentlige nye oplysninger om den pågældende risiko, idet omfanget og grundigheden af revisionen af en sådan ajourføring skræddersys til instituttets specifikke risikoprofil
 - d. underrette instituttet om resultatet af den overordnede SREP-vurdering mindst hvert tredje år

- e. have et engagement og være i dialog med instituttets ledelsesorgan og øverste ledelse mindst hvert tredje år.

2.4.5 Minimumskrav til tilsynsmæssigt engagement

Tabel 1. Anvendelse af SREP på forskellige kategorier af institutter

Kategori	Overvågning af nøgletalsindikatorer	Vurdering af alle SREP-elementer (mindst)	Resumé af den overordnede SREP-vurdering	Minimumsniveau for engagement/dialog
1	Hvert kvartal	Årligt	Årligt	Løbende engagement med instituttets ledelsesorgan og øverste ledelse; engagement med instituttet med henblik på vurdering af hvert element.
2	Hvert kvartal	Hvert 2. år	Årligt	Løbende engagement med instituttets ledelsesorgan og øverste ledelse; engagement med instituttet med henblik på vurdering af hvert element.
3	Hvert kvartal	Hvert 3. år	Årligt	Risikobaseret engagement med instituttets ledelsesorgan og øverste ledelse; engagement med instituttet med henblik på vurdering af væsentlige risikoelementer.
4	Hvert kvartal	Hvert 3. år, idet omfanget og grundigheden af revisionen skræddersys til instituttets specifikke risikoprofil	Årligt	Engagement med instituttets ledelsesorgan og øverste ledelse mindst hvert tredje år.

54. Hvis de kompetente myndigheder finder, at institutter har lignende risikoprofiler, kan de foretage tematiske SREP-vurderinger af flere institutter i forbindelse med en enkelt vurdering (der kan f.eks. foretages en forretningsmodelanalyse for alle mindre realkreditinstitutter, hvis det forventes, at de har samme problemer i forhold til levedygtighed). De kompetente myndigheder kan også anvende skræddersyede metoder til anvendelse af SREP for institutter med lignende risikoprofiler såsom lignende forretningsmodeller eller geografisk placering af eksponeringer i overensstemmelse med artikel 97, stk. 4a, i direktiv 2013/36/EU.
55. De kompetente myndigheder bør, uanset hvilken kategori instituttet tilhører, fastsætte et supplerende engagementsniveau baseret på resultaterne af tidligere vurderinger af et eller

flere SREP-elementer, hvor der kræves mere omfattende tilsynsressourcer og et engagement med højere intensitet og hyppighed, der er skræddersyet til det enkelte instituts situation med hensyn til risici og sårbarheder, hvis instituttet har opnået en utilfredsstillende overordnet SREP-score (i hvert fald på midlertidigt grundlag).

56. Hvad angår institutter, som er omfattet af det tilsynsprogram, der kræves i artikel 99 i direktiv 2013/36/EU, bør de kompetente myndigheder sikre, at engagementsniveauet og anvendelsen af SREP fastlægges i dette program.
57. De kompetente myndigheder bør ved planlægningen af SREP-aktiviteter lægge særlig vægt på at koordinere deres aktiviteter med andre parter, der medvirker direkte eller indirekte i vurderingen, især når der kræves input fra instituttet og/eller andre kompetente myndigheder, der medvirker i tilsynet med grænseoverskridende koncerner, jf. afsnit 11 i disse retningslinjer.

2.4.6 Vurderingens fokus og detaljeringsgrad

58. Når de kompetente myndigheder iværksætter SREP-processen på grundlag af disse retningslinjer, bør de af hensyn til proportionaliteten anerkende, at de forskellige elementer, metodemæssige aspekter og vurderingskomponenter, der er omhandlet i afsnit 4, 5, 6 og 8, ikke er lige relevante for alle institutter. De kompetente myndigheder bør, hvor det er relevant, fastlægge vurderingens detaljeringsgrad i forhold til den kategori, som instituttet tilhører, og i forhold til instituttets størrelse og forretningsmodel samt arten, omfanget og kompleksiteten af dets aktiviteter.
59. Under hensyntagen til punkt 57 og 58 kan de kompetente myndigheder også fastlægge det specifikke fokus for SREP, hvor der foretages en mere detaljeret vurdering på udvalgte områder, mens alle andre SREP-elementer er genstand for en mindre grundig undersøgelse, men tilstrækkelig til en meningsfuld vurdering. Et sådant fokus for SREP kan være baseret på flerårig planlægning, økonomiske omstændigheder eller et instituts særlige situation. Ved fastlæggelsen af vurderingens fokus og detaljeringsgrad bør de kompetente myndigheder tage hensyn til instituttets risikoprofil, væsentligheden af de forskellige risici og eventuelle ændringer heraf, herunder dem, der er observeret i forbindelse med overvågningen af nøgleindikatorer som beskrevet i afsnit 3, stresstest som beskrevet i afsnit 12 eller i forbindelse med resultatet af tidligere SREP-vurderinger.

Afsnit 3. Overvågning af nøgletalsindikatorer

60. De kompetente myndigheder bør sørge for regelmæssig overvågning af finansielle og ikkefinansielle nøgletalsindikatorer for at holde øje med ændringer i institutternes finansielle situation og risikoprofil. De kompetente myndigheder bør også anvende denne overvågning til at identificere behovet for ajourføring af vurderingen af SREP-elementer, hvis der fremkommer væsentlige nye oplysninger uden for rammerne af de planlagte tilsynsaktiviteter. Hvis overvågningen afslører væsentlige ændringer af instituttets risikoprofil eller uregelmæssigheder i forbindelse med indikatorerne, bør de kompetente myndigheder undersøge, hvad dette skyldes, og om nødvendigt tage deres vurdering af det relevante SREP-element op til revision på baggrund af de nye oplysninger.
61. De kompetente myndigheder bør i overensstemmelse med den minimumsengagementsmodel, der beskrives i afsnit 2, overvåge finansielle og ikkefinansielle nøgletalsindikatorer mindst én gang i kvartalet for alle institutter. Afhængig af de særlige forhold, der gør sig gældende for instituttet eller den pågældende situation, kan de kompetente myndigheder dog indføre hyppigere overvågning under hensyntagen til de underliggende oplysninger, der er til rådighed (f.eks. markeddata).
62. De kompetente myndigheder bør etablere overvågningssystemer og -mønstre, der gør det muligt at identificere væsentlige ændringer og uregelmæssigheder i indikatorernes udvikling, og fastsætte tærskler, når dette er relevant. De kompetente myndigheder bør også fastlægge eskaleringsprocedurer for alle relevante indikatorer (eller kombinationer af indikatorer), der er omfattet af overvågningen, for at sikre, at uregelmæssigheder og væsentlige ændringer undersøges nærmere.
63. De kompetente myndigheder bør skræddersy de udvalgte indikatorer og deres tærskler efter de særlige forhold, der gør sig gældende for individuelle institutter eller grupper af institutter med samme karakteristika (peergrupper). Rammerne for indikatorer, overvågningsmønstre og tærskler bør afspejle instituttets størrelse, kompleksitet, forretningsmodel og risikoprofil og omfatte de geografiske områder, sektorer og markeder, hvor instituttet opererer.
64. De kompetente myndigheder bør identificere de indikatorer, der skal gøres til genstand for regelmæssig overvågning, primært ud fra den regelmæssige tilsynsindberetning og ved brug af definitionerne i de fælles indberetningsstandarder. EBA's resultattavler og de indikatorer, der overvåges af EBA, kan i givet fald tilvejebringe de oplysninger, der kræves for at overvåge de enkelte institutter.
65. De fastlagte rammer for indikatorer og resultaterne af overvågningen af nøgletalsindikatorer bør også benyttes som input til vurdering af kapitalrisici og likviditets- og fundingrisici i forbindelse med de respektive SREP-elementer.

66. Overvågningsindikatorerne bør mindst omfatte følgende institutspecifikke indikatorer:
- a. finansielle indikatorer og risikoindikatorer for alle de risikokategorier, der er omhandlet af disse retningslinjer (se afsnit 6 og 8)
 - b. alle de værdier, der følger af anvendelsen af forordning (EU) nr. 575/2013 og af de nationale regler, der gennemfører direktiv 2013/36/EU, med henblik på beregning af tilsynsmæssige minimumsforanstaltninger (f.eks. kernekapital (CT1), likviditetsdækningsgrad (LCR), net stable funding ratio (NSFR) osv.)
 - c. minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver (MREL) som fastlagt i direktiv 2014/59/EU
 - d. relevante markedsbaserede indikatorer (aktiekurser, credit default swap-spænd (CDS-spænd), obligationsspænd osv.)
 - e. eventuelle genopretningsindikatorer, der anvendes i instituttets egne genopretningsplaner
 - f. hvis det er muligt, indikatorer baseret på kvantitative eller kvalitative oplysninger fra indberetning til kompetente myndigheder, som kan indikere en ML/TF-risiko.
67. De kompetente myndigheder bør ud over institutspecifikke indikatorer om muligt angive relevante makroøkonomiske indikatorer for de geografiske områder, sektorer og markeder, hvor instituttet opererer.
68. De kompetente myndigheder bør iværksætte yderligere undersøgelser, hvis de identificerer væsentlige ændringer eller uregelmæssigheder i indikatorer (især hvis ændringerne afviger fra peergruppens resultater). De kompetente myndigheder bør nærmere bestemte:
- a. fastlægge årsagen og vurdere omfanget af de potentielle tilsynsmæssige virkninger for instituttet
 - b. dokumentere årsagen og vurderingsresultatet
 - c. tage risikovurderingen og SREP-scoren op til revision, hvis nye resultater kommer for en dag.
69. De kompetente myndigheder bør også overveje, om den regelmæssige overvågning af finansielle og ikkefinansielle nøgletalsindikatorer bør suppleres af en gennemgang af eventuelle uafhængige markedsundersøgelser og -analyser, der kan være kilde til interessante alternative synspunkter.

Afsnit 4. Forretningsmodelanalyse

4.1 Generelle betragtninger

70. I dette afsnit fastsættes der kriterier for vurdering af instituttets forretningsmodel og -strategi. De kompetente myndigheder bør anvende denne vurdering for et institut på samme niveau som den overordnede SREP-vurdering, men den kan også anvendes for forretningsområder eller produktlinjer eller på tematisk grundlag.
71. De kompetente myndigheder bør uden at gribe ind i instituttets ledelsesorgans ansvar for at varetage og tilrettelægge driften eller angive præferencer for bestemte forretningsmodeller foretage regelmæssige forretningsmodelanalyser (BMA'er) for at vurdere forretningsmæssige og strategiske risici og afgøre:
- ▶ hvor levedygtig instituttets nuværende forretningsmodel er i forhold til dens evne til at skabe et acceptabelt afkast inden for de følgende 12 måneder
 - ▶ hvor bæredygtig instituttets strategi er i forhold til dens evne til at skabe et acceptabelt afkast mindst tre år frem i tiden baseret på instituttets strategiplaner og finansielle prognoser.
72. De kompetente myndigheder bør lægge resultatet af forretningsmodelanalysen til grund for deres vurdering af alle de øvrige SREP-elementer. De kompetente myndigheder kan – navnlig med hensyn til den kvantitative vurdering af forretningsmodellen – vurdere specifikke aspekter af forretningsmodelanalysen i forbindelse med vurderingen af andre SREP-elementer (f.eks. kan fundingstrukturen belyses i forbindelse med vurderingen af likviditetsrisiciene).
73. De kompetente myndigheder bør også lægge forretningsmodelanalysen til grund, når de identificerer de alvorlige svagheder ved instituttet, der med størst sandsynlighed vil få væsentlig indvirkning på instituttet/føre til dets sammenbrud i fremtiden.
74. De kompetente myndigheder bør også anvende forretningsmodelanalysen til at vurdere de tilsynsmæssige konsekvenser af ML/TF-risici, som de har kendskab til, i forbindelse med instituttets forretningsmodel. I denne forbindelse bør de kompetente myndigheder anvende input fra AML/CFT-tilsynsmyndigheder, navnlig deres vurderinger af ML/TF-risici og eventuelle konklusioner vedrørende væsentlige svagheder i et instituts AML/CFT-kontroller, til at supplere deres resultater fra det løbende tilsyn og evaluere, om de giver anledning til tilsynsmæssige betænkeligheder i forbindelse med ML/TF-risiko. Hvis vurderingen viser, at instituttets forretningsmodel giver anledning til tilsynsmæssige betænkeligheder vedrørende en ML/TF-

risiko, bør de kompetente myndigheder dele resultatet af den tilsynsmæssige vurdering af forretningsmodellen med AML/CFT-tilsynsmyndighederne¹⁴.

75. De kompetente myndigheder bør benytte følgende fremgangsmåde i forbindelse med forretningsmodelanalysen:

- a. foreløbig vurdering
- b. identificering af fokusområder
- c. vurdering af forretningsmiljøet
- d. kvantitativ analyse af den nuværende forretningsmodel
- e. kvalitativ analyse af den nuværende forretningsmodel
- f. analyse af den fremadrettede strategi og de finansielle planer (herunder planlagte ændringer af forretningsmodellen)
- g. vurdering af forretningsmodellens levedygtighed
- h. vurdering af strategiens bæredygtighed
- i. identificering af alvorlige svagheder, som instituttets forretningsmodel og -strategi medfører eller kan medføre for dette institut
- j. opsummering af resultater og scoring.

76. De kompetente myndigheder bør som minimum anvende følgende kilder til kvantitative og kvalitative oplysninger i forbindelse med forretningsmodelanalysen:

- a. instituttets strategiplan/-er med prognoser for indeværende og efterfølgende år og de underliggende økonomiske antagelser
- b. indberetning af regnskabsdata (f.eks. fremlagte resultatopgørelser og balancer)
- c. lovpligtig indberetning (fælles indberetning (COREP), indberetning af regnskabsdata (FINREP) og eventuelle kreditregistre)
- d. intern indberetning (ledelsesinformation, kapitalplanlægning, indberetning af oplysninger om likviditet, indberetning af intern risiko)

¹⁴ I overensstemmelse med EBA's retningslinjer for samarbejde om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme (EBA/GL/2021/15).

- e. genopretnings- og afviklingsplaner, herunder resultaterne af afviklingsmyndighedens vurdering af afviklingsmulighederne i overensstemmelse med artikel 14 i direktiv 2014/59/EU
- f. rapporter fra tredjeparter (f.eks. revisionsrapporter og rapporter fra aktie-/kreditanalytikere)
- g. andre relevante studier/undersøgelser (udarbejdet af f.eks. Den Internationale Valutafond (IMF), makroprudentielle myndigheder og institutioner samt EU-institutioner).

4.2 Foreløbig vurdering

77. De kompetente myndigheder bør analysere instituttets vigtigste aktiviteter, geografiske tilstedeværelse og markedsposition for – på det højeste konsolideringsniveau i den pågældende jurisdiktion – at identificere instituttets:

- a. vigtigste geografiske områder
- b. vigtigste datterselskaber/filialer
- c. vigtigste forretningsområder
- d. vigtigste produktlinjer.

78. De kompetente myndigheder bør til dette formål undersøge en række relevante parametre i forhold til vurderingstidspunktet og ændringer over tid. Disse parametre bør omfatte:

- a. bidrag til de overordnede indtægter/udgifter
- b. andel af aktiverne
- c. andel af den samlede risikoeksponering (TREA)
- d. markedsposition.

79. De kompetente myndigheder bør anvende denne foreløbige vurdering til at:

- a. fastlægge forretningsområdets omfang: De kompetente myndigheder bør fastlægge, hvilke geografiske områder, datterselskaber/filialer, forretningsområder og produktlinjer der er væsentligst, ud fra deres bidrag til overskuddet (f.eks. baseret på driftsregnskabet), risikoen (f.eks. baseret på TREA eller andre risikoforanstaltninger) og/eller organisatoriske/lovbestemte prioriteringer (f.eks. særlige krav om, at offentlige banker skal tilbyde bestemte produkter). De kompetente myndigheder bør anvende disse oplysninger til at

identificere, hvad forretningsmodelanalysen bør fokusere på (dette beskrives nærmere i afsnit 4.3)

- b. identificere peergruppen: De kompetente myndigheder bør fastlægge den peergruppe, der er relevant for instituttet; den kompetente myndighed bør i forbindelse med forretningsmodelanalysen fastlægge peergruppen på grundlag af konkurrerende produktlinjer/forretningsområder, der er rettet mod samme indtægtskilde eller samme kunder (f.eks. forskellige institutters kreditkortvirksomhed rettet mod kreditkortbrugere i et givet land)
- c. bidrage til anvendelsen af proportionalitetsprincippet: De kompetente myndigheder kan anvende resultaterne af den foreløbige vurdering, når de skal inddele institutterne i kategorier i forhold til deres kompleksitet (jf. afsnit 2.1.1).

4.3 Identificering af fokusområder for forretningsmodelanalysen

80. De kompetente myndigheder bør fastlægge forretningsmodelanalysens fokus. De bør fokusere på de forretningsområder, der er vigtigst i forhold til den nuværende forretningsmodels levedygtighed eller fremtidige bæredygtighed og/eller har størst potentiale til at øge instituttets eksponering for eksisterende eller nye svagheder. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til:

- a. forretningsområdets omfang – om visse forretningsområder er særligt vigtige i forhold til at give overskud (eller tab)
- b. tidligere tilsynsresultater – om resultaterne for andre SREP-elementer indikerer, at visse forretningsområder bør undersøges nærmere
- c. resultater og observationer fra interne eller eksterne revisionsrapporter – om revisionsfunktionen har identificeret specifikke problemer i forbindelse med visse forretningsområdets bæredygtighed eller levedygtighed
- d. betydningen for strategiplaner – om der findes forretningsområder, som instituttet ønsker at satse meget mere eller mindre på
- e. resultater af den tematiske tilsyns kontrol – om en sektorspecifik analyse har afsløret fælles underliggende problemer, der kræver yderligere institutspecifik analyse
- f. observerede ændringer i forretningsmodellen – om der er observeret konkrete ændringer i forretningsmodellen, som er indtruffet, uden at instituttet har givet meddelelse om planlagte ændringer eller fremlagt nye strategiplaner
- g. peersammenligninger – om et forretningsområde har udviklet sig på en atypisk måde (været afvigende) sammenlignet med tilsvarende institutter

- h. resultater og bemærkninger fra den foreløbige vurdering af forretningsmodellen, herunder dem, der peger i retning af en potentiel eksponering af forretningsmodellen for ML/TF-risici.

4.4 Vurdering af forretningsmiljøet

81. De kompetente myndigheder bør foretage en analyse af forretningsmiljøet for at vurdere, om et instituts strategiske antagelser er troværdige. De skal i den forbindelse tage hensyn til de aktuelle og fremtidige erhvervsforhold, som et institut er eller kan blive underlagt, baseret på dets primære eller væsentlige geografiske og forretningsmæssige eksponeringer. De kompetente myndigheder bør som led i denne vurdering opnå en bedre forståelse af udviklingen i de makroøkonomiske og markedsmæssige tendenser og peergruppens strategiske målsætninger.

82. De kompetente myndigheder bør anvende denne analyse til at få en bedre forståelse af:

- a. de makroøkonomiske nøglevariabler, som den relevante enhed eller det relevante produkt eller segment, der vurderes, er eller kan blive underlagt, baseret på de vigtigste geografiske områder. Eksempler på nøglevariabler er bruttonationalproduktet (BNP), ledighedsprocenten, rentesatserne og boligprisindekserne
- b. det konkurrencemæssige landskab og dets forventede udvikling i betragtning af peergruppens aktiviteter. Eksempler på de områder, der bør ses på, er den forventede vækst på målmarkedet (f.eks. markedet for boliglån) samt aktiviteter og planer for de største konkurrenter på målmarkedet
- c. overordnede markedstendenser, der kan påvirke instituttets resultater og rentabilitet. Dette bør som minimum omfatte lovgivningsmæssige tendenser (f.eks. ændringer i reglerne om fordeling af detailbankprodukter), teknologiske tendenser (f.eks. flytning af visse former for handel til elektroniske platforme) og samfundsmæssige/demografiske tendenser (f.eks. større efterspørgsel efter islamiske bankfaciliteter).

4.5 Analyse af den nuværende forretningsmodel

83. De kompetente myndigheder bør foretage kvantitative og kvalitative analyser for at undersøge, hvilke midler og metoder institutter benytter sig af for at operere og skabe overskud.

4.5.1 Kvantitativ analyse

84. De kompetente myndigheder bør foretage en analyse af de kvantitative aspekter af instituttets nuværende forretningsmodel for at belyse dets økonomiske resultater, og i hvilket omfang disse resultater skyldes, at dets risikoappetit er større eller mindre end tilsvarende institutters.

85. De kompetente myndigheder bør analysere følgende:

- a. driftsregnskabet, herunder tendenser: De kompetente myndigheder bør vurdere instituttets underliggende rentabilitet (evt. uden medregning af ekstraordinære og enkeltstående poster), specificering af indkomststrømme, specificering af omkostninger, nedskrivninger og nøgletal (f.eks. nettorentemargin, omkostningsprocent og nedskrivning på udlån). De kompetente myndigheder bør undersøge, hvilken udvikling der er sket for de nævnte poster i de seneste år, og identificere underliggende tendenser
- b. balancen, herunder tendenser: De kompetente myndigheder bør vurdere forholdet mellem aktiver og passiver, fundingstrukturen, ændringer i TREA og kapitalgrundlaget samt nøgletal (f.eks. egenkapitalforrentning, kernekapital og udækket finansieringsbehov). De kompetente myndigheder bør undersøge, hvilken udvikling der er sket for de nævnte poster i de seneste år, og identificere underliggende tendenser
- c. koncentrationer, herunder tendenser: De kompetente myndigheder bør se på, hvilke koncentrationer der forekommer i resultatopgørelsen og balancen i forhold til kunder, sektorer og geografiske områder. De kompetente myndigheder bør undersøge, hvilken udvikling der er sket for de nævnte poster i de seneste år, og identificere underliggende tendenser
- d. risikoappetit: De kompetente myndigheder bør undersøge, hvilke formelle grænser instituttet har fastsat for forskellige risikotyper (kreditrisiko, fundingrisiko osv.), og hvorvidt de overholdes, for at klarlægge, hvilke risici instituttet er villigt til at påtage sig for at forbedre sine økonomiske resultater.

4.5.2 Kvalitativ analyse

86. De kompetente myndigheder bør foretage en analyse af de kvalitative aspekter af instituttets nuværende forretningsmodel for at belyse parametrene for dets succes og de vigtige faktorer, som denne succes afhænger af.

87. De kompetente myndigheder bør analysere følgende:

- a. vigtige eksterne faktorer: De kompetente myndigheder bør afgøre, hvilke vigtige udefrakommende faktorer der har betydning for forretningsmodellens succes; disse faktorer kan bl.a. omfatte tredjepartsudbydere, mellemlid og specifikke lovgivningsmæssige parametre
- b. vigtige interne faktorer: De kompetente myndigheder bør afgøre, hvilke vigtige indefrakommende faktorer der har betydning for forretningsmodellens succes; disse faktorer kan bl.a. omfatte IT-platformenes kvalitet og den drifts- og ressourcemæssige kapacitet

- c. franchise: De kompetente myndigheder bør afgøre, hvor stærke bånd instituttet har til sine kunder, leverandører og partnere; der kan bl.a. være tale om instituttets omdømme, effektive filialer, loyale kunder og effektive partnerskaber
- d. konkurrencemæssige fordele: De kompetente myndigheder bør afgøre, på hvilke områder instituttet har en konkurrencemæssig fordel i forhold til tilsvarende institutter; disse fordele kan omfatte alle ovenstående faktorer (f.eks. kvaliteten af instituttets IT-platforme) og andre faktorer (f.eks. instituttets globale netværk, omfanget af dets virksomhed eller produktudbudet).
- e. I analysen bør de kompetente myndigheder tage hensyn til eventuelle indikationer på, at forretningsmodellen og -aktiviteterne giver anledning til øgede ML/TF-risici, herunder indskud eller etablering eller brug af juridiske enheder i højrisikotredjelande som identificeret i overensstemmelse med artikel 9 i direktiv (EU) 2015/849. Disse indikationer bør, hvor det er relevant, suppleres med en kvantitativ analyse med særlig fokus på væsentligheden af indtægterne og indtjeningen fra transaktioner, der gennemføres i sådanne højrisikotredjelande, og koncentrationerne af eksponeringer mod kunder, for hvilke instituttet anvender skærpede kundelegitimationsprocedurer, jf. kapitel II, afdeling 3, i direktiv 2015/849. De kompetente myndigheder bør udveksle oplysninger med AML/CFT-tilsynsmyndigheden om disse indikationer som fastsat i punkt 74.

4.6 Analyse af strategiplanen og de finansielle planer

- 88. De kompetente myndigheder bør foretage en kvantitativ og kvalitativ fremadrettet analyse af instituttets finansielle prognoser og strategiplan for at klarlægge, hvilke antagelser dets forretningsstrategi bygger på, og hvor troværdig og risikobetonet den er.
- 89. De kompetente myndigheder bør analysere følgende:
 - a. overordnet strategi: De kompetente myndigheder bør undersøge de vigtigste kvantitative og kvalitative ledelsesmæssige målsætninger
 - b. forventede økonomiske resultater: De kompetente myndigheder bør undersøge de forventede økonomiske resultater i forhold til de parametre, der indgår i den kvantitative analyse af den nuværende forretningsmodel, eller lignende parametre
 - c. succesparametre for strategiplanen og den finansielle plan: De kompetente myndigheder bør afgøre, hvilke væsentlige ændringer af den nuværende forretningsmodel der foreslås med henblik på at opfylde målsætningerne
 - d. antagelser: De kompetente myndigheder bør afgøre, om de antagelser, som instituttet baserer sin strategi og sine prognoser på, er troværdige og konsekvente; disse antagelser kan vedrøre makroøkonomiske parametre, markedsdynamik, øget

volumen og fortjeneste for nøgleprodukter, segmenter og geografiske områder osv.

- e. gennemførelseskapacitet: De kompetente myndigheder bør fastlægge instituttets gennemførelseskapacitet baseret på ledelsens historiske evne til at følge tidligere strategier og prognoser og undersøge, hvor kompleks og ambitiøs strategien er sammenlignet med den nuværende forretningsmodel. Ved vurderingen af gennemførelseskapaciteten bør de kompetente myndigheder også tage hensyn til kapaciteten til at gennemføre strategien ud fra et risikostyringsperspektiv.

90. De kompetente myndigheder kan udføre dele af denne analyse sideløbende med den kvantitative og kvalitative analyse af den nuværende forretningsmodel, navnlig hvad angår analysen af de forventede økonomiske resultater og af succesparametrene for strategien.

4.7 Vurdering af forretningsmodellens levedygtighed

91. Når de kompetente myndigheder har foretaget de analyser, der er beskrevet i afsnit 4.4 og 4.5, bør de vurdere eller revurdere, hvor levedygtig instituttets nuværende forretningsmodel er i forhold til dens evne til at skabe et acceptabelt afkast inden for de følgende 12 måneder, baseret på kvantitative resultater, vigtige succesparametre og -faktorer og forretningsmiljøet.

92. De kompetente myndigheder bør vurdere, om afkastet er acceptabelt, efter følgende kriterier:

- a. egenkapitalforrentning (ROE) i forhold til egenkapitalomkostninger (COE) eller en tilsvarende værdi: De kompetente myndigheder bør undersøge, om forretningsmodellen sikrer et afkast, der overstiger omkostningerne (uden medregning af enkeltstående poster), baseret på ROE i forhold til COE; vurderingen kan også baseres på andre parametre såsom afkastningsgrad eller risikojusteret kapitalafkast (RAROC) og på ændringer i disse værdier gennem hele cyklussen
- b. fundingstruktur: De kompetente myndigheder bør overveje, om instituttet har et passende fundingkombination set i forhold til forretningsmodellen og strategien; volatilitet eller skævheder i fundingkombinationen kan betyde, at en forretningsmodel eller -strategi ikke er levedygtig eller holdbar inden for det aktuelle eller fremtidige forretningsmiljø, selv om afkastet er større end omkostningerne
- c. risikoappetit: De kompetente myndigheder bør undersøge, om instituttets forretningsmodel eller -strategi med hensyn til individuelle risici (f.eks. kredit- eller markedsrisiko) eller mere generelt baseres på en risikoappetit, som anses for høj eller afvigende i forhold til peergruppen, for at opnå et tilstrækkeligt afkast.

4.8 Vurdering af bæredygtigheden af instituttets strategi

93. Når de kompetente myndigheder har foretaget de analyser, der er beskrevet i afsnit 4.4 til 4.6, bør de som nævnt vurdere eller revurdere, hvor bæredygtig instituttets strategi er i forhold til dens evne til at skabe et acceptabelt afkast mindst tre år frem i tiden, baseret på instituttets strategiplaner og finansielle prognoser og den tilsynsmæssige vurdering af forretningsmiljøet.
94. De kompetente myndigheder bør bl.a. vurdere, hvor bæredygtig instituttets strategi er, i forhold til:
- a. hvor troværdige instituttets antagelser og forventede økonomiske resultater er sammenlignet med den tilsynsmæssige vurdering af det aktuelle og fremtidige forretningsmiljø
 - b. hvordan den tilsynsmæssige vurdering af forretningsmiljøet (hvis denne afviger fra instituttets antagelser) vil påvirke de forventede økonomiske resultater
 - c. risikoniveauet for strategien (dvs. hvor kompleks og ambitiøs strategien er sammenlignet med den nuværende forretningsmodel) and den heraf følgende sandsynlighed for succes baseret på instituttets forventede gennemførelseskapacitet (set ud fra instituttets succes med at gennemføre tidligere strategier af samme omfang eller de resultater, strategiplanen har haft indtil nu, og under hensyntagen til kapaciteten til at gennemføre strategien ud fra et risikostyringsperspektiv).

4.9 Identificering af alvorlige svagheder

95. Når de kompetente myndigheder har afsluttet forretningsmodelanalysen, bør de vurdere, hvilke alvorlige svagheder instituttets forretningsmodel og -strategi medfører eller kan medføre for dette institut, herunder en eller flere af følgende:
- a. negative forventninger til de økonomiske resultater
 - b. anvendelse af en urealistisk strategi
 - c. overdrevne koncentrationer eller volatilitet (f.eks. af indtægter, indtjening, kunder, der er underlagt skærpede kundekendskabsprocedurer, jf. kapitel II, afdeling 3, i direktiv 2015/849, højrisikotredjelande i overensstemmelse med artikel 9 i nævnte direktiv, indskud og aktiver, der opbevares/forvaltes i forbindelse med sådanne højrisikotredjelande
 - d. overdreven risikotagning
 - e. betænkeligheder vedrørende fundingstrukturen

- f. væsentlige eksterne problemer (f.eks. lovgivningsmæssigt pres i form af krav om ring-fencing af forretningsenheder)
- g. ESG-risici og deres indvirkning på forretningsmodellens levedygtighed og bæredygtighed og instituttets langsigtede modstandsdygtighed.

96. Efter ovennævnte vurdering bør de kompetente myndigheder vurdere levedygtigheden af instituttets forretningsmodel og bæredygtigheden af dets strategi og træffe de nødvendige foranstaltninger til at håndtere problemer og tvivlsspørgsmål.

4.10 Opsummering af resultater og scoring

97. De kompetente myndigheder bør med afsæt i vurderingen af forretningsmodellens levedygtighed og bæredygtighed foretage en samlet vurdering af forretningsmodellens levedygtighed og strategiens bæredygtighed og af de potentielle risici for instituttets levedygtighed, der måtte have vist sig ved denne vurdering. Denne vurdering bør indgå i en opsummering af resultater og ledsages af en levedygtighedsscore, der bygger på betragtningerne i tabel 2.

Tabel 2. Tilsynsmæssige betragtninger vedrørende fastsættelse af en score for forretningsmodellen og -strategien

Score	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger
1	Forretningsmodellen og -strategien udgør en lav risiko for instituttets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttet giver et solidt og stabilt afkast, der er acceptabelt i forhold til dets risikoappetit- og fundingstruktur. • Der findes ingen væsentlige koncentrationer af aktiver eller ikkeholdbare koncentrerede indtægtskilder. • Instituttet har en stærk konkurrencemæssig position på de markeder, hvor det er til stede, og en strategi, der forventes at styrke denne position. • Instituttet har udarbejdet finansielle prognoser, der bygger på troværdige antagelser om det fremtidige forretningsmiljø. • Strategiplanerne er passende i forhold til den nuværende forretningsmodel og ledelsens gennemførelseskapacitet.
2	Forretningsmodellen og -strategien udgør en middellav	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttet giver sammenlignet med tilsvarende institutter og/eller hidtidige resultater et gennemsnitligt afkast, der generelt er acceptabelt i forhold til dets risikoappetit- og fundingstruktur.

Score	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger
	risiko for instituttets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> • Der findes visse koncentrationer af aktiver eller koncentrerede indtægtskilder. • Instituttets produkter/tjenesteydelser er udsat for konkurrencemæssigt pres på et eller flere nøglemarkeder. Der hersker en vis tvivl om den strategi, der skal rette op på situationen. • Instituttet har udarbejdet finansielle prognoser, der bygger på optimistiske antagelser om det fremtidige forretningsmiljø. • Strategiplanerne er rimelige i forhold til den nuværende forretningsmodel og ledelsens gennemførelseskapacitet, selv om de ikke modvirker enhver risiko.
3	Forretningsmodellen og - strategien udgør en middelhøj risiko for instituttets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttet giver ofte et dårligt eller svingende afkast eller baserer sig på en risikoappetit- eller fundingstruktur, der vækker tilsynsmæssig bekymring, for at opnå et passende afkast. • Der findes væsentlige koncentrationer af aktiver eller koncentrerede indtægtskilder. • Instituttet har en svag konkurrencemæssig position for sine produkter/tjenesteydelser på de markeder, hvor det er til stede, og det har muligvis ret få forretningsområder med gode fremtidsudsigter. Instituttets markedsandel kan være stærkt faldende. Der hersker tvivl om den strategi, der skal rette op på situationen. • Instituttet har udarbejdet finansielle prognoser, der bygger på temmelig optimistiske antagelser om det fremtidige forretningsmiljø. • Strategiplanerne er muligvis ikke troværdige i forhold til den nuværende forretningsmodel og ledelsens gennemførelseskapacitet.
4	Forretningsmodellen og - strategien udgør en høj risiko for instituttets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttet giver et meget dårligt og meget svingende afkast eller baserer sig på en uacceptabel risikoappetit- eller fundingstruktur for at opnå et passende afkast. • Instituttet har alt for store koncentrationer af aktiver eller ikkeholdbare koncentrerede indtægtskilder.

Score	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger
		<ul style="list-style-type: none"><li data-bbox="823 376 1394 656">• Instituttet har en meget svag konkurrencemæssig position for sine produkter/tjenesteydelser på de markeder, hvor det er til stede, og det beskæftiger sig med forretningsområder med meget dårlige fremtidsudsigter. Det er højst usandsynligt, at strategiplanerne vil kunne rette op på situationen.<li data-bbox="823 667 1394 801">• Instituttet har udarbejdet finansielle prognoser, der bygger på meget urealistiske antagelser om det fremtidige forretningsmiljø.<li data-bbox="823 813 1394 947">• Strategiplanerne er ikke troværdige i forhold til den nuværende forretningsmodel og ledelsens gennemførelseskapacitet.

Afsnit 5. Vurdering af intern ledelse og kontroller på institutniveau

5.1 Generelle betragtninger

98. De kompetente myndigheder bør vurdere, om et instituts interne ledelsesordninger er tilstrækkelige med hensyn til og afpasset efter instituttets risikoprofil, forretningsmodel, art, størrelse og kompleksitet. De skal identificere, i hvilket omfang instituttet overholder de gældende EU- og nationale krav vedrørende forsvarlig intern ledelse, og identificere eventuelle mangler. De kompetente myndigheder bør især evaluere, om de interne ledelsesordninger sikrer en forsvarlig forvaltning af risici og inkluderer passende interne kontrol- og tilsynsforanstaltninger. De kompetente myndigheder bør fastslå, om der er væsentlige risici som følge af dårlige interne ledelsesordninger og deres potentielle indvirkning på instituttets risikoprofil og bæredygtighed.
99. For SREP bør vurderingen af instituttets interne ledelse og kontroller på institutniveau omfatte en vurdering af følgende områder:
- a. de overordnede rammer for intern ledelse, som bør omfatte en klar organisatorisk struktur
 - b. ledelsesorganets sammensætning, organisation og funktion og dets udvalg, hvis sådanne er nedsat
 - c. virksomhedskultur og risikokultur
 - d. aflønningspolitik og -praksis
 - e. rammerne for intern kontrol, som skal indeholde velfungerende uafhængige funktioner for risikostyring, compliance og intern revision
 - f. risikostyringsrammerne, herunder ICAAP, ILAAP, processen for godkendelse af nye produkter, herunder væsentlige ændringer af produkter, systemer og processer samt ekstraordinære transaktioner
 - g. integriteten af de administrative og regnskabsmæssige procedurer
 - h. outsourcingpolitik og -strategi
 - i. informations- og kommunikationsteknologi og forretningskontinuitet
 - j. genopretningsplanen.

100. Vurderingen af den interne ledelse bør danne grundlag for den specifikke vurdering af risikostyring og -kontroller som angivet i afsnit 6 og 8 samt vurderingen af ICAAP og ILAAP i SREP-kapitalvurderingen (afsnit 7) og SREP-likviditetsvurderingen (afsnit 9). Analysen af individuelle risici i forbindelse med ICAAP-beregninger/kapitalestimater, som gennemgås i afsnit 7, og de eventuelle mangler, der konstateres dér, bør tilsvarende danne grundlag for vurderingen af de samlede ICAAP-rammer, der vurderes i dette afsnit.
101. I overensstemmelse med EBA's retningslinjer vedrørende intern ledelse¹⁵ bør vurderingen af rammerne for intern ledelse omfatte kontrol af eksistensen af ledelsesordninger og -mekanismer til at sikre, at instituttet opfylder de gældende AML/CFT-krav, og tage hensyn til eventuelle supplerende oplysninger fra AML/CFT-tilsynsmyndigheden om vurderingen af disse ordninger og mekanismer.

5.2 Overordnede rammer for intern ledelse

102. I overensstemmelse med EBA's retningslinjer vedrørende intern ledelse, ESMA's og EBA's fælles retningslinjer for egnethedsvurdering af medlemmer af ledelsesorganet og personer med nøglefunktioner¹⁶, EBA's retningslinjer for oplysningskrav¹⁷, EBA's retningslinjer for outsourcing¹⁸ og EBA's retningslinjer vedrørende forsvarlige aflønningspolitikker¹⁹ bør de kompetente myndigheders vurdering af rammerne for intern ledelse omfatte en vurdering af, om instituttet som minimum har godtgjort, at:
- a. ledelsesorganets opgaver er klart defineret, idet der sondres mellem de opgaver, der henhører under ledelsesfunktionen (ledende funktion) og tilsynsfunktionen (ikke-ledende funktion), og at der er gennemført passende ledelsesordninger
 - b. der er oprettet en passende og gennemsigtig organisatorisk og operationel struktur med veldefinerede, gennemsigtige og konsekvente ansvarsfordelinger, herunder ansvarsfordelingerne i ledelsesorganet og dets udvalg
 - c. ledelsesorganet har etableret og sikret implementeringen af de overordnede forretnings- og risikostrategier, herunder fastsættelse af instituttets risikoappetit på individuel og konsolideret basis med passende inddragelse af ledelsesorganet
 - d. risikokulturen i form af politikker og deres gennemførelse, herunder kommunikation og uddannelse, er passende

¹⁵ EBA's retningslinjer vedrørende intern ledelse i henhold til direktiv 2013/36/EU (EBA/GL/2021/05).

¹⁶ ESMA's og EBA's fælles retningslinjer for egnethedsvurdering af medlemmer af ledelsesorganet og personer med nøglefunktioner i henhold til direktiv 2013/36/EU og direktiv 2014/65/EU (EBA/GL/2021/06).

¹⁷ [EBA's retningslinjer for oplysningskrav i henhold til ottende del i forordning \(EU\) nr. 575/2013](#) (EBA/GL/2016/11).

¹⁸ [EBA's retningslinjer for outsourcing](#) (EBA/GL/2019/02).

¹⁹ [EBA's retningslinjer vedrørende forsvarlige aflønningspolitikker](#) i henhold til artikel 74, stk. 3, og artikel 75, stk. 2, i direktiv 2013/36/EU og oplysninger i henhold til artikel 450 i forordning (EU) nr. 575/2013 (EBA/GL/2021/04).

- e. der er gennemført en udvælgelses- og egnethedsvurdering for medlemmerne af ledelsesorganet og personer med nøglefunktioner
- f. der er etableret passende og effektive rammer for intern ledelse og intern kontrol, herunder uafhængige funktioner for risikostyring, compliance og intern revision, som i tilstrækkeligt omfang har autoritet, vægt og ressourcer til at varetage deres funktioner
- g. der er gennemført en aflønningspolitik og -praksis, der er i overensstemmelse med de aflønningsprincipper, der er fastsat i artikel 92-95 i direktiv 2013/36/EU, og med EBA's retningslinjer vedrørende forsvarlige aflønningspolitikker
- h. der er gennemført ordninger, der har til formål at sikre integriteten af systemerne til regnskabsføring og finansiell indberetning, herunder finansielle og operationelle kontroller og overholdelse af love og relevante standarder
- i. der er gennemført en outsourcingpolitik og -strategi, der tager højde for virkningen af outsourcing på instituttets forretningsdrift og de risici, det står over for
- j. rammerne for intern ledelse er fastsat og overvåges og vurderes regelmæssigt af ledelsesorganet
- k. rammerne for intern ledelse er gennemskuelige for interessenter, herunder aktionærer.

5.3 Ledelsesorganets sammensætning og funktion

103. I overensstemmelse med artikel 74 og 91 i direktiv nr. 2013/36/EU og med EBA's retningslinjer vedrørende intern ledelse og de fælles ESMA- og EBA-retningslinjer for egnethedsvurdering af medlemmer af ledelsesorganet og personer med nøglefunktioner bør de kompetente myndigheder vurdere, om:

- a. ordninger med henblik på at sikre, at vurderingen af ledelsesorganets individuelle og kollektive egnethed og af personer med nøglefunktioner indføres og gennemføres effektivt ved udnævnelse, når der sker væsentlige ændringer, (f.eks. hvis de påvirker de forhold, der blev vurderet ved den indledende vurdering af egnethed og hæderlighed) og på løbende basis, herunder underretning af de relevante kompetente myndigheder
- b. ledelsesorganet har en passende sammensætning og successionsplanlægning
- c. ledelsesorganet har indført en politik til fremme af mangfoldighed i ledelsesorganet, uden at dette berører reglerne om bekæmpelse af forskelsbehandling, og hvorvidt en sådan mangfoldighedspolitik afspejles i rekrutteringspolitikken for ledelsesorganet, idet der sikres en tilstrækkeligt forskelligartet pulje af kandidater, og for så vidt angår vigtige institutter, om de har fastsat et kvantitativt mål for repræsentation af det underrepræsenterede køn
- d. der er et effektivt samspil mellem ledelsesorganet i dets ledelses- og tilsynsfunktioner

- e. ledelsesorganet i sin ledelsesfunktion leder virksomheden på passende vis og i sin tilsynsfunktion fører tilsyn med og overvåger ledelsens beslutninger og foranstaltninger
- f. alle medlemmer af ledelsesorganet handler uafhængigt
- g. medlemmerne af ledelsesorganet har tilstrækkelig tid til at udføre deres funktioner
- h. begrænsningen af antallet af bestyrelsesposter for væsentlige institutter som fastsat i artikel 91, stk. 3, i direktiv nr. 2013/36/EU overholdes
- i. passende interne ledelsesmetoder og -procedurer for ledelsesorganet og dets udvalg, hvis de er oprettet, er indført
- j. ledelsesorganet i sin ledelsesfunktion og i sin tilsynsfunktion og risikokomiteen, hvis en sådan er nedsat, har passende adgang til oplysninger om instituttets risikosituation.

5.4 Virksomhedens værdier og risikokultur

104. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har en passende og gennemsigtig virksomhedsstruktur, der er egnet og forsvarlig, konsekvente virksomhedsværdier og en risikokultur, der er dækkende og står i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der er forbundet med forretningsmodellen og instituttets aktiviteter, og er i overensstemmelse med instituttets risikoappetit.
105. I overensstemmelse med EBA's retningslinjer vedrørende intern ledelse bør de kompetente myndigheder vurdere, om:
- a. ledelsesorganet kender og forstår instituttets retlige, organisatoriske og operationelle struktur ("know-your-structure"-princippet) fuldt ud og sikrer, at den er i overensstemmelse med instituttets godkendte forretnings- og risikostrategi og risikoappetit
 - b. institutterne har ikke etableret uigennemsigtige og unødvendigt komplekse strukturer, som ikke har nogen klar økonomisk begrundelse eller noget klart retligt formål, eller strukturer af en art, der kan give anledning til bekymring over, om de anvendes med henblik på finansielt bedrageri. Ved etablering af komplekse strukturer forstår ledelsesorganet strukturerne, deres formål og de særlige risici, der er forbundet med dem, og sikrer, at de interne kontrolfunktioner er tilstrækkeligt involveret
 - c. institutterne har udviklet en integreret risikokultur på institutniveau baseret på en fuld forståelse og et holistisk billede af de risici, de står over for, og af styringen heraf, under hensyntagen til instituttets risikoappetit
 - d. instituttets etiske virksomheds- og risikokultur fremmer et miljø med konstruktive udfordringer, hvor beslutningsprocesserne fremmer en bred vifte af synspunkter

- e. institutterne har gennemført uafhængige interne whistleblowingprocedurer og -processer, der gør det muligt at indgive oplysninger på en anonymiseret måde til ledelsesorganet og andre ansvarlige funktioner
- f. institutterne håndterer interessekonflikter på institutplan på en passende måde og har etableret en politik for interessekonflikter for personalet med henblik på at løse konflikter mellem personalets personlige interesser og instituttets interesser
- g. institutterne identificerer, dokumenterer og håndterer på passende vis potentielle interessekonflikter som følge af lån eller andre transaktioner med medlemmer af ledelsesorganet og deres nærtstående parter
- h. institutterne sikrer, at personalet ikke forskelsbehandles, og at der er lige muligheder for alle køn
- i. der er klar, bred og effektiv formidling af strategier, virksomhedsværdier, adfærdskodeks og/eller et andet lignende instrument, risikopolitik og andre politikker til alle relevante medarbejdere, og risikokulturen anvendes på alle niveauer i instituttet
- j. institutterne som en del af adfærdskodeksen fastsætter principper for og giver eksempler på acceptabel og uacceptabel adfærd, navnlig i tilknytning til finansiel fejlindberetning og finansielle forseelser, økonomisk kriminalitet og finansielt bedrageri, herunder, men ikke begrænset til, svig, ML/TF, kartelpraksis, finansielle sanktioner, bestikkelse og korruption, markedsmanipulation, fejlsalg og andre overtrædelser af forbrugerbeskyttelseslovgivningen, skatteovertrædelser, uanset om de begås direkte eller indirekte, herunder gennem ulovlige eller forbudte udbyttearbitrageordninger.

5.5 Aflønningspolitik og -praksis

106. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har en aflønningspolitik og -praksis som fastsat i artikel 92 til 95 i direktiv nr. 2013/36/EU for personale, hvis faglige aktiviteter har en væsentlig indvirkning på instituttets risikoprofil, og en korrekt og kønsneutral aflønningspolitik for alle ansatte. I overensstemmelse med EBA's retningslinjer vedrørende intern ledelse og EBA's retningslinjer vedrørende forsvarlige aflønningspolitikker bør de kompetente myndigheder vurdere, om:
- a. aflønningspolitikken stemmer overens med instituttets forretnings- og risikostrategier, virksomhedskultur og værdier, instituttets langsigtede interesser og de foranstaltninger, der træffes for at undgå interessekonflikter, og at den ikke tilskynder til overdreven risikovurdering og opretholdes, godkendes og overvåges af ledelsesorganet
 - b. aflønningspolitikken er kønsneutral, og institutterne har truffet passende foranstaltninger til at overvåge udviklingen i den kønsbestemte lønforskel over tid

- c. medarbejdere, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på instituttets risikoprofil (væsentlige risikotagere), er behørigt identificeret, og kriterierne i artikel 92, stk. 3, i direktiv 2013/36/EU og i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2021/923 anvendes korrekt, navnlig med hensyn til:
 - i. anvendelsen af kvalitative og kvantitative kriterier til identificering af medarbejdere
 - ii. bestemmelserne om undtagelse af medarbejdere, der kun identificeres efter de kvantitative kriterier i artikel 6 i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 2021/923
- d. institutterne har foretaget en passende fordeling mellem de faste og variable aflønningselementer, idet der lægges særlig vægt på behandlingen af tillæg eller rollebaserede betalinger, garanteret variabel aflønning, fratrædelsesgodtgørelse osv.
- e. kombinationen af variabel og fast løn er passende, bestemmelserne om begrænsning af den variable lønkomponent til 100 % af den faste lønkomponent (200 % med aktionærens godkendelse) overholdes, og variabel løn ikke betales gennem selskaber eller metoder, der letter manglende overholdelse af direktiv nr. 2013/36/EU eller forordning nr. 575/2013
- f. variabel løn til væsentlige risikotagere er baseret på resultater, kravene om udsættelse, tilbageholdelse, udbetaling i form af finansielle instrumenter og anvendelsen af fradrag og tilbagebetaling overholdes, og instituttet ikke anvender selskaber eller metoder til at omgå aflønningskravene
- g. institutterne anvender aflønningskravene korrekt på konsolideret eller delkonsolideret niveau i overensstemmelse med artikel 109 i direktiv 2013/36/EU
- h. institutterne tager behørigt hensyn til restriktioner vedrørende variabel aflønning som følge af, at de modtager statsstøtte, eller som følge af de kompetente myndigheders henstillinger eller beslutninger.

5.6 Rammer for intern kontrol

107. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har passende rammer for intern kontrol. Denne vurdering bør som minimum klarlægge om:
- a. instituttet har passende skriftlige interne kontrolpolitikker og har implementeret rammer for intern kontrol inden for forretningsenhederne eller andre relevante enheder og inden for uafhængige funktioner for intern kontrol
 - b. der er en klar, gennemsigtig og dokumenteret beslutningsproces med en klar ansvarsfordeling for gennemførelsen af rammerne for intern kontrol og deres komponenter

- c. der er en passende adskillelse af opgaver og informationsbarrierer, hvor det er nødvendigt
- d. alle uafhængige interne kontrolfunktioner er effektive og i passende og tilstrækkeligt omfang har ressourcer, autoritet og vægt til at varetage disse funktioner samt, hvor det er nødvendigt, direkte adgang til ledelsesorganet i dets tilsynsfunktion
- e. rammerne for intern kontrol dækker alle områder inden for instituttet, med en klar fordeling af forretnings- og støtteenheder, der i første omgang er ansvarlige for etablering og opretholdelse af tilstrækkelige interne kontrolforanstaltninger og risikostyringsprocedurer
- f. der sker en udveksling af de nødvendige oplysninger, herunder politikker, mekanismer og procedurer og ajourføringer heraf, på en rettidig måde, der sikrer, at ledelsesorganet, forretningsområder og de interne enheder, herunder den uafhængige interne kontrolfunktion, kan varetage sine opgaver
- g. instituttet har en politik og procedure for godkendelse af nye produkter (NPAP), herunder en procedure for væsentlige ændringer eller ekstraordinære transaktioner med en klart specificeret rolle for de uafhængige risikostyrings- og compliancefunktioner, som er godkendt af ledelsesorganet
- h. instituttet har kapacitet til at udarbejde skriftlige risikoreporter og anvender dem til ledelsesmæssige formål, og om disse risikoreporter:
 - i. er rettidige, nøjagtige, kortfattede, omfattende, klare og nyttige, og om de
 - ii. udarbejdes og fremlægges for de relevante parter tilstrækkeligt hyppigt
- i. anbefalingerne for intern revision er genstand for en formel opfølgningssprocedure på et passende ledelsesniveau for at sikre og indberette deres effektive og rettidige afvikling.

Risikostyringsfunktion

108. I overensstemmelse med EBA's retningslinjer vedrørende intern ledelse bør de kompetente myndigheder vurdere, om instituttet har oprettet en uafhængig risikostyringsfunktion, og om en sådan funktion som minimum:
- a. er et centralt organisatorisk element, der dækker hele instituttet og er struktureret, således at det kan gennemføre risikopolitikker og kontrollere risikostyringsrammerne og er aktivt involveret i alle væsentlige risikostyringsbeslutninger
 - b. sikrer, at alle risici på koncernniveau identificeres, måles, vurderes, overvåges og indberettes korrekt af de relevante forretningsområder eller interne enheder, og at risikostrategien overholdes

- c. uafhængigt vurderer overtrædelser af risikoappetit eller -begrænsninger og underretter forretningsenhederne og ledelsesorganet herom og anbefaler mulige afhjælpende foranstaltninger.

109. Under hensyntagen til EBA's retningslinjer vedrørende intern ledelse bør de kompetente myndigheder vurdere, om lederen af risikostyringsfunktionen har tilstrækkelig ekspertise, myndighed, styrke og uafhængighed.

Compliancefunktion

110. I overensstemmelse med EBA's retningslinjer vedrørende intern ledelse bør de kompetente myndigheder vurdere, om instituttet har oprettet en permanent, uafhængig og effektiv compliancefunktion, og om en sådan funktion som minimum:

- a. er underlagt en veldokumenteret compliancepolitik, som meddeles alle medarbejdere og overvåges af ledelsesorganet
- b. sikrer, at complianceovervågningen foretages på grundlag af et struktureret og veldefineret program for complianceovervågning, og at compliancepolitikken overholdes.

111. Under hensyntagen til EBA's retningslinjer vedrørende intern ledelse bør de kompetente myndigheder vurdere, om institutterne har udpeget en person med ansvar for compliancefunktionen i hele instituttet. Hvis en sådan person samtidig er leder af risikostyringsfunktionen eller udfører en anden overordnet rolle, bør de kompetente myndigheder vurdere, om der kan være tale om interessekonflikter.

Intern revisionsfunktion

112. I overensstemmelse med EBA's retningslinjer vedrørende intern ledelse bør de kompetente myndigheder vurdere, om instituttet har oprettet en effektiv og uafhængig intern revisionsfunktion:

- a. der overholder nationale og internationale faglige standarder
- b. hvis formål, beføjelser og ansvar er fastlagt i vedtægter, der anerkender de professionelle standarder og er godkendt af ledelsesorganet
- c. der indberetter direkte til ledelsesorganet i kraft af sin organisatoriske uafhængighed og de interne revisorers objektivitet, herunder en passende adskillelse af funktioner og direkte indberetningslinjer til ledelsesorganet
- d. der vurderer hensigtsmæssigheden af instituttets ledelsesrammer, herunder om de eksisterende politikker og procedurer fortsat er velegnede, og om de opfylder lovmæssige og regulatoriske krav og stemmer overens med ledelsesorganets beslutninger og instituttets risikoappetit og -strategi

- e. der vurderer, om procedurer gennemføres korrekt og effektivt, (f.eks. overholdelse af adfærdsmæssige krav vedrørende transaktioner, overensstemmelse mellem det faktiske risikoniveau og risikoappetit og -grænser osv.)
- f. der vurderer tilstrækkeligheden, kvaliteten og effektiviteten af den kontrol og indberetning, der foretages af forretningsenhederne og risikostyrings- og compliancefunktionerne
- g. der dækker alle områder i en risikobaseret revisionsplan, herunder ICAAP, ILAAP og NPAP på en passende måde
- h. der undersøger, om instituttet overholder de interne politikker, den relevante EU-lovgivning og nationale lovgivning og følger op på eventuelle afvigelser herfra.

5.7 Rammer for risikostyring

113. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har etableret passende risikostyringsrammer og -processer. Denne vurdering bør som minimum omfatte en gennemgang af:
- a. om rammerne for risikostrategi, risikoappetit og risikostyring er passende og gennemført på individuel og konsolideret basis
 - b. ICAAP- og ILAAP-rammerne
 - c. stresstestkapacitet og -resultater
 - d. om instituttet har oprettet en uafhængig risikostyringsfunktion, der omfatter hele instituttet, og som deltager aktivt i udformningen af instituttets risikostrategi og i alle væsentlige risikostyringsbeslutninger, og som fremlægger alle relevante risikorelaterede oplysninger for ledelsesorganet og den øverste ledelse
 - e. om instituttet har en ansvarlig for risikostyringsfunktionen med tilstrækkelig ekspertise, uafhængighed og anciennitet og, om nødvendigt, direkte adgang til ledelsesorganet i sin tilsynsfunktion
 - f. om den uafhængige risikostyringsfunktion sikrer, at instituttets risikomålings-, risikovurderings- og risikoovervågningsprocesser er passende
 - g. om instituttet har fastsat politikker og procedurer, der gør det muligt at identificere, måle, overvåge, afhjælpe og indberette risici og dermed forbundne risikokoncentrationer, og om disse er i overensstemmelse med instituttets risikogrænser og risikoappetit eller godkendt af ledelsesorganet

- h. hvorvidt instituttet har etableret styrkede procedurer for godkendelse af afgørelser, som lederen af risikostyringsfunktionen eller compliancelederen har givet udtryk for en negativ holdning til.

5.7.1 Rammer for risikoappetit samt risikostrategi

114. De kompetente myndigheder bør ved vurderingen af risikostyringsrammerne undersøge, i hvilket omfang de er indarbejdet i instituttets overordnede strategi, og hvordan de påvirker denne strategi. De kompetente myndigheder bør navnlig undersøge, om der er overensstemmelse og sammenhæng mellem forretningsplanen, rammerne for risikostrategi, risikoappetit og risikostyring og kapital- og likviditetsstyringsrammerne.
115. De kompetente myndigheder bør ved gennemgangen af et instituts rammer for risikostrategi, risikoappetit og risikostyring vurdere om:
- a. ledelsesorganet i praksis påtager sig ansvaret for rammerne for risikostrategi, risikoappetit og risikostyring ved at sørge for passende ledelse og tilsyn
 - b. risikostrategien og risikoappetitten dækker alle væsentlige risici, som instituttet eksponeres for, og indeholder risikogrænser, -tolerancer og -tærskler
 - c. risikostrategien og risikoappetitten er konsekvente og gennemføres
 - d. rammerne med hensyn til risikoappetit er fremadrettede og har samme tidshorisont som strategiplanen, og om de evalueres regelmæssigt
 - e. der tages tilstrækkeligt hensyn til instituttets risikotolerance og finansielle ressourcer (risikoappetitten bør svare til tilsynskravene vedrørende kapitalgrundlag og likviditet og til andre tilsynsforanstaltninger) i risikostrategien og -appetitten
 - f. der findes en skriftlig erklæring om instituttets risikoappetit, og om det fremgår, at den er blevet fremlagt for personalet.

5.7.2 ICAAP- og ILAAP-rammer

116. De kompetente myndigheder bør med jævne mellemrum kontrollere instituttets ICAAP og ILAAP på grundlag af de oplysninger, der indsamles fra institutterne i overensstemmelse med EBA's retningslinjer for ICAAP og ILAAP-oplysninger, der indhentes til SREP-formål²⁰, og fastslå, om de er forsvarlige, effektive og tilstrækkeligt omfattende, baseret på de kriterier, der er fastsat i dette afsnit. De kompetente myndigheder bør også undersøge, hvordan ICAAP og ILAAP er integreret i de overordnede risikostyrings- og strategistyringsmetoder, herunder kapital- og likviditetsplanlægningen.

²⁰ EBA's retningslinjer for ICAAP og ILAAP-oplysninger, der indhentes til SREP-formål ([EBA/GL/2016/10](#)).

117. Disse vurderinger bør indgå i fastsættelsen af krav om yderligere kapitalgrundlag og evalueringen af kapitalgrundlaget, jf. afsnit 7, og i evalueringen af likviditetsgrundlaget, jf. afsnit 9.

Forsvarlighed af ICAAP og ILAAP

118. De kompetente myndigheder bør for at evaluere, om ICAAP og ILAAP er forsvarlige, undersøge, om de politikker, processer, input og modeller, der indgår i ICAAP og ILAAP, står i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af instituttets aktiviteter. De kompetente myndigheder bør i denne forbindelse vurdere, om ICAAP og ILAAP er egnede til at fastlægge og opretholde den interne kapital og likviditet, der er nødvendig for at dække de risici, som instituttet er eller kan blive eksponeret for, og for at træffe forretningsmæssige beslutninger (f.eks. om allokering af kapital som led i forretningsplanen), bl.a. i stresssituationer, jf. EBA's retningslinjer for institutternes stresstest.
119. Når de kompetente myndigheder vurderer, om ICAAP og ILAAP er forsvarlige, bør de, hvor det er relevant, undersøge:
- a. om institutternes metoder og antagelser er passende og konsekvente for alle risici, bygger på solide empiriske inputdata, benytter velkalibrerede parametre og anvendes ensartet for risikomåling og kapital- og likviditetsstyring
 - b. om konfidensniveauet svarer til risikoappetitten, og om den interne diversificering bygger på antagelser, der afspejler forretningsmodellen og risikostrategierne
 - c. om fastsættelsen og sammensætningen af den tilgængelige interne kapital eller likviditet, der indgår i instituttets ICAAP og ILAAP, stemmer overens med de risici, som instituttet har konstateret, og kan tages i betragtning ved beregning af kapitalgrundlaget og likviditetsbufferne
 - d. om fordelingen/allokeringen af den tilgængelige interne kapital og likviditet mellem forretningsområder eller retlige enheder afspejler den risiko, som de hver især er eller kan blive eksponeret for, korrekt, og om der tages tilstrækkeligt hensyn til eventuelle retlige eller operationelle hindringer for overførsel af disse ressourcer.

Effektiviteten af ICAAP og ILAAP

120. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med vurderingen af effektiviteten af ICAAP og ILAAP undersøge, hvordan de anvendes i beslutnings- og ledelsesprocesserne på alle niveauer i instituttet (f.eks. til fastsættelse af grænser eller måling af resultater). De kompetente myndigheder bør vurdere, hvordan instituttet anvender ICAAP og ILAAP i forbindelse med sin risiko-, kapital- og likviditetsstyring (brugstest). De bør i den forbindelse vurdere, hvilke forbindelser og funktionelle sammenhænge der er mellem ICAAP og ILAAP og rammerne med hensyn til risikoappetit, risikostyringen og likviditets- og kapitalstyringen,

herunder de fremadrettede finansieringsstrategier, og hvorvidt disse er passende i forhold til forretningsmodellen og instituttets kompleksitet.

121. De kompetente myndigheder bør til dette formål vurdere, om instituttet har politikker, procedurer og værktøjer med henblik på:
- a. klar identificering af de funktioner og/eller relevante udvalg, der er ansvarlige for de forskellige elementer i ICAAP og ILAAP (f.eks. modellering og kvantificering, intern revision og validering, overvågning og indberetning, eskalering af problemer osv.)
 - b. kapital- og likviditetsplanlægning: beregning af fremadrettede kapital- og likviditetsressourcer (bl.a. som led i formodede stressscenarier) i tilknytning til den overordnede strategi eller vigtige transaktioner
 - c. allokering og overvågning af kapital- og likviditetsressourcer på tværs af forretningsområder og risikotyper (f.eks. risikogrænser for forretningsområder, enheder eller individuelle risici, som stemmer overens med formålet om at sikre, at instituttets interne kapital- og likviditetsressourcer som helhed er tilstrækkelige)
 - d. regelmæssig og hurtig indberetning af kapital- og likviditetsgrundlaget til den øverste ledelse og ledelsesorganet (indberetningshyppigheden bør navnlig afpasses efter risiciene og udviklingen i instituttets forretningsvolumen, eksisterende interne buffere og den interne beslutningsproces for at gøre det muligt for instituttets ledelse at træffe afhjælpende foranstaltninger, før kapital- eller likviditetsgrundlaget bringes i fare)
 - e. oplysning af den øverste ledelse og ledelsesorganet og iværksættelse af tiltag, hvis forretningsstrategien og/eller væsentlige individuelle transaktioner ikke er forenelige med ICAAP og den tilgængelige interne kapital (f.eks. at den øverste ledelse godkender en vigtig transaktion, når denne transaktion kan få væsentlig indflydelse på den tilgængelige interne kapital) eller med ILAAP og de tilgængelige interne likviditetsressourcer.
122. De kompetente myndigheder bør vurdere, om ledelsesorganet lægger tilstrækkelig vægt på og har tilstrækkeligt kendskab til ICAAP og ILAAP og resultaterne heraf. De bør navnlig undersøge, om ledelsesorganet godkender ICAAP- og ILAAP-rammerne og -resultaterne og, hvor det er relevant, resultaterne af den interne validering af ICAAP og ILAAP.
123. De kompetente myndigheder bør vurdere, i hvilket omfang ICAAP og ILAAP er fremadrettede. De kompetente myndigheder bør i den forbindelse vurdere, om ICAAP og ILAAP er forenelige med kapital- og likviditetsplanerne og med strategiplanerne.

Omfang af ICAAP og ILAAP

124. De kompetente myndigheder bør vurdere, om ICAAP og ILAAP dækker forretningsområder og retlige enheder og de risici, som instituttet er eller kan blive eksponeret for, og om ICAAP og ILAAP opfylder de lovgivningsmæssige krav. De bør bl.a. vurdere:
- a. om ICAAP og ILAAP gennemføres på en ensartet og forholdsmæssig måde for alle instituttets relevante forretningsområder og retlige enheder med hensyn til identificering og vurdering af risici
 - b. om ICAAP og ILAAP omfatter alle væsentlige risici, uanset om risikoen stammer fra enheder, der ikke er konsolideret (til formålet oprettede selskaber (SPV'er) eller til formålet oprettede enheder (SPE'er))
 - c. om eventuelle forskelle i enhedens interne ledelsesordninger eller -processer i forhold til de øvrige enheder i koncernen er berettigede (det kan f.eks. være berettiget, at avancerede modeller kun tages i brug af en del af koncernen, fordi der mangler tilstrækkelige data til at opstille parametre for visse forretningsområder eller retlige enheder, forudsat at disse forretningsområder eller retlige enheder ikke giver anledning til risikokoncentration for den resterende portefølje).

5.7.3 Vurdering af institutternes stresstest

125. De kompetente myndigheder bør gennemgå og vurdere institutternes stresstestprogrammer og deres overensstemmelse med EBA's retningslinjer for institutternes stresstest under hensyntagen til institutternes størrelse og interne organisation og arten, omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter, navnlig i forbindelse med ledelsesordninger, datainfrastruktur, anvendelse af stresstest i ICAAP og ILAAP samt ledelsestiltag som omhandlet i afsnit 4 i disse retningslinjer.
126. De kompetente myndigheder bør foretage en kvalitativ vurdering af stresstestprogrammer samt en kvantitativ vurdering af resultaterne af stresstest. De kompetente myndigheder bør sammenholde resultaterne af kvalitative og kvantitative vurderinger med resultaterne af tilsynsstresstest (se afsnit 12) med det formål at vurdere, om kapital- og likviditetsgrundlaget er tilstrækkeligt og fastlægge en passende tilsynsmæssig reaktion på de identificerede mangler.
127. Endvidere kan tilsynsmæssige vurderinger af institutternes stresstestprogrammer og resultaterne af forskellige stresstest udført af et institut som led i sit stresstestprogram danne grundlag for vurderingen af forskellige SREP-elementer, herunder især:
- a. Identificeringen af mulige sårbarheder eller svagheder inden for risikostyring og -kontroller på individuelle risikoområder. Disse bør anvendes som en yderligere informationskilde for de kompetente myndigheder, når de vurderer individuelle kapitalrisici, jf. afsnit 6 i disse retningslinjer, eller likviditets- og fundingrisici, jf. afsnit 8 i disse retningslinjer. Scenarie- og følsomhedsanalyser foretaget af et institut kan anvendes

til at vurdere eksponeringen for individuelle risici og de tilknyttede følsomheder over for underliggende risikofaktorer.

- b. Identificeringen af mulige mangler med hensyn til overordnede ledelsesordninger eller overordnede kontroller på institutniveau. De kompetente myndigheder bør anse disse for at være en yderligere informationskilde med henblik på SREP-vurderingen af den interne ledelse og kontrollerne på institutniveau. Endvidere kan resultaterne af et instituts stresstest anvendes til vurdering af instituttets kapitalplanlægning og især af tidsrammen.
- c. Kvantificeringen af specifikke kvantitative likviditetskrav i forbindelse med vurderingen af likviditetsgrundlaget, især hvor en kompetent myndighed ikke har udviklet specifikke tilsynsmæssige benchmarks for likviditetskrav eller ikke anvender tilsynsmæssige likviditetsstresstest.

Kvalitativ vurdering af institutternes stresstestprogrammer

128. Når de kompetente myndigheder vurderer institutternes stresstestprogrammer, bør de undersøge alle relevante informationskilder om stresstestprogrammer og -metoder, herunder institutternes egne interne vurderinger og validering eller tilsyn foretaget af uafhængige interne kontrolfunktioner samt oplysninger og skøn fra tredjeparter, hvor det er muligt.
129. De kompetente myndigheder bør vurdere, hvordan institutterne udformer, forvalter og fører tilsyn med deres stresstestprogrammer, og de bør vurdere, om disse programmer er tilstrækkelige, navnlig under hensyntagen til:
 - a. instituttets kapacitet og infrastruktur, herunder med hensyn til datatilgængelighed og dataaggregering, til gennemførelse af stresstestprogrammet inden for individuelle forretningsområder og enheder og på tværs af koncernen, hvor dette er relevant
 - b. hensigtsmæssigheden af eventuelle indbyrdes sammenhænge mellem solvens- og likviditetsstresstest
 - c. hvorvidt institutternes vurdering af stresstestprogrammerne er tilstrækkelig til at fastslå deres effektivitet og robusthed
 - d. hvorvidt hyppigheden af stresstestene er tilstrækkelig under hensyntagen til omfanget og typen af stresstesten, arten, omfanget, størrelsen og kompleksiteten af institutternes aktiviteter, porteføljens karakteristika og det makroøkonomiske miljø.
130. De kompetente myndigheder bør også vurdere anvendelsen af stresstestresultater i institutternes risiko- og strategistyring og navnlig:
 - a. i hvilket omfang stresstest er integreret i et instituts rammer for risikostyring og i processen med at fastlægge risikoappetitten og -grænserne

b. den øverste ledelses og ledelsesorganets inddragelse i stresstestprogrammet og instituttets interne indberetning i forbindelse hermed

c. integreringen af stresstest og resultater heraf i instituttets beslutningsprocesser.

131. Ved vurderingen af stresstestprogrammer, resultaterne af stresstest og foreslåede styringstiltag bør de kompetente myndigheder tage hensyn til både idiosynkratiske og systemdækkende perspektiver. Især styringstiltag bør primært vurderes ud fra et internt perspektiv med hensyn til deres træværdighed, idet der tages højde for særlige forhold i det enkelte institut. De kompetente myndigheder bør også overveje styringstiltag fra et systemmæssigt perspektiv, da andre institutter sandsynligvis vil overveje lignende tiltag, som i en systemmæssig sammenhæng kan være umulige.

132. Ved vurderingen af styringstiltag med virkning på institutternes kapital eller generelle finansielle stilling bør de kompetente myndigheder overveje deres gennemførlighed i stressituationer og tidsfristerne for gennemførelsen af tiltagene. I særdeleshed skal styringstiltag færdiggøres og gennemføres inden for stresstestens tidshorizont. De kompetente myndigheder kan også i givet fald overveje styringstiltag, som vil blive gennemført senere end inden for stresstestens tidshorizont.

133. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til effektiviteten af institutternes stresstestprogrammer med henblik på at identificere relevante sårbarheder i virksomheden, og tage højde for dette ved vurderingen af levedygtigheden af institutternes forretningsmodel og bæredygtigheden af deres strategier (se afsnit 4).

134. Ved vurderingen af stresstestprogrammer og deres resultater i tilfælde af grænseoverskridende koncerner bør de kompetente myndigheder overveje, om kapital og likviditet kan overføres mellem de juridiske enheder eller forretningsenheder under stressede forhold, samt hvordan eventuelle etablerede koncerninterne finansielle støtteordninger fungerer under hensyntagen til de finansieringsvanskeligheder, der kan forventes i stressituationer.

Kvantitativ vurdering af institutternes stresstest

135. De kompetente myndigheder bør ud over at foretage ovennævnte kvalitative vurdering vurdere og anfægte valget og anvendelsen af scenarier, antagelser og metoder og navnlig vurdere:

a. scenariernes alvorlighed, idet der også tages hensyn til de scenarier, der er skitseret i den omvendte stresstest, deres sandsynlighed for forekomst og deres relevans for instituttets forretningsmodel

b. om scenarierne er alvorlige, men plausible, internt sammenhængende og fremsynede

- c. om scenarierne omhandler alle større institutspecifikke sårbarheder og omfatter alle væsentlige produkter og forretningsområder
 - d. virkningen af antagelserne på resultaterne af stresstestene.
136. Når de efterprøver scenarier, antagelser og resultaterne af institutternes stresstest, bør de kompetente myndigheder, når det er relevant, anvende resultater, scenarier og antagelser fra stresstest, herunder relevante regionale stresstestøvelser, som er udført af forskellige myndigheder, såsom EBA, IMF og ESCB/ESRB, samt den kvalitative vurdering som specificeret ovenfor for at fastslå, i hvilket omfang instituttets stresstestprogram og dets resultater er pålidelige.
137. Hvis de kompetente myndigheder identificerer mangler ved udformningen af scenarier eller antagelser, der anvendes af institutter, kan de kræve, at institutterne gentager deres stresstests eller nogle specifikke dele af stresstestprogrammet ved hjælp af ændrede antagelser fra de kompetente myndigheder eller specifikke foreskrevne scenarier, (f.eks. de ankerscenarier, der er defineret i EBA's retningslinjer for institutternes stresstest).
138. De kompetente myndigheder bør vurdere resultaterne af stresstestene, navnlig med hensyn til stresstest, der udføres i forbindelse med kapital- og likviditetsrisikostyring, herunder stresstest til ICAAP- og ILAAP-formål (se også afsnit 5.7.2), og de bør sikre, at kapitalprocenten i et stressscenario, der anvendes til kapitalkravsformål, påvirkes negativt som følge af f.eks. migrering af kreditvurderinger, en reduktion af nettorentemarginer eller handelstab.
139. I deres vurderinger af stresstest udført i forbindelse med kapital- og likviditetsrisikostyring, herunder til ICAAP- og ILAAP-formål, bør de kompetente myndigheder foretage en samlet vurdering af, hvordan stresstestens resultater påvirker kapital- og likviditetsbehov samt andre relevante reguleringsmæssige lovkrav. Med henblik herpå bør de kompetente myndigheder vurdere, om instituttet til enhver tid kan opretholde det gældende TSCR i et negativt scenarie, og om det har identificeret et sæt styringstiltag for at imødegå en eventuel overtrædelse af TSCR.
140. De kompetente myndigheder bør også tage hensyn til, hvordan stresstest påvirker instituttets gearingsgrad og de nedskrivningsrelevante passiver, som instituttet besidder for at opfylde minimumskravene til nedskrivningsrelevante passiver (MREL), jf. direktiv nr. 2014/59/EU.
141. Ved vurderingen af stresstestresultaterne bør de kompetente myndigheder ligeledes tage hensyn til alle kendte fremtidige reguleringsmæssige ændringer, der påvirker institutterne inden for stresstestens anvendelsesområde og tidshorizont. De kompetente myndigheder bør også tage hensyn til alle kendte ændringer i fremtidige kapitalkrav, (f.eks. fuldt belastede vurderinger), når de vurderer stresstestresultater og forretningsmodellens levedygtighed.

5.7.4 Nye produkter og væsentlige ændringer

142. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har en veldokumenteret NPAP, der er godkendt af ledelsesorganet, og som omfatter udvikling af nye markeder, produkter og tjenester, herunder de underliggende processer og systemer, og væsentlige ændringer af eksisterende samt ekstraordinære transaktioner.
143. De kompetente myndigheder bør vurdere, om risikostyringsfunktionen og compliancefunktionen er tilstrækkeligt involveret i godkendelsen af nye produkter eller væsentlige ændringer af eksisterende produkter, processer og systemer, og at godkendelsen af nye produkter er knyttet til egnetheden af de respektive kontroller.

5.8 Informations- og kommunikationsteknologi og styring af forretningskontinuitet

144. I overensstemmelse med EBA's retningslinjer vedrørende intern ledelse og EBA's retningslinjer for IKT- og sikkerhedsrisikostyring²¹ bør de kompetente myndigheder vurdere, om instituttets informations- og kommunikationsteknologi er effektiv og pålidelig, og om disse systemer er i stand til at sikre aggregering af risikodata fuldt ud både under normale omstændigheder og i perioder med stress. De kompetente myndigheder bør bl.a. vurdere, om instituttet som minimum er i stand til:
- a. at generere nøjagtige, konsistente, fuldstændige og pålidelige aggregerede risikodata for forretningsenheder og hele instituttet
 - b. at indsamle og aggregerer alle væsentlige risikodata på tværs af instituttet
 - c. at udarbejde aggregerede og ajourførte risikodata og risikorapporter rettidigt og med tilstrækkelig hyppighed
 - d. at generere fleksible aggregerede risikodata og risikoindberetning for at imødekomme en bred vifte af on-demand anmodninger fra ledelsesorganet eller de kompetente myndigheder, herunder ad hoc-anmodninger som følge af ændrede interne eller eksterne behov.
145. De kompetente myndigheder bør også vurdere, om instituttet forvalter forretningskontinuiteten på en effektiv måde og har afprøvede beredskabs- og forretningskontinuitetsplaner samt katastrofeplaner for alle sine kritiske funktioner, herunder outsourcede kritiske funktioner og ressourcer, og om disse planer kan genoprette disse på troværdig vis.

²¹ EBA's retningslinjer for IKT- og sikkerhedsrisikostyring (EBA/GL/2019/04).

5.9 ML/TF-risici og tilsynsmæssige betænkeligheder

146. Når de kompetente myndigheder analyserer rammerne for intern styring og kontroller på institutniveau, bør de også tage hensyn til de vurderinger, de har modtaget fra AML/CFT-tilsynsmyndighederne, og evaluere, om disse giver anledning til tilsynsmæssige betænkeligheder. Dette kan navnlig være tilfældet, hvis resultaterne peger på væsentlige svagheder i et instituts AML/CFT-systemer og -kontroller. Omvendt, hvis den kompetente myndigheds vurdering peger på mangler i et instituts interne kontroller og ledelsesrammer, og kontrollerne på institutniveau giver anledning til tilsynsmæssige betænkeligheder i forbindelse med ML/TF-risikoen, bør de kompetente myndigheder dele resultatet af denne vurdering med AML/CFT-tilsynsmyndighederne²².
147. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttets overordnede ledelsesrammer også omfatter håndtering af ML/TF-risici.
148. I overensstemmelse med EBA's retningslinjer vedrørende intern ledelse²³, ESMA's og EBA's fælles retningslinjer for vurdering af egnetheden af medlemmer af ledelsesorganet og personer med nøglefunktioner²⁴ bør de kompetente myndigheder ud fra et tilsynsmæssigt synspunkt vurdere, om ledelsesorganets ansvarsområder med hensyn til ML/TF-risici overholdes. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til eventuelle supplerende oplysninger fra AML/CFT-tilsynsmyndighederne efter deres vurdering i overensstemmelse med EBA's retningslinjer vedrørende politikker og procedurer for compliancekontrol og compliance officerens rolle og ansvarsområder i forbindelse med AML/CFT²⁵.

5.10 Genopretningsplanlægning

149. De kompetente myndigheder bør med henblik på at vurdere den interne ledelse og kontrollerne på institutniveau undersøge resultaterne og de eventuelle mangler, der konstateres i forbindelse med den vurdering af genopretningsplanerne og genopretningsplanlægningen, de foretager i henhold til artikel 6 og 8 i direktiv 2014/59/EU.
150. Resultaterne af vurderingen af SREP-elementer, herunder ordningerne for intern ledelse og kontrol på institutniveau, bør tilsvarende lægges til grund for vurderingen af genopretningsplaner.

²² I overensstemmelse med EBA's retningslinjer for samarbejde om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme (EBA/GL/2021/15).

²³ EBA's retningslinjer vedrørende intern ledelse i henhold til direktiv 2013/36/EU (EBA/GL/2021/05).

²⁴ ESMA's og EBA's fælles retningslinjer for egnethedsvurdering af medlemmer af ledelsesorganet og personer med nøglefunktioner i henhold til direktiv 2013/36/EU og direktiv 2014/65/EU (EBA/GL/2021/06).

²⁵ EBA's retningslinjer vedrørende politikker og procedurer for compliancekontrol og compliance officerens rolle og ansvarsområder i forbindelse med AML/CFT i henhold til artikel 8 og kapitel VI i direktiv (EU) 2015/849 (EBA/GL/2022/05).

5.11 Anvendelse på konsolideret niveau og konsekvenser for koncernenheder

151. På konsolideret niveau bør de kompetente myndigheder ud over de ovenfor beskrevne elementer vurdere følgende:

- a. om ledelsesorganet i det konsoliderende institut forstår koncernens organisering og de forskellige enheders roller og sammenhængen og forbindelserne mellem dem
- b. om koncernens organisatoriske og retlige struktur – hvor dette er relevant – er klar og gennemsigtig og passende i forhold til virksomhedens og aktiviteterernes størrelse og kompleksitet
- c. om instituttet har etableret et effektivt ledelsesinformations- og indberetningssystem inden for koncernen, som omfatter alle forretningsområder og retlige enheder, og om ledelsesorganet i instituttets moderselskab har hurtig adgang til denne information
- d. om ledelsesorganet i det konsoliderende institut har fastsat sammenhængende koncerndækkende strategier, herunder koncerndækkende rammer med hensyn til risikostrategi- og -appetit
- e. om koncernens risikostyring omfatter alle væsentlige risici, uanset om disse stammer fra enheder, der ikke er konsolideret (herunder SPV'er, SPE'er, ejendomsfirmaer, juridiske arrangementer, enheder, der forvaltes på vegne af kunder som trustee eller udpeget person), og giver et samlet overblik over alle risici
- f. om instituttet udfører regelmæssig stresstest, der omfatter alle væsentlige risici og enheder i overensstemmelse med EBA's retningslinjer for institutternes stresstests
- g. om koncernens interne revisionsfunktion er uafhængig, har en risikobaseret revisionsplan for koncernen, har de nødvendige medarbejdere og ressourcer, har en tilstrækkelig profil og indberetter direkte til det konsoliderende instituts ledelsesorgan.

152. Når de kompetente myndigheder vurderer datterselskabernes interne ledelse og kontroller på institutniveau, bør de ud over de elementer, der er opregnet i dette afsnit, også vurdere, om koncernpolitikker og -procedurer gennemføres konsekvent datterselskaberne, og om koncernenhederne har taget skridt til at sikre, at deres drift er i overensstemmelse med alle gældende love og bestemmelser.

5.12 Opsummering af resultater og scoring

153. Efter ovennævnte vurderinger bør de kompetente myndigheder vurdere, om instituttets interne ledelsesordninger og kontroller på institutniveau er tilstrækkelige. Denne vurdering bør indgå i en opsummering af resultater og ledsages af en levedygtighedsscore, der bygger på betragtningerne i tabel 3.

Tabel 3. Tilsynsmæssige betragtninger vedrørende fastsættelse af en score for intern ledelse og kontroller på institutniveau

Score	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger
1	Mangler i ordningerne for intern ledelse og kontrol på institutniveau udgør en lav risiko for instituttets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> • Institutet har en robust og gennemsigtig organisatorisk struktur med klare ansvarsområder, og risikostyrings- og risikokontrolfunktionerne er adskilt fra risikotagningen. • Der er en solid virksomhedskultur og håndtering af interessekonflikter samt solide whistleblowingprocesser. • Ledelsesorganet har en passende sammensætning og funktion. • Medlemmerne af ledelsesorganet afsætter tilstrækkelig tid og overholder begrænsningen med hensyn til antallet af bestyrelsesposter, hvor det er relevant. • Institutet har vedtaget en mangfoldighedspolitik, der fremmer en bred sammensætning af bestyrelsen og opfylder de fastsatte mål. • Aflønningspolitikken er i overensstemmelse med instituttets risikostrategi og langsigtede interesser. • Risikostyringsrammerne og risikostyringsprocesserne, herunder ICAAP, ILAAP og NPAP, rammerne for stresstest, kapitalplanlægningen og likviditetsplanlægningen, er passende. • Rammerne for intern kontrol og de interne kontroller er passende. • Funktionerne vedrørende risikostyring, compliance og intern revision er uafhængige og har tilstrækkelige ressourcer, og den interne revisionsfunktion fungerer effektivt i overensstemmelse med de etablerede internationale standarder og krav. • Informations- og kommunikationsteknologierne og forretningskontinuitetsordningerne er passende. • Genopretningsplanen er troværdig, og ordningerne for genopretningsplanlægningen er passende.
2	Mangler i ordningerne for intern ledelse og kontrol på	<ul style="list-style-type: none"> • Institutet har en generelt robust og gennemsigtig organisatorisk struktur med klare ansvarsområder, og risikostyrings- og

Score	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger
	<p>institutniveau udgør en middellav risiko for instituttets levedygtighed.</p>	<p>risikokontrolfunktionerne er adskilt fra risikotagningen.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Der er en stort set solid virksomhedskultur og håndtering af interessekonflikter og stort set solide whistleblowingprocesser. • Ledelsens sammensætning og funktion er stort set passende. • Den tid, der afsættes af ledelsesorganets medlemmer, er stort set passende og, hvor det er relevant, overholder de begrænsningen med hensyn til antallet af bestyrelsesposter. • Instituttet har vedtaget en mangfoldighedspolitik, der fremmer en bred bestyrelsessammensætning, og som i vid udstrækning opfylder de fastsatte mål eller har gennemført stort set passende foranstaltninger for at nå de mål, der er fastlagt i politikken. • Aflønningspolitikken er stort set i overensstemmelse med instituttets risikostrategi og langsigtede interesser. • Risikostyringsrammerne og risikostyringsprocesserne, herunder ICAAP, ILAAP og NPAP, rammerne for stresstest, kapitalplanlægningen og likviditetsplanlægningen, er stort set passende. • Rammerne for intern kontrol og de interne kontroller er stort set passende. • Funktionerne vedrørende risikostyring, compliance og intern revision er uafhængige, og driften heraf er stort set effektiv. • Informations- og kommunikationsteknologierne og forretningskontinuitetsordningerne er stort set passende. • Genopretningsplanen er stort set troværdig. Ordningen for genopretningsplanlægning er stort set passende.
3	<p>Mangler i ordningerne for intern ledelse og kontrol på institutniveau udgør en middelhøj</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttets organisatoriske struktur og ansvarsområder er ikke helt gennemsigtige, og risikostyrings- og risikokontrolfunktionerne er ikke helt adskilt fra risikotagningen.

Score	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger
	risiko for instituttets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> • Der er tvivl om, hvorvidt virksomhedskulturen, håndteringen af interessekonflikter og/eller whistleblowingprocesserne er passende. • Der hersker tvivl om, hvorvidt ledelsesorganets sammensætning og funktion er passende. • Der hersker tvivl om, hvorvidt den tid, der afsættes af ledelsesorganets medlemmer, er passende og, hvor det er relevant, overholder de ikke begrænsningen med hensyn til antallet af bestyrelsesposter. • Instituttet har ikke vedtaget en mangfoldighedspolitik eller har ikke iværksat foranstaltninger for at opnå et passende niveau af mangfoldighed. • Aflønningspolitikken er muligvis i strid med risikostrategien og de langsigtede interesser. • Der hersker tvivl om, hvorvidt risikostyringsrammerne og risikostyringsprocesserne, herunder ICAAP, ILAAP og NPAP, rammerne for stresstest, kapitalplanlægningen og/eller likviditetsplanlægningen, er passende. • Der hersker tvivl om, hvorvidt rammerne for intern kontrol og de interne kontroller er passende. • Der er tvivl om, hvorvidt funktionerne for risikostyring, compliance og intern revision er uafhængige og effektive. • Der hersker tvivl om, hvorvidt informations- og kommunikationsteknologierne og forretningskontinuitetsordningerne er passende. • Genopretningsplanen blev vurderet til potentielt at have væsentlige mangler og/eller væsentlige hindringer for dens gennemførelse, og der er ikke fuldt ud taget højde for de tilsynsmæssige betæneligheder. Der hersker tvivl om, hvorvidt genopretningsplanlægningen er passende.
4	Mangler i ordningerne for intern ledelse og kontrol på	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttets organisatoriske struktur og ansvarsområder er ikke gennemsigtige, og risikostyrings- og risikokontrolfunktionerne er ikke adskilt fra risikotagningen.

Score	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger
	<p>institutniveau udgør en høj risiko for instituttets levedygtighed.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Der er ingen passende virksomhedskultur, håndtering af interessekonflikter og/eller whistleblowingprocesser. • Ledelsesorganet har ikke en passende sammensætning og funktion. • Den tid, der afsættes af ledelsesorganets medlemmer, er utilstrækkelig og, hvor det er relevant, overholder de ikke begrænsningen med hensyn til antallet af bestyrelsesposter. • Instituttet har ikke vedtaget en mangfoldighedspolitik, ledelsesorganet er ikke bredt sammensat, og instituttet har ikke truffet foranstaltninger til at sikre en passende grad af mangfoldighed. • Aflønningspolitikken stemmer ikke overens med instituttets risikostrategi og langsigtede interesser. • Risikostyringsrammerne og risikostyringsprocesserne, herunder ICAAP, ILAAP og NPAP, rammerne for stresstest, kapitalplanlægningen og/eller likviditetsplanlægningen, er ikke passende. • Risikostyrings- og compliancefunktionen og/eller den interne revisionsfunktion er ikke uafhængig, og/eller den interne revisionsfunktion fungerer ikke i overensstemmelse med de etablerede internationale standarder og krav; driften er ikke effektiv. • Rammerne for intern kontrol og de interne kontroller er ikke passende. • Informationssystemerne og forretningskontinuitetsordningerne er ikke passende. • Genopretningsplanen blev vurderet til at have væsentlige mangler og/eller have væsentlige hindringer for dens gennemførelse, og der er ikke fuldt ud taget hensyn til de tilsynsmæssige bekymringer. Ordningen for genopretningsplanlægning er ikke passende.

Afsnit 6. Vurdering af kapitalrisici

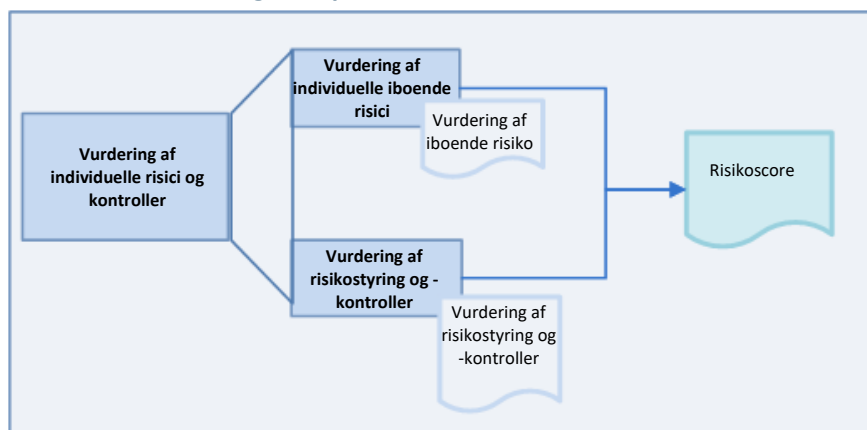
6.1 Generelle betragtninger

154. De kompetente myndigheder bør vurdere og beregne risikoscoren for de kapitalrisici, der anses for væsentlige for instituttet.
155. Formålet med dette afsnit er at fastsætte fælles metoder, der kan anvendes ved vurdering af individuelle risici og af risikostyringen og -kontrollerne. Det er ikke tænkt som en udtømmende beskrivelse, og de kompetente myndigheder kan frit vælge, om de vil anvende andre supplerende kriterier, som de finder relevante, baseret på deres erfaring og de særlige forhold, der gør sig gældende for instituttet.
156. Dette afsnit indeholder retningslinjer for de kompetente myndigheder ved vurderingen og scoringen af følgende kapitalrisici:
- a. kredit- og modpartsrisiko
 - b. markedsrisiko
 - c. operationel risiko
 - d. renterisiko uden for handelsbeholdningen (IRRBB).
157. Der identificeres også en række underkategorier inden for hver af de ovenfor nævnte risikokategorier, som skal tages i betragtning, når kapitalrisiciene vurderes. Der kan foretages særskilt vurdering og beregning af risikoscorer for disse underkategorier, hvis de er væsentlige for et bestemt institut.
158. Spørgsmålet om væsentlighed beror på en tilsynsmæssig vurdering. For valutarisikoen bør spørgsmålet om væsentlighed imidlertid – i lyset af ESRB's henstilling om långivning i udenlandsk valuta²⁶ – afgøres under hensyntagen til følgende tærskel:
- Lån i udenlandsk valuta til uafdækkede låntagere udgør mindst 10 % af et instituts samlede låneportefølje (samlede udlån til ikke-finansielle selskaber og husholdninger), hvor denne samlede låneportefølje udgør mindst 25 % af instituttets samlede aktiver.
159. De kompetente myndigheder bør også vurdere andre risici, der anses for væsentlige for et specifikt institut, men som ikke er nævnt ovenfor (f.eks. pensionsrisiko, omdømmerisiko, strategisk og forretningsmæssig risiko, step-in-risiko, intra- og interrisikokoncentration). Det kan bl.a. ske på grundlag af følgende:

²⁶ ESRB's henstilling om långivning i udenlandsk valuta ([ESRB/2011/1](#)) (EUT C 342 af 22.11.2011, s. 1).

- a. parametre for TREA
 - b. risici, der er identificeret i forbindelse med instituttets ICAAP
 - c. risici, der stammer fra instituttets forretningsmodel (bl.a. risici identificeret af andre institutter, der har en lignende forretningsmodel)
 - d. oplysninger fra overvågning af nøgletalsindikatorer
 - e. resultater og observationer fra interne eller eksterne revisionsrapporter
 - f. henstillinger og retningslinjer udstedt af EBA samt advarsler og henstillinger udstedt af makroprudentielle myndigheder eller ESRB.
160. De kompetente myndigheder bør også tage hensyn til de ovenfor nævnte elementer, når de planlægger, hvor intensiv deres tilsynsaktivitet i forbindelse med vurderingen af en specifik risiko bør være.
161. For kredit- og markedsrisikoen og den operationelle risiko bør de kompetente myndigheder kontrollere, om instituttet opfylder de minimumskrav, der er fastsat i den relevante EU-lovgivning og i den nationale gennemførelseslovgivning. Disse retningslinjer udvider imidlertid vurderingsrammerne i forhold til disse minimumskrav for at give de kompetente myndigheder mulighed for at danne sig et samlet overblik over kapitalrisiciene.
162. Når de kompetente myndigheder evaluerer kapitalrisici, bør de også se på de potentielle virkninger af den risiko, der er forbundet med fundingomkostningerne, efter metoden i afsnit 8 og overveje, om der bør træffes foranstaltninger for at mindske denne risiko.
163. De kompetente myndigheder bør ved anvendelsen af de metoder, der er fastsat i dette afsnit, identificere relevante kvantitative indikatorer og andre parametre, der også kan benyttes til overvågning af nøgletalsindikatorer (jf. afsnit 3).
164. De kompetente myndigheder bør for hver væsentlig risiko vurdere risikoscoren, som bør afspejle:
- a. den iboende risiko (risikoeksponeringer)
 - b. risikostyringens og -kontrollernes kvalitet og effektivitet.
165. Denne vurderingsproces er vist i figur 4 nedenfor.

Figur 1. Workflow ved vurdering af kapitalrisici

166. De kompetente myndigheder bør trække på alle tilgængelige informationskilder i forbindelse med deres vurderinger, herunder lovpligtig indberetning, ad hoc-indberetning efter aftale med instituttet, instituttets interne parametre og rapporter (f.eks. den interne revisionsrapport, risikostyringsrapporter og oplysninger fra ICAAP), rapporter fra kontrolbesøg og eksterne rapporter (f.eks. instituttets skrivelser til investorer og kreditvurderingsbureauer). Vurderingen er som udgangspunkt institutspecifik, men det bør også overvejes at foretage peersammenligninger for at identificere den potentielle eksponering for kapitalrisici. Der bør til dette formål udvælges peers for hver enkelt risiko, og disse peers vil ikke nødvendigvis svare til dem, der identificeres for forretningsmodelanalysen eller andre analyser.
167. I forbindelse med vurderingen af kapitalrisici bør de kompetente myndigheder også evaluere, om minimumskravene til kapitalgrundlaget er beregnet på en præcis og forsigtig måde, for at identificere situationer, hvor den faktiske risiko undervurderes ved beregninger af minimumskapitalgrundlaget. Der kan med afsæt i denne vurdering stilles krav om yderligere kapitalgrundlag, jf. afsnit 7.2.3.
168. Resultatet af vurderingen af hver enkelte væsentlige risiko bør indgå i en opsummering af resultater med en forklaring af de vigtigste risikoparametre og ledsages af en risikoscore som beskrevet nærmere i de følgende afsnit.

6.2 Vurdering af kredit- og modpartsrisikoen

6.2.1 Generelle betragtninger

169. De kompetente myndigheder bør vurdere kreditrisikoen i forbindelse med alle eksponeringer i porteføljebeholdningen (herunder ikkebalanceførte poster). De bør også vurdere modpartskreditrisikoen og den afviklingsrisiko, der kan falde ind under både bank- og handelsbeholdningen.
170. De kompetente myndigheder bør ved vurdering af kreditrisikoen tage hensyn til alle de komponenter, der påvirker potentielle kredittab, og navnlig: sandsynligheden for en kredithændelse (dvs. en misligholdelse) eller andre relaterede kredithændelser, der især

vedrører låntagerne og deres evne til at indfri relevante forpligtelser, størrelsen af de eksponeringer, der er udsat for kreditrisiko, og inddrivelsesraten for krediteksponeringer i tilfælde af låntagers misligholdelse. De kompetente myndigheder bør tage i betragtning, at alle disse komponenter kan udvikle sig i negativ retning og forringes i forhold til de forventede resultater.

171. Desuden bør de kompetente myndigheder også være opmærksomme på, om ML/TF-risici tages i betragtning i forbindelse med långivningsprocessen, herunder om instituttet har indført systemer og kontroller til at sikre, at de midler, der anvendes til at tilbagebetale lån, kommer fra lovlige kilder i overensstemmelse med EBA's retningslinjer for oprettelse og overvågning af lån²⁷.

6.2.2 Vurdering af iboende kreditrisiko

172. De kompetente myndigheder bør ved vurderingen af den iboende kreditrisiko fastlægge de vigtigste parametre for instituttets kreditrisikoeksponering og evaluere denne risikos tilsynsmæssige virkninger for instituttet. Vurderingen af den iboende kreditrisiko bør derfor ske i følgende hovedtrin:

- a. foreløbig vurdering
- b. vurdering af kreditporteføljens art og sammensætning
- c. vurdering af porteføljens kreditkvalitet
- d. vurdering af kreditrisikoreduktionens omfang og kvalitet
- e. vurdering af omfanget af hensættelser og kreditværdijusteringer.

173. De kompetente myndigheder bør vurdere kreditrisikoen både aktuelt og fremadrettet. De kompetente myndigheder bør kombinere analysen af den nuværende porteføljes kreditrisiko med vurderingen af instituttets kreditrisikostrategi, kreditrisikoappetit og kreditrisikogrænser (potentielt som led i den bredere vurdering af strategien, der foretages som led i forretningsmodelanalysen). De kompetente myndigheder bør også overveje, hvordan den forventede og den stressede makroøkonomiske udvikling kan påvirke disse elementer og i sidste ende instituttets indtjening og kapitalgrundlag.

174. De kompetente myndigheder bør først og fremmest foretage vurderingen på portefølje- og aktivklasseniveau. De kompetente myndigheder bør, hvor det er relevant, også foretage en mere detaljeret vurdering, f.eks. i forhold til enkelte låntagere eller transaktioner. De kompetente myndigheder kan også tage stikprøver, når de vurderer porteføljerisikoen.

²⁷ EBA's retningslinjer for oprettelse og overvågning af lån (EBA/GL/2020/06).

175. De kompetente myndigheder kan foretage vurderingen vertikalt (ved at se på alle dimensioner af de relevante underporteføljer) eller horisontalt (ved at se på én dimension – eksempelvis kreditkvaliteten – af hele porteføljen).

Foreløbig vurdering

176. For at afdække kreditrisikovurderingens omfang bør de kompetente myndigheder først identificere de kilder til kreditrisici, som instituttet er eller kan blive eksponeret for. De kompetente myndigheder bør i denne forbindelse udnytte den viden, som de har opnået i forbindelse med vurdering af andre SREP-elementer, sammenligning af instituttets situation med tilsvarende institutter og andre tilsynsaktiviteter.

177. De kompetente myndigheder bør som minimum tage hensyn til følgende:

- a. kreditrisikostategien og -appetitten samt relevante grænser
- b. kapitalgrundlagskravet for kreditrisikoen sammenholdt med det samlede kapitalgrundlagskrav og – hvor det er relevant – den interne kapital, der allokeres til kreditrisikoen, sammenholdt med den samlede interne kapital, herunder den historiske ændring i dette tal og eventuelle prognoser
- c. arten, størrelsen, sammensætningen og kvaliteten af instituttets balanceførte og ikkebalanceførte kreditrelaterede poster
- d. omfanget og den tidsmæssige ændring i ned- og afskrivninger og misligholdelsesrater for kreditporteføljen
- e. kreditporteføljens risikjusterede resultater.

178. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til tidsmæssige ændringer af ovenstående forhold i forbindelse med den foreløbige analyse for at danne sig et godt overblik over de vigtige parametre for instituttets kreditrisiko.

179. De kompetente myndigheder bør rette deres vurderinger mod disse parametre og mod de porteføljer, der anses for væsentligst.

Kreditporteføljens art og sammensætning

180. De kompetente myndigheder bør undersøge krediteksponeringernes art (med hensyn til typer af låntagere og eksponeringer) for at identificere de underliggende risikofaktorer, og de bør analysere, hvilken risiko der er forbundet med sammensætningen af instituttets kreditporteføjlje. De kompetente myndigheder bør foretage denne analyse både med udgangspunkt i den nuværende og den fremtidige situation og i lyset af den generelle makroøkonomiske situation.

181. I forbindelse med denne vurdering bør de kompetente myndigheder også undersøge, hvordan kreditrisikoeksponeringens art kan påvirke eksponeringens størrelse (kreditlinjer/uudnyttede forpligtelser, som låntagerne trækker på, udstedelse i udenlandsk valuta osv.), under hensyntagen til instituttets retlige kompetence til ensidigt at opsiges uudnyttede dele af bevilgede kreditfaciliteter.
182. For at vurdere kreditrisikoens art bør de kompetente myndigheder som minimum overveje følgende underkategorier af kreditrisiko ved at foretage en mere detaljeret vurdering af de underkategorier, der anses for at være mest relevante for instituttet:
- a. kreditkoncentrationsrisiko
 - b. modpartskreditrisiko og afviklingsrisiko
 - c. landerisikoen
 - d. kreditrisiko som følge af securitiseringer
 - e. valutarisiko
 - f. specialiseret långivning
 - g. aktierisiko i porteføljebeholdningen
 - h. ejendomsrisiko
 - i. modelrisiko for forskriftsmæssigt godkendte modeller.

Kreditkoncentrationsrisiko

183. De kompetente myndigheder bør vurdere omfanget af den kreditkoncentrationsrisiko, der er omhandlet i artikel 81 i direktiv 2013/36/EU, og som instituttet er eksponeret for. De kompetente myndigheder bør nærmere bestemt vurdere risikoen for, at instituttet lider store kredittab på grund af eksponeringer, der er koncentreret på en mindre gruppe af låntagere, låntagere med samme adfærd i forhold til misligholdelse eller snævert forbundne finansielle aktiver.
184. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til forskellige kategorier af kreditkoncentrationsrisiko i forbindelse med denne vurdering, heriblandt:
- a. koncentrationer på individuelle engagementer (en enkelt kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder, der er fastlagt for store eksponeringer)
 - b. koncentrationer på sektorer
 - c. koncentrationer på geografiske områder

- d. produktkoncentration
- e. koncentration af sikkerhedsstillelse og garanti.

185. De kompetente myndigheder bør ved identificeringen af kreditkoncentrationer se på fælles kreditrisikoparametre på tværs af eksponeringer, og de bør fokusere på de eksponeringer, der generelt udviser samme adfærd (eksponeringer med høj korrelation).
186. De kompetente myndigheder bør især være opmærksomme på skjulte kilder til kreditkoncentrationsrisici, som kan vise sig i stresssituationer, hvor korrelationen mellem kreditrisiciene kan blive større end normalt, og hvor der kan opstå yderligere krediteksponeringer som følge af ikkebalanceførte poster.
187. I forbindelse med koncerner bør de kompetente myndigheder undersøge, om konsolideringen resulterer i en kreditkoncentrationsrisiko, der måske ikke er åbenlys på individuelt niveau.
188. Når de kompetente myndigheder vurderer kreditkoncentrationer, bør de tage højde for eventuelle overlapninger (f.eks. vil en høj koncentration for en specifik regering formentlig både resultere i en landekoncentration og en koncentration på en enkelt låntager), og de bør derfor undgå at anvende en simpel aggregering af de forskellige typer af kreditkoncentrationer og i stedet tage hensyn til underliggende parametre.
189. De kompetente myndigheder kan vurdere koncentrationsniveauet ved hjælp af forskellige talværdier og indikatorer, hvoraf de mest almindelige er Herfindahl-Hirschman-indekset (HHI) og Gini-koefficienterne, som herefter kan indgå i mere eller mindre komplekse metoder til vurdering af konsekvenserne af den supplerende kreditrisiko.

Modpartskredit- og afviklingsrisici

190. De kompetente myndigheder bør vurdere den modpartskreditrisiko, der opstår som følge af eksponeringer mod derivater og værdipapirfinansieringstransaktioner og afviklingsrisici, som institutterne står over for.
191. Der bør tages hensyn til følgende aspekter i forbindelse med denne vurdering, hvis de er relevante:
- a. kvaliteten af modparter og relevante kreditværdijusteringer, se også afsnit 6.3
 - b. transaktionernes kompleksitet
 - c. den "wrong way"-risiko, der opstår, når eksponeringen mod en modpart er negativt korreleret med den pågældende modparts kreditkvalitet

- d. eksponeringen for modpartskredit- og afviklingsrisici med hensyn til såvel aktuelle markedsværdier som nominel værdi sammenholdt med den overordnede krediteksponering og kapitalgrundlaget
- e. andelen af transaktioner, der behandles gennem finansielle markedsinfrastrukturer (FMI'er), hvor afviklingen baseres på levering mod betaling
- f. andelen af transaktioner med centrale modparter (CCP'er) og effektiviteten af tabsbeskyttelsesmekanismerne for dem, andelen af transaktioner med CCP'er, der er etableret i tredjelande, effektiviteten af tabsbeskyttelsesmekanismer for dem, og hvordan enhver overdreven eksponering mod ikke-EU-CCP'er reduceres, navnlig i forbindelse med Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2020/1308 af 21. september 2020²⁸ om at give finansmarkedsdeltagere indtil den 30. juni 2022 til at reducere deres eksponering mod britiske CCP'er
- g. andelen af ikke-centralt cleared OTC-transaktioner og effektiviteten af tabsbeskyttelsesmekanismer for dem
- h. eventuelle nettingaftaler og deres omfang, effektivitet og fuldbyrdelse.

Landerisiko

192. De kompetente myndigheder bør vurdere:

- a. koncentrationsgraden for alle eksponeringer for landerisici, herunder statseksponeringer, i forhold til instituttets samlede kreditportefølje (fordelt på låntagere og beløb)
- b. låntagerens hjemlands økonomiske styrke og stabilitet og dets forhistorie med hensyn til rettidig betaling og alvorlige tilfælde af misligholdelse
- c. risikoen for andre statslige indgreb, der kan få væsentlig indflydelse på låntagernes kreditværdighed (f.eks. indefrysning af indskud, ekspropriering eller tvangsskatter)
- d. risikoen for, at der indtræffer en hændelse (f.eks. en naturhændelse eller en samfundsmæssig/politisk hændelse), som påvirker hele landet og fører til misligholdelse for en stor gruppe af debitorer (kollektiv debitorrisiko)
- e. den overførselsrisiko, der er forbundet med grænseoverskridende valutaudlån, i forbindelse med væsentlige grænseoverskridende udlån og eksponeringer i udenlandsk valuta.

²⁸ [Kommissionens gennemførelsesafgørelse \(EU\) 2020/1308](#) om fastlæggelse af, at de reguleringsmæssige rammer, som finder anvendelse på centrale modparter i Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, i en begrænset periode er ækvivalente i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012.

Selv om landerisikoen bør afspejles i kreditrisikoen, kan dens vurdering også danne grundlag for analysen af andre typer risici.

Kreditrisiko som følge af securitisering

193. De kompetente myndigheder bør vurdere kreditrisikoen i forbindelse med securitiseringer, hvor institutterne står for levering af eksponeringer, investeringer, organisering eller forbedring af kreditværdigheden.
194. De kompetente myndigheder bør for at kunne fastlægge arten af de relevante eksponeringer og deres potentielle udvikling:
 - a. kende institutternes strategi, risikoappetit og forretningsmæssige motivation i forhold til securitiseringer
 - b. analysere securitiseringseksponeringer under hensyntagen til både funktionen af de trancher, som institutterne besidder, og deres rang og til securitiseringstypen (f.eks. om der er tale om traditionel eller syntetisk securitisering eller om gensecuritisering).
195. De kompetente myndigheder bør, hvor de anses for væsentlige, i forbindelse med vurderingen af den kreditrisiko, der er forbundet med securitiseringseksponeringer, som minimum vurdere:
 - a. om de securitiseringseksponeringer, der er allokeret til porteføljebeholdningen og handelsbeholdningen, er passende og forenelige med instituttets securitiseringsstrategi
 - b. om securitiseringer behandles korrekt i henhold til lovgivningen
 - c. rating og resultater for de securitiseringstrancher, der besiddes af instituttet, samt arten, sammenhængen og kvaliteten af de underliggende aktiver
 - d. om kapitalfrigørelsen stemmer overens med den faktiske risikooverførsel for udstedte securitiseringer. De kompetente myndigheder bør også kontrollere, om institutterne yder indirekte (ikkekontraktmæssig) støtte til transaktioner, og kreditrisikoen eventuelle konsekvenser for kapitalgrundlaget
 - e. om der skelnes klart mellem udnyttede og uudnyttede dele af de likviditetsfaciliteter, der ydes med henblik på securitisering
 - f. om instituttet har udarbejdet beredskabsplaner for ABCP-conduits (Asset-Backed Commercial Paper conduits) for det tilfælde, at det ikke er muligt at udstede et gældsbrief på grund af likviditetsforholdene, og hvilke konsekvenser det har for instituttets samlede kreditrisikoeksponering.

Valutarisiko

196. De kompetente myndigheder bør vurdere, om der forekommer en yderligere kreditrisiko i forbindelse med valutaudlånseksponeringer over for uafdækkede detailkunder og SMV-låntagere, og om risikoen er væsentlig. De kompetente myndigheder bør også undersøge, om der er et ikkelineært forhold mellem markedsrisikoen og kreditrisikoen, hvor valutakurserne (markedsrisikoen) kan indvirke uforholdsmæssigt på kreditrisikoen ved instituttets portefølje af valutalån. Hvor det er relevant, bør de kompetente myndigheder udvide denne vurdering til at omfatte andre typer kunder, der ikke er afdækkede. De kompetente myndigheder bør navnlig vurdere den højere kreditrisiko, der skyldes:

- a. en væsentlig stigning i både værdien af den udestående gæld og strømmen af betalinger til afvikling af gælden
- b. en stigning i værdien af den udestående gæld i forhold til værdien af sikkerhedsaktiver, der er udstedt i den indenlandske valuta.

197. Ved vurderingen af valutarisikoen bør de kompetente myndigheder, hvis den anses for at være væsentlig, vurdere:

- a. valutakursordningen, og hvordan denne ordning kan påvirke ændringer i vekselkursen mellem indenlandsk og udenlandsk valuta
- b. instituttets risikostyring med hensyn til valutaudlån, målings- og kontrolrammer, politikker og procedurer, og i hvilket omfang disse omfatter ikkelineære forhold mellem markeds- og kreditrisikoen. De kompetente myndigheder bør navnlig vurdere:
 - i. om instituttet klart har tilkendegivet sin risikoappetit i forbindelse med valutaudlån og overholder de fastlagte tærskler
 - ii. om der tages hensyn til valutarisikoen, når låntagere vurderes og valutalån garanteres, idet der også tages hensyn til retningslinjerne for vurdering af kreditværdigheden af låntagere, der ansøger om lån i udenlandsk valuta, som anført i EBA's retningslinjer for oprettelse og overvågning af lån²⁹
 - iii. om valutarisikoen, herunder risikokoncentration på en eller flere valutaer, behandles på passende vis i ICAAP
 - iv. om instituttet kontrollerer låntagernes afdækningsstatus regelmæssigt
 - v. om der tages højde for valutakursbevægelsernes indvirkning på sandsynligheden for misligholdelse

²⁹ EBA's retningslinjer for oprettelse og overvågning af lån (EBA/GL/2020/06).

- c. valutakursbevægelsernes følsomhedsindvirkning på låntagernes kreditværdighed/-scoring og tilbagebetalingsevne
- d. eventuelle koncentrationer af udlånsaktiviteten på en enkelt udenlandsk valuta eller et begrænset antal snævert forbundne udenlandske valutaer.

Specialiseret långivning

198. De kompetente myndigheder bør vurdere specialiseret långivning separat i forhold til andre udlånsaktiviteter, eftersom risikoen ved sådanne eksponeringer afhænger af det finansierede aktivs eller projekts rentabilitet (f.eks. erhvervsejendomme, kraftværk, rederivirksomhed og råvarer) og ikke af låntageren (der som regel er et til formålet oprettet selskab).
199. Disse eksponeringer er typisk meget store i forhold til porteføljen og udgør derfor en kilde til langvarig kreditkoncentration, hvilket gør det vanskeligt at opstille pålidelige rentabilitetsprognoser.
200. Ved vurderingen af specialiserede långivningseksponeringer bør de kompetente myndigheder, hvis de anses for væsentlige, tage hensyn til:
- a. hvor rentable projekterne er, og hvor konservative de antagelser, der ligger til grund for forretningsplanerne, er (herunder kreditrisikoen ved de største kunder)
 - b. hvilke konsekvenser reguleringsmæssige ændringer har for de fremtidige betalingsstrømme, navnlig for subsidierede sektorer
 - c. hvilke konsekvenser skiftende markedsefterspørgsel i givet fald har, og om der findes et marked for det potentielle fremtidige salg af finansieringsobjektet
 - d. om der findes et syndikat eller andre långivere, der deler kreditrisikoen
 - e. om der er stillet en garanti over for de organiserende institutter.

Aktierisiko i porteføljebeholdningen

201. De kompetente myndigheder bør vurdere risikoen for et fald i værdien af instituttets aktieinvesteringer og sikre, at denne risiko afspejles på passende vis i instituttets risikorammer. En sådan vurdering bør, hvor det er relevant, navnlig fokusere på deltagelsesrisikoen i strategiske besiddelser (både forsikring og ikke-forsikring).

Ejendomsrisiko

202. De kompetente myndigheder bør vurdere risikoen for et fald i værdien af instituttets investeringer i fast ejendom og sikre, at denne risiko afspejles på passende vis i instituttets risikorammer. En sådan vurdering bør også, hvor det er relevant, fokusere på værdien af

finansielle instrumenter, der er knyttet til ejendomsaktiver (f.eks. ejendomsinvesteringsfonde, ejendomsinvesteringsforeninger).

Modelrisiko for forskriftsmæssigt godkendte modeller

203. I tilfælde, hvor institutter anvender forskriftsmæssige interne modeller til beregning af kapitalgrundlagskrav i relation til kreditrisiko, bør de kompetente myndigheder overvåge, om instituttet fortsat opfylder minimumskravene, og sikre, at de tilknyttede kapitalgrundlagskrav ikke undervurderes. Vurderingen af modelrisikoen kan baseres på den viden, der er opnået i forbindelse med andre tilsynsforanstaltninger, herunder dem, der gennemføres i overensstemmelse med artikel 101 i direktiv 2013/36/EU.

Vurdering af porteføljens kreditkvalitet

204. Ved vurderingen af den iboende kreditrisiko bør de kompetente myndigheder tage hensyn til kreditporteføljens kvalitet ved at foretage en analyse for at skelne mellem ikkemisligholdte eksponeringer, misligholdte eksponeringer og eksponeringer med kreditlempelser under hensyntagen til kravene i EBA's retningslinjer for styring af misligholdte eksponeringer og eksponeringer med kreditlempelser³⁰.

205. De kompetente myndigheder bør vurdere den overordnede kreditkvalitet på porteføljeniveau og de forskellige kvalitetsklasser for hver af de ovenfor nævnte kategorier for at beregne instituttets overordnede kreditrisiko. Som led i denne vurdering bør de kompetente myndigheder analysere misligholdelses- og migreringsrisiko efter eksponeringsklasser under hensyntagen til tendenser i kreditkvaliteten over tid, og de bør overveje, om den faktiske kreditkvalitet er i overensstemmelse med den angivne risikoappetit, og fastlægge årsagerne til eventuelle afvigelser.

206. Når de kompetente myndigheder vurderer porteføljens kreditkvalitet, bør de lægge særlig vægt på, om krediteksponeringerne er klassificeret korrekt, og vurdere konsekvenserne af en eventuel fejlklassificering, der kan forsinke instituttets hensættelser og indregning af tab. De kompetente myndigheder kan anvende peeranalyse og benchmarkporteføljer, hvor det er relevant, i forbindelse med denne vurdering. De kompetente myndigheder kan også tage stikprøver af lånene, når de vurderer porteføljens kreditkvalitet.

Ikkemisligholdte eksponeringer

207. Når de kompetente myndigheder vurderer ikkemisligholdte eksponeringers kreditkvalitet, bør de tage hensyn til ændringer i porteføljen hvad angår dens sammensætning, størrelse og kreditværdighed, dens rentabilitet og risikoen for fremtidige forringelser ved at analysere følgende elementer, hvor det er relevant:

- a. fordeling af låntagere på kreditklasser (f.eks. ud fra interne og/eller eksterne kreditvurderinger eller andre oplysninger, der er egnede til måling af

³⁰ EBA/GL/2018/06.

kreditværdigheden, såsom gearingsgraden og den andel af indtægterne, der anvendes til betaling af afdrag)

- b. vækstrater efter typer af låntagere, sektorer og produkter og forenelighed med kreditrisikostراتيجier
- c. konjunkturfølsomhed af låntagernes kreditklasser eller mere generelt af låntagernes tilbagebetalingsevne
- d. historiske migreringer mellem kreditklasser og overtrædelses- og misligholdelsesrater over forskellige tidshorisonter
- e. rentabilitet (f.eks. kreditspænd i modsætning til kredittab).

208. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med disse analyser både se på antallet af låntagere og på de relevante beløb/mængder og tage hensyn til omfanget af porteføljekoncentrationen.

Eksponeringer med kreditlempelser

209. De kompetente myndigheder bør vurdere omfanget af eksponeringer med kreditlempelser og de tab, der kan være forbundet med dem. De bør som minimum klarlægge:

- a. andelen af lån med kreditlempelser for hver portefølje og ændringer over tid, bl.a. i forhold til tilsvarende institutter
- b. andelen af lån med kreditlempelser for forskellige typer af foranstaltninger vedrørende kreditlempelser, herunder foranstaltningernes tidshorisonter
- c. andelen og kvaliteten af sikrede eksponeringer med kreditlempelser
- d. migreringerne af eksponeringer med kreditlempelser til ikkemisligholdte og misligholdte eksponeringer, bl.a. i forhold til tilsvarende institutter.

Misligholdte eksponeringer

210. De kompetente myndigheder bør vurdere omfanget af misligholdte eksponeringer, herunder for hver portefølje, og de tab, der kan være forbundet med dem. De bør som minimum klarlægge:

- a. andelen af misligholdte eksponeringer og dækningen pr. portefølje, sektor, geografi og ændringer over tid, idet der også tages hensyn til ændringerne i porteføljerne (f.eks. voksende porteføljer i forhold til porteføljer, der udløber) og strategien med hensyn til misligholdte eksponeringer (f.eks. nylige salg af misligholdte eksponeringer)

- b. eksponeringernes fordeling på kategorier af misligholdte eksponeringer (i restance, tvivlsomme osv.)
- c. sikkerhedsstillelsens art og værdi, hvis det er relevant
- d. migreringerne fra misligholdte klasser til ikkemisligholdte eksponeringer med kreditlempelser og mellem misligholdte klasser
- e. overtagne aktiver og ændringer over tid
- f. historiske inddrivelsesrater efter portefølje, sektor, geografisk område eller sikkerhedstype og inddrivelsesprocessens varighed
- g. den tid, der er gået, siden eksponeringerne blev klassificeret som misligholdte, analyseret efter løbetider (årgang).

211. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med denne analyse gøre brug af peeranalyse og benchmarkporteføljer (dvs. porteføljer af låntagere, der er fælles for flere institutter), når det er relevant og muligt.

Vurdering af kreditrisikoreduktionens omfang og kvalitet

212. Med henblik på at vurdere kreditrisikoens potentielle indvirkning på instituttet bør de kompetente myndigheder også vurdere omfanget og kvaliteten af garantiene (herunder kreditderivater) og af den tilgængelige sikkerhedsstillelse, der kan reducere kredittab, når der indtræffer kredithændelser, herunder garantier og sikkerhedsstillelse, der ikke anerkendes som teknikker til kreditrisikoreduktion ved beregning af kapitalgrundlaget.

213. De kompetente myndigheder bør nærmere bestemt undersøge:

- a. dækningen, der ydes af sikkerhedsstillelsen og garantiene, efter portefølje, type låntager, kreditvurdering, sektor og andre relevante aspekter
- b. sikkerhedsstillelsesværdier for ikkemisligholdte og misligholdte eksponeringer, herunder i hvilket omfang de opfylder kravene i EBA's retningslinjer for styring af misligholdte eksponeringer og eksponeringer med kreditlempelser (for sikkerhedsstillelse, der anvendes til at sikre misligholdte eksponeringer) og EBA's retningslinjer for oprettelse og overvågning af lån (for al sikkerhedsstillelse)
- c. historiske inddrivelsesrater efter sikkerhedsstillelsens og garantiernes art og størrelse
- d. omfanget af udvandringsrisikoen (se artikel 4 i forordning (EU) nr. 575/2013) for erhvervede fordringer.

214. De kompetente myndigheder bør også vurdere, hvor omfattende restrisikoen (se artikel 80 i direktiv 2013/36/EU) er, og navnlig:

- a. sikkerhedsstillelsesaftalers og garantiers tilstrækkelighed og fuldbyrdelse
- b. tidspunktet og muligheden for at realisere sikkerheden og indfri garantierne i henhold til den nationale lovgivning
- c. likviditeten og volatiliteten af de aktivværdier, der er stillet som sikkerhed
- d. værdien af den sikkerhedsstillelse, der kan realiseres i forbindelse med fuldbyrdelsesforanstaltninger (f.eks. overtagelse af aktiver)
- e. hvis det er relevant, garanternes kreditværdighed i henhold til kravene i EBA's retningslinjer for oprettelse og overvågning af lån.

215. De kompetente myndigheder bør også vurdere koncentrationen på garantistillere og sikkerhedsstillelse og forbindelsen mellem låntagernes kreditværdighed (dvs. "wrong-way"-risikoen) og de potentielle konsekvenser for afdækningens effektivitet.

Vurdering af omfanget af hensættelser til tab på udlån og kreditværdijusteringer.

216. De kompetente myndigheder bør vurdere, om omfanget af hensættelser til tab på udlån og kreditværdijusteringer svarer til eksponeringernes kvalitet og, hvor det er relevant, til sikkerhedsstillelsens omfang. De kompetente myndigheder bør vurdere:

- a. om omfanget af hensættelser til tab på udlån svarer til risikoniveauet for forskellige porteføljer – over tid og sammenlignet med andre relevante institutter
- b. om kreditværdijusteringerne af derivaternes markedsværdier afspejler de relevante modparters kreditværdighed
- c. om de regnskabsmæssige hensættelser til tab på udlån overholder de gældende regnskabsprincipper og anses for tilstrækkelige til at dække de forventede tab
- d. om misligholdte aktiver, eksponeringer med kreditlempelser og overtagne aktiver har været genstand for tilstrækkelige hensættelser til tab på udlån i betragtning af omfanget af den eksisterende sikkerhedsstillelse og tidspunktet for eksponeringernes udstedelse og gældende lovkrav til minimumsdækning af tab på misligholdte eksponeringer
- e. om hensættelser til tab på udlån svarer til de historiske tab og den relevante makroøkonomiske udvikling og afspejler eventuelle ændringer i de relevante bestemmelser (bl.a. med hensyn til overtagelse af aktiver, tilbagetagelse og beskyttelse af kreditorer).

217. De kompetente myndigheder kan om nødvendigt aflægge kontrolbesøg eller træffe andre passende tilsynsforanstaltninger for at vurdere, om hensættelserne til tab på lån og risikodækningen er tilstrækkeligt omfattende, f.eks. ved at vurdere et udsnit af de pågældende lån.
218. De kompetente myndigheder bør også tage hensyn til de resultater, som interne og eksterne revisorer eventuelt er nået frem til.

Stresstestning

219. Når de kompetente myndigheder vurderer et instituts iboende kreditrisiko, bør de tage hensyn til resultaterne af de stresstest, som instituttet har foretaget for at identificere hidtil uafdækkede kilder til kreditrisiko, såsom ændringer i kreditkvaliteten, kreditkoncentrationer, sikkerhedsstillelsens værdi og krediteksponeering i kriseperioder.

6.2.3 Vurdering af kreditrisikostyring og -kontroller

220. De kompetente myndigheder bør for at få en bred forståelse af instituttets kreditrisikoprofil også kontrollere de ledelses- og risikostyringsrammer, der danner grundlag for dets kreditvirksomhed i hele et låns livscyklus. Med henblik herpå bør de kompetente myndigheder vurdere følgende elementer, også under hensyntagen til EBA's retningslinjer for oprettelse og overvågning af lån og EBA's retningslinjer for styring af misligholdte eksponeringer og eksponeringer med kreditlempelser:
- a. kreditrisikostategien og -appetitten
 - b. de organisatoriske rammer
 - c. politikker og procedurer
 - d. identificering, måling, styring, overvågning og indberetning af risici
 - e. rammerne for intern kontrol.
221. For de institutter, der er omfattet af strategierne for reduktion af misligholdte eksponeringer og den tilhørende ledelsesmæssige og operationelle vejledning i overensstemmelse med EBA's retningslinjer for styring af misligholdte eksponeringer og eksponeringer med kreditlempelser, bør de kompetente myndigheder også vurdere, om institutterne opfylder specifikke krav i disse retningslinjer for sådanne strategier og deres operationalisering, herunder med hensyn til at opfylde forbrugerbeskyttelsesforpligtelserne.

Kreditrisikostategi og -appetit

222. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har en forsvarlig, klart formuleret og dokumenteret kreditrisikoappetit, kreditrisikostategi og kreditrisikogrænser, der er

godkendt af ledelsesorganet. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med denne vurdering blandt andet tage hensyn til følgende faktorer:

- a. om ledelsesorganet klart angiver sin kreditrisikostrategi og -appetit samt processen for evaluering heraf
- b. om den øverste ledelse iværksætter og overvåger den kreditrisikostrategi, som ledelsesorganet har godkendt, korrekt og sikrer, at instituttets aktiviteter er forenelige med den fastlagte strategi, at der er udarbejdet skriftlige procedurer, som anvendes i praksis, og at der er en klar og hensigtsmæssig ansvarsfordeling
- c. om instituttets kredit- og modpartsrisikostrategi afspejler instituttets fastsatte niveauer med hensyn til kreditrisikoappetit, og om strategien er afstemt med den overordnede risikoappetit
- d. om instituttets kreditrisikostrategi er passende for instituttet i betragtning af dets:
 - forretningsmodel
 - overordnede risikoappetit
 - markedsvilkår og rolle i det finansielle system
 - finansielle situation, finansieringskapacitet og kapitalgrundlag
- e. om instituttets kreditrisikostrategi omfatter dets långivningsaktiviteter og forvaltning af sikkerhedsstillelse samt forvaltningen af misligholdte eksponeringer, og om denne strategi understøtter en risikobaseret beslutningstagning, der inddrager aspekter som eksponeringstype (virksomheder, forbrugere, fast ejendom eller stater), økonomisk sektor, geografisk placering, valuta og løbetid, herunder koncentrationsgrænser
- f. om instituttets kreditrisikostrategi generelt omfatter alle de aktiviteter i instituttet, hvor der kan være en betydelig kreditrisiko
- g. om instituttets kreditrisikostrategi tager højde for udsving i de økonomiske konjunkturer, bl.a. i stressituationer, og de heraf følgende ændringer i kreditrisikoporteføljens sammensætning
- h. om instituttet har indført passende rammer, der gør det muligt at formidle kreditrisikostrategien effektivt til alle relevante medarbejdere.

Organisatoriske rammer

223. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har passende organisatoriske rammer og ledelsesordninger, der sikrer en effektiv kreditrisikotagning, -styring, -måling og -

kontrol, herunder tilstrækkelige (i kvalitativ og kvantitativ henseende) menneskelige og tekniske ressourcer til at udføre de krævede opgaver. Blandt andre faktorer bør de overveje:

- a. om der findes en klar ansvarsfordeling for håndtering, måling, overvågning, styring og indberetning af kreditrisici
- b. om der foretages uafhængig kontrol af systemerne for kreditrisikokontrol og -overvågning, og om der er en klar adskillelse mellem risikotagere og risikoansvarlige
- c. om risikostyrings-, -målings- og -kontrolfunktionerne dækker kreditrisikoen for hele instituttet
- d. om de medarbejdere, der er involveret i långivningsaktiviteter, kreditrisikostyring og forvaltning af misligholdte eksponeringer, navnlig enheder, der beskæftiger sig med misligholdte eksponeringer (både inden for forretningsområder og inden for ledelse og kontrol), har passende færdigheder og erfaring til at udføre deres opgaver.

Politikker og procedurer

224. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har passende politikker for kreditgivning, identifikation, forvaltning, måling og kontrol af kreditrisici, herunder værdiansættelse af sikkerhedsstillelse samt inddrivelses- eller salgsprocesser, og om sådanne politikker er i overensstemmelse med EBA's retningslinjer for oprettelse og overvågning af lån og EBA's retningslinjer for styring af misligholdte eksponeringer og eksponeringer med kreditlempelser. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med denne vurdering blandt andet tage hensyn til følgende faktorer:

- a. om ledelsesorganet godkender politikkerne for styring, måling og kontrol af kreditrisikoen og drøfter og gennemgår dem regelmæssigt i overensstemmelse med risikostrategierne
- b. om den øverste ledelse er ansvarlig for at udforme og gennemføre de politikker og procedurer for styring, måling og kontrol af kreditrisikoen, som ledelsesorganet har fastlagt
- c. om disse politikker og procedurer er forsvarlige og forenelige med kreditrisikostategien og omfatter alle vigtige aktiviteter og processer, der er relevante for styring, måling og kontrol af kreditrisikoen, herunder:
 - långivning og prisfastsættelse: f.eks. anerkendelse af låntagere, garantistillere og sikkerhedsstillelse, kreditgrænser, udvælgelse af FMI'er, CCP'er og korrespondentbanker, tilgængelige kreditfaciliteter, gældende vilkår og betingelser (bl.a. krav om sikkerhedsstillelse og nettingaftaler)

- måling og overvågning af kreditrisikoen: f.eks. kriterier for identificering af grupper af indbyrdes forbundne modparter, kriterier for vurdering af låntageres kreditværdighed og evaluering af sikkerhedsstillelse og vurderingshyppighed, kriterier for kvantificering af nedskrivninger, kreditværdijusteringer og hensættelser
 - kreditstyring: f.eks. kriterier for fornyet vurdering af produkter, vilkår og betingelser, kriterier for anvendelse af henstandspraksis eller omlægning, kriterier for klassificering af lån og forvaltning af misligholdte lån
- d. om politikkerne og procedurerne også specificerer, hvordan de ML/TF-risici, som instituttet er eksponeret for som følge af långivningsaktiviteterne, identificeres, vurderes og styres både på forretningsplan (med hensyn til typer af kunder, leverede låneprodukter, geografiske områder, som de er eksponeret for, og de anvendte distributionskanaler) og på niveauet for det individuelle forhold (under hensyntagen til formålet med kreditten, i hvilket omfang modparten giver anledning til ML/TF-risiko, og legitimiteten af den finansieringskilde, der anvendes til at tilbagebetale kreditten)
- e. om disse politikker overholder de relevante bestemmelser, svarer til arten og kompleksiteten af instituttets aktiviteter og sikrer en klar forståelse af den kreditrisiko, der er forbundet med de forskellige produkter og aktiviteter, som instituttet beskæftiger sig med
- f. om disse politikker er blevet klart formaliseret og formidles og anvendes konsekvent på tværs af instituttet
- g. om disse politikker anvendes konsekvent på tværs af bankkoncerner og gør det muligt at håndtere delte låntagere og modparter korrekt.

Identificering, måling, overvågning og indberetning af risiko

225. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har passende rammer for identificering, afdækning, måling, overvågning og indberetning af kreditrisici, som er afpasset efter instituttets størrelse og kompleksitet, og om disse rammer opfylder kravene i den relevante EU-lovgivning og den nationale gennemførelseslovgivning.

226. I denne forbindelse bør de kompetente myndigheder overveje, om institutterne har en tilstrækkelig datainfrastruktur, der opfylder kravene i EBA's retningslinjer for oprettelse og overvågning af lån og EBA's retningslinjer for styring af misligholdte eksponeringer og eksponeringer med kreditlempelser, og om analytiske teknikker er passende med hensyn til at sætte instituttet i stand til på behørig vis at styre sin kreditrisiko og opfylde krav til tilsynsmæssig indberetning og til at opdage, måle og regelmæssigt overvåge den kreditrisiko, der er forbundet med alle balanceførte og ikkebalanceførte aktiviteter (hvor det er relevant på koncernniveau), navnlig med hensyn til:

- a. kreditrisikoen i forbindelse med den pågældende låntager/modpart/transaktion og anerkendelse heraf
 - b. de krediteksponeringer (uanset art), som låntagere og eventuelle grupper af indbyrdes forbundne låntagere har
 - c. garanti- og sikkerhedsstillelse (herunder nettingaftaler) og anerkendelse af denne sikkerhedsstillelse
 - d. løbende overholdelse af kontraktvilkår og aftaler (klausuler)
 - e. uautoriserede overtræk og betingelser for omklassificering af krediteksponeringer
 - f. relevante kilder til kreditkoncentrationsrisici.
227. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har en klar forståelse af den kreditrisiko, der er forbundet med forskellige typer af låntagere, transaktioner og bevilgede lån.
228. De bør også vurdere, om instituttet har tilstrækkelige kompetencer, systemer og metoder til at måle denne risiko på låntager-/transaktionsniveau og porteføljeniveau i betragtning af størrelsen, arten, sammensætningen og kompleksiteten af de af instituttets aktiviteter, der indebærer kreditrisiko. De kompetente myndigheder bør navnlig sikre, at disse systemer og metoder:
- a. gør det muligt for instituttet at sondre mellem forskellige niveauer af låntager- og transaktionsrisici
 - b. giver et passende og forsigtigt skøn over kreditrisikoniveauet og sikkerhedsstillelsens værdi med særligt fokus på eksponeringer sikret ved pant i beboelses- og erhvervsejendomme
 - c. identificerer og måler kreditkoncentrationsrisici (koncentrationer på enkelte låntagere, sektorer, geografiske områder osv.)
 - d. gør det muligt for instituttet at opstille skøn over kreditrisikoen til planlægningsformål og til stresstest
 - e. gør det muligt for instituttet at afgøre, hvilke hensættelser og kreditværdijusteringer der kræves for at dække forventede og afholdte tab
 - f. sigter mod at belyse væsentlige risikoelementer, der ikke er omfattet eller ikke er omfattet fuldt ud af kravene i forordning (EU) nr. 575/2013.
229. De kompetente myndigheder bør undersøge, om instituttets ledelsesorgan og øverste ledelse ved, hvilke antagelser der ligger til grund for kreditmålingssystemet, og om de er bekendt med omfanget af den relevante modelrisiko.

230. De kompetente myndigheder bør undersøge, om instituttet har udført stresstest for at belyse, hvordan negative hændelser påvirker dets kreditrisikoeksponeringer og omfanget af dets kreditrisikoafdækning. De bør tage hensyn til:
- a. stresstesthyppigheden
 - b. de relevante risikofaktorer, der er identificeret
 - c. de antagelser, der ligger til grund for stressscenariet
 - d. den interne brug af resultater af stresstest til kapitalplanlægnings- og kreditrisikostrategier.
231. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har tilrettelagt og gennemført en løbende og effektiv overvågning af kreditrisikoeksponeringer (herunder kreditkoncentration) for hele instituttet, bl.a. ved hjælp af specifikke indikatorer og relevante faktorer, der kan udløse en effektiv tidlig varsling.
232. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet sørger for regelmæssig indberetning af kreditrisikoeksponeringer, herunder resultater af stresstest, til ledelsesorganet, den øverste ledelse og de relevante kreditrisikoansvarlige.

Rammer for intern kontrol

233. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har stærke og omfattende kontrolrammer og solide sikkerhedsforanstaltninger til at mindske kreditrisikoen i overensstemmelse med dets kreditrisikostrategi og -appetit, og om sådanne kontrolrammer er i overensstemmelse med kravene i EBA's retningslinjer for oprettelse og overvågning af lån og EBA's retningslinjer for styring af misligholdte eksponeringer og eksponeringer med kreditlempelser. Med henblik herpå bør de kompetente myndigheder blandt andre faktorer være særligt opmærksomme på:
- a. om instituttets kontrolfunktioner omfatter alle konsoliderede enheder, alle geografiske placeringer og alle kreditaktiviteter
 - b. om der findes interne kontroller, driftsgrænser og anden praksis, som har til formål at holde kreditrisikoeksponeringer på et niveau, der er acceptabelt for instituttet, i overensstemmelse med de parametre, der er fastsat af ledelsesorganet og den øverste ledelse, og med instituttets risikoappetit
 - c. om instituttet har passende interne kontroller og praksisser, der sikrer, at tilsidesættelser af og afvigelser fra politikker, procedurer og grænser hurtigst muligt indberettes til det korrekte ledelsesniveau, således at der kan gribes ind
 - d. om der er indført kontrol med henblik på at identificere, vurdere og forvalte ML/TF-risici, som instituttet er eksponeret for som følge af långivningsaktiviteterne.

234. De kompetente myndigheder bør vurdere risikogrænseordningen og tage stilling til:
- a. om grænseordningen er afpasset efter kompleksiteten af instituttets organisering og kreditaktiviteter, og om den gør det muligt at måle og styre kreditrisikoen
 - b. om de vedtagne grænser ligger fast, eller det er muligt at tilsidesætte dem. Det bør i det sidstnævnte tilfælde præciseres i instituttets politikker, i hvilket tidsrum og under hvilke specifikke omstændigheder det er muligt at tilsidesætte grænserne
 - c. om instituttet har procedurer for orientering af de kreditansvarlige om deres grænser
 - d. om institutterne har passende procedurer for regelmæssig ajourføring af grænser (f.eks. i takt med ændringer i strategier).
235. De kompetente myndigheder bør også vurdere, om den interne revisionsfunktion opererer effektivt. De bør til dette formål vurdere:
- a. om instituttet foretager interne revisioner af rammerne for kreditrisikostyring med jævne mellemrum
 - b. om den interne revisionsfunktion omfatter de vigtigste elementer i kreditrisikostyringen, -målingen og -kontrollen på institutniveau
 - c. om den interne revisionsfunktion undersøger nærmere, om de interne politikker og relevante eksterne bestemmelser overholdes, og følger op på eventuelle afvigelser herfra.
236. For de institutter, der anvender interne metoder til fastsættelse af minimumskrav til kapitalgrundlaget i relation til kreditrisici, bør de kompetente myndigheder også vurdere, om den interne valideringsprocedure er pålidelig og effektiv i forhold til at efterprøve modelforudsætninger og påvise eventuelle mangler i forbindelse med kreditrisikomodellering, kreditrisikokvantificering og kreditrisikostyringssystemet og i forbindelse med andre relevante minimumskrav, der er fastsat i den relevante EU-lovgivning og den nationale gennemførelseslovgivning.

6.2.4 Opsummering af resultater og scoring

237. Efter ovennævnte vurdering bør de kompetente myndigheder foretage en vurdering af instituttets kredit- og modpartsrisiko. Denne vurdering bør indgå i en opsummering af resultater og ledsages af en risikoscore, der bygger på betragtningerne i tabel 4. Hvis visse risikokunderkategorier er så væsentlige, at den kompetente myndighed beslutter at vurdere og beregne scoren for dem individuelt, bør anvisningerne i denne tabel så vidt muligt anvendes analogt.

Tabel 4. Tilsynsmæssige betragtninger vedrørende fastsættelse af en score for kredit- og modpartsrisiko

Risiko score	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger omkring iboende risiko	Betragtninger omkring tilstrækkelig styring og kontrol
1	Der er en lav risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt styringen og kontrollerne.	<ul style="list-style-type: none"> • Kreditrisikoeksponeringens art og sammensætning medfører en ikke-væsentlig risiko/meget lav risiko. • Der er ingen væsentlig/en meget begrænset eksponering for komplekse produkter og transaktioner. • Niveaue for kreditkoncentrationsrisiko er ikke væsentligt/meget lavt. • Andelen af eksponeringer med kreditlempelser og misligholdte eksponeringer er ikke væsentlig/meget lille. • Kreditrisikoen i forbindelse med ikkemisligholdte eksponeringer er ikke væsentlig/meget lav. • Dækningen af hensættelser og kreditværdijusteringer er meget høj. • Dækningen og kvaliteten af garantier og sikkerhedsstillelse er meget høj. 	<ul style="list-style-type: none"> • Risikostyring og -kontrol er tilstrækkelig med hensyn til kravene i EBA's retningslinjer for oprettelse og overvågning af lån og EBA's retningslinjer for styring af misligholdte eksponeringer og eksponeringer med kreditlempelser. • Der er overensstemmelse mellem instituttets kreditrisikopolitik og -strategi og dets overordnede strategi og risikoappetit. • De organisatoriske rammer med hensyn til kreditrisiko er robuste og baseret på klare ansvarsområder og en klar opgavefordeling mellem risikotagere og styrings- og kontrolfunktioner. • Systemerne til måling, overvågning og indberetning af kreditrisikoen er passende. • De interne grænser og kontrolrammerne med hensyn til kreditrisiko er forsvarlige. • De grænser, der gør det muligt at imødegå eller begrænse kreditrisikoen, er afpasset efter instituttets kreditrisikostyringsstrategi og risikoappetit.
2	Der er en middellav risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt styringen og kontrollerne.	<ul style="list-style-type: none"> • Kreditrisikoeksponeringens art og sammensætning medfører en lav til middel risiko. • Eksponeringen for komplekse produkter og transaktioner er lav til middel. • Kreditkoncentrationsrisikoen er lav til middel. • Andelen af eksponeringer med kreditlempelser og misligholdte eksponeringer er lav til middel. • Kreditrisikoen i forbindelse med ikkemisligholdte eksponeringer er lav til middel. • Dækningen af hensættelser og kreditværdijusteringer er høj. • Dækningen og kvaliteten af garantier og sikkerhedsstillelse er høj. 	<ul style="list-style-type: none"> • Systemerne til måling, overvågning og indberetning af kreditrisikoen er passende. • De interne grænser og kontrolrammerne med hensyn til kreditrisiko er forsvarlige. • De grænser, der gør det muligt at imødegå eller begrænse kreditrisikoen, er afpasset efter instituttets kreditrisikostyringsstrategi og risikoappetit.

Risiko score	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger omkring iboende risiko	Betragtninger omkring tilstrækkelig styring og kontrol
3	Der er en middelhøj risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt styringen og kontrollerne.	<ul style="list-style-type: none"> • Kreditrisikoeksponenternes art og sammensætning indebærer en middel til høj risiko. • Der er en middel til høj eksponering for komplekse produkter og transaktioner. • Kreditkoncentrationsrisikoen er middel til høj. • Andelen af eksponeringer med kreditlempelser og misligholdte eksponeringer er middel til høj. • Kreditrisikoen i forbindelse med ikkemisligholdte eksponeringer er middel til høj og kan stige yderligere i stressituationer. • Dækningen af hensættelser og kreditværdijusteringer er middel. • Dækningen og kvaliteten af garantier og sikkerhedsstillelse er middel. 	<ul style="list-style-type: none"> • Risikostyring og -kontrol er ikke i overensstemmelse med kravene i EBA's retningslinjer for oprettelse og overvågning af lån og EBA's retningslinjer for styring af misligholdte eksponeringer og eksponeringer med kreditlempelser. • Der er manglende overensstemmelse mellem instituttets kreditrisikopolitik og -strategi og dets overordnede strategi og risikoappetit. • De organisatoriske rammer med hensyn til kreditrisiko er ikke tilstrækkelig robuste, og der er ingen klar opgavefordeling mellem risikotagere eller styrings- og kontrolfunktioner. • Systemerne til måling, overvågning og indberetning af kreditrisikoen er ikke passende. • De interne grænser og kontrolrammerne med hensyn til kreditrisiko er ikke tilstrækkelig forsvarlige. • De grænser, der gør det muligt at imødegå eller begrænse kreditrisikoen, er ikke afpasset efter instituttets kreditrisikostyringsstrategi og risikoappetit.

Risiko score	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger omkring iboende risiko	Betragtninger omkring tilstrækkelig styring og kontrol
4	Der er en høj risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt styringen og kontrollerne.	<ul style="list-style-type: none"> • Kreditrisikoeksponeringens art og sammensætning medfører en høj risiko. • Der er en høj eksponering for komplekse produkter og transaktioner. • Kreditkoncentrationsrisikoen er høj. • Andelen af eksponeringer med kreditlempelser og misligholdte eksponeringer er høj. • Kreditrisikoen i forbindelse med ikkemisligholdte eksponeringer er høj. • Dækningen af hensættelser og kreditværdijusteringer er lav. • Dækningen og kvaliteten af garantier og sikkerhedsstillelse er lav. 	

6.3 Vurdering af markedsrisikoen

6.3.1 Generelle betragtninger

238. De kompetente myndigheder bør vurdere markedsrisikoen for de balanceførte og ikke-balanceførte positioner, hvor der kan forekomme tab på grund af udsving i markedspriserne. Ved vurderingen af markedsrisikoen for institutter, der ikke opfylder betingelserne for en lille handelsbeholdning, jf. artikel 94 i forordning (EU) nr. 575/2013, bør de kompetente myndigheder som minimum tage hensyn til relevansen og væsentligheden af følgende underkategorier, idet der foretages en mere detaljeret vurdering af de underkategorier, der anses for at være de mest relevante for instituttet:

- a. renterisiko i handelsbeholdningen
- b. kreditspænds- og misligholdelsesrisiko i handelsbeholdningen
- c. aktierisiko i handelsbeholdningen
- d. valutarisiko
- e. råvarerisiko
- f. kreditværdijusteringsrisiko

- g. anden risiko end deltarisiko
- h. basisrisiko
- i. markedslikviditetsrisiko
- j. modelrisiko for forskriftsmæssigt godkendte modeller.

6.3.2 Vurdering af iboende markedsrisiko

239. De kompetente myndigheder bør ved vurderingen af den iboende markedsrisiko fastlægge de vigtigste parametre for instituttets markedsrisikoeksponering og evaluere, hvilke væsentlige tilsynsmæssige virkninger denne risiko kan få for instituttet. Vurderingen af den iboende markedsrisiko bør ske i følgende hovedtrin:

- a. foreløbig vurdering
- b. vurdering af arten og sammensætningen af de af instituttets positioner, der er underlagt markedsrisici
- c. vurdering af rentabiliteten
- d. vurdering af risikoen for markedskoncentration
- e. resultater af stresstest.

240. De kompetente myndigheder kan foretage en mindre detaljeret analyse for institutter, der opfylder betingelserne for en lille handelsbeholdning, jf. artikel 94 i forordning (EU) nr. 575/2013.

Foreløbig vurdering

241. For at afdække markedsrisikovurderingens omfang bør de kompetente myndigheder først identificere de kilder til markedsrisici, som instituttet er eller kan blive eksponeret for. De kompetente myndigheder bør i denne forbindelse udnytte den viden, som de har opnået i forbindelse med vurdering af andre SREP-elementer, sammenligning af instituttets situation med tilsvarende institutter og andre tilsynsaktiviteter.

242. De kompetente myndigheder bør som minimum tage hensyn til følgende:

- a. instituttets markedsaktiviteter, forretningsområder og produkter
- b. den overordnede strategi for markedsrisikoporteføljen og risikoappetitten i forbindelse med markedsaktiviteter
- c. markedsrisikopositionernes relative vægt med hensyn til samlede aktiver, ændringer over tid og instituttets strategi for disse positioner

- d. den relative vægt af nettogevinster på markedspositioner i forhold til de samlede driftsindtægter
 - e. kapitalgrundlagskravet for markedsrisikoen sammenholdt med det samlede kapitalgrundlagskrav og – hvor det er relevant – den interne kapital, der allokeres til markedsrisikoen, sammenholdt med den samlede interne kapital, herunder den historiske ændring i dette tal og prognoser.
243. De kompetente myndigheder bør i deres indledende vurderinger også tage hensyn til væsentlige ændringer i instituttets markedsaktiviteter og især til potentielle ændringer i den samlede eksponering for markedsrisici. De bør som minimum vurdere:
- a. væsentlige ændringer i markedsrisikostrategi, politikker og grænser
 - b. disse ændringers potentielle indvirkning på instituttets risikoprofil
 - c. de vigtigste tendenser på de finansielle markeder og instituttets strategi over for dem (herunder potentielle risici, hvis tendenserne uventet vender).

Arten og sammensætningen af instituttets markedsrisikoaktiviteter

244. De kompetente myndigheder bør analysere arten af instituttets markedsrisikoeksponeringer ved at overveje de underkategorier, der er defineret i punkt 238, for at identificere de særlige risikoeksponeringer og tilknyttede markedsrisikofaktorer/-parametre (f.eks. valutakurser, renter eller kreditspænd), der bør vurderes mere indgående.
245. De kompetente myndigheder bør analysere markedsrisikoeksponeringerne for de relevante aktivklasser og/eller finansielle instrumenter baseret på deres størrelse, kompleksitet og risikoniveau. De kompetente myndigheder bør vurdere risikofaktorer og -parametre for de mest relevante eksponeringer.
246. Når de kompetente myndigheder analyserer markedsrisikoaktiviteter, bør de også tage højde for kompleksiteten af de finansielle produkter (f.eks. over the counter-produkter (OTC-produkter) eller produkter, der opgøres til modelværdi) og af specifikke markedstransaktioner (f.eks. højfrekvenshandel). Der bør tages stilling til følgende spørgsmål:
- a. Hvis instituttet besidder positioner i derivater, bør de kompetente myndigheder vurdere både markedsværdien og den fiktive værdi.
 - b. Hvis instituttet beskæftiger sig med OTC-derivater, bør de kompetente myndigheder evaluere disse transaktioners vægt i den samlede portefølje af derivater og fordele OTC-porteføljen efter kontrakttype (swap-aftale, terminkontrakt osv.), de underliggende finansielle instrumenter osv. (modpartskreditrisikoen i forbindelse med disse produkter er omfattet af kreditrisikometoden).

247. De kompetente myndigheder bør om nødvendigt vurdere instituttets evaluering af nødlidende og/eller illikvide positioner (f.eks. "legacy"-porteføljer, dvs. porteføljer af illikvide aktiver knyttet til ophørte bankpraksisser/-aktiviteter, der er under afvikling) og undersøge, hvordan sådanne positioner påvirker instituttets rentabilitet.
248. For de institutter, der anvender den interne modelmetode (IMA) til beregning af deres lovbestemte kapitalgrundlagskrav, bør de kompetente myndigheder også undersøge følgende indikatorer for at identificere særlige risikoområder og relaterede risikoparametre:
- a. fordelingen af kapitalgrundlagskravene på "Value at Risk" (VaR), VaR i stressituationer (SVaR), krav ved forøget risiko (IRC) og krav for korrelationshandelsporteføljen
 - b. VaR fordelt på risikofaktorer
 - c. ændringer i VaR og SVaR (baseret på indikatorer som daglige/ugentlige ændringer, kvartalsgennemsnit og resultater af backtesting)
 - d. de multiplikationsfaktorer, der anvendes for VaR og SVaR
 - e. resultaterne af de beregninger, der er foretaget med henblik på de specifikke indberetningskrav vedrørende markedsrisiko, baseret på anvendelse af den alternative standardmetode, der er beskrevet i tredje del, afsnit IV, kapitel 1a, i forordning (EU) nr. 575/2013
 - f. hvor det er relevant, resultaterne af de beregninger, der er foretaget med henblik på de specifikke indberetningskrav vedrørende markedsrisiko, baseret på anvendelse af den alternative metode med interne modeller (IMA), jf. tredje del, afsnit IV, kapitel 1b, i forordning (EU) nr. 575/2013.
249. De kompetente myndigheder bør om nødvendigt også undersøge institutternes interne risikoværdier. Der kan f.eks. være tale om den interne VaR eller det forventede underskud, der ikke anvendes ved beregning af kapitalgrundlagskravene, eller markedsrisikoenes følsomhed over for forskellige risikofaktorer og potentielle tab.
250. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med analysen af den iboende markedsrisiko tage hensyn til aktuelle tal og tendenser – både samlet set og for hver portefølje. Denne analyse bør om muligt suppleres af en sammenligning af instituttets tal med tilsvarende institutter og med relevante makroøkonomiske indikatorer.

Rentabilitetsanalyse

251. De kompetente myndigheder bør analysere markedsaktiviteternes historiske rentabilitet, herunder udsving i overskuddet, for at få en bedre forståelse af instituttets markedsrisikoprofil. Denne analyse bør både foretages på porteføljeniveau og for de enkelte forretningsområder,

aktivklasser eller handelsenheder (eventuelt i forbindelse med den mere generelle vurdering, der foretages som led i forretningsmodelanalysen).

252. Når de kompetente myndigheder vurderer rentabiliteten, bør de lægge særlig vægt på de vigtigste risikoområder, der blev identificeret ved undersøgelsen af markedsrisikoaktiviteterne. De kompetente myndigheder bør sondre mellem handelsindtægter og andre indtægter (provisioner, kundegebyrer osv.) på den ene side og realiserede og urealiserede overskud/tab på den anden side.
253. Når aktivklasser og/eller eksponeringer giver et usædvanligt overskud eller tab, bør de kompetente myndigheder vurdere deres rentabilitet i forhold til den risiko, der bæres af instituttet (f.eks. VaR/nettogevinster på finansielle aktiver og passiver, der besiddes med handel for øje) for at påvise og analysere eventuelle uoverensstemmelser. De kompetente myndigheder bør om muligt sammenligne instituttets tal med de hidtidige resultater og med tilsvarende institutter.

Markedskoncentrationsrisiko

254. De kompetente myndigheder bør vurdere omfanget af den markedskoncentrationsrisiko, som instituttet er eksponeret for, enten på grund af eksponeringer for en enkelt risikofaktor eller på grund af eksponeringer for flere indbyrdes forbundne risikofaktorer.
255. Når de kompetente myndigheder undersøger eventuelle koncentrationer, bør de især være opmærksomme på koncentrationer på komplekse produkter (f.eks. strukturerede produkter), illikvide produkter (f.eks. sikrede gældsforpligtelser (CDO'er)) eller produkter, der opgøres til modelværdi.

Stresstestning

256. Når de kompetente myndigheder vurderer et instituts iboende markedsrisiko, bør de tage hensyn til resultaterne af de stresstest, som instituttet har foretaget for at identificere hidtil uafdækkede kilder til markedsrisici. Det gælder ikke mindst for hændelser som følge af halerisici, der kan være underrepræsenteret eller mangle helt i de historiske data, fordi de forekommer så sjældent. En anden kilde til potentielle skjulte svagheder, som de kompetente myndigheder bør se på, er potentielle spring i prisparametrene såsom pludselige ændringer i visse priser eller bobler i råvarepriserne.

6.3.3 Vurdering af markedsrisikostyring og -kontrol

257. De kompetente myndigheder bør for at få en bred forståelse af instituttets markedsrisikoprofil også kontrollere de ledelses- og risikostyringsrammer, der danner grundlag for dets markedsvirksomhed. De kompetente myndigheder bør til dette formål vurdere følgende elementer:
- a. markedsrisikostrategi og risikoappetit

- b. organisatoriske rammer
- c. politikker og procedurer
- d. identificering, måling, overvågning og indberetning af risiko
- e. rammer for intern kontrol.

Markedsrisikostrategi og -appetit

258. De kompetente myndigheder bør vurdere, om institutterne har en forsvarlig, klart formuleret og dokumenteret markedsrisikostrategi, der er godkendt af deres ledelsesorgan. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med denne vurdering navnlig tage hensyn til:

- a. om ledelsesorganet klart angiver sin markedsrisikostrategi og -appetit samt processen for evaluering heraf (f.eks. i forbindelse med en evaluering af den overordnede risikostrategi eller usikkerhed om rentabiliteten og/eller kapitalgrundlaget)
- b. om den øverste ledelse iværksætter den markedsrisikostrategi, som ledelsesorganet har godkendt, korrekt og sikrer, at instituttets aktiviteter er forenelige med den fastlagte strategi, at der er udarbejdet skriftlige procedurer, som anvendes i praksis, og at der er en klar og hensigtsmæssig ansvarsfordeling
- c. om instituttets markedsrisikostrategi afspejler instituttets markedsrisikoappetit korrekt og er afstemt med den overordnede risikoappetit
- d. om instituttets markedsrisikostrategi og -appetit er passende for instituttet i betragtning af dets:
 - forretningsmodel
 - overordnede risikostrategi og -appetit
 - markedsvilkår og rolle i det finansielle system
 - finansielle situation, finansieringskapacitet og kapitalgrundlag
- e. om instituttets markedsrisikostrategi indeholder anvisninger om forvaltningen af de forskellige instrumenter og/eller porteføljer, der er underlagt markedsrisici, og risikobaseret beslutningstagning
- f. om instituttets markedsrisikostrategi generelt omfatter alle de aktiviteter i instituttet, hvor der er en betydelig markedsrisiko

- g. om instituttets markedsrisikostrategi tager højde for udsving i de økonomiske konjunkturer og de heraf følgende ændringer i sammensætningen af de positioner, der er underlagt markedsrisici
- h. om instituttet har indført passende rammer, der gør det muligt at formidle markedsrisikostrategien effektivt til alle relevante medarbejdere.

Organisatoriske rammer

259. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har passende organisatoriske rammer for styrings-, målings-, overvågnings- og kontrolfunktioner med hensyn til markedsrisiko, herunder tilstrækkelige (i kvalitativ og kvantitativ henseende) menneskelige og tekniske ressourcer. De bør undersøge:

- a. om der findes en klar ansvarsfordeling for håndtering, overvågning, kontrol og indberetning af markedsrisiko
- b. om der på det pågældende forretningsområde sondres klart mellem personalet i handelsfunktionen (der træffer beslutningerne) og det administrative personale (der fordeler, registrerer og afvikler transaktioner)
- c. om systemet for markedsrisikokontrol og -overvågning er klart identificeret i organisationen og funktionelt og hierarkisk adskilt fra forretningsområdet, og om der foretages uafhængig kontrol af dette system
- d. om risikostyrings-, risikomålings-, risikoovervågnings- og risikokontrolfunktionerne dækker markedsrisikoen for hele instituttet (inkl. datterselskaber og filialer) og navnlig alle de områder, hvor markedsrisikoen kan håndteres, reduceres eller overvåges
- e. om det personale, der inddrages i markedsaktiviteterne (både på forretningsområder og på styrings- og kontrolområder), har de nødvendige kompetencer og erfaringer.

Politikker og procedurer

260. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har veldefinerede politikker og procedurer til identificering, styring, måling og kontrol af markedsrisikoen. De bør tage hensyn til:

- a. om ledelsesorganet godkender politikkerne for styring, måling og kontrol af markedsrisikoen og drøfter og gennemgår dem regelmæssigt i overensstemmelse med risikostrategierne
- b. om den øverste ledelse er ansvarlig for at udvikle disse politikker og sørger for, at ledelsesorganets beslutninger gennemføres på en hensigtsmæssig måde

- c. om markedspolitikkerne overholder de relevante bestemmelser og svarer til arten og kompleksiteten af instituttets aktiviteter, sikrer en klar forståelse af den markedsrisiko, der er forbundet med de forskellige produkter og aktiviteter, som instituttet beskæftiger sig med, og er blevet klart formaliseret og formidles og anvendes konsekvent på tværs af instituttet
- d. om disse politikker for koncerners vedkommende anvendes konsekvent på tværs af koncernen og sikrer en passende risikostyring.

261. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttets markedspolitikker og -procedurer er forsvarlige og forenelige med markedsrisikostategien og omfatter alle vigtige aktiviteter og processer, der er relevante for styring, måling og kontrol af markedsrisikoen. Vurderingen bør navnlig omfatte:

- a. arten af transaktioner, finansielle instrumenter og markeder, hvor instituttet kan operere
- b. de positioner, der skal indgå eller ikke indgå i handelsbeholdningen i reguleringsøjemed
- c. politikker for intern afdækning
- d. etableringen af instituttets handelsfunktioner og deres struktur og ansvar, hvor dette er passende
- e. krav vedrørende handels- og afviklingsprocesser
- f. procedurer for begrænsning og kontrol af markedsrisikoen
- g. rammerne for at sikre, at alle positioner, målt til dagsværdi, er genstand for yderligere værdiansættelsesjusteringer i overensstemmelse med Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/101 (RTS om forsigtig værdiansættelse)
- h. de kriterier, som instituttet anvender for at undgå engagementer med enkeltpersoner/grupper, der har medvirket i svindel eller andre strafbare handlinger
- i. procedurer for nye markedsaktiviteter og/eller produkter; de kompetente myndigheder bør sikre, at:
 - nye markedsaktiviteter og/eller produkter underlægges passende procedurer og kontroller, inden de indføres eller iværksættes
 - instituttet har analyseret deres eventuelle indvirkning på dets overordnede risikoprofil.

Identificering, måling, overvågning og indberetning af risiko

262. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har passende rammer for identificering, afdækning og måling af markedsrisici, som er afpasset efter instituttets størrelse og kompleksitet, og om disse rammer opfylder de relevante minimumskrav i den gældende EU-lovgivning og den nationale gennemførelseslovgivning. De bør overveje:

- a. om dataene, informationssystemerne og måleteknikkerne gør det muligt for ledelsen at måle den markedsrisiko, der er forbundet med alle væsentlige balanceførte og ikkebalanceførte aktiviteter (eventuelt på koncernniveau) for både handels- og porteføljebeholdningen og at opfylde kravene til tilsynsmæssig indberetning
- b. om institutterne har tilstrækkelige medarbejdere og metoder til at måle markedsrisikoen i deres handels- og porteføljebeholdninger under hensyntagen til instituttets størrelse og kompleksitet og risikoprofilen for dets aktiviteter
- c. om der i instituttets risikomålingssystem tages højde for alle væsentlige risikofaktorer i forbindelse med dets markedsrisikoeksponeringer (bl.a. basisrisiko, kreditspænd for erhvervsobligationer eller kreditderivater og vega- og gammaoptionsrisici). Hvis visse instrumenter og/eller faktorer er udelukket fra risikomålingssystemerne, bør de kompetente myndigheder vurdere, om der er tale om væsentlige undtagelser, og tage stilling til, om de er berettigede
- d. om instituttets risikomålingssystemer gør det muligt at identificere eventuelle markedsrisikokoncentrationer, der enten skyldes eksponeringer for en enkelt faktor eller eksponeringer for flere indbyrdes forbundne faktorer
- e. om de risikoansvarlige og instituttets øverste ledelse ved, hvilke antagelser der ligger til grund for målingssystemerne, navnlig hvad angår mere avancerede risikomålingsteknikker
- f. om de risikoansvarlige og instituttets øverste ledelse er bekendt med omfanget af den modelrisiko, der kendetegner instituttets prissætningsmodeller og risikomålingsteknikker, og om de regelmæssigt kontrollerer gyldigheden og kvaliteten af de forskellige modeller, der benyttes ved markedsrisikoaktiviteter.

263. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har gennemført passende stresstest, der supplerer dets risikomålingssystem. De bør til dette formål tage hensyn til følgende elementer:

- a. stresstesthyppigheden

- b. identificeringen af relevante risikoparametre (f.eks. likviditetsproblemer/pludselige prisudsving, koncentrerede positioner, markeder, hvor der ikke handles ("one-way"-markeder) osv.)
- c. de antagelser, der ligger til grund for stressscenariet
- d. intern brug af resultater af stresstest til kapitalplanlægnings- og markedsrisikostrategier.

264. Når instituttet ifølge artikel 101 i direktiv 2013/36/EU har tilladelse til at anvende interne modeller til fastsættelse af minimumskrav til kapitalgrundlaget i relation til markedsrisici, bør de kompetente myndigheder kontrollere, at instituttet fortsat opfylder de minimumskrav, der er angivet i den relevante EU-lovgivning og den nationale gennemførelseslovgivning, og at disse interne modeller ikke fører til undervurdering af væsentlige risici.

265. De kompetente myndigheder bør vurdere, om institutterne har indført passende overvågnings- og indberetningsrammer med hensyn til markedsrisiko, som sikrer en hurtig indsats på det korrekte niveau af instituttets øverste ledelse eller ledelsesorgan, når det er nødvendigt. Overvågningssystemet bør omfatte specifikke indikatorer og relevante faktorer, der kan udløse en effektiv tidlig varsling. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til:

- a. om instituttet har effektive informationssystemer til præcis og rettidig identificering, aggregering, overvågning og indberetning af markedsrisikoaktiviteter
- b. om styrings- og kontrolområderne regelmæssigt foretager indberetninger til ledelsesorganet og den øverste ledelse og som minimum fremlægger oplysninger om aktuelle markedseksponeringer, regnskabstal og risikoværdier (f.eks. VaR) sammenholdt med interne grænser.

Rammer for intern kontrol

266. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har etableret stærke og omfattende rammer for intern kontrol og truffet passende forholdsregler til at imødegå markedsrisikoen i overensstemmelse med sin markedsrisikostrategi og risikoappetit. De bør undersøge:

- a. om instituttets kontrolfunktion omfatter alle konsoliderede enheder, alle geografiske placeringer og alle finansielle aktiviteter
- b. om der findes interne kontroller, driftsgrænser og anden praksis, som har til formål at sikre, at markedsrisikoeksponeringer ikke overskrider et niveau, der er acceptabelt for instituttet, i overensstemmelse med de parametre, der er fastsat af ledelsesorganet og den øverste ledelse, og med instituttets risikoappetit

- c. om instituttet har passende interne kontroller og praksisser, der sikrer, at tilsidesættelser af og afvigelser fra politikker, procedurer og grænser hurtigst muligt indberettes til det korrekte ledelsesniveau, således at der kan gribes ind. De bør tage hensyn til, om instituttets interne kontroller og praksis:
- gør det muligt at identificere tilsidesættelser af de individuelle grænser, der er fastsat af handels- eller forretningsenheden, og tilsidesættelser af den overordnede grænse for markedsaktiviteter
 - gør det muligt at foretage daglig identificering og overvågning af tilsidesættelser af grænser og/eller afvigelser.

267. De kompetente myndigheder bør vurdere risikogrænseordningen og tage stilling til:

- a. om de vedtagne grænser ligger fast, eller det er muligt at tilsidesætte dem. Det bør i det sidstnævnte tilfælde præciseres i instituttets politikker, i hvilket tidsrum og under hvilke specifikke omstændigheder det er muligt at tilsidesætte grænserne
- b. om grænseordningen indeholder en overordnet grænse for markedsaktiviteter og specifikke grænser for de vigtigste risikokunderkategorier; der bør om nødvendigt kunne fastsættes grænser for hver portefølje, handelsenhed, forretningsenhed eller instrumenttype; detaljeringsgraden bør afspejle karakteristikaene ved instituttets markedsaktiviteter
- c. om de grænser (grænser baseret på risikoparametre, fiktive grænser, tabskontrolgrænser osv.), instituttet har fastsat, svarer til størrelsen og kompleksiteten af dets markedsaktiviteter
- d. om instituttet har procedurer for orientering af handlerne om deres grænser
- e. om institutterne har passende procedurer for regelmæssig ajourføring af grænser.

268. De kompetente myndigheder bør vurdere, om den interne revisionsfunktion opererer effektivt. De bør vurdere:

- a. om instituttet foretager interne revisioner af rammerne for markedsrisikostyring med jævne mellemrum
- b. om den interne revisionsfunktion varetager de vigtigste elementer i markedsrisikostyringen, -målingen og -kontrollen for hele instituttet
- c. om den interne revisionsfunktion undersøger nærmere, om de interne politikker og relevante eksterne bestemmelser overholdes, og følger op på eventuelle afvigelser herfra.

269. For de institutter, der anvender interne modeller til fastsættelse af kapitalgrundlagskrav i relation til markedsrisici, bør de kompetente myndigheder vurdere, om den interne valideringsprocedure er pålidelig og effektiv i forhold til at efterprøve modelforudsætninger og påvise eventuelle mangler i forbindelse med markedsrisikomodellering, markedsrisikokvantificering og markedsrisikostyringssystemet og andre relevante minimumskrav, der er fastsat i den relevante EU-lovgivning og den nationale gennemførelseslovgivning.

6.3.4 Opsummering af resultater og scoring

270. Efter ovennævnte vurdering bør de kompetente myndigheder foretage en vurdering af instituttets markedsrisiko. Denne vurdering bør indgå i en opsummering af resultater og ledsages af en risikoscore, der bygger på betragtningerne i tabel 5. Hvis visse risikounder kategorier er så væsentlige, at den kompetente myndighed beslutter at vurdere og beregne scoren for dem individuelt, bør anvisningerne i denne tabel så vidt muligt anvendes analogt.

271. Faktorer som kompleksitet, koncentrationsniveau og volatile afkast af markedseksponeringer er ikke nødvendigvis perfekte indikatorer for markedsrisikoens omfang. De kompetente myndigheder bør derfor tage højde for alle disse faktorer på samme tid og ikke hver for sig og forstå drivkræfterne bag volatiliteten, når de vurderer og beregner risikoscoren for den iboende markedsrisiko.

Tabel 5. Tilsynsmæssige betragtninger vedrørende fastsættelse af en score for markedsrisiko

Risiko score	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger omkring iboende risiko	Betragtninger omkring tilstrækkelig styring og kontrol
1	Der er en lav risiko for en væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt styringen og kontrollerne.	<ul style="list-style-type: none"> Markedsrisikoeksponeringens art og sammensætning medfører ingen væsentlig/en meget lav risiko. Instituttets eksponeringer for markedsrisiko er ikkekomplekse. Markedskoncentrationsrisikoen er ikke væsentlig/meget lav. Instituttets markedsrisikoeksponeringer genererer ikkevolatile afkast. 	<ul style="list-style-type: none"> Der er overensstemmelse mellem instituttets markedsrisikopolitik og -strategi og dets overordnede strategi og risikoappetit. De organisatoriske rammer med hensyn til markedsrisiko er robuste og baseret på klare ansvarsområder og en klar opgavefordeling mellem risikotagere og styrings- og kontrolfunktioner. Systemerne til måling, overvågning og indberetning af
2	Der er en middellav risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko	<ul style="list-style-type: none"> Markedsrisikoeksponeringens art og sammensætning medfører en lav til middel risiko. Kompleksiteten af instituttets markedsrisikoeksponeringer er lav til middel. 	<ul style="list-style-type: none"> Systemerne til måling, overvågning og indberetning af

Risiko score	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger omkring iboende risiko	Betragtninger omkring tilstrækkelig styring og kontrol
	samt styringen og kontrollerne.	<ul style="list-style-type: none"> Markedskoncentrationsrisikoen er lav til middel. <ul style="list-style-type: none"> Instituttets markedsrisikoeksponeringer giver afkast, der har en lav til middel grad af volatilitet. 	<p>markedsrisiko er passende.</p> <ul style="list-style-type: none"> De interne grænser og kontrolrammerne med hensyn til markedsrisiko er forsvarlige og afpasset efter instituttets risikostyringsstrategi og risikoappetit.
3	Der er en middelhøj risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt styringen og kontrollerne.	<ul style="list-style-type: none"> Markedsrisikoeksponeringens art og sammensætning medfører en middel til høj risiko. Kompleksiteten af instituttets markedsrisikoeksponeringer er middel til høj. Markedskoncentrationsrisikoen er middel til høj. Instituttets markedsrisikoeksponeringer generer afkast, der har en middel til høj grad af volatilitet. 	<ul style="list-style-type: none"> Der er ikke fuld overensstemmelse mellem instituttets markedsrisikopolitik og -strategi og dets overordnede strategi og risikoprofil. De organisatoriske rammer med hensyn til markedsrisici adskiller ikke i tilstrækkelig grad ansvar og opgaver mellem risikotagere og styrings- og kontrolfunktioner. Systemerne til måling, overvågning og indberetning af markedsrisiko anvendes ikke med tilstrækkelig nøjagtighed og hyppighed. De interne grænser og kontrolrammerne med hensyn til markedsrisiko er ikke afpasset efter instituttets risikostyringsstrategi eller risikoappetit.
4	Der er en høj risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt styringen og kontrollerne.	<ul style="list-style-type: none"> Markedsrisikoeksponeringernes art og sammensætning medfører en høj risiko. Kompleksiteten af instituttets markedsrisikoeksponeringer er høj. Markedskoncentrationsrisikoen er høj. Instituttets markedsrisikoeksponeringer generer afkast, der har en høj grad af volatilitet. 	<ul style="list-style-type: none"> Systemerne til måling, overvågning og indberetning af markedsrisiko anvendes ikke med tilstrækkelig nøjagtighed og hyppighed. De interne grænser og kontrolrammerne med hensyn til markedsrisiko er ikke afpasset efter instituttets risikostyringsstrategi eller risikoappetit.

6.4 Vurdering af operationel risiko

6.4.1 Generelle betragtninger

272. De kompetente myndigheder bør vurdere den operationelle risiko for alle instituttets forretningsområder og aktiviteter under hensyntagen til resultaterne af vurderingen af de

interne ledelsesordninger og kontrollen på institutniveau, jf. afsnit 5. De bør i forbindelse med denne vurdering undersøge, hvordan den operationelle risiko kan manifestere sig (økonomisk tab, "near miss"-hændelser, tab af fremtidig indtjening, fortjeneste osv.), og også se på de potentielle konsekvenser i form af andre relaterede risici (f.eks. "hybrider" af kreditrelateret eller markedsrelateret operationel risiko).

273. De kompetente myndigheder bør vurdere, hvor væsentlig den operationelle risiko ved outsourcete tjenesteydelser og aktiviteter er, og om disse kan påvirke instituttets evne til at behandle transaktioner og/eller levere tjenesteydelser eller medføre erstatningspligt for skader på tredjemand (f.eks. kunder og andre interessenter).
274. Ved vurderingen af den operationelle risiko bør de kompetente myndigheder vurdere IKT-risikoen, da IKT-resultater og -sikkerhed anses for at være af afgørende betydning for, at et institut kan udøve sin virksomhed. De kompetente myndigheder bør derfor vurdere den potentielle indvirkning af IKT-risici på et instituts kritiske aktiviteter og tage hensyn til den potentielle finansielle, omdømmemæssige, reguleringsmæssige og strategiske indvirkning på instituttet samt muligheden for driftsforstyrrelser.
275. De kompetente myndigheder bør vurdere omdømmerisikoen sammen med den operationelle risiko på grund af de stærke bånd mellem disse to (de fleste hændelser som følge af operationel risiko har store konsekvenser for omdømmet). Resultatet af vurderingen af omdømmerisikoen bør dog ikke afspejles i scoringen af den operationelle risiko, men anses for at være en del af forretningsmodelanalysen og/eller likviditetsrisikovurderingen, hvor det er relevant, eftersom de vigtigste følger, den kan have, er, at investorer, indskydere eller aktører på interbankmarkedet opnår en lavere indtjening og mister tilliden til eller bliver utilfredse med instituttet.
276. De kompetente myndigheder bør ved vurderingen af den operationelle risiko anvende klassificeringen af hændelsestyper for de avancerede målemetoder, der er omhandlet i artikel 324 i forordning (EU) nr. 575/2013 og præciseret i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/959³¹, for at få et bedre overblik over spektret af operationelle risici og for at skabe sammenhæng i analysen af disse risici på tværs af institutter, uanset hvilken metode der vælges til fastsættelse af kapitalgrundlagskrav for operationel risiko. Ved vurderingen af operationel risiko bør de kompetente myndigheder også vurdere adfærdsrisiko, modelrisiko og IKT-risiko.

6.4.2 Vurdering af iboende operationel risiko

277. De kompetente myndigheder bør vurdere arten og omfanget af den operationelle risiko, som instituttet er eller kan blive eksponeret for. De kompetente myndigheder bør i denne forbindelse sætte sig godt ind i instituttets forretningsmodel, drift og risikokultur og det miljø,

³¹ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/959 af 14. marts 2018 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende præciseringen af den vurderingsmetode, som de kompetente myndigheder skal anvende, når institutter gives tilladelse til at anvende avancerede målemetoder for operationel risiko (EUT L 169 af 6.7.2018, s. 1).

som det agerer i, eftersom alle disse faktorer har betydning for instituttets eksponering for operationel risiko.

278. Vurderingen af den iboende operationelle risiko foregår i to trin, der er beskrevet nærmere i dette afsnit:

- a. foreløbig vurdering
- b. vurdering af arten og betydningen af de eksponeringer for operationel risiko og underkategorier af operationel risiko, som instituttet er udsat for.

Foreløbig vurdering

279. For at afdække omfanget af vurderingen af operationel risiko bør de kompetente myndigheder først identificere de kilder til operationel risiko, som instituttet er eller kan blive eksponeret for. De kompetente myndigheder bør i denne forbindelse udnytte den viden, som de har opnået i forbindelse med vurdering af andre SREP-elementer, sammenligning af instituttets situation med tilsvarende institutter (bl.a. ved hjælp af eventuelle relevante eksterne data) og andre tilsynsaktiviteter, herunder input fra AML/CFT-tilsynsmyndighederne og fra andre relevante informationskilder.

280. De kompetente myndigheder bør som minimum tage hensyn til følgende:

- a. den overordnede strategi for operationel risiko og appetit med hensyn til operationel risiko
- b. de forretningsmæssige og eksterne miljøer (herunder moderselskabets og dets enheders geografiske placering samt IKT-transaktioner og -datacentre), hvor instituttet driver virksomhed, og de anvendte distributionskanaler
- c. kapitalgrundlagskravet for operationel risiko (kendetegnet ved basisindikatormetoden (BIA), standardmetoden (TSA) og de avancerede målemetoder (AMA)) sammenholdt med det samlede kapitalgrundlagskrav og – hvor det er relevant – den interne kapital i relation til operationel risiko, under hensyntagen til den samlede interne kapital, herunder de historiske tendenser og eventuelle prognoser
- d. niveauet for og ændringen i bruttoindkomst, aktiver og tab som følge af operationel risiko i de seneste år på aggregeret niveau, men også for væsentlige enheder og forretningsområder
- e. nyere skelsættende virksomhedshændelser (såsom fusioner, erhvervelser, afhændelser og omstrukturering), der kan føre til ændring af instituttets profil med hensyn til operationel risiko på kort eller mellemlang til lang sigt (f.eks. fordi systemer, processer og procedurer ikke på kort sigt vil stemme helt overens med moderselskabets risikostyringspolitikker)

- f. ændringer af væsentlige elementer af IT-systemer og/eller af processer, der kan føre til ændring af profilen med hensyn til operationel risiko (f.eks. fordi et nyt eller ændret IT-system ikke er afprøvet tilstrækkeligt, eller fordi manglende instruktion om de nye systemer/processer og procedurer kan resultere i fejl)
- g. manglende overholdelse af den gældende lovgivning eller af interne regler, som indberettes af andre tilsynsmyndigheder (herunder AML/CFT-tilsynsmyndigheder), eksterne revisorer og den interne revisionsfunktion eller fremgår af offentligt tilgængelige oplysninger (både med hensyn til den nuværende situation og tidsmæssige ændringer i efterlevelsen af regler)
- h. ambitionsniveauet for forretningsplaner og aggressive incitamenter og kompensationsordninger (f.eks. med hensyn til salgsmål, herunder accept af kunder, der af instituttet er identificeret som havende en høj ML/TF-risiko, eller udvidelse til jurisdiktioner med høj ML/TF-risiko eller distribution af nye produkter/tjenester med en høj iboende ML/TF-risiko, reduktion af antallet af medarbejdere osv.), hvilket kan øge risikoen for manglende overholdelse, menneskelige fejl og forseelser hos medarbejderne
- i. processer, procedurer, produkter (der sælges til kunder eller handles) og IT-systemer (bl.a. brug af ny teknologi), i det omfang de kan føre til hændelser, fejl, forsinkelser, fejlspecifikationer, brud på sikkerheden, øget eksponering for svig, ML/TF og andre former for finansielt bedrageri osv.
- j. den potentielle indvirkning af outsourcing og generelt alle ordninger med tredjeparter på institutternes operationelle risiko samt institutternes tilsyn med tjenesteydernes resultater med hensyn til at levere alle outsourcete tjenesteydelser, herunder graden af bevidsthed omkring operationel risiko i forbindelse med outsourcete aktiviteter og tjenesteyderes overordnede risikoeksponering i overensstemmelse med EBA's retningslinjer for outsourcing.

281. Den kompetente myndighed bør, hvor det er relevant, analysere de ovenfor nævnte aspekter ud fra forretningsområde/retnings enhed og geografisk område og ud fra kategori hændelsestype, såfremt der foreligger data herom, og sammenligne instituttets situation med tilsvarende institutter.

Arten af eksponeringer for operationel risiko

282. De kompetente myndigheder bør fastlægge arten af eksponeringer for operationel risiko ved at analysere eksponeringer for de vigtigste drivkræfter bag operationel risiko for at danne sig et fremadrettet billede af potentielle risici og tab. Det kan i forbindelse med denne analyse være nødvendigt at tage hensyn til de forretningsområder, produkter, processer og geografiske områder, der er relevante for instituttet, og vurdere eksponeringer for operationel risiko i forhold til primære risikoparametre (f.eks. processer, mennesker, systemer og eksterne faktorer) ved brug af instituttets egenrisikovurdering og peeranalyse.

283. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med denne analyse undersøge samspillet mellem disse risikoparametre for at afdække instituttets eksponeringer for operationel risiko (eksponering for flere risikoparametre kan eksempelvis øge sandsynligheden for en operationel hændelse med heraf følgende tab, herunder muligheden for at pålægge sanktioner).

Betydningen af eksponeringer for operationel risiko

284. Når de vigtigste kilder til og parametre for operationel risiko er identificeret, bør den kompetente myndighed fokusere på dem, der har den væsentligste effekt på instituttet. Den kompetente myndighed bør vurdere instituttets "potentielle eksponering" mod den operationelle risiko ved at anvende både ekspertvurderinger og kvalitative og kvantitative indikatorer vedrørende enten instituttet eller dets modparter og også medtage oplysninger fra andre tilsynsmyndigheder (f.eks. AML/CFT-tilsynsmyndigheder).

285. De kompetente myndigheder bør ved vurderingen af betydningen af eksponeringer for operationel risiko undersøge, både hvor hyppige og hvor alvorlige hændelser instituttet udsættes for, og skelne mellem dem, der forårsager meget alvorlige tab, og dem, der forekommer med høj hyppighed. På grundlag af denne sontring bør de kompetente myndigheder vurdere tendenserne for operationelle tab og deres koncentration.

286. En vigtig informationskilde, som de kompetente myndigheder bør benytte sig af, er instituttets database over operationelle tab og hændelser, der – såfremt den er tilgængelig og pålidelig (dvs. nøjagtig og fyldestgørende) – viser instituttets historiske profil med hensyn til operationel risiko.

287. For institutter, der anvender interne modeller for operationel risiko, bør den kompetente myndighed også undersøge outputtet af den interne metode, forudsat at denne metode gør det muligt at måle eksponeringen for operationel risiko tilstrækkelig detaljeret (for produkter, processer osv.), og at modellen er tilstrækkelig fremadrettet. De kompetente myndigheder bør dog også tage hensyn til de interne modellers begrænsninger og potentielle svagheder.

288. De kompetente myndigheder bør endvidere foretage en mere kvalitativ analyse og trække på instituttets risikovurdering, peeranalysedata og offentlige databaser og/eller koncerndatabaser, hvis disse er tilgængelige og relevante. De kompetente myndigheder kan også tage hensyn til andre faktorer, som kendetegner de relevante forretningsenheder osv., der berøres af potentielle mangler, for at få et overblik over risikoeksponeringen.

289. Når de kompetente myndigheder vurderer et instituts risikoeksponering, bør de anvende en fremadskuende tilgang, inddrage eventuelle scenarieanalyser, som instituttet har udført, og tage hensyn til korrigerende og afhjælpende foranstaltninger, der allerede er iværksat og fungerer.

Vurdering af underkategorier af operationel risiko

290. De kompetente myndigheder bør vurdere operationel risiko inden for forskellige underkategorier af denne risikotype (fastlagt efter typer af hændelser og underopdelinger af disse typer af hændelser) og de tilknyttede risikoparametre. De kompetente myndigheder bør fokusere vurderingen på de underkategorier, der anses for at være de vigtigste for instituttet. Betydningen af en underkategori bør evalueres ved at udnytte de kvantitative oplysninger, der er indsamlet i forbindelse med den foreløbige vurdering, herunder tabene pr. underkategori med hensyn til kapitalkrav og bruttoindkomst. De kompetente myndigheder bør også anvende deres ekspertvurderinger til at identificere væsentlige underkategorier på grundlag af alle tilgængelige interne og eksterne informationskilder.
291. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med denne vurdering lægge særlig vægt på visse specifikke aspekter af operationel risiko på grund af deres udbredelse og relevans for størsteparten af institutterne og på grund af deres potentielle tilsynsmæssige virkninger. Sådanne aspekter, som altid bør være i fokus for vurderingen, omfatter:
- a. IKT-risiko
 - b. adfærdsrisiko
 - c. modelrisiko.

IKT-risiko

292. De kompetente myndigheder bør vurdere IKT-risikoen i overensstemmelse med EBA's retningslinjer om IKT-risikovurdering under SREP ³² og under hensyntagen til EBA's retningslinjer for IKT- og sikkerhedsrisikostyring under hensyntagen til, at IKT-risiko er en vigtig drivkraft for operationel risiko.

Adfærdsrisiko

293. De kompetente myndigheder bør vurdere relevansen og betydningen af instituttets risikoeksponeringer under hensyntagen til de faktorer, der er anført i litra a)-g), og som er relevante for instituttet. For kategori 1- og kategori 2-institutter bør de kompetente myndigheder tage følgende i betragtning:
- a. fejlsalg af produkter på både detailmarkedet og engrosmarkedet, herunder forceret krydssalg af produkter til detailkunder, f.eks. pakkesalg af bankkonti eller tillægsprodukter, som kunderne ikke har brug for
 - b. forretningsmæssige interessekonflikter

³² EBA's retningslinjer om IKT-risikovurdering under tilsyns kontrol- og vurderingsprocessen (SREP) (EBA/GL/2017/05).

- c. manipulering af toneangivende renter, valutakurser eller andre finansielle instrumenter eller indekser med det formål at øge instituttets overskud
- d. hindringer for at skifte mellem finansielle produkter i løbet af deres levetid og/eller skifte udbydere af finansielle tjenesteydelser
- e. dårligt tilrettelagte distributionskanaler, der kan skabe interessekonflikter og forkerte incitamenter
- f. automatisk fornyelse af produkter eller udtrædelsesgebyrer og/eller
- g. urimelig behandling af kundeklager.

294. Da adfærdsrisiko dækker en bred vifte af emner og kan opstå i forbindelse med mange forretningsprocesser og produkter, bør de kompetente myndigheder anvende resultatet af forretningsmodelanalysen og gennemgå instituttets tilskyndelsespolitikker for at få et godt overblik over underliggende årsager til adfærdsrisiko.

295. Den kompetente myndighed bør, hvor det er relevant, tage hensyn til konkurrenceniveauet på de markeder, hvor instituttet opererer, og afgøre, om der foreligger en væsentlig risiko for pligtforsømmelse på grund af instituttets eller et mindre antal institutters dominerende stilling (f.eks. på grund af kartellignende adfærd).

296. Følgende forhold kan indikere, at der foreligger adfærdsrisici:

- a. at de relevante myndigheder har pålagt instituttet sanktioner for u hensigtsmæssig praksis
- b. at tilsvarende institutter er blevet pålagt sanktioner for u hensigtsmæssig praksis
- c. at der er indgivet mange klager over instituttet, og at der er tale om store beløb.

297. Den kompetente myndighed bør imidlertid anvende en fremadskuende tilgang, hvor der også tages hensyn til eventuelle konsekvenser af den lovgivningsmæssige udvikling og relevante myndigheders arbejde i forbindelse med forbrugerbeskyttelse og levering af finansielle tjenesteydelser i almindelighed.

Modelrisiko

298. Under den operationelle risiko bør de kompetente myndigheder vurdere to forskellige former for modelrisiko:

- a. risiko i forbindelse med undervurdering af kapitalgrundlagskrav ved brug af reguleringsmæssige avancerede målemetoder

- b. risiko for tab i forbindelse med instituttets udvikling, gennemførelse eller ukorrekte anvendelse af andre modeller til beslutningstagning (f.eks. prisfastsættelse af produkter, evaluering af finansielle instrumenter, overvågning af risikogrænser osv.), hvor de kompetente myndigheder bør skabe et overblik over sådanne modeller og evaluere deres betydning og de modelrisikostyringsrammer, som instituttet har vedtaget.

299. Med henblik på punkt 298, litra a), bør de kompetente myndigheder vurdere instituttets eksponering for modelrisiko som følge af anvendelsen af interne modeller i de vigtigste forretningsområder og aktiviteter i overensstemmelse med definitionen og kravene i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/959, for så vidt de finder anvendelse. Vurderingen af modelrisikoen kan baseres på den viden, der er opnået i forbindelse med andre tilsynsforanstaltninger, herunder dem, der gennemføres i overensstemmelse med artikel 101 i direktiv 2013/36/EU.

300. Med henblik på punkt 298, litra b), bør de kompetente myndigheder overveje:

- a. i hvilket omfang og til hvilke formål instituttet anvender modeller, når det træffer beslutninger, og hvilken forretningsmæssig betydning disse beslutninger har. De kompetente myndigheder bør undersøge, for hvilke forretninger/aktiviteter instituttet anvender modeller i væsentlig grad. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med denne vurdering se på følgende områder, hvor institutter typisk gør omfattende brug af modeller:
 - i. handel med finansielle instrumenter (herunder evaluering af aktiver og handelsstrategier)
 - ii. risikomåling og -styring
 - iii. kapitalallokering (herunder udlånspolitikker og prissætning af produkter).
- b. instituttets kendskab til håndtering af modelrisiko ved at vurdere:
 - i. om instituttet har indført kontrolmekanismer (kalibrering af markedsparametre, intern validering eller backtesting, krydskontrol med ekspertvurderinger osv.), og om disse mekanismer er forsvarlige (med hensyn til metoder, hyppighed, opfølgning osv.) og omfatter en procedure for godkendelse af modeller
 - ii. om instituttet anvender modeller med forsigtighed (f.eks. ved at øge eller mindske de relevante parametre i forhold til, hvordan positionerne bevæger sig), hvis det er bekendt med mangler i modellerne eller en markeds- og erhvervsmæssig udvikling.

301. Når de kompetente myndigheder vurderer modelrisikoen, bør de tage hensyn til vurderingen af andre kapitalrisici og likviditets- og fundingrisici, navnlig med hensyn til tilstrækkeligheden af de metoder, der benyttes til måling af risiko, prissætning og vurdering af aktiver og/eller passiver. Resultaterne af en sådan vurdering bør danne grundlag for konklusionerne om operationel risiko.
302. For de forretningsområder, hvor der anvendes modeller i større omfang, bør den kompetente myndighed herefter vurdere, hvor store konsekvenser modelrisikoen kan få, bl.a. ved hjælp af følsomheds- og scenarieanalyser eller stresstest.

6.4.3 Vurdering af omdømmerisiko

303. De kompetente myndigheder bør vurdere den omdømmerisiko instituttet er eksponeret for ud fra deres kendskab til instituttets ledelse, forretningsmodel, produkter, kundegrundlag og det miljø, som det agerer i. En sådan vurdering bør også fokusere på de overordnede rammer for omdømmerisiko, idet det sikres, at instituttet er i stand til at styre og afbøde eventuelle omdømmemæssige hændelser gennem passende kommunikationsstrategier.
304. Omdømmerisiko er mest relevant for store institutter og især for institutter med noterede aktier eller gældsinstrumenter eller institutter, der opererer på interbankmarkeder. Når de kompetente myndigheder vurderer omdømmerisiko, bør de derfor især fokusere på institutter af denne type.
305. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til både interne og eksterne faktorer eller hændelser, der kan give anledning til betænkeligheder med hensyn til instituttets omdømme, under hensyntagen til de faktorer, der er anført i litra a)-i), og som er relevante for instituttet. For kategori 1- og kategori 2-institutter bør de kompetente myndigheder tage hensyn til alle følgende indikatorer i deres vurdering af instituttets eksponering for omdømmerisiko:
- a. antallet af sanktioner, der er iværksat af officielle organer (dette omfatter både sanktioner fra kompetente myndigheder og sanktioner i forbindelse med skatter og afgifter og andre betalinger)
 - b. igangværende kendte undersøgelser foretaget af officielle organer med hensyn til instituttet eller dets repræsentanter og pålagte sanktioner eller igangværende kendte undersøgelser eller retstvister i forbindelse med skattespørgsmål eller andre forlig eller som følge af materialisering af ML/TF-risiko eller overtrædelser af AML/CFT-lovgivningen
 - c. mediekampanjer og initiativer fra forbrugerorganisationer, der indvirker negativt på den offentlige holdning til instituttet og dets omdømme
 - d. antallet af og ændringer i antallet af kundeklager eller pludselige tab af kunder eller investorer

- e. negative hændelser for tilsvarende institutter, når offentligheden forbinder dem med hele finanssektoren eller en gruppe af institutter
- f. omdømmet hos personer, der er involveret i ledelsen af instituttet, vurderet i overensstemmelse med ESMA's og EBA's fælles retningslinjer for vurdering af egnetheden af medlemmer af ledelsesorganet og personer med nøglefunktioner og omdømmet hos personer med kvalificerede kapitalandele i instituttet vurderet i overensstemmelse med ESA'ernes fælles retningslinjer for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kvalificerede kapitalandele i den finansielle sektor³³
- g. dets håndtering af sektorer eller jurisdiktioner, der er stærkt eksponeret for hvidvask og terrorfinansiering³⁴, eller enkeltpersoner, der er forbundet med høj risiko ud fra et ML/TF-perspektiv
- h. de omdømmemæssige virkninger af berørte IKT-systemer og -tjenester og af cybersikkerhedshændelser
- i. eventuelle andre "markedsindikatorer" (f.eks. nedjusteringer af kreditvurderinger eller ændringer i aktiekurser i løbet af året).

306. De kompetente myndigheder bør vurdere, hvor omfattende instituttets eksponering for omdømmerisici er, og hvordan den er forbundet med de øvrige risici (dvs. kreditrisiko, markedsrisiko, operationel risiko og likviditetsrisiko), på grundlag af de andre risikovurderinger (herunder fra andre tilsynsmyndigheder) for at identificere eventuelle sekundære virkninger i begge retninger (fra omdømmerisiko til andre risici og omvendt).

307. I forbindelse med analysen af operationel risiko bør de kompetente myndigheder tage hensyn til relevansen og betydningen af instituttets eksponeringer for ML/TF-risiko ud fra et tilsynsmæssigt perspektiv inden for rammerne af den operationelle risiko. I den forbindelse bør de kompetente myndigheder anvende de relevante input fra AML/CFT-tilsynsmyndighederne til at supplere deres resultater fra det løbende tilsyn og evaluere, om de giver anledning til tilsynsmæssige betænkeligheder i forbindelse med ML/TF-risiko.

308. De kompetente myndigheder bør være opmærksomme på, at ethvert institut kan blive eksponeret for ML/TF-risiko, uanset instituttets størrelse eller finansielle soliditet. Der bør derfor også lægges tilstrækkelig vægt på institutter, der opfattes som økonomisk sunde og måske har et godt omdømme, da disse institutter kan være et specifikt mål for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Der bør også lægges vægt på institutter, der har stor succes med at tiltrække nye kunder/øge markedsandele – navnlig ved at anvende utraditionelle

³³ ESA'ernes fælles retningslinjer for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kvalificerede kapitalandele i den finansielle sektor (JC/GL/2016/01).

³⁴ Der henvises til EBA's retningslinjer for ML/TF-risikofaktorer (EBA/GL/2021/02).

distributionskanaler – da dette kan hænge sammen med svage kundelegitimationskontroller i forbindelse med onboardingfasen.

309. De kompetente myndigheder bør udveksle relevante oplysninger om identificerede spørgsmål omkring operationel risiko, der kan give anledning til ML/TF-risici og -betænkeligheder, såsom mangler i institutternes IT-systemer eller rammer for intern kontrol, med AML/CFT-tilsynsmyndighederne.

6.4.4 Vurdering af styringen, målingen og kontrollen af operationel risiko

310. De kompetente myndigheder bør vurdere instituttets specifikke rammer og ordninger for styring og kontrol af operationel risiko som en særskilt risikokategori. Der bør ved denne vurdering tages højde for resultatet af analysen af de overordnede rammer for risikostyring og intern kontrol, der er omhandlet i afsnit 5, eftersom dette vil påvirke instituttets eksponeringer for operationel risiko. Med hensyn til ML/TF-risikoen bør den kompetente myndighed tage hensyn til den vurdering, der er foretaget af AML/CFT-tilsynsmyndigheden.

311. De kompetente myndigheder bør i denne forbindelse tage hensyn til vigtige parametre for operationel risiko (dvs. mennesker, processer, eksterne faktorer og systemer), der også kan virke begrænsende, og undersøge:

- a. strategien for styring af operationel risiko og appetitten med hensyn til operationel risiko
- b. de organisatoriske rammer
- c. politikker og procedurer
- d. identificering, måling, overvågning og indberetning af operationel risiko
- e. forretningsresiliens- og -kontinuitetsplaner
- f. rammerne for intern kontrol, for så vidt de finder anvendelse på styringen af operationel risiko.

Strategi for styring af operationel risiko og appetit med hensyn til operationel risiko

312. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har fastlagt og formaliseret en forsvarlig strategi for styring af operationel risiko og et forsvarligt appetitniveau med hensyn til operationel risiko, der er godkendt af ledelsesorganet. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med denne vurdering tage hensyn til:

- a. om ledelsesorganet klart angiver sin strategi for styring af operationel risiko, sit appetitniveau med hensyn til operationel risiko, og processen for evaluering heraf (f.eks. i forbindelse med en evaluering af den overordnede risikostrategi, en tabstendens og/eller usikkerhed omkring kapitalgrundlaget osv.)

- b. om den øverste ledelse på korrekt vis gennemfører og overvåger strategien for styring af operationel risiko, som ledelsesorganet har godkendt, og sikrer, at instituttets risikobegrænsende foranstaltninger stemmer overens med den fastlagte strategi
- c. om disse strategier er passende og effektive i betragtning af arten og væsentligheden af profilen med hensyn til operationel risiko, og om instituttet løbende kontrollerer, hvordan de fungerer, og at de stemmer overens med appetitniveauet med hensyn til operationel risiko
- d. om instituttets strategi for styring af operationel risiko omfatter alle instituttets aktiviteter, processer og systemer – også fremadrettet baseret på strategiplanen – hvis den operationelle risiko er eller kan være væsentlig
- e. om instituttet har indført passende rammer, der gør det muligt at formidle strategien for styring af operationel risiko effektivt til de relevante medarbejdere.

313. For at undersøge, om disse strategier er troværdige, bør de kompetente myndigheder også vurdere, om instituttet har afsat tilstrækkelige ressourcer til at føre dem ud i livet, og om de relevante beslutninger træffes uafhængigt af, hvilke fordele der kan opnås for minimumskravene til kapitalgrundlaget (navnlig for institutter, der vælger BIA- eller TSA-metoden til fastsættelse af minimumskrav til kapitalgrundlaget).

Organisatoriske rammer for styring af og tilsyn med operationel risiko

314. De kompetente myndigheder bør vurdere, om de organisatoriske rammer for styring af operationel risiko er forsvarlige og effektive. Den kompetente myndighed bør i denne forbindelse fastslå:
- a. om der findes en klar ansvarsfordeling for identificering, analyse, vurdering, reduktion og indberetning af operationel risiko
 - b. om der foretages uafhængig kontrol af systemerne for kontrol og overvågning af operationel risiko, og om der er en klar adskillelse mellem risikotagere og risikoansvarlige og mellem disse og risikokontrol- og risikotilsynsfunktionerne
 - c. om risikostyrings-, risikomålings- og risikokontrolfunktionerne dækker den operationelle risiko for hele instituttet (inkl. filialer) på en integreret måde, uanset hvilken målemetode der anvendes til fastsættelse af minimumskapitalgrundlaget, og også dækker outsourcete forretningsfunktioner og andre aktiviteter
 - d. om der er afsat tilstrækkelige og kvalitativt tilfredsstillende menneskelige og tekniske ressourcer til rammerne for styring af operationel risiko.

Politikker og procedurer

315. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har passende politikker og procedurer for styring af operationel risiko, herunder restrisiko efter brug af reduktionsteknikker. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med denne vurdering tage hensyn til:

- a. om ledelsesorganet godkender politikkerne for styring af operationel risiko og gennemgår dem regelmæssigt i overensstemmelse med strategierne for styring af operationel risiko
- b. om den øverste ledelse er ansvarlig for at udvikle og gennemføre politikker og procedurer for styring af operationel risiko
- c. om politikkerne og procedurerne for styring af operationel risiko er blevet klart formaliseret og formidlet på tværs af instituttet, og om de anvendes konsekvent på tværs af instituttet, eller i hvert fald de processer og forretninger, der er mest eksponeret for operationel risiko
- d. om politikkerne og procedurerne omfatter alle elementerne af styringen, målingen og kontrollen af operationel risiko, herunder – hvor det er relevant – indsamling af tabsdata, kvantificeringsmetoder, reduktionsteknikker (f.eks. forsikringspolicer), teknikker til analyse af årsager til hændelser som følge af operationel risiko, grænser og håndteringen af afvigelser fra disse grænser
- e. om instituttet har gennemført en godkendelsesproces for nye produkter, processer og systemer, der kræver vurdering og afbødning af potentielle operationelle risici som følge af gennemførelsen og udviklingen af de relaterede nye produkter, processer og systemer
- f. om disse politikker svarer til arten og kompleksiteten af instituttets aktiviteter og sikrer en klar forståelse af den operationelle risiko, der er forbundet med de forskellige produkter og aktiviteter, som instituttet beskæftiger sig med
- g. om instituttet fremmer en kultur for styring af operationel risiko gennem hele organisationen ved hjælp af uddannelse og opstilling af mål for begrænsning af driftstab.

Identificering, måling, overvågning og indberetning af risiko

316. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har passende rammer for identificering, vurdering, måling og overvågning af operationel risiko, som er afpasset efter instituttets størrelse og kompleksitet, og om disse rammer som minimum opfylder de relevante krav om minimumskapitalgrundlaget i den gældende EU-lovgivning og den nationale gennemførelseslovgivning. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til:

- a. om instituttet har indført effektive processer og procedurer for omfattende identificering og vurdering af eksponering for operationel risiko (f.eks. egenvurdering af risikokontrol (RCSA)) og for afsløring og præcis klassificering af relevante hændelser (dvs. indsamling af tabsdata, "næsten-uheld" uden indvirkning på tab eller sågar hændelser, der genererer uventede gevinster), herunder hybridformer, hvori der indgår andre risici (f.eks. kredittab, der forårsages eller forværres af en hændelse forbundet med operationel risiko); de kompetente myndigheder bør i denne forbindelse også undersøge, om instituttet er i stand til at identificere de vigtigste parametre for relevante driftstab, og anvende disse oplysninger med henblik på styring af operationel risiko
- b. om instituttet, hvis det ifølge artikel 101 i direktiv 2013/36/EU har tilladelse til at anvende en intern model til fastsættelse af minimumskrav til kapitalgrundlaget i relation til operationel risiko, fortsat opfylder de minimumskrav, der er angivet i den relevante EU-lovgivning og den nationale gennemførelseslovgivning, og om denne interne model fører til væsentlig undervurdering af risikoen
- c. om instituttet har passende informationssystemer og metoder til kvantificering eller vurdering af operationel risiko, der som minimum opfylder de krav om fastsættelse af det relevante minimumskapitalgrundlag, der er fastsat i den relevante EU-lovgivning og den nationale gennemførelseslovgivning (f.eks., for TSA-metoden, kortlægning af de relevante regnskabsposter for de otte lovbestemte forretningsområder og, for AMA-metoden, tidsseriernes længde, behandling af forsikringer, korrelation osv.)
- d. om instituttet har indført passende stresstest og scenarieanalyser, hvor det er relevant, for at belyse, hvordan negative operationelle hændelser påvirker dets rentabilitet og kapitalgrundlag, og om det også tager tilstrækkeligt hensyn til potentielle fejl i de interne kontroller og reduktionsteknikker; de kompetente myndigheder bør, hvor det er relevant, undersøge, om disse analyser stemmer overens med RCSA og med resultatet af peeranalyser
- e. om instituttets ledelsesorgan og øverste ledelse ved, hvilke antagelser der ligger til grund for målingssystemet, og om de er bekendt med omfanget af den relevante modelrisiko.
- f. om instituttet har tilrettelagt og gennemført en løbende og effektiv overvågning af eksponeringer for operationel risiko for hele instituttet, der omfatter outsourcete aktiviteter og nye produkter og systemer, bl.a. ved hjælp af specifikke fremadrettede indikatorer (nøglerisikoindikatorer og nøglekontrolindikatorer) og relevante faktorer, der kan udløse en effektiv tidlig varsling
- g. om instituttet har fastlagt passende foranstaltninger til at reagere på restrisici for at holde dem inden for de grænser, der er fastsat for risikoappetitten

- h. om instituttet har indført regelmæssig indberetning af eksponering for operationel risiko, herunder resultater af stresstest, til ledelsesorganet, den øverste ledelse og de ansvarlige for relevante forretninger og processer, hvor det er passende.

317. De kompetente myndigheder bør vurdere instituttets IKT-risikostyringsrammer i overensstemmelse med EBA's retningslinjer for IKT-risikovurdering under SREP og under hensyntagen til EBA's retningslinjer for IKT- og sikkerhedsrisikostyring.

Forretningsresiliens- og -kontinuitetsplaner

318. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet råder over omfattende og afprøvede forretningsresiliens- og -kontinuitetsplaner, der som minimum omfatter kritiske og vigtige funktioner, herunder dem, der er outsourcet, for at sikre, at det er i stand til at operere løbende og begrænse tab i tilfælde af alvorlige driftsforstyrrelser. For outsourcete aktiviteter bør de kompetente myndigheder sikre, at tjenesteyderen har en passende forretningskontinuitetsplan i overensstemmelse med EBA's retningslinjer for outsourcing.

319. De kompetente myndigheder bør undersøge, om instituttet har fastlagt forretningskontinuitetsplaner, der passer til arten, omfanget og kompleksiteten af dets virksomhed. Der bør i disse planer tages hensyn til forskellige mulige eller sandsynlige scenarier, som instituttet kan være følsomt over for.

320. De kompetente myndigheder bør vurdere kvaliteten og effektiviteten af instituttets metode til planlægning af forvaltningen af forretningskontinuiteten. De kompetente myndigheder bør i denne forbindelse evaluere, i hvilket omfang instituttet retter sig efter de anerkendte metoder til forvaltning af forretningskontinuitet (BCM-metoder). De kompetente myndigheder bør derfor undersøge, om instituttets metode til planlægning af forvaltningen af forretningskontinuiteten omfatter:

- a. en konsekvensanalyse (BIA-analyse)
- b. passende genopretningsstrategier baseret på interne og eksterne faktorer og veldefinerede genopretningsmål
- c. udarbejdelse af omfattende og fleksible planer for håndtering af sandsynlige scenarier
- d. effektiv afprøvning af planernes udformning og operationelle effektivitet
- e. oplysning om og uddannelse i BCM-metoder
- f. dokumentation for og uddannelse i kommunikation og krisestyring.

Rammer for intern kontrol

321. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har etableret stærke kontrolrammer og truffet passende forholdsregler til at imødegå den operationelle risiko i overensstemmelse med sin strategi for styring af operationel risiko og sin appetit på operationel risiko. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til:
- a. om instituttets kontrolfunktioner omfatter alle konsoliderede enheder og geografiske placeringer
 - b. om der findes interne kontroller og anden praksis (f.eks. risikoreaktioner, såsom adfærdsstrategier, risikooverførselsteknikker osv.), der har til formål at mindske eksponeringer for operationel risiko eller begrænse potentielle virkninger og holde dem inden for niveauer, der er acceptable for instituttet, i overensstemmelse med de parametre, der er fastsat af ledelsesorganet og den øverste ledelse, og med instituttets risikoappetitniveau
 - c. om instituttet har passende interne kontroller og praksisser, der sikrer, at tilsidesættelser af og afvigelser fra politikker, procedurer og grænser hurtigst muligt indberettes til det korrekte ledelsesniveau, således at der kan gribes ind, og til de kompetente myndigheder, hvor det er relevant.
322. De kompetente myndigheder bør også vurdere, om den interne revisionsfunktion opererer effektivt. De bør til dette formål undersøge:
- a. om instituttet foretager interne revisioner af rammerne for styring af operationel risiko med jævne mellemrum
 - b. om den interne revision omfatter de vigtigste elementer af styringen, målingen og kontrollen af operationel risiko for hele instituttet
 - c. om denne revision gør det muligt at afgøre, om de interne politikker og relevante eksterne bestemmelser overholdes, og at følge op på eventuelle afvigelser herfra.
323. For de institutter, der anvender AMA-metoden til fastsættelse af minimumskrav til kapitalgrundlaget i relation til operationel risiko, bør de kompetente myndigheder også vurdere, om proceduren for intern validering af denne metode er pålidelig og effektiv i forhold til at efterprøve modelforudsætninger og påvise eventuelle mangler i forbindelse med modellering af operationel risiko, kvantificering og systemer og i forbindelse med andre relevante minimumskrav, der er fastsat i den relevante EU-lovgivning og den nationale gennemførelseslovgivning.
324. Uanset hvilken metode instituttet har valgt til fastsættelse af det lovbestemte minimumskapitalgrundlag, bør de kompetente myndigheder, når der anvendes modeller til beslutningstagning (kreditgivning, prissætning, handel med finansielle instrumenter osv.),

vurdere, om der findes en pålidelig intern valideringsprocedure og/eller modevalueringsprocedure, der gør det muligt at identificere og begrænse modelrisici.

Styring af omdømmerisiko

325. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har iværksat passende ordninger, strategier, processer og mekanismer til styring af omdømmerisiko. De kompetente myndigheder bør navnlig tage hensyn til:

- a. om instituttet har fastlagt formaliserede politikker og processer til identificering, styring og overvågning af denne risiko, og om disse politikker og processer står i rimeligt forhold til dens omfang og dens relevans i systemet
- b. om instituttet udviser forsigtighed i deres håndtering af denne risiko, f.eks. ved at fastsætte grænser eller kræve godkendelse ved allokering af kapital til visse lande, sektorer eller personer, og/eller om dets beredskabsplaner tilgodeser behovet for en proaktiv tilgang til omdømmemæssige spørgsmål i tilfælde af kriser
- c. om instituttet foretager stresstest eller scenarieanalyser for at vurdere sekundære virkninger af omdømmerisiko (f.eks. for likviditeten, fundingomkostningerne, adgang til korrespondentbanktjenester osv.)
- d. om instituttet sørger for at beskytte sit brand ved hjælp af hurtige oplysningskampagner, hvis der indtræffer særlige hændelser, som kan skade dets omdømme
- e. om instituttet tager højde for, hvilke konsekvenser dets strategi- og forretningsplaner og dets generelle adfærd kan få for dets omdømme.

6.4.5 Opsummering af resultater og scoring

326. Efter ovennævnte vurdering bør de kompetente myndigheder foretage en vurdering af instituttets operationelle risiko. Denne vurdering bør indgå i en opsummering af resultater og ledsages af en risikoscore, der bygger på betragtningerne i tabel 6. Hvis visse risikokunderkategorier er så væsentlige, at den kompetente myndighed beslutter at vurdere og beregne scoren for dem individuelt, bør anvisningerne i denne tabel så vidt muligt anvendes analogt.

Tabel 6. Tilsynsmæssige betragtninger vedrørende fastsættelse af en score for operationel risiko

Risiko score	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger omkring iboende risiko	Betragtninger omkring tilstrækkelig styring og kontrol
1	Der er en lav risiko for væsentlig tilsynsmæssig	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttets eksponeringer for operationel risiko er begrænset til få påvirkningskategorier, der 	<ul style="list-style-type: none"> • Der er overensstemmelse mellem instituttets politik og strategi for operationel

Risiko score	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger omkring iboende risiko	Betragtninger omkring tilstrækkelig styring og kontrol
	<p>påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt styringen og kontrollerne.</p>	<p>er kendetegnet ved høj hyppighed/er mindre alvorlige.</p> <ul style="list-style-type: none"> Betydningen af instituttets eksponering for operationel risiko er ikke væsentlig/meget begrænset, hvilket fremgår af scenarieanalyser og sammenligninger med tilsvarende institutters tab. Niveauet af bruttotab (før inddrivelse og inklusive tab på kreditporteføljen som følge af operationel risiko), som instituttet har oplevet i de seneste år, har været uvæsentligt/meget lavt eller er faldet fra et højere niveau. 	<p>risiko og dets overordnede strategi og risikoappetit.</p> <ul style="list-style-type: none"> De organisatoriske rammer med hensyn til operationel risiko er robuste og baseret på klare ansvarsområder og en klar opgavefordeling mellem risikotagere og styrings- og kontrolfunktioner. Rammerne med hensyn til operationel risiko omfatter alle relevante risici. Systemerne til måling, overvågning og indberetning af operationel risiko er passende. Kontrolrammerne med hensyn til operationel risiko er forsvarlige.
2	<p>Der er en middellav risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt styringen og kontrollerne.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Instituttets eksponeringer for operationel risiko vedrører generelt påvirkningskategorier, der er kendetegnet ved høj hyppighed/er mindre alvorlige. Betydningen af instituttets eksponering for operationel risiko er lav til middel, hvilket fremgår af scenarieanalyser og sammenligninger med tilsvarende institutters tab. Instituttets bruttotab i løbet af de seneste år har været lave til middel, eller de forventes at stige fra et lavere historisk niveau eller falde fra et højere historisk niveau. 	<ul style="list-style-type: none"> Kontrolrammerne med hensyn til operationel risiko er forsvarlige.
3	<p>Der er en middelhøj risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt styringen og kontrollerne.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Instituttets eksponeringer for operationel risiko omfatter visse påvirkningskategorier, der er kendetegnet ved lav hyppighed/er mere alvorlige. Betydningen af instituttets eksponering for operationel risiko er middel til høj, hvilket fremgår af scenarieanalyser og sammenligninger med tilsvarende institutters tab. 	<ul style="list-style-type: none"> Sammenhængen mellem instituttets politik og strategi for operationel risiko og dets overordnede strategi og risikoappetit er ikke tilstrækkeligt udviklet eller er endog utilstrækkelig. De organisatoriske rammer i relation til den

Risiko score	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger omkring iboende risiko	Betragtninger omkring tilstrækkelig styring og kontrol
		<ul style="list-style-type: none"> Instituttets bruttotab i løbet af de seneste år har været middel til høje, eller de forventes at stige fra et lavere historisk niveau eller falde fra et højere historisk niveau. 	<p>operationelle risiko er ikke tilstrækkeligt robuste.</p> <ul style="list-style-type: none"> Rammerne i relation til den operationelle risiko omfatter ikke alle relevante risici.
4	Der er en høj risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt styringen og kontrollerne.	<ul style="list-style-type: none"> Instituttets eksponeringer for operationel risiko omfatter alle hovedkategorier. Betydningen af instituttets eksponering for operationel risiko er høj og stigende, hvilket fremgår af scenarieanalyser og sammenligninger med tilsvarende institutters tab. Instituttets bruttotab i løbet af de seneste år har været høje, eller risikoen er steget betydeligt. 	<ul style="list-style-type: none"> Systemerne til måling, overvågning og indberetning af operationel risiko er upassende. Kontrolrammerne i relation til den operationelle risiko er svag.

6.5 Vurdering af renterisiko uden for handelsbeholdningen

6.5.1 Generelle betragtninger

327. De kompetente myndigheder bør vurdere den renterisiko, der er forbundet med rentefølsomme positioner i forbindelse med ikkehandelsmæssige aktiviteter (den såkaldte renterisiko uden for handelsbeholdningen eller IRRBB), herunder afdækningen af disse positioner, uanset hvordan de indregnes og måles, og uanset hvordan tab og gevinster indregnes og måles i regnskabsmæssig henseende.

328. De kompetente myndigheder bør som minimum tage hensyn til relevansen og væsentligheden af følgende underkategorier ved vurderingen af IRRBB:

- a. Gap-risiko – risiko som følge af den langsigtede struktur af rentefølsomme instrumenter, der opstår som følge af forskelle i timingen af deres renteændringer, som dækker ændringer af rentekurven, der forekommer konsekvent på tværs af rentekurven (parallel risiko) eller efter periode (ikke-parallele risici).
- b. Basisrisiko – risiko som følge af virkningerne af relative ændringer i rentesatserne for rentefølsomme instrumenter, som har lignende løbetider, men som er prissat under anvendelse af forskellige renteindekser. Den hidrører fra den mangelfulde overensstemmelse i forbindelse med tilpasningen af de rentesatser, der er indtjent

og betalt af forskellige rentefølsomme instrumenter med ellers lignende karakteristika med henblik på renteændringen.

- c. Optionsrisiko – risiko som følge af optioner, (indbyggede og eksplicite), hvor instituttet eller dets kunde kan ændre niveauet og tidspunktet for deres pengestrømme, dvs. den risiko, der opstår som følge af rentefølsomme instrumenter, hvor indehaveren næsten helt sikkert vil vælge at udnytte optionen, hvis det er i deres finansielle interesse, (indbyggede eller eksplicite automatiske optioner) og den risiko, der opstår som følge af fleksibilitet, som er indbygget i eller i form af rentefølsomme instrumenter, således at ændringer i rentesatser kan påvirke en ændring i kundens adfærd (indbygget risiko i forhold til optioner).

329. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til, om de retningslinjer, der er fastsat i EBA's retningslinjer for IRRBB³⁵, gennemføres med forsigtighed af instituttet. Dette gælder især for instituttets interne identifikation, evaluering, styring og afbødning af renterisiko.

330. Vurderingen af IRRBB bør adskilles fra vurderingen af kreditspændrisiko hidrørende fra positioner uden for handelsbeholdningen (almindeligvis benævnt CSRBB), som de kompetente myndigheder også bør foretage. De kompetente myndigheder bør navnlig tage hensyn til, om institutternes interne systemer i tilstrækkelig grad vurderer og overvåger CSRBB's risiko ud fra et økonomisk værdi- og nettorenteindtægtsperspektiv³⁶.

6.5.2 Vurdering af iboende IRRBB

331. De kompetente myndigheder bør ved vurderingen af den iboende IRRBB fastlægge de vigtigste parametre for instituttets IRRBB-eksponering og evaluere denne risikos potentielle tilsynsmæssige påvirkning af instituttet. Vurderingen af iboende IRRBB bør struktureres omkring følgende hovedtrin:

- a. foreløbig vurdering
- b. vurdering af arten og sammensætningen af instituttets renterisikoprofil
- c. vurdering af resultatet af test med afvigende resultater og tilsynsmæssige stresstest samt instituttets rentechokscenarier og rentestressscenarier.

Foreløbig vurdering

332. For at afdække IRRBB-vurderingens omfang bør de kompetente myndigheder først identificere de kilder til IRRBB, som instituttet er eller kan blive eksponeret for. De kompetente myndigheder bør i denne forbindelse udnytte den viden, de har opnået gennem ICAAP og ILAAP-oplysninger, som er indhentet til SREP-formål, gennem indberetning om IRRBB, gennem

³⁵ EBA's retningslinjer for styring af renterisiko som følge af aktiviteter uden for handelsbeholdningen (EBA/GL/2018/02).

³⁶ Der vil blive givet yderligere vejledning om CSRBB-rammerne i de reviderede EBA-retningslinjer, der vil blive udarbejdet i forbindelse med gennemførelsen af det mandat, der er omhandlet i artikel 84 i direktiv 2013/36/EU.

vurdering af andre SREP-elementer og fra sammenligningen af instituttets situation med tilsvarende institutter og andre tilsynsaktiviteter.

333. De kompetente myndigheder bør som minimum tage hensyn til følgende:

- a. instituttets forvaltning af renterisikoen, herunder dets vigtigste IRRBB-strategi og dets risikoappetit i forhold til IRRBB
- b. indvirkningen af de test med afvigende resultater, der er fastsat i artikel 98, stk. 5, i direktiv 2013/36/EU og yderligere præciseret ved hjælp af den delegerede forordning, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 98, stk. 5a, i nævnte direktiv
- c. indvirkningen på nettorenteindtægter og økonomisk værdi af en ændring i rentesatserne i henhold til den metode, som instituttet anvender, enten på grundlag af den (forenklede) standardmetode eller på grundlag af interne systemer, der er nærmere præciseret ved hjælp af den delegerede forordning, der er vedtaget, og EBA's retningslinjer vedtaget i overensstemmelse med artikel 84, stk. 5 og 6, i direktiv 2013/36/EU
- d. den interne kapital, der – hvor det er relevant – er afsat til IRRBB, både samlet set og i forhold til instituttets samlede interne kapital, i overensstemmelse med dets ICAAP, herunder den historiske udvikling og prognoser.

334. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med deres foreløbige vurdering også tage hensyn til væsentlige ændringer i instituttets eksponeringer for IRRBB. De bør som minimum vurdere følgende aspekter:

- a. væsentlige ændringer i instituttets overordnede IRRBB-strategi, -risikoappetit, -politik eller -grænser
- b. disse ændrings potentielle indvirkning på instituttets risikoprofil
- c. væsentlige ændringer i instituttets modellering, kundeadfærd eller anvendelse af rentederivater
- d. vigtige markedstendenser.

Arten og sammensætningen af instituttets renterisikoprofil

335. De kompetente myndigheder bør danne sig et klart overblik over, hvordan ændringer i renterne kan påvirke instituttets nettorenteindtægter (og, hvor det er relevant, dets indtjening) og økonomiske værdi i negativ retning (nutidsværdien af de forventede betalingsstrømme), for at få et overblik over den eventuelle trussel mod kapitalgrundlaget både på kort og på længere sigt.

336. De kompetente myndigheder bør til dette formål analysere og klarlægge strukturen af instituttets aktiver, passiver og, hvor det er muligt, ikkebalanceførte eksponeringer. De bør navnlig se på:
- a. de forskellige positioner uden for handelsbeholdningen, tidspunkterne for deres forfald eller revurdering og adfærdsmæssige antagelser (f.eks. antagelser om produkter med ubestemt løbetid) vedrørende disse positioner
 - b. instituttets betalingsstrømme fra renter
 - c. andelen af produkter med ubestemt løbetid og produkter med eksplicite og/eller indbyggede optioner og især produkter med indbygget optionalitet for kunderne
 - d. instituttets afdækningsstrategi og derivaters størrelse og anvendelse til risikoafdækningsformål.
337. For at få en bedre forståelse af instituttets kompleksitet og renterisikoprofil bør de kompetente myndigheder også sætte sig ind i de vigtigste aspekter af instituttets aktiver, passiver og ikkebalanceførte eksponeringer og navnlig:
- a. låneporteføljen (f.eks. mængden af lån med uendelig løbetid, mængden af lån med mulighed for tidlig indfrielse og mængden af variabelt forrentede lån med renteloft og -bund, andelen af låneaftaler med flydende rente, der forhindrer revurdering til en negativ kurs osv.)
 - b. obligationsporteføljen (f.eks. mængden af optionsinvesteringer og eventuelle koncentrationer)
 - c. misligholdte eksponeringer
 - d. indskudskonti (f.eks. om instituttets indlånsmasse er følsom over for renteændringer, herunder kerneindskud, og om der forekommer koncentrationer)
 - e. derivater (f.eks. kompleksiteten af derivaterne, betragtninger vedrørende salg eller køb af renteoptioner, og derivaters påvirkning af varigheden af positioner uden for handelsbeholdningen)
 - f. IRRBB indbygget i instrumenter til dagsværdi, herunder mindre likvide instrumenter såsom niveau 3-aktiver og -passiver.
338. Når de kompetente myndigheder analyserer påvirkningen af instituttets indtjening, bør de tage hensyn til instituttets forskellige indtægts- og udgiftskilder og deres relative vægt i forhold til de samlede indtægter. De bør være opmærksomme på, hvor meget instituttets afkast afhænger af rentefølsomme positioner, og de bør undersøge, hvordan forskellige renteændringer vil påvirke instituttets nettorenteindtægter, samt undersøge effekten af ændringer i instrumenternes markedsværdi – afhængigt af den regnskabsmæssige behandling

– som enten fremgår af resultatopgørelsen eller direkte af egenkapitalen, (f.eks. gennem øvrig totalindkomst).

339. Når de kompetente myndigheder analyserer indvirkningen på instituttets økonomiske værdi og indtjening, bør de først tage hensyn til resultaterne af de test af afvigende værdier i tilsynsøjemed, der er fastsat i artikel 98, stk. 5, i direktiv 2013/36/EU og yderligere specificeret i den delegerede forordning, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 98, stk. 5a, i nævnte direktiv, for at opnå et foreløbigt benchmark til sammenligning af, hvordan renteændringer vil påvirke instituttet. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med denne vurdering lægge særlig vægt på, hvor følsomme betalingsstrømme er over for revurderingen, både hvad angår tidspunkt og beløb, samt ændringer i de underliggende vigtige antagelser (især for kundekonti uden specifikke revurderingstidspunkter, engagementer med indbygget optionalitet for kunderne og/eller aktiekapital).
340. De kompetente myndigheder bør forsøge at klarlægge virkningen af disse antagelser og herefter fokusere på de risici for den økonomiske værdi og indtjeningen, der er forbundet med instituttets adfærdsjusteringer.
341. De kompetente myndigheder bør være opmærksomme på pengestrømmenes følsomhed over for ændringer i værdiansættelsen af dagsværdiinstrumenter uden for handelsbeholdningen, herunder rentederivater, der anvendes til afdækning af instrumenter uden for handelsbeholdningen (f.eks. effekten af markedsændringer i dagsværdipapirer på P&L og afdækningskontoens effektivitet).
342. Ud over at anvende den test af afvigende værdier i tilsynsøjemed, der er fastsat i artikel 98, stk. 5, i direktiv 2013/36/EU og yderligere specificeret i den delegerede forordning, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 98, stk. 5a, i nævnte direktiv, kan de kompetente myndigheder kræve, at institutterne tager hensyn til andre rentechokscenarier.
343. I forbindelse med den kvantitative vurdering bør de kompetente myndigheder også undersøge de resultater, der er opnået med instituttets interne eller standardiserede metoder til beregning af IRRBB, hvor det er passende. De kompetente myndigheder bør analysere disse metoder for at få en bedre forståelse af de vigtigste risikofaktorer, der ligger til grund for instituttets IRRBB-profil.
344. De kompetente myndigheder bør undersøge, om institutter, der benytter sig af forskellige valutaer, analyserer renterisikoen for hver valuta, hvori de har en væsentlig position. De kompetente myndigheder bør også vurdere de metoder, som disse institutter anvender med det formål at sammenlægge resultaterne af den økonomiske værdi og indtjeningsforanstaltningerne i de enkelte valutaer.
345. De kompetente myndigheder bør basere sig på aktuelle tal og historiske tendenser, når de analyserer resultaterne af både tilsynsmæssige test med afvigende værdier og instituttets interne eller standardiserede metoder. Disse værdier bør sammenlignes med tilsvarende institutter og vurderes i forhold til situationen på verdensmarkedet.

Chokscenarier og stresstest

346. De kompetente myndigheder bør vurdere og tage hensyn til resultaterne af rentechokscenarier og stresstest, (ud over de tilsynsmæssige test af ekstremer), som instituttet har udført som led i sin løbende interne forvaltning. De kompetente myndigheder bør i denne sammenhæng belyse de vigtigste kilder til IRRBB for instituttet.
347. Hvis der konstateres eller opstår mistanke om særlig akkumulering med hensyn til revurdering/forfaldstidspunkt på forskellige punkter af kurven i forbindelse med kontrollen af instituttets chokscenarie- og stresstestresultater, kan de myndigheder være nødt til at foretage yderligere analyser.

6.5.3 Vurdering af IRRBB-styring og -kontrol (både risikostyring og compliance og interne revisionskontrollfunktioner)

348. De kompetente myndigheder bør for at få en bred forståelse af instituttets renterisikoprofil uden for handelsbeholdningen kontrollere den forvaltning og de rammer, der danner grundlag for dets renteeksponeringer.
349. De kompetente myndigheder bør vurdere følgende elementer:
- a. IRRBB-strategien og -appetitten, (særskilt eller som led i den mere generelle markedsrisikostrategi og -appetit)
 - b. organisatoriske rammer og ansvarsområder
 - c. politikker og procedurer
 - d. identificering, måling, herunder interne modeller, overvågning og indberetning af risiko
 - e. rammer for intern kontrol.

IRRBB-strategi og -appetit

350. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har en forsvarlig, klart formuleret og dokumenteret IRRBB-strategi, der er godkendt af ledelsesorganet. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med denne vurdering tage hensyn til:
- a. om ledelsesorganet klart angiver sin IRRBB-strategi og -appetit samt processen for evaluering heraf (f.eks. i forbindelse med en overordnet evaluering af risikostrategien eller usikkerhed om rentabiliteten eller kapitalgrundlaget), og om den øverste ledelse iværksætter den IRRBB-strategi, som ledelsesorganet har godkendt, korrekt og sikrer, at instituttets aktiviteter er forenelige med den fastlagte strategi, at der er udarbejdet skriftlige procedurer, som anvendes i praksis, og at der er en klar og hensigtsmæssig ansvarsfordeling

- b. om instituttets IRRBB-strategi afspejler instituttets IRRBB-appetit korrekt, og om IRRBB-strategien er afstemt med den overordnede risikoappetit
- c. om instituttets IRRBB-strategi og risikoappetit er passende for instituttet i betragtning dets:
 - forretningsmodel
 - overordnede risikostrategi og -appetit
 - markedsvilkår og rolle i det finansielle system
 - kapitalgrundlag
- d. om instituttets IRRBB-strategi generelt omfatter alle de aktiviteter i instituttet, hvor der er en betydelig IRRBB
- e. om instituttets IRRBB-strategi tager højde for udsving i de økonomiske konjunkturer og de heraf følgende ændringer i sammensætningen af IRRBB-relaterede aktiviteter
- f. om instituttet har indført passende rammer, der gør det muligt at formidle IRRBB-strategien effektivt til de relevante medarbejdere.

Organisatoriske rammer og ansvarsområder

351. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har passende organisatoriske rammer og en klar ansvarsfordeling i forbindelse med IRRBB-styrings-, -målings-, -overvågnings- og -kontrolfunktioner og tilstrækkelige menneskelige og tekniske ressourcer. De bør undersøge:
- a. om der findes en klar ansvarsfordeling for den overordnede styring af IRRBB og for håndtering, overvågning, kontrol og indberetning af IRRBB
 - b. om IRRBB-styrings- og -kontrolområderne er underlagt uafhængig kontrol og klart identificeret i organisationen og funktionelt og hierarkisk adskilt fra forretningsområdet
 - c. om det personale, der beskæftiger sig med renterisiko (både på forretningsområdet og på styrings- og kontrolområderne), har de nødvendige kompetencer og erfaringer.

Politikker og procedurer

352. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har veldefinerede politikker og procedurer for styring af IRRBB, der er forenelige med dets IRRBB-strategi og -appetit. De bør undersøge:

- a. om ledelsesorganet godkender politikkerne for styring, måling og kontrol af IRRBB og drøfter og gennemgår dem regelmæssigt i overensstemmelse med risikostrategierne
- b. om den øverste ledelse er ansvarlig for at udvikle disse politikker og procedurer og sørger for, at ledelsesorganets beslutninger gennemføres på en hensigtsmæssig måde
- c. om IRRBB-politikkerne overholder de relevante bestemmelser, svarer til arten og kompleksiteten af instituttets aktiviteter og sikrer en klar forståelse af den iboende IRRBB
- d. om disse politikker er blevet klart formaliseret og formidles og anvendes konsekvent på tværs af instituttet
- e. om disse politikker anvendes konsekvent på tværs af bankkoncerner og gør det muligt at håndtere IRRBB korrekt
- f. om IRRBB-politikkerne indeholder procedurer for udvikling af nye produkter og større risikoafdæknings- eller risikostyringsinitiativer, og om disse politikker er godkendt af ledelsesorganet eller et passende internt udvalg. De kompetente myndigheder bør navnlig sikre:
 - at nye produkter og nye større afdæknings- og risikostyringsinitiativer underlægges passende procedurer og kontroller, inden de indføres eller iværksættes
 - at instituttet har analyseret deres eventuelle indvirkning i sin overordnede risikoprofil.

Identificering, måling, herunder interne modeller, overvågning og indberetning af risiko

353. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har passende rammer for identificering, vurdering, håndtering og afbødning af IRRBB, som er afpasset efter positioner uden for handelsbeholdningen, hvad angår niveauet, kompleksiteten og risikoen, samt instituttets størrelse og kompleksitet. Vurderingen skal omfatte interne modeller, såsom dem, der er relateret til kundeadfærd, (for eksempel modeller for indskudsstabilitet og førtidig tilbagebetaling af lån). De bør tage hensyn til følgende:

- a. Om informationssystemerne og måleteknikkerne gør det muligt for ledelsen at måle den iboende IRRBB i forbindelse med alle væsentlige balanceførte og ikkebalanceførte eksponeringer (eventuelt på koncernniveau), herunder interne risikoafdækninger, i porteføljen af positioner uden for handelsbeholdningen.
- b. Om instituttet har tilstrækkelige medarbejdere og metoder til at måle IRRBB (i overensstemmelse med kravene i EBA's retningslinjer for IRRBB) under hensyntagen til størrelsen, arten og kompleksiteten af dets renterisikoeksponering.
- c. Om de interne systemer, som instituttet har indført med henblik på at evaluere IRRBB i henhold til artikel 84, stk. 3, i direktiv 2013/36/EU, er tilfredsstillende, også under hensyntagen til EBA's retningslinjer for IRRBB.
- d. Om de antagelser, der ligger til grund for de interne modeller og metoder, er baseret på anvisningerne i EBA's retningslinjer for IRRBB. De kompetente myndigheder bør navnlig vurdere, om instituttets antagelser om positioner uden kontraktlig forfaldsdato og indbyggede kundeoptioner er forsigtige. De kompetente myndigheder bør også undersøge, om instituttet medregner aktier i den økonomiske værdi, og hvad det i givet fald vil betyde, hvis aktierne udgår af denne beregning.
- e. Om instituttets risikomålingssystemer tager højde for alle væsentlige former for renterisici, som instituttet eksponeres for (f.eks. gap-risikoen, basisrisikoen og optionsrisikoen). Hvis visse instrumenter og/eller faktorer er udelukket fra risikomålingssystemerne, bør institutterne kunne angive årsagen hertil over for tilsynsmyndighederne og kvantificere undtagelsernes væsentlighed.
- f. Om instituttets interne modeller til måling af IRRBB er blevet udviklet korrekt, uafhængigt valideret, (herunder om de ekspertudtalelser og vurderinger, der er anvendt i de interne modeller, er blevet grundigt vurderet), backtestet (så vidt muligt) og regelmæssigt gennemgået.
- g. Om de oplysninger, der leveres af informationssystemerne, er af tilfredsstillende kvalitet, detaljerede og aktuelle, og om systemerne gør det muligt at beregne aggregerede risikoscorer for alle de porteføljer, aktiviteter og enheder, der indgår i konsolideringsrammen. Informationssystemerne bør baseres på anvisningerne i EBA's retningslinjer for IRRBB.
- h. Om de data, der benyttes i risikomålingsprocessen, er sammenhængende og aktuelle, og om de er baseret på anvisningerne i EBA's retningslinjer for IRRBB.
- i. Om instituttets risikomålingssystemer gør det muligt at identificere eventuelle IRRBB-koncentrationer (f.eks. inden for visse tidsintervaller).

- j. Om de risikoansvarlige og instituttets øverste ledelse er bekendt med de antagelser, der ligger til grund for målingssystemerne, navnlig hvad angår positioner med ubestemt kontraktlig løbetid og positioner med implicitte eller eksplicitte optioner, og bekendt med instituttets antagelser vedrørende aktiekapitalen.
- k. Om de risikoansvarlige og instituttets øverste ledelse er bekendt med omfanget af den modelrisiko, der kendetegner instituttets risikomålingsteknikker.
- l. Om brugen af rentederivater er i overensstemmelse med IRRBB-risikostrategien, og om disse aktiviteter udføres inden for risikoappetitrammerne og ved anvendelse af passende interne ledelsesordninger.

354. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har iværksat passende stresstestscenarier, der supplerer dets risikomålingssystem. De bør i forbindelse med denne vurdering evaluere, om anvisningerne i de retningslinjer, som EBA har udstedt i henhold til artikel 98, stk. 5, i direktiv 2013/36/EU, er blevet fulgt.

355. De kompetente myndigheder bør vurdere, om institutterne har indført passende rammer for overvågning og intern indberetning for IRRBB, som sikrer en hurtig indsats på det korrekte niveau af instituttets øverste ledelse eller ledelsesorgan, når det er nødvendigt. Overvågningssystemet bør omfatte specifikke indikatorer og relevante faktorer, der kan udløse en effektiv tidlig varsel. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til, om styrings- og kontrolområderne regelmæssigt (hyppigheden vil afhænge af omfanget, kompleksiteten og niveauet af IRRBB-eksponeringer) og som minimum fremlægger følgende oplysninger for ledelsesorganet og den øverste ledelse:

- a. et overblik over de nuværende IRRBB-eksponeringer, P&L-resultater og risikoberegning og parametrene for niveauet og retningen for IRRBB
- b. væsentlige tilsidesættelser af IRRBB-grænser
- c. ændringer i vigtige antagelser eller parametre, som procedurene for vurdering af IRRBB er baseret på
- d. ændringer i rentederivatpositionen og om disse er relateret til ændringer i den underliggende afdækningsstrategi
- e. oplysninger om de anvendte modellens resultater.

Rammer for intern kontrol

356. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har etableret stærke og omfattende rammer for intern kontrol og truffet passende forholdsregler til at imødegå sine eksponeringer for IRRBB i overensstemmelse med sin risikostyringsstrategi og risikoappetit. De bør tage hensyn til:

- a. om instituttets kontrolfunktion omfatter alle konsoliderede enheder, alle geografiske placeringer og alle finansielle aktiviteter
- b. om der findes interne kontroller, driftsgrænser og anden praksis, som har til formål at holde IRRBB-eksponeringer på et niveau, der er acceptabelt for instituttet, i overensstemmelse med de parametre, der er fastsat af ledelsesorganet og den øverste ledelse, og med instituttets risikoappetit
- c. om instituttet har passende interne kontroller og praksisser, der sikrer, at tilsidesættelser af og afvigelser fra politikker, procedurer og grænser hurtigst muligt indberettes til det korrekte ledelsesniveau, således at der kan gribes ind.

357. De kompetente myndigheder bør vurdere risikogrænseordningen og tage stilling til:

- a. om den er forenelig med instituttets risikostyringsstrategi og risikoappetit
- b. om den er afpasset efter kompleksiteten af instituttets organisering og IRRBB-eksponeringer, og om den gør det muligt at måle og styre denne risiko
- c. om den tager højde for renteændringers potentielle påvirkning af indtjeningen og instituttets økonomiske værdi (indtjeningsmæssigt bør grænserne angive acceptable volatilitetsniveauer for den indtjening, der kan opnås under specifikke rentescenarier; de grænser, der fastsættes for at håndtere renternes indvirkning på instituttets økonomiske værdi, bør afpasses efter størrelsen og kompleksiteten af instituttets aktiviteter og underliggende positioner)
- d. om de vedtagne grænser ligger fast, eller det er muligt at tilsidesætte dem (det bør i det sidstnævnte tilfælde præciseres i instituttets politikker, i hvilket tidsrum og under hvilke specifikke omstændigheder det er muligt at tilsidesætte grænserne)
- e. om institutterne har passende procedurer for regelmæssig vurdering af grænser.

358. De kompetente myndigheder bør vurdere, om den interne revisionsfunktion opererer effektivt. De bør til dette formål vurdere:

- a. om instituttet foretager interne revisioner af IRRBB-styringsrammerne med jævne mellemrum
- b. om den interne revision omfatter de vigtigste elementer i IRRBB-styring, -måling og -kontrol for hele instituttet
- c. om den interne revisionsfunktion undersøger nærmere, om de interne politikker og de relevante eksterne bestemmelser overholdes, og følger op på eventuelle afvigelser.

6.5.4 Opsummering af resultater og scoring

359. Efter ovennævnte vurdering bør de kompetente myndigheder foretage en vurdering af instituttets IRRBB. Denne vurdering bør indgå i en opsummering af resultater og ledsages af en score, der bygger på betragtningerne i tabel 7. Hvis visse risikokunderkategorier er så væsentlige, at den kompetente myndighed beslutter at vurdere og beregne scoren for dem individuelt, bør anvisningerne i denne tabel så vidt muligt anvendes analogt.

Tabel 7. Tilsynsmæssige betragtninger vedrørende fastsættelse af en score for IRRBB

Risiko score	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger omkring iboende risiko	Betragtninger omkring tilstrækkelig styring og kontrol
1	Der er en lav risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt styringen og kontrollerne.	<ul style="list-style-type: none"> • Den økonomiske værdi for renteændringer er ikke væsentlig/meget lav. • Indtjeningens følsomhed over for renteændringer er ikke væsentlig/meget lav. • Den økonomiske værdi og indtjeningens følsomhed over for ændringer i de underliggende antagelser (f.eks. i tilfælde af produkter med indbygget optionalitet for kunderne) er ikke væsentlig/meget lav, hvad angår den økonomiske værdi og indtjeningen. 	<ul style="list-style-type: none"> • Der er overensstemmelse mellem instituttets renterisikopolitik og -strategi og dets overordnede strategi og risikoappetit. • De organisatoriske rammer i relation til renterisiko er robuste og baseret på klare ansvarsområder og en klar opgavefordeling mellem risikotagere og styrings- og kontrolfunktioner. • Systemerne til måling, overvågning og indberetning af renterisiko er passende. • De interne grænser og kontrolrammerne i relation til renterisiko er forsvarlige og afpasset efter instituttets risikostrategi og risikoappetit.
2	Der er en middellav risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt styringen og kontrollerne.	<ul style="list-style-type: none"> • Den økonomiske værdi for renteændringer er lav til middel. • Indtjeningens følsomhed over for renteændringer er lav til middel. • Den økonomiske værdi og indtjeningens følsomhed over for ændringer i de underliggende antagelser (f.eks. i tilfælde af produkter med indbygget optionalitet for kunderne) er lav til middel. 	<ul style="list-style-type: none"> • De interne grænser og kontrolrammerne i relation til renterisiko er forsvarlige og afpasset efter instituttets risikostrategi og risikoappetit.
3	Der er en middelhøj risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt styringen og kontrollerne.	<ul style="list-style-type: none"> • Den økonomiske værdi for renteændringer er middel til høj. • Indtjeningens følsomhed over for renteændringer er middel til høj. • Den økonomiske værdi og indtjeningens følsomhed over for ændringer i de underliggende 	<ul style="list-style-type: none"> • Der er uoverensstemmelse mellem instituttets renterisikopolitik og -strategi og dets overordnede strategi og risikoappetit.

Risiko score	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger omkring iboende risiko	Betragtninger omkring tilstrækkelig styring og kontrol
		antagelser (f.eks. produkter med indbygget optionalitet for kunderne) er middel til høj.	<ul style="list-style-type: none"> De organisatoriske rammer i relation til renterisiko adskiller ikke i tilstrækkelig grad ansvar og opgaver mellem risikotagere og styrings- og kontrolfunktioner.
4	Der er en høj risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt styringen og kontrollerne.	<ul style="list-style-type: none"> Den økonomiske værdis følsomhed over for renteændringer er høj. Indtjeningens følsomhed over for renteændringer er høj. Den økonomiske værdi og indtjeningens følsomhed over for ændringer i de underliggende antagelser (f.eks. i tilfælde af produkter med indbygget optionalitet for kunderne) er høj. 	<ul style="list-style-type: none"> Systemerne til måling, overvågning og indberetning af renterisiko anvendes ikke med tilstrækkelig nøjagtighed og hyppighed. De interne grænser og kontrolrammerne i relation til renterisiko er ikke afpasset efter instituttets risikostrategi og risikoappetit.

Afsnit 7. SREP-kapitalvurdering

7.1 Generelle betragtninger

360. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med SREP-kapitalvurderingen undersøge, om instituttets kapitalgrundlag sikrer en forsvarlig dækning af de kapitalrisici, som instituttet er eller kan blive eksponeret for, såfremt disse risici anses for væsentlige for instituttet.
361. De kompetente myndigheder bør gøre dette ved at fastlægge og fastsætte mængden (beløbet) og kvaliteten (sammensætningen) af det yderligere kapitalgrundlag, som instituttet skal besidde for at dække institutspecifikke risici og risikoelementer, som ikke er omfattet eller ikke i tilstrækkelig grad er omfattet af tredje, fjerde og syvende del af forordning (EU) nr. 575/2013 og kapitel 2 i forordning (EU) 2017/2402 ("søjle 1-kapitalgrundlagskrav"), og om nødvendigt kapitalgrundlagskrav for at afhjælpe mangler i modeller, kontroller, ledelse eller andre mangler samt risiko som følge af instituttets forretningsmodel ("krav om yderligere kapitalgrundlag"). Instituttet bør til enhver tid opfylde kravene om yderligere kapitalgrundlag.
362. De kompetente myndigheder bør for at rette op på potentiel kapitalmangel, herunder i stresssituationer, træffe passende tilsynsforanstaltninger, herunder, hvor det er relevant, etablere og formidle P2G, hvilket er den mængde (beløb) og kvalitet (sammensætning) af kapitalgrundlag, som instituttet forventes at have ud over dets OCR eller dets OLRR.
363. Ved fastsættelsen af krav om yderligere kapitalgrundlag og, hvor det er relevant, vejledning bør de kompetente myndigheder:
- a) tage hensyn til eventuelle tilsynsforanstaltninger, som den kompetente myndighed har anvendt eller påtænker at anvende på et institut, i overensstemmelse med kapitel 10 og under hensyntagen til punkt 386-388
 - b) klart begrunde alle elementer af krav om yderligere kapitalgrundlag for P2R og P2R-LR samt for P2G og P2G-LR
 - c) anvende P2R og P2R-LR samt P2G og P2G-LR på en konsekvent måde for at sikre bred i overensstemmelse tilsynsresultaterne på tværs af institutter.
364. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttets kapitalgrundlag er passende, og hvordan det påvirkes af økonomisk stress samt af risici som følge af overdreven gearing, hvilket er afgørende for instituttets levedygtighed. Disse vurderinger bør opsummeres og afspejles i en risikoscore baseret på de kriterier, der er fastsat i slutningen af dette afsnit.

SREP-kapitalvurderingsprocessen

365. Efter at have gennemgået resultaterne af kapitalrisikovurderingen, jf. afsnit 6, bør de kompetente myndigheder tage følgende skridt i forbindelse med SREP-kapitalvurderingsprocessen:

- a. fastsættelse af krav om yderligere kapitalgrundlag for andre risici end risikoen for overdreven gearing
- b. vurdering af risikoen for overdreven gearing og fastsættelse af krav om yderligere kapitalgrundlag for at imødegå denne risiko
- c. afstemning af P2R, P2R-LR, P2G og P2G-LR med kapitalbufferne og eventuelle makroprudentielle krav
- d. fastsættelse af TSCR, TSLRR og OCR, OLRR
- e. formulering af og begrundelse for kapitalgrundlagskrav
- f. vurdering af muligheden for at opfylde TSCR, TSLRR og OCR, OLRR i stresssituationer
- g. fastsættelse af P2G og P2G LR
- h. fastsættelse af scoren for kapitalgrundlaget.

7.2 Fastsættelse af krav om yderligere kapitalgrundlag vedrørende andre risici end risikoen for overdreven gearing

366. De kompetente myndigheder bør fastsætte krav om yderligere kapitalgrundlag for andre risici end risikoen for overdreven gearing, hvis de identificerer en af de situationer, der er omhandlet i artikel 104a, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU, for et institut, herunder navnlig:

- a. risikoen for uventede tab og forventede tab, der ikke er tilstrækkeligt dækket af hensættelser, over en 12-måneders periode (undtagen hvor forordning (EU) nr. 575/2013 specificerer kapitalgrundlagskrav over en anden periode) ("uventede tab"), som de enkelte institutter står over for som følge af deres aktiviteter, herunder tab, der afspejler virkningen af visse økonomiske og markedsmæssige udviklinger
- b. modelmangler som omhandlet i artikel 101 i direktiv 2013/36/EU
- c. mangler i den interne ledelse, herunder interne kontrolordninger og andre mangler samt risiko som følge af instituttets forretningsmodel, som er identificeret efter risikovurderingen som beskrevet i afsnit 4-6.

7.2.1 Beregning af yderligere kapitalgrundlag til dækning af uventede tab

367. Ved fastsættelsen af krav om yderligere kapitalgrundlag vedrørende risikoen for uventede tab i medfør af punkt 365, litra a), bør de kompetente myndigheder tage hensyn til hver type risiko, der kan udgøre en væsentlig risiko for instituttets kapital. De kompetente myndigheder bør fastsætte det yderligere kapitalgrundlag, der kræves for at dække risikoen for uventede tab, ved at fastsætte den kapital, der anses for tilstrækkelig til at dække risikotypen, og fratrække den relevante del af kapitalgrundlagskravene i tredje og fjerde del af forordning (EU) nr. 575/2013 og kapitel 2 i forordning (EU) 2017/2402.
368. Med henblik på det foregående punkt bør de kompetente myndigheder for hver enkelt risiko fastsætte de kapitalbeløb, der anses for passende, ved at identificere, vurdere og kvantificere de risici, som instituttet er eksponeret for, og de bør tage hensyn til et instituts fulde risikoprofil. Fastsættelsen af de kapitalbeløb, der anses for tilstrækkelige, bør omfatte:
- a. institutspecifikke risici eller elementer af sådanne risici, som udtrykkeligt er udelukket fra eller ikke udtrykkeligt omfattet af søjle 1-kapitalgrundlagskravene
 - b. institutspecifikke risici eller elementer af sådanne risici, der anses for ikke at være tilstrækkeligt dækket af de gældende søjle 1-kapitalgrundlagskrav.
369. De kompetente myndigheder bør sikre, at den kapital, der anses for tilstrækkelig til at dække hver enkelt risiko, der er identificeret i overensstemmelse med artikel 79-85 i direktiv 2013/36/EU, ikke er lavere end den relevante del af det relevante søjle 1-kapitalgrundlagskrav, der dækker denne risiko. I undtagelsestilfælde, hvor det er unødigt byrdefuldt, især for små institutter, at adskille det kapitalbeløb, der anses for tilstrækkeligt for to eller flere typer risici, der er kvantificeret sammen, bør de kompetente myndigheder efterkomme første punktum i dette punkt efter bedste evne ved at anvende ICAAP-beregningerne, tilsynets vurdering og andre informationskilder ved at fastsætte niveauet for kravene om yderligere kapitalgrundlag på forsigtig vis under hensyntagen til punkt 372-374.
370. Identifikation, vurdering og kvantificering af de risici, som instituttet er eksponeret for, bør understøttes af følgende informationskilder:
- a. ICAAP og resultaterne af den kompetente myndigheds vurdering, herunder ICAAP-beregningerne, hvis de anses for pålidelige eller delvist pålidelige i overensstemmelse med punkt 375-377
 - b. tilsynsmæssig indberetning
 - c. resultatet af tilsynsmæssig vurdering og benchmarking
 - d. resultaterne af eventuelle tidligere relevante tilsynsaktiviteter
 - e. andre relevante input, bl.a. fra samarbejdet og dialogen med instituttet.

371. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til ICAAP og resultaterne af vurderingen heraf som et af de vigtigste input til identifikation og vurdering af risici, der er relevante for instituttet. Ved fastsættelsen af størrelsen af den kapital, der anses for passende og krav om yderligere kapitalgrundlag på grundlag af hver enkelt risiko, bør der tages hensyn til ICAAP-beregningerne, hvis de anses for pålidelige eller delvist pålidelige, samt resultaterne af tilsynsmæssig benchmarking og andre relevante input, alt efter hvad der er relevant, herunder tilsynsmyndighedernes vurdering.
372. De kompetente myndigheder bør ikke tillade, at det kapitalgrundlag, der er omhandlet i artikel 92 i forordning (EU) nr. 575/2013, anvendes til at opfylde eller udligne krav om yderligere kapitalgrundlag – hverken på aggregeret basis eller for individuelle risici.
373. De kompetente myndigheder bør med henblik på artikel 98, stk. 1, litra f), i direktiv 2013/36/EU og fastsættelsen af krav om yderligere kapitalgrundlag vurdere og tage hensyn til diversificeringsvirkninger, der skyldes geografiske, sektorbestemte eller andre relevante parametre, inden for hver enkelt væsentlig risikokategori (risikointern diversificering). Disse diversificeringsvirkninger bør ikke begrænse de kapitalgrundlagskrav, der beregnes i henhold til artikel 92 i forordning (EU) nr. 575/2013, for de kapitalrisici, der er omfattet af forordning (EU) nr. 575/2013.
374. Diversificeringen mellem risici i forskellige kategorier, herunder de risici, der er omfattet af forordning (EU) nr. 575/2013 (risikointern diversificering), bør imidlertid ikke betragtes som en del af fastsættelsen af kravene om yderligere kapitalgrundlag.

ICAAP-beregninger

375. De kompetente myndigheder bør undersøge ICAAP-beregningernes pålidelighed ved at vurdere, om de er:
- a. Detaljerede: Beregningerne/metoderne bør sikre, at beregningerne kan opdeles efter risikotype, i stedet for at der foretages en enkelt beregning (af økonomisk kapital), der omfatter samtlige risici. Denne opdeling bør sikres af selve ICAAP-metoden. Risici bør ikke udelukkes fra ICAAP, hvis de er vanskelige at kvantificere, eller hvis der ikke foreligger relevante data; der kan gives skøn på grundlag af tilgængelige oplysninger, herunder ekspertvurderinger. Hvis den kompetente myndighed finder det passende, kan der foretages estimater baseret på beregninger af det marginale bidrag, bl.a. for risici, der ikke kan måles enkeltvis (f.eks. kreditkoncentrationsrisikoen).
 - b. Troværdige: Det bør være muligt at påvise, at de anvendte beregninger/metoder dækker den risiko, som de er rettet mod (f.eks. bør der ved beregning af kreditkoncentrationsrisikoen anvendes passende sektoropdelinger, som afspejler de faktiske korrelationer og porteføljesammensætninger), og de bør være passende robuste, stabile, risikofølsomme og konservative til i tilstrækkelig grad at kvantificere de tab, der er forbundet med risiciene. Sådanne beregninger/metoder

bør være i overensstemmelse med institutternes strategiske processer, herunder institutternes risikoappetit.

- c. Forståelige: De underliggende parametre for beregningerne/metoderne bør angives klart. "Black box"-beregninger bør ikke godtages. De kompetente myndigheder bør sikre, at instituttet giver en forklaring på de vigtigste anvendte antagelser, herunder som minimum tidshorisont, konfidensniveauer, korrelationshypoteser, nøgleparametre, de mest fejlbehæftede områder af de anvendte modeller, samt hvordan disse tages i betragtning og korrigeres i den endelige ICAAP-beregning.
- d. Sammenlignelige: Beregningerne/metoderne bør klart nævne de vigtigste antagelser med hensyn til det overordnede forsigtighedsniveau, investeringsperioder/risikotidshorisonter og konfidensniveauer (eller tilsvarende måling) for at muliggøre den justering, som de kompetente myndigheder kan anmode om eller gennemføre for at lette sammenligneligheden med ligestillede og tilsynsmæssig benchmarking.

376. De kompetente myndigheder bør desuden vurdere ICAAP-beregningernes pålidelighed ved at sammenligne dem med resultatet af de tilsynsmæssige benchmarks for de samme risici og med andre relevante input.

377. En ICAAP-beregning bør anses for delvis pålidelig, hvis beregningen virker meget troværdig, selv hvis den ikke overholder alle de ovenfor nævnte kriterier. Dette bør dog kun ske undtagelsesvis og ledsages af foranstaltninger til udbedring af de mangler, der er konstateret i ICAAP-beregningen.

Tilsynsmæssige benchmarks

378. De kompetente myndigheder bør udvikle og anvende risikospecifikke tilsynsmæssige benchmarks for at efterprøve ICAAP-beregningerne for væsentlige risici eller elementer af sådanne risici, som ikke er omfattet eller tilstrækkeligt omfattet af forordning (EU) nr. 575/2013, eller for at bidrage yderligere til fastsættelsen af krav om yderligere kapitalgrundlag for individuelle risici, navnlig hvis ICAAP-beregningerne for disse væsentlige risici eller elementer heraf anses for utroværdige, eller der ikke foreligger sådanne beregninger.

379. Formålet med de tilsynsmæssige benchmarks bør være at tilvejebringe en forsigtig, sammenhængende (dvs. i givet fald kalibreret med tilsvarende ihændehaverperioder/risikohorisonter og konfidensniveauer i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013), gennemsigtig og sammenlignelig værdi, hvormed den kapital, der anses for passende for en given risikotype, kan beregnes og sammenlignes på tværs af institutterne.

380. Resultatet af de tilsynsmæssige benchmarks vil ikke være passende i alle tilfælde og for alle institutter, da der er stor forskel på de forretningsmodeller, som institutterne benytter sig af. De kompetente myndigheder bør som følge heraf anvende det mest passende benchmark, når der findes alternativer, og gennemgå benchmarkresultatet for at tage højde for betragtninger omkring specifikke forretningsmodeller og institutter.
381. Når de kompetente myndigheder tager hensyn til tilsynsmæssige benchmarks ved fastsættelse af krav om yderligere kapitalgrundlag, bør de som led i deres dialog med instituttet forklare, hvad baggrunden for disse benchmarks er, og hvilke generelle principper der ligger til grund for dem.

Andre relevante input

382. De kompetente myndigheder bør anvende andre relevante input i forbindelse med fastsættelse af krav om yderligere kapitalgrundlag for individuelle risici. Andre relevante input kan være resultater af risikovurderinger (ifølge de kriterier, der er fastsat i afsnit 6), peergruppesammenligninger, herunder den/de rapporter, som EBA har udarbejdet i medfør af kravene i artikel 78 i direktiv 2013/36/EU, benchmarks udstedt af EBA i medfør af artikel 101 i direktiv 2013/36/EU osv.
383. Andre relevante input bør få den kompetente myndighed til at vurdere på ny, om en ICAAP/tilsynsmæssige benchmarks for en specifik risiko er passende/pålidelig(e), hvis de rejser tvivl om dens nøjagtighed (f.eks. hvis risikoscoren peger på en væsentligt højere risiko end beregningen, eller hvis peerevalueringer viser, at instituttet afviger betydeligt fra tilsvarende institutter hvad angår det kapitalgrundlag, der kræves for at dække en sammenlignelig risikoeksponering).
384. De kompetente myndigheder bør anvende de peergrupper, der er oprettet for at analysere kapitalrisici, jf. afsnit 6, for at sikre, at krav om yderligere kapitalgrundlag for individuelle risici fastsættes konsekvent.
385. Når de kompetente myndigheder tager hensyn til andre relevante input ved fastsættelse af krav om yderligere kapitalgrundlag, bør de som led i deres dialog med instituttet forklare, hvad baggrunden for de anvendte input er, og hvilke generelle principper der ligger til grund for dem.

7.2.2 Fastsættelse af kapitalgrundlag eller andre foranstaltninger til imødegåelse af mangler i modeller

386. Hvis de kompetente myndigheder i forbindelse med den løbende kontrol af interne metoder, der kræves i medfør af artikel 101 i direktiv 2013/36/EU, eller i forbindelse med en peeranalyse, der gennemføres i medfør af artikel 78 i direktiv 2013/36/EU, konstaterer mangler i modeller, der kan føre til undervurdering af de minimumskrav til kapitalgrundlaget, der er fastsat i forordning (EU) nr. 575/2013, bør de fastsætte krav om yderligere kapitalgrundlag i forbindelse med modelmangler, der kan føre til undervurdering af risikoen, når dette anses for

mere passende end andre tilsynsforanstaltninger. De kompetente myndigheder bør kun fastsætte krav om yderligere kapitalgrundlag for at dække disse mangler, hvis det ikke er muligt at afhjælpe dem under søjle 1-kapitalgrundlagskravene gennem andre tilsynsforanstaltninger, f.eks. ved at kræve, at institutterne justerer deres modeller eller anvender en passende forsigtighedsmargen på deres estimater. Sådanne krav om yderligere kapitalgrundlag bør kun fastsættes som en midlertidig foranstaltning, mens manglerne afhjælpes.

7.2.3 Beregning af kapitalgrundlag eller andre foranstaltninger til imødegåelse af andre mangler

387. De kompetente myndigheder bør fastsætte yderligere kapitalgrundlag til afhjælpning af mangler ved ledelse, kontroller, forretningsmodel eller andre mangler – der er konstateret efter risikovurderingen som beskrevet i afsnit 4-6 – hvis andre tilsynsforanstaltninger anses for utilstrækkelige eller ikke passende med hensyn til at sikre overholdelse af kravene. De kompetente myndigheder bør kun fastsætte sådanne krav om yderligere kapitalgrundlag som en midlertidig foranstaltning, mens manglerne afhjælpes.

388. De kompetente myndigheder bør kun fastsætte krav om yderligere kapitalgrundlag til dækning af fundingrisiko – som konstateres efter den risikovurdering, der er beskrevet i afsnit 8 – når dette anses for mere passende end andre tilsynsforanstaltninger, der anvendes i overensstemmelse med afsnit 9.

389. Hvis et institut gentagne gange undlader at etablere eller opretholde et tilstrækkeligt kapitalgrundlag til at dække den vejledning, der er meddelt i henhold til artikel 104b, stk. 3, i direktiv 2013/36/EU, bør de kompetente myndigheder fastsætte krav om yderligere kapitalgrundlag til dækning af denne yderligere risiko senest to år efter overtrædelsen af retningslinjerne. De kompetente myndigheder kan udsætte denne afgørelse, hvis de tillader institutter at operere under vejledende niveau på grund af økonomiske eller markedsmæssige forhold eller institutspecifikke omstændigheder, i overensstemmelse med punkt 584 og 585.

7.2.4 Fastsættelse af sammensætningen af krav om yderligere kapitalgrundlag

390. De kompetente myndigheder bør fastsætte sammensætningen af kravene om yderligere kapitalgrundlag, således at de dækkes med mindst 56,25 % egentlig kernekapital (CET1) og mindst 75 % kernekapital. De kompetente myndigheder kan fastsætte sammensætningen af krav om yderligere kapitalgrundlag for alle andre risici end risikoen for overdreven gearing på aggregeret niveau.

391. De kompetente myndigheder kan om nødvendigt og under hensyntagen til de særlige forhold, der gør sig gældende for et institut, kræve, at institutterne dækker krav om yderligere kapitalgrundlag med en højere kapitalkvalitet end den, der er omhandlet i punkt 390. Enhver pålæggelse af kapital af højere kvalitet bør begrundes under hensyntagen til instituttets individuelle risikosituation og hensyntagen til risici, der kan kræve kapital af høj kvalitet til dækning af potentielle tab.

7.3 Krav om yderligere kapitalgrundlag i forbindelse med risikoen for overdreven gearing

392. I overensstemmelse med artikel 104a, stk. 3 og 4, i direktiv 2013/36/EU³⁷ bør de kompetente myndigheder vurdere risikoen for overdreven gearing adskilt fra andre risikotyper. Hvis de kompetente myndigheder som følge af en sådan vurdering fastsætter krav om yderligere kapitalgrundlag for at imødegå risikoen for overdreven gearing, bør de tilføje dette krav til kapitalgrundlagskravet baseret på gearingsgraden, jf. artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, og ikke til kapitalgrundlagskravene baseret på den samlede risikoeksponering (TREA) som fastsat i litra a)-c), i nævnte stykke i artiklen. De kompetente myndigheder bør overveje gearingsgradkravet og kravet om yderligere kapitalgrundlag for at imødegå risikoen for overdreven gearing som en særskilt gruppe fra de TREA-baserede krav og krav om yderligere kapitalgrundlag for alle andre risikotyper (dvs. at det til rådighed stående kapitalgrundlag samtidig kan anvendes til at opfylde kravene i den TREA-baserede gruppe og i den gearingsratiobaserede gruppe af kapitalgrundlagskrav).

7.3.1 Vurdering af risikoen for overdreven gearing

393. I overensstemmelse med begrebet gearingsgrad (og dens tilhørende gruppe af krav) som en bagstopper for de TREA-baserede kapitalgrundlagskrav bør de kompetente myndigheder ved vurderingen af risikoen for overdreven gearing som defineret i artikel 4, stk. 1, led 93 og 94, i forordning (EU) nr. 575/2013 fokusere på potentielle væsentlige sårbarheder, der ikke var omfattet eller ikke var tilstrækkeligt omfattet af kapitalgrundlagskravene i artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, og som kan kræve korrigerende foranstaltninger over for instituttets forretningsaktiviteter, som ikke var forudset i dets forretningsplan.

394. Ved vurderingen af risikoen for overdreven gearing bør de kompetente myndigheder tage hensyn til alle følgende aspekter, og de bør tilpasse dybden af vurderingen af hvert aspekt afhængigt af dets relevans for instituttet:

- a. risikoelementer for overdreven gearing, der anses for ikke at være omfattet eller ikke er tilstrækkeligt omfattet af kapitalgrundlagskravet for gearingsgraden i artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, navnlig som følge af:
 - i. regelarbitrage/optimering af gearingsgraden ved udveksling af eksponeringer, der medregnes i gearingsgraden, for økonomisk lignende eksponeringer, der i mindre grad kan være medregnet i beregningen af gearingsgraden
 - ii. regelarbitrage/optimering ved at minimere eksponeringen i gearingsgraden i form af midlertidige reduktioner af transaktionsvolumen på centrale finansielle markeder (navnlig på pengemarkedet, af visse

³⁷ Yderligere forklaret i betragtning 15 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/878 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2013/36/EU, for så vidt angår fritagne enheder, finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber, aflønning, tilsynsforanstaltninger og -beføjelser og kapitalbevaringsforanstaltninger (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 253).

aktiviteter såsom værdipapirfinansieringstransaktioner, men også på derivatmarkedet) omkring referencedatoer, der resulterer i indberetningen³⁸ og offentliggørelsen af forhøjede gearingsgrader ("spil for galleriet")

- iii. særlige karakteristika ved forretningsmodellen, forretningsaktiviteter eller andre bankmæssige idiosynkrasier, der enten øger eller mindsker det omfang, hvori instituttet er eksponeret for risikoen for overdreven gearing (f.eks. i henhold til aspekterne i punkt 393), men som ikke er omfattet eller ikke er tilstrækkeligt omfattet i beregningen af gearingsgraden. De kompetente myndigheder bør, hvor det er relevant, overveje høje eksponeringer mod solgte optioner på aktier eller korte positioner via kreditderivater, der kan have en høj eksponering for maksimale tab, da disse positioner ikke fuldt ud er omfattet af gearingsgradeeksponeringen (i modsætning til f.eks. solgte kreditderivater), og koncentrationer i visse ikkebalanceførte poster, hvor de idiosynkrasier, der er forbundet med instituttets forretningsaktiviteter, kan føre til øget volatilitet i udnyttede kreditmuligheder.
- b. elementer af risiko for overdreven gearing, som udtrykkeligt er udelukket fra eller ikke er udtrykkeligt omfattet af kapitalgrundlagskravet vedrørende gearingsgraden, herunder på grund af de udelukkelse, der er anført i artikel 429a i forordning (EU) nr. 575/2013, navnlig hvis der er betænkeligheder med hensyn til vurderingen af den fortsatte opfyldelse af betingelserne for disse udelukkelse, og hvor afhængigheden af en enkelt udelukkelse er meget betydelig for instituttet, og det udelukkede beløb er urimeligt volatilt
- c. ændringerne i instituttets gearingsgrad og dens komponenter, herunder den forventede virkning af nuværende og fremtidige forventede tab på gearingsgraden, under hensyntagen til instituttets forretningsmodel.

7.3.2 Fastsættelse af krav om yderligere kapitalgrundlag for at imødegå risikoen for overdreven gearing

395. På grundlag af den vurdering, der foretages i henhold til afsnit 7.3.1 i disse retningslinjer, bør de kompetente myndigheder fastsætte kravene om yderligere kapitalgrundlag for at imødegå risikoen for overdreven gearing som forskellen mellem den kapital, der anses for tilstrækkelig til at dække risikoen for overdreven gearing, og kapitalgrundlagskravene for gearingsgraden, jf. artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013. Dette beløb må ikke være negativt.

³⁸ For at give indsigt indføres der ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/451 af 17. december 2020 skema C48.00 med daglige værdier for værdipapirfinansieringstransaktioner i den fælles indberetning (COREP) for store institutter. Det skal endvidere bemærkes, at der indberettes omfattende daglige data til transaktionsregistre i overensstemmelse med Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/363 af 13. december 2018 (vedrørende værdipapirfinansieringstransaktioner) og i overensstemmelse med Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1247/2012 af 19. december 2012 (vedrørende derivater).

396. Når de kompetente myndigheder fastsætter krav om yderligere kapitalgrundlag for at imødegå risikoen for overdreven gearing, bør de navnlig tage hensyn til:

- a. risikoelementer for overdreven gearing, der anses for ikke at være omfattet eller ikke er tilstrækkeligt omfattet af kapitalgrundlagskravet for gearingsgraden i artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, navnlig hvis vurderingen af de aspekter, der er beskrevet i punkt 393 eller 394 viser en høj sårbarhed sammenlignet med gearingsgradeksponeringen
- b. elementer af risiko for overdreven gearing, som udtrykkeligt er udelukket fra eller ikke er udtrykkeligt omfattet af kapitalgrundlagskravet vedrørende gearingsgraden, herunder på grund af udelukkelse anført i artikel 429a, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013 vurderet i overensstemmelse med punkt 394b. De kompetente myndigheder bør kun fastsætte krav om yderligere kapitalgrundlag i de tilfælde, hvor særlig udbredt anvendelse af en vis udelukkelse resulterer i en gearingsgrad, der ikke i tilstrækkelig grad afspejler den risiko, som instituttet står over for.

397. De kompetente myndigheder bør sikre, at den kapital, der anses for tilstrækkelig til at dække risikoen for overdreven gearing, ikke er lavere end kapitalgrundlagskravene for gearingsgraden (dvs. at kravene om yderligere kapitalgrundlag for at imødegå risikoen for overdreven gearing ikke kan være negative).

398. De kompetente myndigheder bør identificere, vurdere og kvantificere risikoen for overdreven gearing ved hjælp af de kilder til oplysninger og metoder, der er fastsat i punkt 370 og 371 under anvendelse af de tilgængelige informationskilder, i det omfang de er relevante for risikoen for overdreven gearing.

7.3.3 Sammensætning af kravet om yderligere kapitalgrundlag for at imødegå risikoen for overdreven gearing

399. De kompetente myndigheder bør tilføje krav om yderligere kapitalgrundlag for at imødegå risikoen for overdreven gearing i forhold til minimumskravet til gearingsgrad for kernekapital. For at opfylde dette yderligere krav bør institutterne også kunne anvende kernekapital.

400. De kompetente myndigheder kan om nødvendigt og under hensyntagen til de særlige forhold, der gør sig gældende for et institut, kræve, at institutterne dækker krav om yderligere kapitalgrundlag med en højere kapitalkvalitet end den, der er omhandlet i punkt 399. Enhver pålæggelse af en højere kapitalkvalitet bør begrundes under hensyntagen til instituttets individuelle risikosituation og under hensyntagen til situationer, hvor det kan kræve en højere kvalitet af kapitalen at dække potentielle tab, hvis risikoen for overdreven gearing materialiserer sig.

7.4 Afstemning med kapitalbuffere og eventuelle makroprudentielle krav

401. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med fastsættelse af krav om yderligere kapitalgrundlag (eller andre kapitalforanstaltninger) afstemme kravene om yderligere kapitalgrundlag med eksisterende kapitalbufferkrav ved at tage højde for de samme risici eller elementer af sådanne risici. De kompetente myndigheder bør ikke fastsætte krav om yderligere kapitalgrundlag eller andre kapitalforanstaltninger (herunder P2G), når den samme risiko allerede er dækket af specifikke kapitalbufferkrav. Eventuelle krav om yderligere kapitalgrundlag eller andre kapitalforanstaltninger bør være institutspecifikke og bør ikke dække makroprudentielle eller systemiske risici. I overensstemmelse med artikel 104a, stk. 1, litra f), i direktiv 2013/36/EU kan de dog dække risici, der afspejler indvirkningen af visse økonomiske vilkår og markedstendenser på et individuelt instituts risikoprofil.

7.5 Bestemmelse af TSCR, TSLRR, OCR og OLR

402. De kompetente myndigheder bør fastsætte TSCR (med hensyn til samlet kapitalgrundlag) som summen af:

- a. kapitalgrundlagskravet i medfør af artikel 92, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013 og
- b. summen af kravene om yderligere kapitalgrundlag (fastsat i overensstemmelse med kriterierne i afsnit 7.2) og et eventuelt yderligere kapitalgrundlag, der anses for nødvendigt for at dække væsentlige risikointerne koncentrationer.

403. De kompetente myndigheder bør fastsætte TSCR (med hensyn til kernekapital) som summen af:

- a. kapitalgrundlagskravet i medfør af artikel 92, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013 og
- b. den del af kravene om yderligere kapitalgrundlag, jf. punkt 402, litra b), som den kompetente myndighed kræver besiddes i form af kernekapital.

404. De kompetente myndigheder bør fastsætte TSCR (med hensyn til CET1) som summen af:

- a. kapitalgrundlagskravet i medfør af artikel 92, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013 og
- b. den del af kravene om yderligere kapitalgrundlag som omhandlet i punkt 402, litra b), som den kompetente myndighed kræver besiddes i form af CET1-kapital.

405. De kompetente myndigheder bør fastsætte TSLRR (med hensyn til kernekapital) som summen af:

- a. kapitalgrundlagskravet for gearingsgraden i medfør af artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013 og
 - b. det yderligere kapitalgrundlag, der kræves for at imødegå risikoen for overdreven gearing (fastsat i overensstemmelse med kriterierne i afsnit 7.3).
406. Hvis de kompetente myndigheder kræver, at institutter dækker P2R-LR med en højere kapitalkvalitet i overensstemmelse med punkt 400, bør de fastsætte TSLRR (i form af CET1) som den del af det yderligere kapitalgrundlag, der er omhandlet i punkt 405, litra b), som den kompetente myndighed kræver i form af CET1-kapital.
407. De kompetente myndigheder bør fastsætte OCR som summen af:
- a. TSCR og
 - b. kombinerede kapitalbufferkrav.
408. De kompetente myndigheder bør fastsætte OLRR som summen af:
- a. TSLRR og
 - b. G-SII-gearingsgradbufferkravet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 1a, i forordning (EU) nr. 575/2013.
409. De kompetente myndigheder bør ikke tage hensyn til andre poster og instrumenter end dem, der anerkendes til fastsættelse af kapitalgrundlaget (som omhandlet i del II af forordning (EU) nr. 575/2013), i forbindelse med vurderingen/beregningen af TSCR, TSLRR, OCR eller OLRR.

7.6 Formulering af og begrundelse for kapitalgrundlagskrav

410. De kompetente myndigheder bør sikre, at de krav om yderligere kapitalgrundlag, der fastsættes, konsekvent meddeles instituttet og/eller, hvor det er relevant, andre kompetente myndigheder. Som et minimum bør dette omfatte kommunikation af:
- a. instituttets TSCR som en andel (procentdel) af TREA opdelt efter kravets sammensætning
 - b. instituttets TSLRR som en andel (procentdel) af gearingsgradseksponeringen (LRE), opdelt i forhold til kravets sammensætning.
411. For at kommunikere TSCR som et forhold bør de kompetente myndigheder udtrykke det ved hjælp af følgende formel:

$$TSCR \text{ andel} = \frac{TSCR}{TREA}$$

412. For at kommunikere TSLRR som et forhold bør de kompetente myndigheder udtrykke det ved hjælp af følgende formel:

$$TSLRR \text{ andel} = \frac{TSLRR}{LRE}$$

413. For at opnå yderligere konsekvens bør de kompetente myndigheder desuden meddele institutterne og/eller, hvor det er relevant, andre kompetente myndigheder:

- a. OCR og dets komponenter – søjle 1-kapitalgrundlagskravene, kravene om yderligere kapitalgrundlag for at imødegå andre risici end risikoen for overdreven gearing og bufferkravene – som en andel (forhold) af TREA, opdelt efter kravets sammensætning
- b. OLR og dets komponenter – kapitalgrundlagskravet for gearingsgraden, krav om yderligere kapitalgrundlag for at imødegå risikoen for overdreven gearing og G-SII-gearingsgradbufferkravet – som en andel (forhold) af LRE, opdelt efter kravets sammensætning.

414. Når de kompetente myndigheder meddeler institutterne tilsynskravene, bør de begrunde deres beslutninger om at pålægge krav om yderligere kapitalgrundlag i overensstemmelse med artikel 104a, stk. 5, i direktiv 2013/36/EU særskilt for risikoen for overdreven gearing og for andre typer af risici. Begrundelsen bør være institutspecifik og indeholde en klar angivelse af de vigtigste drivkræfter bag kravet om yderligere kapitalgrundlag, herunder de risici og risikoelementer, der bidrager til kravene om yderligere kapitalgrundlag.

415. Når de kompetente myndigheder begrunder krav om yderligere kapitalgrundlag, bør de så vidt muligt henvise til de risikokategorier og -underkategorier/risikoelementer, der er beskrevet i afsnit 6 og afsnit 7.2 og 7.3, under hensyntagen til de eksisterende definitioner af specifikke typer af risici i den gældende lovgivning, og de bør sigte mod overordnet sammenlignelighed på tværs af institutter.

416. I begrundelsen for krav om yderligere kapitalgrundlag bør de kompetente myndigheder også identificere de vigtigste mangler, der skal være omfattet af disse krav, indtil de er afhjulpet, i overensstemmelse med punkt 386 og 487. Under hensyntagen til passende tilsynsforanstaltninger i overensstemmelse med afsnit 10 bør de kompetente myndigheder anmode institutterne om at identificere passende foranstaltninger til at afhjælpe disse mangler og meddele de forventede tidsfrister for afhjælpning af manglerne.

417. De kompetente myndigheder bør meddele institutterne den passende minimumssammensætning af krav om yderligere kapitalgrundlag særskilt for risikoen for overdreven gearing og for andre typer risiko. Hvis de kompetente myndigheder gør brug af undtagelsen i artikel 104a, stk. 4, tredje afsnit, i direktiv 2013/36/EU ved at kræve en højere kvalitet af kapitalen end fastsat i første og andet afsnit i nævnte artikel, bør de give en klar begrundelse for denne afgørelse, idet de påpeger særlige omstændigheder for instituttet, der

fører til behovet for en højere kapitalkvalitet. De kompetente myndigheder bør i deres begrundelser henvise til elementer såsom:

- a. instituttets særlige karakter, dets aktionærer og, hvor det er relevant, koncernens struktur, som potentielt kan påvirke muligheden for at rejse kapital afhængigt af visse kapitalinstrumenters karakteristika
- b. den særlige karakter af den risiko, som det enkelte institut står over for, hvilket potentielt kan føre til en særlig hurtig udtømmning af CET1-kapitalen.

418. De kompetente myndigheder bør meddele de endelige resultater af SREP-vurderingen til de relevante afviklingsmyndigheder. De kompetente myndigheder bør fremlægge de oplysninger om de krav om yderligere kapitalgrundlag, som afviklingsmyndighederne anmoder om med henblik på den vurdering, der er omhandlet i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2021/1118³⁹.

419. Når de kompetente myndigheder overvejer muligheden for at kræve en højere kapitalkvalitet, bør de sigte mod at undgå overlapninger med andre eksisterende krav inden for den relevante TREA-baserede eller gearingsgradsbaserede gruppe af krav og med minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver (MREL).

7.7 Opfyldelse af krav i stresssituationer

420. De kompetente myndigheder bør ved stresstest klarlægge, om instituttet har et passende kapitalgrundlag (med hensyn til kvantitet og sammensætning) i stresssituationer, og om der skal træffes tilsynsforanstaltninger, herunder P2G, P2G-LR revideret kapitalplanlægning og andre foranstaltninger, jf. afsnit 10, for at rette op på potentielle u hensigtsmæssigheder.

421. Når de kompetente myndigheder vurderer kapitalgrundlaget, bør de tage hensyn til følgende:

- a. brugen af de kvalitative resultater (f.eks. mangler konstateret i forbindelse med risikostyring og kontrol) af institutternes stresstest og tilsynsmæssige stresstest
- b. brugen af de kvantitative resultater af ICAAP-stresstest, hvis ICAAP anses for pålidelig i overensstemmelse med punkt 375, og af tilsynsmæssige stresstests, (dvs. resultater i form af ændringer i kapitalprocenten), i medfør af artikel 100 i direktiv nr. 2013/36/EU, jf. punkt 12 i disse retningslinjer, og herunder, for eksempel:

³⁹ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2021/1118 af 26. marts 2021 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder til præcisering af den metode, der skal anvendes af afviklingsmyndighederne til at estimere det krav, der er omhandlet i artikel 104a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU, og det kombinerede bufferkrav til afviklingsenheder på konsolideret afviklingskoncernniveau, hvis afviklingskoncernen ikke er omfattet af disse krav i henhold til nævnte direktiv.

- i. opstiller specifikke "ankerscenarier/-antagelser", som instituttet skal benytte
- ii. foretager systembaserede stresstest ved brug af konsistente metoder og scenarier, der enten iværksættes af institutterne eller af tilsynsmyndighederne.

422. De kompetente myndigheder bør i givet fald vurdere de kvantitative resultater af stresstests med hensyn til omfanget af kvaliteten af institutternes kapitalgrundlag og afgøre, om kapitalgrundlagets kvantitet og kvalitet er tilstrækkelig til at overholde kapitalkravene, og navnlig:

- a. OCR, herunder de kombinerede bufferkrav i basisscenariet over en fremadskuende tidshorizont på mindst to år
- b. TSCR i de negative scenarier over en fremadrettet tidshorizont på mindst to år.

7.7.1 Brug af P2G til at håndtere de kvantitative resultater af stresstest

Fastsættelse og præcisering af P2G og P2G-LR

423. De kompetente myndigheder bør fastsætte P2G og P2G-LR som angivet i dette afsnit, og hvis vurderingen fører til en positiv værdi, bør de fastlægge P2G og P2G-LR, så der tages hensyn til den tilsynsmæssige bekymring med hensyn til instituttets følsomhed over for de negative scenarier, der anvendes i de tilsynsmæssige stresstest.

424. P2G er det kapitalbeløb, der bør fastsættes for at nå det overordnede kapitalgrundlagsniveau, der anses for passende i henhold til SREP og resultaterne af tilsynsmæssige stresstest. Niveaue for P2G bør beskytte mod en potentiel overtrædelse af TSCR i det negative scenario. Niveaue for P2G-LR bør beskytte mod overtrædelse af TSLRR i det negative scenario. Når de kvantitative resultater af tilsynsstresstestene viser, at instituttet ikke forventes at tilsidesætte TSCR i et negativt stress-testscenario, kan de kompetente myndigheder beslutte ikke at fastlægge P2G. Tilsvarende kan de kompetente myndigheder beslutte ikke at fastsætte P2G-LR, hvis TSLRR ikke forventes at blive overtrådt under det negative stresstestscenario.

425. De kompetente myndigheder bør fastsætte og præcisere P2G og P2G-LR baseret på resultaterne af det negative scenario i de relevante tilsynsmæssige stresstest, herunder EU-dækkende stresstests, som EBA har foretaget, eller andre relevante systembaserede tilsynsmæssige stresstest, der anvender multifaktorscenarieanalyser inden for en fremadrettet horisont på mindst to år (enten top-down eller bottom-up).

426. De kompetente myndigheder kan som led i en forholdsmæssig tilgang for institutter uden for kategori 1 og datterselskaber i grænseoverskridende koncerner til fastsættelse og ajourføring af P2G og P2G-LR overveje at anvende resultaterne fra forenklede former for

tilsynsmæssige stresstest (f.eks. ved anvendelse af tilsynsmyndighedens foreskrevne ankerscenarier, følsomhedsanalyser, top-down stresstest udført af udpegede myndigheder, indvirkninger på porteføljeniveauet fra stresstest på konsolideret niveau), tidligere tilsynsmæssige stresstest eller institutternes stresstest i overensstemmelse med punkt 421. De forenkede former for tilsynsmæssige stresstest kan udføres på individuelt grundlag snarere end som en del af den systemdækkende øvelse.

427. De kompetente myndigheder bør vurdere og fastsætte P2G og P2G-LR i overensstemmelse med den minimumsengagementsmodel, der er angivet i afsnit 2.2.4. P2G og P2G-LR bør nærmere bestemt vurderes og fastsættes med samme mindste hyppighed som vurderingen af kapitalgrundlaget i henhold til SREP-minimumsengagementsmodellen. Navnlig forventes de forenkede former for tilsynsmæssige stresstest, jf. punkt 426, ikke at have en større hyppighed end SREP, medmindre den kompetente myndighed anser dette for nødvendigt.

428. Uanset det foregående punkt bør de kompetente myndigheder:

- a. vurdere, om det eksisterende P2G- og P2G-LR-niveau stadig er passende, når resultaterne af nye tilsynsmæssige stresstest foreligger, og om nødvendigt revidere niveauet for P2G og P2G-LR
- b. muligvis kun fastsætte P2G og P2G-LR hvert andet år i stedet for hvert år, herunder for institutter, for hvilke kapitalgrundlaget i henhold til SREP-minimumsengagementsmodellen bør vurderes årligt (f.eks. SREP-kategori 1-institutter). I det år, der følger efter året for fastsættelse af P2G, skal de kompetente myndigheder på grundlag af alle relevante oplysninger, herunder resultater af tidligere tilsynsmæssige stresstests og yderligere følsomhedsanalyser, (dvs. forenkede former for tilsynsmæssige stresstest), vurdere, om P2G og P2G-LR stadig er passende eller skal opdateres.

429. De kompetente myndigheder bør generelt ikke anvende P2G til at dække aspekter af risici, der bør dækkes af krav om yderligere kapitalgrundlag i overensstemmelse med afsnit 7.2 i disse retningslinjer. P2G-LR bør heller ikke dække de aspekter af risikoen for overdreven gearing, der er omfattet af kravene om yderligere kapitalgrundlag i henhold til afsnit 7.3 i disse retningslinjer.

430. Når de kompetente myndigheder fastsætter P2G, bør de sørge for, at den er fastsat til et passende niveau, der som minimum kan dække den forventede maksimale stresspåvirkning, som bør beregnes ud fra ændringerne i CET1-forholdet (dvs. under hensyntagen til både bevægelser i CET1-kapital og TREA i det værste stressår og under hensyntagen til niveauet for de gældende kapitalkrav og betragtningerne i punkt 422 og 432 til 436). Den maksimale stresseffekt med henblik på fastsættelse af P2G bør forstås som forskellen mellem det laveste CET1-forhold i det negative scenarie i stresstestperioden og det faktiske CET1-forhold på begyndelsestidspunktet. Med hensyn til fastsættelsen af størrelsen af P2G-LR bør den maksimale stresseffekt beregnes på grundlag af ændringerne i kernekapitalen i det værste

stressår og under hensyntagen til de gældende kapitalkrav til gearingsgraden. Den maksimale stresseffekt med henblik på fastsættelse af P2G-LR bør forstås som forskellen mellem den laveste gearingsgrad i det negative scenarie i stresstestperioden og den faktiske gearingsgrad på begyndelsestidspunktet.

431. De kompetente myndigheder bør finde frem til det P2G-udgangspunkt, der er specifikt for hvert enkelt institut, ved at modregne elementer, der allerede dækker risici, som afspejles i den maksimale stressvirkning. De kompetente myndigheder bør navnlig kompensere for de relevante foranstaltninger, navnlig kapitalbevaringsbufferen, som anført i punkt 435. Ved fastsættelsen af P2G- og P2G-LR-udgangspunkterne kan de kompetente myndigheder desuden, hvor det er relevant, overveje andre justeringer af den maksimale stresseffekt i forbindelse med antagelsen om den statiske balance eller den forskellige tidshorisont mellem stresstesten og tidspunktet for begyndelsestidspunktet.
432. Når de kompetente myndigheder fastsætter P2G og P2G-LR, bør de sikre en passende forbindelse mellem henholdsvis P2G- og P2G-LR-udgangspunkterne og de endelige P2G og P2G-LR. Med henblik herpå kan de beslutte at anvende en grupperingsmetode til at klassificere institutter i henhold til P2G og P2G-LR-udgangspunkterne på grundlag af de relevante tilsynsmæssige stresstest, der er omhandlet i punkt 425, eller på grundlag af andre metoder, der er omhandlet i punkt 426. De kompetente myndigheder kan derfor tildele et fast interval for henholdsvis P2G- eller P2G-LR-niveauer til hver gruppering og fastsætte de endelige P2G og P2G-LR inden for intervallet for den tildelte undergruppe eller undtagelsesvis uden for den relevante grupperings interval på grundlag af de institutspecifikke betragtninger. De kompetente myndigheder bør sigte mod at undgå cliff-effekter mellem grupperinger, f.eks. ved at tillade delvis overlappning mellem P2G- eller P2G-LR-niveauerne for nabogrupperinger, og de bør sikre, at de resulterende endelige P2G og P2G-LR er institutspecifikke.
433. Ved fastsættelsen af de endelige P2G og P2G-LR bør de kompetente myndigheder i givet fald tage hensyn til følgende faktorer:
 - a. det år, hvor den maksimale stresspåvirkning forekommer i forhold til starttidspunktet og tidshorisonten for de scenarier, der anvendes i stresstestene
 - b. resultatet af en pålidelig stresstest foretaget af instituttet under hensyntagen til de specifikke scenariedefinitioner og antagelser, navnlig hvis de anses for mere relevante for institutternes forretningsmodel og risikoprofil, eller hvis de interne scenarier er mere alvorlige end tilsynsscenerierne
 - c. ændringer, der finder sted efter skæringsdatoen for stresstesten, og som har væsentlig indvirkning på institutternes risikoprofil eller kapitalposition (f.eks. salg af misligholdte lån). Disse ændringer kan omfatte mellemliggende ændringer af risikoprofilen, herunder strukturelle ændringer i institutternes aktivitet eller balance

- d. relevante afbødende ledelsesmæssige foranstaltninger fra instituttets side, der anses for at være troværdige og meget sikre efter den tilsynsmæssige vurdering
- e. information om og tilsynsmæssige vurderinger af relevansen af tilsynsmæssige stresstest for instituttets strategi, finansielle planlægning og forretningsmodel
- f. mindre sikkerhed med hensyn til instituttets faktiske følsomhed over for negative scenarier
- g. eventuelle potentielle overlapninger med P2R eller P2R-LR
- h. instituttets overordnede genopretningskapacitet, jf. artikel 12, stk. 3, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1075⁴⁰, hvis instituttets beregning anses for at være tilstrækkeligt pålidelig og realistisk
- i. kvaliteten (sammensætningen) af instituttets disponible kapitalgrundlag, herunder i det værste stressår
- j. om instituttet er under omstrukturering eller afvikling.

434. Med henblik på at fastlægge P2G i overensstemmelse med punkt 433.b bør de kompetente myndigheder også overveje, i hvilket omfang stresstestscenarier dækker alle væsentlige risici, der bidrager til kravene om yderligere kapitalgrundlag i TSCR. De kompetente myndigheder bør især tage hensyn til det faktum, at makroøkonomiske krisescenarier muligvis ikke helt opfanger visse risici, som f.eks. adfærdsrisiko, pensionsrisiko eller visse elementer i kreditkoncentrationsrisikoen (f.eks. koncentration på en enkelt låntager), hvilket kan forstærke potentielle tab i de testede negative scenarier.

435. Desuden bør de kompetente myndigheder undersøge, i hvilket omfang de eksisterende kombinerede bufferkrav og andre gældende foranstaltninger allerede dækker risici, som stresstesten har afdækket. De kompetente myndigheder bør modregne P2G mod kapitalbevaringsbufferen (CCB), da P2G og CCB naturligt vil overlappe hinanden. Selv om der ikke principielt forventes nogen overlapning mellem P2G og den kontracykliske kapitalbuffer (CCyB), bør de kompetente myndigheder i undtagelsestilfælde modregne P2G i de enkelte tilfælde mod CCyB på grundlag af betragtningerne vedrørende de underliggende risici, der er omfattet af bufferen og indregnet i udformningen af de scenarier, der anvendes til stresstestene, efter at have haft samarbejdet med den makroprudentielle myndighed. De kompetente myndigheder bør ikke modregne P2G mod systemiske risikobufferne (G-SII/O-SII-bufferne og den systemiske risikobuffer), da de har til formål at dække de risici, et institut udgør for det finansielle system. Tilsvarende bør de kompetente myndigheder ikke modregne P2G-LR

⁴⁰ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1075 af 23. marts 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder om præcisering af indholdet af genopretningsplaner.

i G-SII-bufferkravet til gearingsgraden for G-SII, jf. artikel 92, stk. 1a, i forordning (EU) nr. 575/2013.

436. Hvis de kompetente myndigheder fastlægger P2G, bør de tilføje denne vejledning ud over OCR. Hvis de kompetente myndigheder fastlægger P2G-LR, bør de tilføje denne vejledning ud over OLRR. De kompetente myndigheder bør betragte OCR og OLRR som to særskilte grupper af krav. Det disponible kapitalgrundlag kan derfor anvendes samtidigt til at opfylde P2G og P2G-LR.

Kommunikation og sammensætning af P2G og P2G-LR

437. Når de kompetente myndigheder kommunikerer P2G eller P2G-LR til institutterne, bør de begrunde deres afgørelser. Begrundelsen bør være institutspecifik og bør fremhæve hovedelementerne i den metode, der anvendes til at bestemme P2G eller P2G-LR.
438. Hvis P2G eller P2G-LR er fastlagt eller opdateret, skal de kompetente myndigheder meddele instituttet niveauerne for P2G og P2G-LR og de relevante tidsfrister for etableringen i overensstemmelse med punkt 442. De kompetente myndigheder bør også forklare den potentielle tilsynsmæssige reaktion på situationer, hvor P2G eller P2G-LR ikke er efterlevet.
439. De kompetente myndigheder bør meddele institutterne, at P2G bør opfyldes med anerkendt CET1-kapitalgrundlag, og P2G-LR bør opfyldes med anerkendt kernekapitalgrundlag. Både P2G og P2G-LR bør indarbejdes i deres kapitalplanlægnings- og risikostyringsrammer, herunder rammerne med hensyn til risikoappetit og genopretningsplanlægningen.
440. De kompetente myndigheder bør også meddele institutterne, at kapitalgrundlag, der besiddes med henblik på P2G, ikke kan anvendes til at opfylde nogen af elementerne i OCR, og at P2G-LR ikke kan anvendes til at opfylde nogen af elementerne i OLRR.
441. De kompetente myndigheder skal endvidere informere institutterne og i givet fald andre kompetente myndigheder om alle gældende kapitalprocenter, der berøres af P2G (CET1, T1 og samlede kapitalgrundlag), og gearingsgradkrav, der påvirkes af P2G-LR.
442. Når de kompetente myndigheder fastsætter tidsfrister for etablering af P2G eller P2G-LR og kommunikerer dem til institutterne, bør de kompetente myndigheder som minimum tage hensyn til følgende:
- a. om et institut er under omstrukturering eller afvikling
 - b. de potentielle konsekvenser, som P2G eller P2G-LR, benævnt CET1, kan have for andre dele af kapitalkravene og institutternes evne til at udstede supplerende kernekapitalinstrumenter (AT1) eller hybride kernekapitalinstrumenter (T2).

7.7.2 Kapitalplanlægning og andre tilsynsmæssige foranstaltninger til opfyldelse af kapitalgrundlaget i stressituationer

Kapitalplanlægning

443. Når de kvantitative resultater af de stresstests, der henvises til i afsnit 7.7.1, viser, at et institut under de givne stressscenarier ikke vil kunne opfylde de gældende kapitalkrav, bør de kompetente myndigheder kræve, at instituttet forelægger en troværdig kapitalplan, der tager højde for risikoen for manglende opfyldelse af de gældende kapitalkrav.
444. Den kompetente myndighed bør i sin vurdering af, om kapitalplanen er troværdig, tage hensyn til følgende:
- a. om kapitalplanen dækker hele den antagne tidshorisont for stresstesten
 - b. om kapitalplanen indeholder troværdige afbødende styringstiltag, der begrænser udbyttebetalinger osv.
 - c. om instituttet er villigt og i stand til at træffe sådanne foranstaltninger for at håndtere overtrædelsen af de gældende kapitalkrav i de systembaserede stresstest
 - d. om disse afbødende styringstiltag er underlagt juridiske eller omdømmemæssige begrænsninger, f.eks. som følge af modstridende og uoverensstemmende forudgående offentliggørelser, (f.eks. vedrørende udbyttepolitik, forretningsplaner og risikoappetit)
 - e. sandsynligheden for, at afbødende styringstiltag ville gøre det muligt for instituttet fuldt ud at opfylde de gældende kapitalkrav inden for en passende tidsramme
 - f. om de foreslåede foranstaltninger stort set er i overensstemmelse med makroøkonomiske hensyn og med kendte fremtidige reguleringsmæssige ændringer, der påvirker et institut inden for rammerne af og tidsplanen for de antagne negative scenarier
 - g. rækken af genopretningsmodeller og deres analyse, jf. instituttets genopretningsplan.
445. Når de kompetente myndigheder skal vurdere kapitalplaner, bør de i givet fald efter en effektiv dialog med instituttet kræve, at instituttet foretager ændringer i planerne, hvis det er relevant, herunder af de foreslåede styringstiltag, eller kræver, at institutterne træffer yderligere afbødende foranstaltninger, som vil blive relevante i betragtning af scenarierne og de aktuelle makroøkonomiske forhold.
446. De kompetente myndigheder bør forvente, at institutterne gennemfører den reviderede kapitalplan, herunder yderligere ændringer foretaget på baggrund af resultaterne af den tilsynsmæssige vurdering og dialogen med instituttet.

Yderligere tilsynsforanstaltninger

447. De kompetente myndigheder bør i givet fald overveje anvendelsen af de supplerende tilsynsforanstaltninger, der er fastsat i afsnit 10, for at sikre, at instituttet har et tilstrækkeligt kapitalgrundlag i stressituationer.

448. De kompetente myndigheder bør, navnlig når de kvantitative resultater af stresstestene viser, at instituttet sandsynligvis ikke vil kunne overholde de gældende kapitalkrav i et negativt scenarie inden for de følgende 12 måneder, i givet fald behandle sådanne oplysninger som en af de mulige omstændigheder, der er omhandlet i artikel 102, stk. 1, litra b), i direktiv nr. 2013/36/EU. I sådanne tilfælde bør de kompetente myndigheder anvende passende foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 104, stk. 1, i direktiv nr. 2013/36/EU med henblik på at sikre et tilstrækkeligt kapitalgrundlag. Når sådanne foranstaltninger vedrører kapital, bør de kompetente myndigheder navnlig tage hensyn til en eller følgende punkter som defineret i artikel 104, stk. 1, litra a) og f):

- a. at stille krav til institutterne om et passende yderligere kapitalgrundlag i form af en nominal værdi, idet der tages hensyn til resultatet af SREP-vurderingen
- b. at stille krav om, at den iboende risiko i forbindelse med et instituts virksomhed, produkter og systemer reduceres.

7.8 Opsummering af resultater og scoring

449. Efter ovennævnte vurdering bør de kompetente myndigheder vurdere, om de eksisterende kapitalgrundlagsressourcer sikrer en forsvarlig dækning af de risici, som instituttet er eller kan blive eksponeret for. Denne vurdering bør indgå i en opsummering af resultater og ledsages af en levedygtighedsscore, der bygger på betragtningerne i tabel 8.

Tabel 8 – Tilsynsmæssige betragtninger vedrørende fastsættelse af en score for kapitalgrundlaget

Score	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger
1	Kapitalgrundlagets størrelse og sammensætning udgør en lav risiko for instituttets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttet er i stand til opfylde kravene til P2G og P2G-LR. • Instituttets kapitalgrundlagsniveau er noget højere end dets OCR og OLRR og forventes også at være det fremover. • Stresstest har ikke vist nogen mærkbar risiko som følge af en alvorlig, men sandsynlig økonomisk krises påvirkning af kapitalgrundlaget eller gearingen. • Den frie udveksling af kapital mellem enheder i koncernen foregår uhindret, hvor dette er relevant, eller alle enheder er velkapitaliserede i forhold til de tilsynsmæssige krav.

Score	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger
		<ul style="list-style-type: none"> • Instituttet har en pålidelig og troværdig kapitalplan, der kan være effektiv, hvis der bliver behov for det. • Der er ingen væsentlig/en meget lav risiko for overdreven gearing.
2	Kapitalgrundlagets størrelse og sammensætning udgør en middellav risiko for instituttets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttet har svært ved at opfylde kravene til P2G eller P2G LR. De styringstiltag, der er iværksat for at imødegå dette, virker troværdige. • Instituttet er tæt på at tilsidesætte nogle af sine kapitalbuffere, men ligger stadig højere end TSCR og TSLRR. • Stresstest har vist en lav risiko som følge af en alvorlig, men sandsynlig økonomisk krises påvirkning af kapitalgrundlaget eller gearingen, men de styringstiltag, der er iværksat for at imødegå dette, virker troværdige. • Den frie udveksling af kapital mellem enheder i koncernen er eller kan være lettere hindret, hvor dette er relevant. • Instituttet har en pålidelig og troværdig kapitalplan, der kan være effektiv, hvis der bliver behov for det, selv om den ikke modvirker enhver risiko. • Risikoen for overdreven gearing er lav.
3	Kapitalgrundlagets størrelse og sammensætning udgør en middelhøj risiko for instituttets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttet opfylder ikke kravene til P2G eller P2G LR. Der er bekymring for, hvorvidt de styringstiltag, der er iværksat for at imødegå dette, er troværdige. • Instituttet udnytter nogle af sine kapitalbuffere. Instituttet vil kunne tilsidesætte TSCR eller TSLRR, hvis situationen forværres. • Stresstesten har vist en middel risiko som følge af en alvorlig, men sandsynlig økonomisk krises påvirkning af kapitalgrundlaget eller gearingen. Styringstiltag vil muligvis ikke kunne afhjælpe dette på tilfredsstillende vis. • Den frie udveksling af kapital mellem enheder i koncernen er hindret, hvor det er relevant. • Instituttets kapitalplan forventes ikke at være effektiv. • Risikoen for overdreven gearing er middel.

Score	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger
4	Kapitalgrundlagets størrelse og sammensætning udgør en høj risiko for instituttets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none">• Instituttet opfylder ikke P2G eller P2G LR (eller det har bevidst ikke fastsat P2G eller P2G LR) og vil ikke kunne gøre det inden for en overskuelig fremtid. De styringstiltag, der er iværksat for at imødegå dette, er ikke troværdige.• Instituttet er tæt på at tilsidesætte TSCR eller TSLRR.• Stresstest har vist, at TSCR eller TSLRR vil blive tilsidesat i den indledende fase af en alvorlig, men sandsynlig økonomisk krise. Styringstiltag vil ikke gøre det muligt at afhjælpe dette på tilfredsstillende vis.• Den frie udveksling af kapital mellem enheder i koncernen er hindret, hvor det er relevant.• Instituttet har ingen kapitalplan, eller dets plan er klart utilstrækkelig.• Risikoen for overdreven gearing er høj.

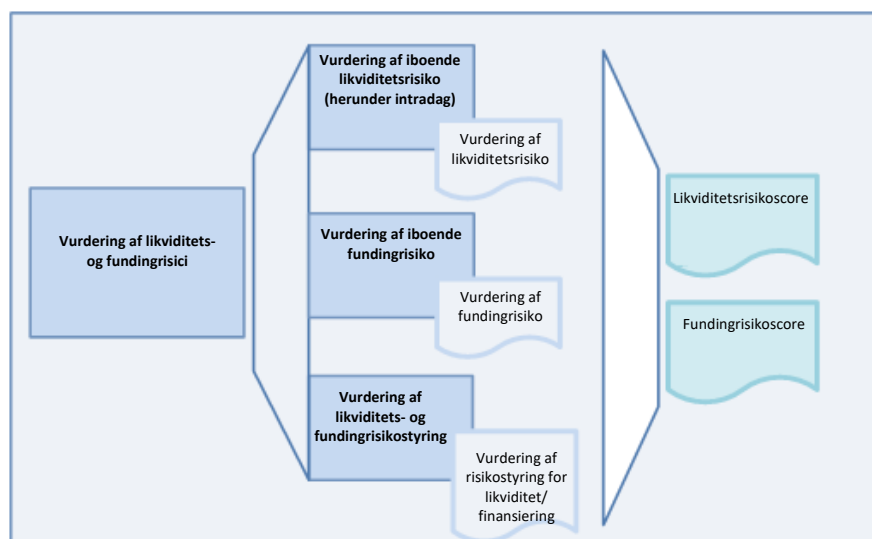
Afsnit 8. Vurdering af likviditets- og fundingrisici

8.1 Generelle betragtninger

450. De kompetente myndigheder bør vurdere de likviditets- og fundingrisici, der anses for væsentlige for instituttet. Formålet med dette afsnit er at fastsætte fælles metoder, der kan anvendes ved vurdering af individuelle risici og risikostyring og -kontroller. Det er ikke tænkt som en udtømmende beskrivelse, og de kompetente myndigheder kan frit vælge, om de vil anvende andre supplerende kriterier, som de finder relevante, baseret på deres erfaring og de særlige forhold, der gør sig gældende for instituttet.
451. Dette afsnit indeholder en række fælles elementer, som de kompetente myndigheder kan benytte ved vurdering af likviditets- og fundingrisici.
452. Metoden består af tre vigtige komponenter:
- a. vurdering af iboende likviditetsrisiko
 - b. vurdering af iboende fundingrisiko
 - c. vurdering af likviditets- og fundingrisikostyring.
453. Ved vurderingen af likviditets- og fundingrisici bør de kompetente myndigheder kontrollere, om instituttet opfylder EU's reguleringsmæssige minimumskrav, likviditetsdækningsgraden (LCR), jf. Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61⁴¹, og net stable funding ratio (NSFR), jf. sjette del, afsnit IV, i forordning (EU) nr. 575/2013. Disse retningslinjer udvider imidlertid vurderingsrammerne i forhold til disse minimumskrav for at give de kompetente myndigheder mulighed for at danne sig et samlet overblik over risiciene.
454. Denne vurderingsproces gengives grafisk i figur 5.

⁴¹ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår likviditetsdækningskrav for kreditinstitutter.

Figur 2. Elementer i vurderingen af likviditets- og fundingrisici

455. De kompetente myndigheder bør ud fra de kriterier, der er fastsat i dette afsnit, vurdere alle tre komponenter for at danne sig et overblik over omfanget af den iboende likviditets- og fundingrisiko, som instituttet står over for, og kvaliteten af instituttets styring og kontrol af likviditets- og fundingrisici. Likviditetsrisiko og fundingrisiko og deres styring er forbundet med og afhængige af hinanden. Afsnittet om vurderingen af styringen og kontrollen af likviditets- og fundingrisici er derfor ens for begge risici.

456. De kompetente myndigheder kan i forbindelse med vurderingen af likviditets- og fundingrisici som led i SREP anvende flere forskellige informationskilder, heriblandt:

- a. resultater fra analysen af instituttets forretningsmodel og navnlig resultater, der kan være med til at belyse de vigtigste kilder til likviditets- og fundingrisici
- b. oplysninger fra overvågning af nøgletalsindikatorer
- c. tilsynsmæssig indberetning og navnlig de oplysninger, som instituttet indberetter om sin likviditets- og fundingrisiko i medfør af artikel 415 i forordning (EU) nr. 575/2013
- d. resultater af de forskellige tilsynsaktiviteter
- e. oplysninger fra kompetente AML/CFT-tilsynsmyndigheder med en potentiel indvirkning på likviditets- og finansieringspositionen
- f. oplysninger fra instituttet, herunder oplysninger fra ILAAP
- g. resultater og observationer fra interne eller eksterne revisionsrapporter

- h. henstillinger, retningslinjer og vejledninger, der indgår i LCR- og NSFR-gennemførelsesrapporter fra EBA samt advarsler og anbefalinger fra makroprudentielle myndigheder eller ESRB
- i. risici identificeret hos andre institutter, der har en lignende forretningsmodel (peergruppen).

457. De kompetente myndigheder bør ved anvendelsen af de metoder og fælles elementer, der er fastsat i dette afsnit, identificere relevante kvantitative indikatorer og andre parametre, der også kan benyttes til overvågning af nøgletalsindikatorer (jf. afsnit 3).

458. Resultatet af vurderingen af hver enkelte risiko bør indgå i en opsummering af resultater med en forklaring af de vigtigste risikoparametre og ledsages af en risikoscore som forklaret i de følgende afsnit.

8.2 Vurdering af likviditetsrisikoen

459. De kompetente myndigheder bør vurdere instituttets likviditetsrisiko på kort og mellemlang sigt inden for relevante tidshorisonter, herunder inden for samme dag, for at sikre, at instituttet opretholder tilstrækkelige likviditetsbufferne både under normale forhold og i stresssituationer. Denne vurdering skal omfatte følgende:

- a. en evaluering af likviditetsbehovet på kort og mellemlang sigt
- b. en evaluering af intradagslikviditetsrisikoen
- c. en evaluering af likviditetsbufferen og likviditetsdækningspotentialet
- d. tilsynsmæssige likviditetsstresstest.

460. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med vurdering af likviditetsbehovet, bufferne og likviditetsdækningspotentialet under normale forhold basere deres analyse på materiale fra indberetningsmodellerne for de yderligere overvågningsparametre som specificeret og indført i den gennemførelsesmæssige teknisk standard om tilsynsmæssig indberetning ⁴². De kompetente myndigheder kan foretage mindre detaljeret intradagslikviditetsrisikoevaluering og likviditetsstresstest, hvis dette er begrundet i en lavere væsentlighed af disse risikokilder, navnlig for institutter i kategori 3 og 4.

Evaluering af likviditetsbehovet på kort og mellemlang sigt

461. De kompetente myndigheder bør vurdere instituttets likviditetsbehov på kort og mellemlang sigt både under normale forhold og i stresssituationer (chok). De bør tage hensyn til:

⁴² Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/451.

- a. instituttets stressede likviditetsbehov i forskellige tidsrum – navnlig op til 30 dage, mellem 20 dage og 3 måneder og efter 3-12 måneder – og især alvorlige, men sandsynlige stresspåvirkningers betydning for instituttets likviditetsbehov (udgående nettobetalingstrømme), med henblik på imødegåelse af idiosynkratiske, markedsomfattende og kombinerede chok
- b. likviditetsbehovets størrelse, beliggenhed og valuta og, hvis instituttet benytter sig af forskellige væsentlige valutaer, de særlige virkninger, som et chok har i de forskellige valutaer, for at afspejle omregningsrisikoen.

462. De kompetente myndigheder bør i tilknytning til vurderingen af den kortsigtede likviditetsrisiko som minimum analysere likviditetsdækningsgraden (LCR), jf. Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 2015/61, og navnlig undersøge:

- a. om instituttet indberetter sin LCR-position korrekt
- b. om LCR identificerer instituttets likviditetsbehov i tilstrækkeligt omfang.

463. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til alle væsentlige kilder til likviditetsrisiko for instituttet, når de undersøger, hvordan et chok påvirker instituttets likviditetsbehov. De bør navnlig, hvor det er relevant, tage hensyn til:

- a. muligheden for, at et gældende EU-lovkrav ikke identificerer instituttets likviditetsbehov i tilstrækkeligt omfang i den type stressscenario, der benyttes for kravet, bl.a. når løbetiden er på under 30 dage.
- b. risici i forbindelse med engrosmodparter vedrørende balanceførte poster og finansieringskoncentrationer under hensyntagen til, hvilke foranstaltninger instituttet kan træffe for at bevare sit omdømme/sin franchise
- c. risici i forbindelse med betingede betalingsstrømme/ikkebalanceførte poster (f.eks. kreditlinjer eller "margin calls") og aktiviteter (f.eks. likviditetsstøtte til ukonsoliderede til formålet oprettede selskaber ud over de kontraktlige forpligtelser) under hensyntagen til, hvilke foranstaltninger instituttet kan træffe for at bevare sit omdømme/sin franchise
- d. ind- og udgående betalingsstrømme såvel brutto som netto: Ved meget store ind- og udgående betalingsstrømme bør de kompetente myndigheder fokusere på den risiko, som instituttet udsættes for, når indgående betalingsstrømme ikke modtages til tiden, selv om risikoen i forbindelse med udgående nettobetalingstrømme er begrænset
- e. risici i forbindelse med detailmodparter under hensyntagen til, hvilke foranstaltninger instituttet kan træffe for at bevare sit omdømme/sin franchise. De kompetente myndigheder bør til dette formål anvende metoden til klassificering af

detailindskud i forskellige risikokategorier i medfør af artikel 24 og 25 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61

- f. risikoen for, at overdrevne risici i fundingprofilen på mellemlang til lang sigt vil indvirke negativt på modparternes adfærd i forhold til den kortsigtede likviditetsposition
- g. risiko i forbindelse med betroede indskud⁴³.

Evaluering af intradagslikviditetsrisikoen

464. De kompetente myndigheder bør vurdere instituttets eksponering for intradagslikviditetsrisikoen inden for en bestemt tidshorison, bl.a. med hensyn til disponible likvide aktiver fra dag til dag, som følge af den uforudsigelighed, der kendetegner uventede udgående betalingsstrømme fra dag til dag eller manglende indgående betalingsstrømme. De kompetente myndigheder kan tage hensyn til denne risikokildes potentielt lavere væsentlighed, navnlig for institutter i kategori 3 og 4. For alle andre institutter, hvor denne risikokilde anses for væsentlig, bør denne vurdering som minimum omfatte en evaluering af intradagslikviditet, der er til rådighed eller tilgængelig under normale forhold samt under finansiell eller operationel stress (f.eks. IT-svigt, retlige begrænsninger i forbindelse med overførsel af midler, suspension/ophør af adgangen til korrespondentbankydelse og/eller clearingydelser for valutaer, råvarer eller instrumenter af betydning for instituttet).

465. For de jurisdiktioner, hvor der endnu ikke sker indberetning af intradagsrisikoen, bør de kompetente myndigheder benytte sig af instituttets egen analyse af intradagslikviditetsrisikoen.

Evaluering af likviditetsbufferen og likviditetsdækningspotentialer

466. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttets likviditetsbuffer og likviditetsdækningspotentialer er tilstrækkelige til at opfylde dets likviditetsbehov i den kommende måned og over forskellige tidshorisoner – fra dag til dag og eventuelt helt op til et år. Der bør ved denne vurdering tages hensyn til:

- a. direkte tilgængelige likviditetsbuffer eller instituttets overlevelseseperioder under forskellige stressscenarier
- b. instituttets overordnede likviditetsdækningspotentialer i hele den periode, som det relevante stressscenario dækker
- c. karakteristika såsom omfanget og varigheden af de forskellige stressscenarier og -perioder, der indgår i evalueringen af instituttets likviditetsbehov

⁴³ Bedste praksis findes i EBA's rapport: Monitoring of liquidity coverage ratio implementation in the EU – Second report (EBA/REP/2021/07).

- d. mængden af aktiver, der vil skulle realiseres inden for de relevante tidshorisonter
- e. om den faktiske likviditetsbuffer og likviditetsdækningspotentialet, herunder de likvide aktivers kvalitet, er afpasset efter instituttets likviditetsrisikoappetit
- f. klassificeringen og kvaliteten af likvide aktiver, jf. Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61 (delegeret LCR-forordning)⁴⁴.

467. De kompetente myndigheder bør vurdere instituttets evne til rettidigt at omsætte sine likvide aktiver til penge for at opfylde sine likviditetsbehov i kriseperioder. De bør tage hensyn til:

- a. om instituttet afprøver sin markedsadgang ved regelmæssigt salg eller genkøb
- b. om der findes høje koncentrationer, der risikerer at føre til overvurdering af likviditetsbufferen og likviditetsdækningspotentialet
- c. om aktiverne i bufferen er ubehæftede (som defineret i EBA's retningslinjer for offentliggørelse af behæftede og ubehæftede aktiver⁴⁵), underlagt de relevante medarbejderes kontrol og lettilgængelige for en likviditetsstyringsfunktion
- d. om denomineringen af de likvide aktiver stemmer overens med likviditetsbehovets fordeling efter valuta
- e. om instituttet i tilfælde af lån af likvide aktiver skal levere disse aktiver tilbage i en periode med kortvarig likviditetsstress, hvilket ville betyde, at instituttet ikke længere kan anvende dem til at imødekomme stressede udgående betalingsstrømme i betragtning af transaktionens nettovirkninger
- f. den sandsynlige værdi af bevilgede likviditetsfaciliteter, når de kompetente myndigheder har bestemt, at disse faciliteter i et vist omfang kan indgå i likviditetsdækningspotentialet.

Tilsynsmæssige likviditetsstresstest

468. De kompetente myndigheder bør anvende likviditetsstresstest, der tilrettelægges og gennemføres af disse myndigheder, som et uafhængigt redskab til vurdering af likviditetsrisici på kort og mellemlang sigt med henblik på:

- a. at identificere likviditetsrisici over forskellige tidshorisonter og i forskellige stressscenarier. Stressscenarierne bør forankres i LCR-stressantagelser over 30 dage, men de kompetente myndigheder kan udvide rammerne for deres vurdering

⁴⁴ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår likviditetsdækningskrav for kreditinstitutter (EUT L 11 af 17.1.2015, s. 1-36).

⁴⁵ EBA's retningslinjer for offentliggørelse af behæftede og ubehæftede aktiver ([EBA/GL/2014/03](#)).

ved både at se på risici inden for 30 dage og ud over 30 dage og ved at ændre LCR-antagelserne for at tage højde for risici, der ikke er tilstrækkeligt dækket i LCR

- b. at belyse likviditetsrisiciene selv, samtidig med at de anvender oplysninger fra instituttets interne stresstest
- c. at identificere og kvantificere specifikke likviditetsrisikoområder
- d. at belyse den overordnede likviditetsrisiko, som instituttet er eksponeret for, hvilket vil gøre det muligt for dem at sammenligne institutternes relative risiko. Der bør som minimum foretages en tilsynsmæssig stresstest, som både omfatter institutspecifikke og markedsomfattende stresspåvirkninger.

469. De kompetente myndigheder kan vurdere eventuelle ændringer i og følsomheden af det likviditetsdækningskrav, der er omhandlet i artikel 412, stk. 3, og artikel 414 i forordning (EU) nr. 575/2013, under milde stressscenarier ved hjælp af tilsynsmæssige stresstest eller instituttets egne likviditetsstresstest. De scenarier, der anvendes ved denne vurdering, bør som hovedregel være mindre alvorlige (f.eks. begrænset til markedsomfattende stresspåvirkninger) end de scenarier, der anvendes for at teste instituttets levedygtighed (markedsomfattende og systemiske stresspåvirkninger), og derfor tage højde for situationer, hvor institutter ikke forventes at anvende deres minimumslikviditetsbuffer. I forbindelse med tilsynsmæssig likviditetsstresstest for institutter i kategori 3 og 4 kan de kompetente myndigheder anvende færre scenarier og anvende en lavere detaljeringsgrad af analysen end for andre institutter.

8.3 Vurdering af den iboende fundingrisiko

470. De kompetente myndigheder bør vurdere instituttets fundingrisiko og undersøge, om de mellem- og langfristede aktiver og ikkebalanceførte poster opfyldes i tilstrækkeligt omfang med en række stabile finansieringsinstrumenter både under normale forhold og i stresssituationer. Denne vurdering skal omfatte følgende:

- a. en evaluering af instituttets fundingprofil
- b. en evaluering af risici for fundingprofilens stabilitet
- c. en evaluering af den faktiske markedsadgang
- d. en evaluering af forventede ændringer i fundingrisiciene baseret på instituttets fundingplan.

Evaluering af instituttets fundingprofil

471. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har en passende fundingprofil, der omfatter kontrakt- og adfærdsmæssige uoverensstemmelser på både mellemlang og lang

sigt, i forbindelse med sin forretningsmodel, strategi og risikoappetit. De bør nærmere bestemt tage hensyn til:

- a. om instituttets mellem- og langfristede aktiver og ikkebalanceførte poster er tilstrækkeligt dækket med forskellige stabile finansieringsinstrumenter i medfør af artikel 413 i forordning (EU) nr. 575/2013, og om de faktiske uoverensstemmelser inden for de relevante tidshorisonter har et acceptabelt omfang i forhold til instituttets specifikke forretningsmodel
- b. om instituttets faktiske fundingprofil – i lyset af den kompetente myndigheds vurdering af instituttets ønskede fundingprofil – afviger fra dets ønskede profil
- c. om finansieringsudbyderes adfærdsmønstre påvirkes af (lokale) regulerings- og kontraktmæssige faktorer (f.eks. regler om clearing, bail-in og indskudsgarantiordninger, som kan påvirke finansieringsudbyderes adfærd), især i tilfælde af væsentlige ændringer eller forskelle mellem de jurisdiktioner, hvor instituttet opererer
- d. at løbetidsændringer vil resultere i visse uoverensstemmelser, som dog fortsat skal kunne håndteres og kontrolleres for at undgå, at forretningsmodellen bryder sammen i tilfælde af kriser eller ændringer i markedsvilkårene
- e. eventuelle supplerende oplysninger fra AML/CFT-tilsynsmyndigheden om eksponeringen for ML/TF-risici og de potentielle mangler i instituttets ML/TF-risikostyringssystem, som kan øge fundingrisikoen.

472. De kompetente myndigheder bør støtte vurderingen af instituttets finansieringsprofil ved som et minimum at analysere NSFR som specificeret i afsnit IV i del seks i forordning (EU) nr. 575/2013, og navnlig:

- a. om instituttet indberetter sin NSFR-position korrekt
- b. om LCR identificerer instituttets behov for stabil finansiering i tilstrækkeligt omfang.

473. De kompetente myndigheder bør vurdere, om potentielle mangler i forbindelse med instituttets fundingprofil i form af uacceptabel valutamismatch, overdrevne koncentrationer af finansieringskilder, overdreven behæftelse af aktiver eller uhensigtsmæssig eller ustabil finansiering af langsigtede aktiver vil kunne resultere i en uacceptabel forøgelse af instituttets fundingomkostninger. De bør tage hensyn til:

- a. om der er risiko for refinansiering (roll-over) til en højere rente, hvis instituttet er alt for afhængigt af bestemte finansieringskilder, instituttets finansieringsbehov stiger kraftigt, eller finansieringskilderne opfatter instituttet som risikobetonet, og

navnlig hvis det ikke er sandsynligt, at de højere omkostninger automatisk overvælttes på kunderne

- b. om uacceptabel stigende behæftelse af aktier begrænser adgangen til eller øger prisen for usikret finansiering.

Evaluering af risici for fundingprofilens stabilitet

474. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til faktorer, der kan mindske fundingprofilens stabilitet, vedrørende aktivers, ikkebalanceførte posters og passivers art og kendetegn. De bør tage hensyn til:

- a. muligheden for, at et gældende EU-lovkrav ikke i tilstrækkelig grad vil identificere stabiliteten af instituttets finansieringsprofil under normale scenarier eller stressscenarier, herunder tidshorisonter på over et år
- b. at visse specifikke aktivklasser vil være vigtigere end andre for instituttet og/eller systemet
- c. om der er strukturel løbetidsmismatch mellem aktiver og passiver i forskellige væsentlige valutaer, hvor det er relevant, og samlet set, og hvordan valutamismatch i tillæg til strukturel løbetidsmismatch påvirker den overordnede risiko for fundingprofilens stabilitet
- d. om de strukturelle finansieringsparametre er passende (i forhold til instituttets forretningsmodel). Eksempler på parametre for strukturfinansiering kan omfatte forholdet mellem lån og indlån, kundefinansieringsgab og adfærdsmæssigt justeret løbetidsskala
- e. finansieringskarakteristika, der kan tyde på øgede ML/TF-risici og bekymringer ud fra et tilsynsmæssigt perspektiv (f.eks. afhængighed af indskud fra ikke-residenter, navnlig fra højrisikojurisdiktioner (som identificeret af Europa-Kommissionen), indskud med udenlandske reservationssteder, der ikke er i overensstemmelse med forretningsmodellen, eller usædvanlige renteforhold sammenlignet med tilsvarende institutter, der ikke stemmer overens med produkttypen eller instituttets forretningsmodel). Hvis sådanne karakteristika identificeres, bør de kompetente myndigheder samarbejde med AML/CFT-tilsynsmyndigheden for at indhente deres vurdering af ML/TF-risikostyringssystemet og fastslå indvirkningen på fundingrisikoen⁴⁶.

475. De kompetente myndigheder bør vurdere risici for fundingprofilens bæredygtighed, som skyldes koncentrationer i finansieringskilder. De bør tage hensyn til følgende faktorer, hvor det er relevant:

⁴⁶ I overensstemmelse med EBA's retningslinjer for samarbejde om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme (EBA/GL/2021/15).

- a. koncentrationer af forskellig art og navnlig, hvor det er relevant: typen af de anvendte finansieringsinstrumenter, specifikke finansieringsmarkeder, enkeltstående eller indbyrdes forbundne modparter og andre koncentrationsrisici, der kan påvirke den fremtidige adgang til finansiering (med fokus på de markeder og instrumenter, der er relevante for den langsigtede fundingprofil, og i betragtning af, at deres vurdering af koncentrationsrisikoen i den kortsigtede likviditetsprofil kan være relevant)
- b. risikoen for, at aktivbehæftelse kan indvirke negativt på markedets interesse for instituttets usikrede gæld (i relation til de særlige forhold, der kendetegner det/de markeder, hvor instituttet opererer, og instituttets forretningsmodel). Følgende faktorer kan inddrages i denne vurdering:
 - den samlede mængde behæftede og/eller lånte aktiver i forhold til balancen
 - disponible frie aktiver (aktiver, der ikke er behæftet, men kan blive det), især i forhold til den samlede usikrede engrosfinansiering
 - overkollateraliseringens omfang i forhold til kapitalgrundlaget; overkollateraliseringen angiver, hvor meget værdien af de aktiver, der anvendes til at opnå sikret finansiering, overstiger den opnåede finansierings fiktive værdi (hvis der f.eks. anvendes aktiver for 120 EUR til at opnå en sikret finansiering på 100 EUR, vil der være en overkollateralisering på 20)
 - de konsekvenser, som overkollateraliseringens omfang har for indskudsforsikringsordningen, hvis instituttet går konkurs.

Evaluering af den faktiske markedsadgang

476. De kompetente myndigheder bør have kendskab til instituttets faktiske markedsadgang og til aktuelle og fremtidige trusler mod denne markedsadgang. De bør tage hensyn til følgende faktorer, hvor det er relevant
- a. eventuelle oplysninger, som de er bekendt med, herunder oplysninger fra instituttet selv, hvoraf det fremgår, at instituttet stiller høje krav til bestemte markeder eller modparter (bl.a. centralbanker), som er vigtige for det, med hensyn til disse markeders/modparter kapacitet
 - b. eventuelle væsentlige eller uventede ændringer i udstedelsen af gældsinstrumenter, som de kompetente myndigheder konstaterer på et vigtigt marked (bl.a. ændringer i væsentlige valutaer); de kompetente myndigheder forventer, at institutterne advarer dem om sådanne ændringer. De bør også

vurdere, om de eventuelle ændringer skyldes instituttets strategiske valg, eller om de er tegn på begrænset markedsadgang

- c. risikoen for, at nyheder om instituttet kan indvirke negativt på markedet (holdning/tillid) og dermed på markedsadgangen. Det kan være nyheder, der er kendt eller endnu ikke kendt på markedet
- d. tegn på, at kortsigtede likviditetsrisici (f.eks. hvis den kortsigtede likviditetsrisiko vurderes som høj) kan begrænse instituttets adgang til dets vigtigste finansieringsmarkeder.

Evaluering af forventede ændringer i fundingrisiciene baseret på instituttets fundingplan

477. De kompetente myndigheder bør vurdere de forventede ændringer i fundingrisiciene baseret på instituttets fundingplan. Der bør ved denne vurdering tages hensyn til følgende aspekter:

- a. Hvordan instituttets fundingplan vil påvirke instituttets fundingrisici, når den er gennemført fuldt ud, eftersom fundingplanens gennemførelse vil kunne øge eller mindske risiciene i fundingprofilen.
- b. Den tilsynsmæssige vurdering af planens gennemførlighed.

8.4 Vurdering af likviditets- og fundingrisikostyring

478. De kompetente myndigheder bør for at få en bred forståelse af instituttets likviditets- og fundingrisikoprofil også kontrollere de ledelses- og risikostyringsrammer, der danner grundlag for dets likviditets- og fundingrisiko. De kompetente myndigheder bør til dette formål vurdere:

- a. likviditetsrisikostategien og likviditetsrisikoappetitten
- b. de organisatoriske rammer, politikker og procedurer
- c. identificering, måling, styring, overvågning og indberetning af risiko
- d. instituttets likviditetsstresstest
- e. rammerne for intern kontrol for likviditetsrisikostyring
- f. instituttets likviditetsberedskabsplaner
- g. instituttets fundingplaner.

Likviditetsrisikostategien og likviditetsrisikoappetitten

479. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet fastlægger og formidler sin likviditetsrisikostategi og likviditetsrisikoappetit på en passende måde. De bør tage hensyn til:

- a. om likviditetsrisikostategien og likviditetsrisikoappetitten fastlægges, godkendes og ajourføres af ledelsesorganet
- b. om instituttet har indført passende rammer, der gør det muligt at formidle likviditetsrisikostategien effektivt over for de relevante medarbejdere
- c. om likviditetsrisikostategien og -appetitten er veldefinerede og veldokumenterede, gennemføres effektivt og formidles til alle relevante medarbejdere
- d. om likviditetsrisikoappetitten er passende for instituttet i betragtning af dets forretningsmodel, overordnede risikotolerance, rolle i det finansielle system, finansielle situation og finansieringsevne
- e. om instituttets rammer med hensyn til likviditetsrisikostategi og -appetit er tilstrækkeligt integreret i dets overordnede rammer med hensyn til risikoappetit.

De organisatoriske rammer, politikker og procedurer

480. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har egnede ordninger til forvaltning og styring af likviditets- og fundingrisikoen. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med denne vurdering tage hensyn til:

- a. om ledelsesorganet godkender forvaltningen og politikkerne for styring af likviditets- og fundingrisikoen og drøfter og gennemgår dem regelmæssigt
- b. om den øverste ledelse er ansvarlig for at udvikle og gennemføre politikker og procedurer for styring af likviditets- og fundingrisikoen
- c. om den øverste ledelse sørger for overvågning af ledelsesorganets beslutninger
- d. om rammerne for likviditets- og fundingrisikostyring er internt sammenhængende og sikrer en omfattende ILAAP, og om de er velintegreret i instituttets overordnede risikostyring
- e. om politikkerne og procedurerne er passende for instituttet i betragtning af dets likviditetsrisikoappetit
- f. om politikker og procedurer er veldefineret og formaliseret og formidles effektivt på tværs af instituttet.

481. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har passende organisatoriske rammer for likviditets- og fundingrisikostyrings-, -målings- og -kontrolfunktioner med tilstrækkelige menneskelige og tekniske ressourcer til at udvikle og varetage disse funktioner og udføre de krævede overvågningsopgaver. De bør tage hensyn til:

- a. om systemer og processer for likviditetsrisikokontrol og -overvågning kontrolleres af uafhængige kontrolfunktioner
- b. om risikostyrings-, -målings- og -kontrolfunktionerne dækker likviditetsrisikoen for hele instituttet (inkl. filialer) og navnlig alle de områder, hvor likviditetsrisikoen kan håndteres, reduceres eller overvåges
- c. om instituttet har udarbejdet passende dokumenter om likviditets- og finansieringspolitikken for at fremme en forsigtig adfærd hos instituttets personale (herunder med hensyn til modtagelse af indskud) og gøre det muligt for kontrolfunktionerne at operere effektivt
- d. om instituttet har fastsat passende interne skriftlige politikker og procedurer for styring af likviditets- og fundingrisikoen, og om instituttets rammer for likviditets- og fundingrisikostyring er tilstrækkelige.

482. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har en tilfredsstillende strategi for bevaring af markedsadgangen på dets vigtigste finansieringsmarkeder. De bør tage hensyn til:

- a. instituttets strategi for bevaring af en løbende tilstedeværelse på markederne (markedsadgangstest); for specifikke mindre institutter eller mere specielle forretningsmodeller vil det muligvis ikke være relevant at teste markedsadgangen
- b. instituttets strategi for udvikling af stærke forbindelser til finansieringsudbydere for at mindske risikoen for, at dets adgang begrænses
- c. enhver dokumentation for, at instituttet også vil have løbende markedsadgang i stresssituationer (selv om det kan være dyrere for instituttet at have adgang i disse situationer).

Identificering, måling, styring, overvågning og indberetning af risiko

483. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har passende rammer og IT-systemer til identificering og måling af likviditets- og fundingrisikoen, i betragtning af instituttets størrelse, kompleksitet, risikoappetit og risikokapacitet. De bør tage hensyn til følgende faktorer:

- a. Om instituttet har taget passende metoder i brug til at estimere sine betalingsstrømme inden for relevante tidshorisonter baseret på status quo og stresssituationer og ved bred anvendelse af væsentlige risikoparametre.
- b. Om instituttet anvender passende vigtige antagelser og metoder, som evalueres regelmæssigt, og tager højde for samspillet mellem forskellige risici (kredit- og markedsrisici osv.) i forbindelse med både balanceførte og ikkebalanceførte poster.

- c. Om alle væsentlige retlige enheder, filialer og datterselskaber i den jurisdiktion, hvor instituttet driver virksomhed, i givet fald indgår i vurderingen.
- d. Om instituttet er bekendt med, hvilke finansielle instrumenter det kan få adgang til, under hensyn til eventuelle retlige, reguleringsmæssige og driftsmæssige restriktioner for deres brug såsom manglende adgang til behæftede aktiver over forskellige tidshorisonter.

484. De kompetente myndigheder bør vurdere, om institutterne har passede rammer for indberetning af likviditets- og fundingrisiko. De bør tage hensyn til:

- a. om der er fastsat indberetningskriterier, som er godkendt af den øverste ledelse, og som præciserer, i hvilket omfang, på hvilken måde og hvor hyppigt der skal ske indberetning af likviditets- og fundingrisici, og hvem der er ansvarlig for udarbejdelse af indberetningerne
- b. om de informationssystemer, den ledelsesinformation og de interne informationsstrømme, der danner grundlag for likviditets- og fundingrisikostyringen, er af tilstrækkelig kvalitet og passende, og om de data og oplysninger, som instituttet benytter, er forståelige for målgruppen, nøjagtige og anvendelige (aktuelle, ikke for komplekse og fyldestgørende osv.)
- c. om der regelmæssigt fremlægges specifikke rapporter og dokumenter med omfattende og lettilgængelige oplysninger om likviditetsrisikoen for de rette modtagere (såsom ledelsesorganet, den øverste ledelse eller et udvalg med ansvar for aktiver og passiver).

485. De kompetente myndigheder bør vurdere, om intradagslikviditetsrisikoen måles på en hensigtsmæssig måde, navnlig for institutter, der deltager i betalings-, afviklings- og clearingsystemer. De bør tage hensyn til:

- a. om instituttet i tilstrækkeligt omfang overvåger og kontrollerer de betalingsstrømme og likvide midler, der kan anvendes til at opfylde det daglige behov, og forudser, hvilke betalingsstrømme der vil forekomme i løbet af dagen
- b. om instituttet foretager tilstrækkelige og specifikke stresstest for intradagstransaktioner (og tager hensyn til scenarier som dem, der er beskrevet ovenfor).

486. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet benytter sig af passende indikatorer vedrørende likviditets- og finansieringspositionen, som stemmer overens med forretningsmodellen og instituttets art, størrelse og kompleksitet. De bør tage hensyn til:

- a. om indikatorerne i tilstrækkelig grad afspejler instituttets likviditetsrisikoprofil, f.eks.:

- graden af diversificering af likvide aktiver i likviditetsbufferen mellem de forskellige kategorier af likvide aktiver og inden for samme kategori af likvide aktiver og andre relevante diversificeringsfaktorer såsom typer af udstedere, modparter eller disse udstederes og modparterers geografiske placering
 - graden af overensstemmelse mellem valutadenomineringen af deres likvide aktiver og fordelingen efter valuta af deres udgående nettopengestrømme
- b. om indikatorerne i tilstrækkelig grad dækker centrale likviditetsrisikoaspekter i forbindelse med potentielle cliff-risici i forbindelse med bl.a.:
- koncentrationen af udstrømningstidspunkter, også under hensyntagen til en eventuel førtidig hævnning af forpligtelser, navnlig på kort og mellemlang sigt
 - centralbankens støtteprogrammer
- c. om indikatorerne dækker instituttets vigtigste strukturelle finansieringssvagheder og følgende aspekter, hvor det er passende:
- afhængigheden af et enkelt marked eller et meget lille antal markeder/modparter
 - "træge" finansieringskilder og faktorer, der påvirker adfærden
 - koncentrationen af aktiviteter i forskellige valutaer, dvs. graden af overensstemmelse mellem valutadenomineringen af den tilgængelige stabile finansiering og fordelingen efter valuta af den krævede stabile finansiering
 - koncentrationen af finansiering fra specifikke långivere, herunder centralbanker, på kort, mellemlang og lang sigt
 - større koncentrationer af løbetider og forskelle i løbetider på længere sigt
- d. om indikatorerne er tilstrækkeligt dokumenteret, revideres regelmæssigt, bruges som input til fastlæggelse af instituttets risikoappetit, indgår i ledelsesrapporter og anvendes til fastsættelse af driftsgrænser.

Instituttets likviditetsstresstest

487. De kompetente myndigheder bør vurdere, om et institut har gennemført tilstrækkelige likviditetsstresstest inden for rammerne af sit overordnede stresstestprogram, i overensstemmelse med *EBA's retningslinjer for institutternes stresstest* for at klarlægge,

hvordan negative hændelser påvirker dets risikoeksponering og adgangen til kvantitativt og kvalitativt tilstrækkelige likvide aktiver, og for at afgøre, om instituttets likviditetsbeholdninger er tilstrækkelige til at dække risici, der viser sig under forskellige former for stressscenarier, og/eller for at modvirke risici, der er forbundet med kontrol- eller ledelsesmæssige mangler eller andre mangler. De kompetente myndigheder bør til dette formål undersøge, om instituttets rammer for stresstest er passende med hensyn til:

- a. at fastlægge instituttets overlevelshorisont ud fra dets eksisterende likviditetsbuffer og stabile finansieringskilder og under hensyntagen til instituttets risikoappetit under en alvorlig, men sandsynlig periode med likviditetsstress
- b. at analysere stressscenariers indvirkning på koncernens konsoliderede likviditetsposition og de enkelte enheders og forretningsområders likviditetsposition
- c. at klarlægge, hvor risici kan opstå, uafhængigt af den organisatoriske struktur, og uanset hvor centraliseret likviditetsrisikostyringen er.

488. De kompetente myndigheder bør også undersøge, om der kræves yderligere test for de enkelte enheder og/eller likviditetsundergrupper, der eksponeres for væsentlige likviditetsrisici. Der bør i disse test tages højde for scenariernes konsekvenser over forskellige tidshorisonter, herunder fra dag til dag.

489. De kompetente myndigheder bør sikre, at instituttet beregner virkningerne af forskellige former for stressscenarier og foretager en række følsomhedstest (baseret på proportionalitet). Der bør lægges særlig vægt på vurderingen af stressscenariers tilrettelæggelse og de forskellige chok, der simuleres med dem, og tages hensyn til, om instituttet tilrettelægger scenarierne på en sådan måde, at der ikke bare ses på fortiden, men også opstilles hypoteser baseret på ekspertvurderinger. De kompetente myndigheder bør undersøge, om der som minimum arbejdes med følgende scenarier:

- a. kort- og langsigtede scenarier
- b. institutspecifikke og markedsomfattende scenarier (der anvendes simultant for flere markeder)
- c. en kombination af ovennævnte.

490. Et vigtigt aspekt, som de kompetente myndigheder bør tage hensyn til, når de vurderer instituttets rammer for stresstest er modelleringen af det/de hypotetiske stressscenarier/-scenariers indvirkning på instituttets betalingsstrømme og på dets likviditetsdækningspotentiale og overlevelshorisont. De bør undersøge, om modelleringen afspejler de forskellige virkninger, som økonomisk stress kan have både for instituttets aktiver og for dets ind- og udgående betalingsstrømme.

491. De kompetente myndigheder bør også vurdere, om instituttet opstiller antagelser for stresstest på en forsigtighedsbaseret måde. Afhængig af scenariets art og omfang bør de kompetente myndigheder efter relevans vurdere, om en række antagelser er passende, bl.a. vedrørende:

- a. afvikling af detailfinansiering
- b. begrænsning af sikret og usikret engrosfinansiering
- c. sammenhæng mellem finansieringsmarkederne og spredning på forskellige markeder
- d. supplerende betingede ikkebalanceførte eksponeringer
- e. finansieringsmæssige restløbetider (f.eks. når finansieringsudbyderen har call-optioner)
- f. virkninger af en eventuel forringelse af instituttets kreditvurdering
- g. valutaomregning og adgang til valutamarkeder og korrespondentbankkonti
- h. evnen til at overføre likviditet mellem enheder, sektorer og lande
- i. anslået fremtidig vækst i balancen
- j. et implicit krav om, at instituttet som følge af omdømmerisici skal refinansiere aktiver og forlænge eller opretholde andre former for likviditetsstøtte.

492. De kompetente myndigheder bør vurdere, om styringsrammerne for instituttets likviditetsstresstest er passende, og om de er tilstrækkeligt integreret i den overordnede risikostyringsstrategi. De bør tage hensyn til:

- a. om omfanget og hyppigheden af stresstest er passende i forhold til instituttets art og kompleksitet, dets likviditetsrisikoeksponeringer og dets relative betydning i det finansielle system
- b. om stresstestresultaterne integreres i instituttets strategiplanlægning for likviditet og finansiering – bl.a. i instituttets plan for genopretning af likviditeten – og anvendes til at sikre en bedre likviditetsberedskabs- og genopretningsplan i tilfælde af kriser
- c. om instituttet identificerer egnede risikofaktorer til brug for stresstest på en hensigtsmæssig måde og tager hensyn til alle væsentlige svagheder, der kan undergrave det konkrete instituts likviditetsposition
- d. om antagelser og scenarier evalueres og ajourføres tilstrækkelig hyppigt

- e. om instituttet lægger tilstrækkelig vægt på potentielle hindringer for overførsel af likviditet inden for koncernen (såfremt det er likviditetsstyringen i en koncern, der vurderes).

Rammer for intern kontrol af likviditetsrisici

493. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har etableret stærke og omfattende interne rammer med hensyn til grænser og kontrol og truffet passende forholdsregler til at imødegå eller begrænse likviditetsrisikoen i overensstemmelse med sin risikoappetit. De bør undersøge:

- a. om rammerne i relation til grænser og kontrol er afpasset efter instituttets kompleksitet, størrelse og forretningsmodel og tager højde for de forskellige væsentlige parametre for likviditetsrisiko som f.eks. løbetidsmismatch, valutamismatch, derivattransaktioner, forvaltning af sikkerhedsstillelse, ikkebalanceførte poster og intradagslikviditetsrisiko
- b. om instituttet har indført begrænsninger for at sikre overensstemmelse mellem valutadenomineringen af deres likvide aktiver og fordelingen efter valuta af deres udgående nettopengestrømme i overensstemmelse med artikel 8, stk. 6, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61
- c. om instituttet har fastsat passende grænser og overvågningssystemer, der er forenelige med dets likviditetsrisikoappetit og udnytter resultaterne af likviditetsstresstest
- d. om risikogrænserne evalueres regelmæssigt af instituttets kompetente organer og formidles effektivt til alle relevante forretningsområder
- e. om der er klare og gennemsigtige procedurer for, hvordan de individuelle likviditetsrisikogrænser godkendes og evalueres
- f. om der er klare og gennemsigtige procedurer for, hvordan overholdelsen af de individuelle likviditetsrisikogrænser overvåges, og hvordan tilsidesættelser af grænserne håndteres (herunder klare eskalerings- og indberetningsprocedurer)
- g. om rammerne i relation til grænser og kontrol bidrager til, at instituttet kan sikre en diversificeret fundingstruktur og tilstrækkelige og disponible likvide aktiver.

494. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har iværksat et hensigtsmæssigt internt afregningssystem som led i rammerne for likviditetsrisikokontrol. De bør tage hensyn til:

- a. om instituttets interne afregningssystem omfatter alle væsentlige forretningsaktiviteter

- b. om instituttets interne afregningssystem omfatter alle relevante likviditetsomkostninger, -fordele og -risici
- c. om denne mekanisme gør det muligt for ledelsen at indføre passende incitamerter til styring af likviditetsrisikoen
- d. om den interne afregningsmetode og dens kalibrering evalueres og ajourføres på en passende måde i forhold til instituttets størrelse og kompleksitet
- e. om det interne afregningssystem og den tilhørende metode formidles til de relevante medarbejdere
- f. og herudover, om instituttets politik for indarbejdning af den interne afregningsmetode i de interne prissætningsrammer anvendes i forbindelse med vurdering af og afgørelser om transaktioner med kunder (dette omfatter begge sider af balancen, dvs. ydelse af lån og modtagelse af indskud).

495. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet kontrollerer likviditetsbufferen i tilstrækkeligt omfang. De bør tage hensyn til:

- a. om kontrolrammerne sikrer rettidig overvågning af likviditetsbufferen, herunder aktivernes kvalitet, umiddelbare tilgængelighed for den enhed i koncernen, der benytter aktiverne til dækning af likviditetsrisici, og eventuelle hindringer for, at de hurtigt kan omsættes til penge
- b. om instituttet har fastsat koncentrationsgrænser mellem de forskellige kategorier af likvide aktiver og inden for samme kategori af likvide aktiver i likviditetsbufferen (efter modpart, udstedertype eller den geografiske placering af disse udstedere og modparter) i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61
- c. om instituttet har en passende politik for overvågning af markedsvilkår, der kan påvirke dets evne til at foretage hurtige salg eller genkøb af aktiver på markedet.

Likviditetsberedskabsplaner

496. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttets politikker, procedurer og handlingsplaner til imødegåelse af potentielle alvorlige forstyrrelser af dets evne til at finansiere sig selv præciseres tilstrækkeligt i dets likviditetsberedskabsplan. De bør tage hensyn til indholdet og omfanget af de nødfinansieringsforanstaltninger, der indgår i likviditetsberedskabsplanen, og navnlig følgende faktorer:

- a. om likviditetsberedskabsplanen belyser de ledelsesmæssige ordninger for dens aktivering og vedligeholdelse i tilstrækkeligt omfang

- b. om likviditetsberedskabsplanen afspejler instituttets likviditetsprofil og generelle risikoprofil på en passende måde
- c. om instituttet har opstillet rammer for tidlige advarselsindikatorer for likviditet, herunder bl.a. dem, der er fastsat som likviditetsindikatorer i EBA's generelle retningslinjer for indikatorer for genopretningsplaner, som kan hjælpe instituttet med at identificere forringede markedsvilkår rettidigt og med at træffe hurtig afgørelse om, hvilke tiltag der er nødvendige
- d. om likviditetsberedskabsplanen klart beskriver, at likviditetsbufferen er beregnet til at blive anvendt i tilfælde af stress, selv om dette fører til LCR-værdier på under 100 %, herunder at det er en del af den forventede styring af likviditetsrisikoen under stress, at efterfølgende meddelelser til den øverste ledelse finder sted, hvis de fastsatte lavere LCR-værdier nås. Likviditetsberedskabsplanen bør klart afspejle og beskrive, hvordan likviditetsrisikoen skal styres under stress for at styre så tæt som muligt på de målrettede LCR-niveauer
- e. om likviditetsberedskabsplanen klart angiver alle væsentlige (potentielle) finansieringskilder, herunder den anslåede størrelse af de forskellige likviditetskilder og den anslåede tid, som det vil tage at skaffe midler herfra
- f. om foranstaltningerne stemmer overens med instituttets overordnede risikostrategi og likviditetsrisikoappetit
- g. om antagelserne om centralbankfinansieringens rolle i instituttets likviditetsberedskabsplan er passende. De kompetente myndigheder kan undersøge en række faktorer som f.eks. instituttets vurdering af:
 - den aktuelle og fremtidige adgang til potentielle alternative finansieringskilder i tilknytning til centralbankens udlånsprogrammer
 - udlånsfaciliteternes art, den acceptable sikkerhedsstillelse og de operationelle procedurer for adgang til centralbankmidler
 - under hvilke omstændigheder der vil være behov for finansiering fra centralbanken, hvilket beløb der vil være tale om, og i hvilken periode det formentlig vil være nødvendigt at anvende centralbankfinansiering.

497. De kompetente myndigheder bør vurdere, om de tiltag, der er beskrevet i likviditetsberedskabsplanen, er gennemførlige i forhold til de stressscenarier, som de indgår i. De bør bl.a. tage hensyn til følgende faktorer:

- a. sammenhængen og samspejlet mellem instituttets likviditetsrelaterede stresstest, dets likviditetsberedskabsplan og dets tidlige advarselsindikatorer for likviditet

- b. om de tiltag, der er indeholdt i likviditetsberedskabsplanen, kan hjælpe instituttet med at reagere korrekt på en række mulige scenarier for alvorlig likviditetsstress, herunder institutspecifikke og markedsomfattende stresspåvirkninger, og det potentielle samspil mellem dem
- c. om de tiltag, der er indeholdt i likviditetsberedskabsplanen, er kvantificeret med forsigtighed med hensyn til den likviditet, som de vil kunne generere i stresssituationer, og den tid, det vil tage at iværksætte dem, under hensyntagen til operationelle krav som f.eks. sikkerhedsstillelse over for en centralbank.

498. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttets ledelsesrammer er passende i forhold til dets likviditetsberedskabsplan. De bør bl.a. tage hensyn til følgende faktorer:

- a. Om de eskalerings- og prioriteringsprocedurer, der præciserer, hvornår og hvordan de pågældende tiltag kan og bør tages i brug, er passende.
- b. Om instituttet har fastsat passende politikker og procedurer for intern kommunikation og kommunikation med eksterne parter.
- c. Om der er sammenhæng mellem likviditetsberedskabsplanen og instituttets forretningskontinuitetsplaner.

Fundingplaner

499. De kompetente myndigheder bør vurdere, om fundingplanen er gennemførlig og afpasset efter instituttets art, størrelse og kompleksitet, dets nuværende og forventede aktiviteter og dets fundingprofil. De bør bl.a. tage hensyn til følgende faktorer:

- a. Om fundingplanen er solid, for så vidt som den vil kunne understøtte de forventede forretningsaktiviteter i tilfælde af negative scenarier.
- b. Hvilke ændringer der forventes at ske i instituttets fundingprofil som følge af fundingplanens gennemførelse, og om disse er acceptable i betragtning af instituttets aktiviteter og forretningsmodel.
- c. Om fundingplanen understøtter eventuelle krævede eller ønskede forbedringer i instituttets fundingprofil.
- d. Hvordan de overordnet set forholder sig til (ændringer i) de markedsaktiviteter, som institutter i deres jurisdiktion har planlagt, og hvad dette betyder for individuelle fundingplaners gennemførlighed.
- e. Om fundingplanen er:
 - integreret i instituttets overordnede strategiplan

- forenelig med dets forretningsmodel
- forenelig med dets likviditetsrisikoappetit.

500. De kompetente myndigheder kan desuden undersøge:

- a. om instituttet i tilstrækkeligt omfang analyserer og har kendskab til, om fundingplanen er passende og tilstrækkelig, i betragtning af instituttets nuværende likviditets- og finansieringssituation og den forventede udvikling heri. De kompetente myndigheder kan i denne forbindelse undersøge, om instituttets øverste ledelse er i stand til at forklare, hvorfor fundingplanen er gennemførlig, og hvilke svagheder der er i den
- b. instituttets politik for afgørelse af, hvilke finansieringsaspekter og markeder der er væsentlige for instituttet (og om den er hensigtsmæssig)
- c. hvor længe instituttet regner med, at det vil tage at skifte til en anden fundingprofil, hvis det kræves eller ønskes, i betragtning af de risici, der kan opstå, hvis skiftet foregår for hurtigt eller for langsomt i slutfasen
- d. om fundingplanen indeholder forskellige strategier og klare forvaltningsprocedurer for rettidig gennemførelse af strategiændringer.

501. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttets fundingplan gennemføres på en passende måde. De bør som minimum tage hensyn til:

- a. om fundingplanen er veldokumenteret og formidles til alle relevante medarbejdere
- b. om fundingplanen er indarbejdet i instituttets daglige drift og navnlig i beslutningstagningen på finansieringsområdet.

502. De kompetente myndigheder kan desuden tage hensyn til, om instituttet er i stand til at sammenholde fundingplanen med de data, der indsendes til de kompetente myndigheder ved hjælp af fundingplanmodellen.

503. De kompetente myndigheder bør undersøge kvaliteten af instituttets processer for overvågning af fundingplanens gennemførelse og dets evne til at reagere hurtigt på eventuelle afvigelser. I forbindelse med denne vurdering bør de kompetente myndigheder bl.a. tage hensyn til følgende faktorer:

- a. Hvor godt ledelsen (den øverste ledelse) orienteres om status for fundingplanens gennemførelse.
- b. Om fundingplanen omfatter alternative foranstaltninger, som instituttet kan falde tilbage på, hvis markedsforholdene ændrer sig.

- c. Hvilke politikker og metoder instituttet anvender for regelmæssig evaluering og ajourføring af fundingplanen, når den faktiske finansiering afviger væsentligt fra fundingplanen.

8.5 Opsummering af resultater og scoring

504. Efter ovennævnte vurdering bør de kompetente myndigheder foretage en vurdering af instituttets funding- og likviditetsrisici. Denne vurdering bør indgå i en opsummering af resultater og ledsages af en risikoscore, der bygger på betragtningerne i tabel 9 og 10.

Tabel 9. Tilsynsmæssige betragtninger vedrørende fastsættelse af en score for likviditetsrisiko

Risiko score	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger omkring iboende risiko	Betragtninger omkring tilstrækkelig styring og kontrol
1	Der er en lav risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt styringen og kontrollerne.	<ul style="list-style-type: none"> • Der er en ikke-væsentlig/meget lav risiko som følge af mismatch (f.eks. mellem løbetider og valutaer). • Likviditetsbufferens størrelse og sammensætning er tilstrækkelig og passende. • Andre parametre for likviditetsrisiko (f.eks. omdømmerisiko og manglende mulighed for at overføre likviditet inden for koncernen) er ikke væsentlige/meget lave. 	<ul style="list-style-type: none"> • Der er overensstemmelse mellem instituttets likviditetsrisikopolitik og -strategi og dets overordnede strategi og risikoappetit. • De organisatoriske rammer med hensyn til likviditetsrisici er robuste og baseret på klare ansvarsområder og en klar opgavefordeling mellem risikotagere og styrings- og kontrolfunktioner.
2	Der er en middellav risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt styringen og kontrollerne.	<ul style="list-style-type: none"> • Uoverensstemmelser (f.eks. mellem løbetider, valutaer osv.), medfører lav til middel risiko. • Risikoen som følge af likviditetsbufferens størrelse og sammensætning er lav til middel. • Andre parametre for likviditetsrisiko (f.eks. omdømmerisiko, mulighed for at overføre likviditet inden for koncernen) er lave til middel. 	<ul style="list-style-type: none"> • Systemer til måling, overvågning og indberetning af likviditetsrisiko er passende. • De interne grænser og kontrolrammerne med hensyn til likviditetsrisiko er forsvarlige og afpasset efter instituttets risikostyringsstrategi og risikoappetit.
3	Der er en middelhøj risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko	<ul style="list-style-type: none"> • Mismatch (f.eks. mellem løbetider og valutaer) medfører en middel til høj risiko. • Risikoen som følge af likviditetsbufferens størrelse og 	<ul style="list-style-type: none"> • Der er ikke fuld overensstemmelse mellem instituttets likviditetsrisikopolitik og -strategi og dets

Risiko score	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger omkring iboende risiko	Betragtninger omkring tilstrækkelig styring og kontrol
	samt styringen og kontrollerne.	sammensætning er middel til høj. <ul style="list-style-type: none"> Andre parametre for likviditetsrisikoen (f.eks. omdømmerisiko, mulighed for at overføre likviditet inden for koncernen) er middel til høje. 	overordnede strategi og risikoappetit. <ul style="list-style-type: none"> De organisatoriske rammer med hensyn til likviditetsrisiko er ikke i tilstrækkelig grad baseret på klare ansvarsområder og en klar opgavefordeling mellem risikotagere og styrings- og kontrolfunktioner.
4	Der er en høj risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt styringen og kontrollerne.	<ul style="list-style-type: none"> Mismatch (f.eks. mellem løbetider og valutaer) medfører en høj risiko. Risikoen som følge af likviditetsbufferens størrelse og sammensætning er høj. Andre parametre for likviditetsrisiko (f.eks. omdømmerisiko, mulighed for at overføre likviditet inden for koncernen) er høje. 	<ul style="list-style-type: none"> Systemer til måling, overvågning og indberetning af likviditetsrisiko anvendes ikke med tilstrækkelig nøjagtighed og hyppighed. De interne grænser og kontrolrammerne for likviditetsrisiko er ikke afpasset efter instituttets risikostyringsstrategi eller risikoappetit.

Tabel 10. Tilsynsmæssige betragtninger vedrørende fastsættelse af en score for fundingrisiko

Risiko score	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger omkring iboende risiko	Betragtninger omkring tilstrækkelig styring og kontrol
1	Der er en lav risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt styringen og kontrollerne.	<ul style="list-style-type: none"> Der er en ikke-væsentlig/meget lav risiko som følge af instituttets finansieringsprofil eller bæredygtigheden heraf. Risikoen som følge af finansieringens stabilitet er ikke væsentlig. Andre parametre for fundingrisiko (f.eks. omdømmerisiko og adgang til finansieringsmarkeder) er ikke væsentlige/meget lave. 	<ul style="list-style-type: none"> Der er overensstemmelse mellem instituttets fundingrisikopolitik og -strategi og dets overordnede strategi og risikoappetit. De organisatoriske rammer med hensyn til fundingrisiko er robuste og baseret på klare ansvarsområder og en klar opgavefordeling mellem risikotagere og styrings- og kontrolfunktioner.
2	Der er en middellav risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af	<ul style="list-style-type: none"> Risikoen som følge af instituttets fundingprofil og dens bæredygtighed er lav til middel. 	<ul style="list-style-type: none"> Systemer til måling, overvågning og

	<p>instituttet som følge af den iboende risiko samt styringen og kontrollerne.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Risikoen som følge af finansierings stabilitet er lav til middel. • Andre parametre for fundingrisiko (f.eks. omdømmerisiko og adgang til finansieringsmarkeder) er lave til middel. 	<p>indberetning af fundingrisiko er passende.</p> <ul style="list-style-type: none"> • De interne grænser og kontrolrammerne for fundingrisiko er forsvarlige og afpasset efter instituttets risikostyringsstrategi og risikoappetit.
3	<p>Der er en middelhøj risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt styringen og kontrollerne.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Risikoen som følge af instituttets fundingprofil og dens bæredygtighed er middel til høj. • Risikoen som følge af finansierings stabilitet er middel til høj. • Andre parametre for fundingrisiko (f.eks. omdømmerisiko og adgang til finansieringsmarkeder) er middel til høje. 	<ul style="list-style-type: none"> • Der er ikke fuld overensstemmelse mellem instituttets fundingrisikopolitik og -strategi og dets overordnede strategi og risikoappetit. • De organisatoriske rammer med hensyn til fundingrisiko adskiller ikke i tilstrækkelig grad ansvar og opgaver mellem risikotagere og styrings- og kontrolfunktioner.
4	<p>Der er en høj risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt styringen og kontrollerne.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Risikoen som følge af instituttets fundingprofil og dens bæredygtighed er høj. • Risikoen som følge af stabiliteten af finansieringen er høj. • Andre parametre for fundingrisiko (f.eks. omdømmerisiko og adgang til finansieringsmarkeder) er høje. 	<ul style="list-style-type: none"> • Systemer til måling, overvågning og indberetning af fundingrisiko anvendes ikke med tilstrækkelig nøjagtighed og hyppighed. • De interne grænser og kontrolrammerne for fundingrisiko er ikke afpasset efter instituttets risikostyringsstrategi eller risikoappetit.

Afsnit 9. SREP-likviditetsvurdering

9.1 Generelle betragtninger

505. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med den overordnede SREP-likviditetsvurdering undersøge, om instituttets likviditet og stabile finansiering sikrer en passende dækning af de likviditets- og fundingrisici, der vurderes i henhold til afsnit 8. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med SREP-likviditetsvurderingen også undersøge, om det er nødvendigt at fastsætte specifikke likviditetskrav for at dække de likviditets- og fundingrisici, som et institut er eller kan blive eksponeret for.
506. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til instituttets likviditetsbuffer, likviditetsdækningspotentialer og fundingprofil og til dets ILAAP og ordninger, politikker, procedurer og mekanismer til måling og styring af likviditets- og fundingrisiko, som er afgørende for instituttets levedygtighed. Disse vurderinger bør opsummeres og afspejles i en risikoscore baseret på de kriterier, der er fastsat i slutningen af dette afsnit.
507. Resultaterne af ILAAP bør, hvor det er hensigtsmæssigt og relevant, danne grundlag for den kompetente myndigheds konklusion om likviditetsgrundlaget.
508. De kompetente myndigheder bør inddele SREP-likviditetsvurderingen i følgende trin:
- a. overordnet likviditetsvurdering
 - b. undersøgelse af behovet for specifikke likviditetsforanstaltninger
 - c. kvantificering af potentielle specifikke likviditetskrav – benchmarkberegninger
 - d. præcisering af specifikke likviditetskrav
 - e. fastsættelse af risikoscoren for likviditeten.

9.2 Overordnet likviditetsvurdering

509. De kompetente myndigheder bør anvende følgende informationskilder for at vurdere, om instituttets likviditet sikrer en passende dækning af likviditets- og fundingrisiciene:
- a. instituttets ILAAP
 - b. resultaterne af vurderingen af likviditetsrisiko
 - c. resultaterne af vurderingen af fundingrisiko
 - d. resultatet af den tilsynsmæssige benchmarkberegning

e. andre relevante input (fra kontrolbesøg, peergruppeanalyser, stresstest osv.).

510. De kompetente myndigheder bør undersøge pålideligheden af instituttets ILAAP, herunder de parametre for likviditets- og fundingrisiko, som instituttet anvender.

511. I forbindelse med vurderingen af instituttets ILAAP-rammer – herunder, hvor det er relevant, de interne metoder til beregning af interne likviditetsbehov – bør de kompetente myndigheder vurdere, om ILAAP-beregningerne er:

- a. troværdige: om de anvendte beregninger/metoder dækker de risici, som de er rettet mod
- b. forståelige: om der foreligger en klar specificering af og oversigt over de komponenter, der ligger til grund for ILAAP-beregninger.

512. De kompetente myndigheder bør også foretage en samlet vurdering af likviditets- og fundingrisiko med henblik på at vurdere instituttets likviditetsgrundlag. De bør navnlig tage hensyn til resultater vedrørende:

- a. risici, der ikke er omfattet af likviditetskravene i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61 for så vidt angår LCR eller i forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår NSFR, herunder intradagslikviditetsrisiko og likviditetsrisiko ud over perioden på 30 dage samt fundingrisiko ud over et år
- b. andre risici, som ikke dækkes tilstrækkeligt og ikke måles af instituttet, og som skyldes undervurdering af udgående betalingsstrømme, overvurdering af indgående betalingsstrømme, overvurdering af bufferaktivers likviditetsværdi eller likviditetsdækningspotentiale, eller utilgængelighed i operationel henseende af likvide aktiver (aktiver, der ikke kan sælges, aktiver, der er behæftet, osv.)
- c. særlige koncentrationer inden for likviditetsdækningspotentialet og/eller finansieringen efter modpart og/eller produkt/art
- d. udækkede finansieringsbehov inden for bestemte løbetidsintervaller på kort, mellemlang og lang sigt
- e. passende dækning af udækkede finansieringsbehov i forskellige valutaer
- f. cliff-effekter
- g. andre relevante resultater af de tilsynsmæssige likviditetsstresstest.

513. De kompetente myndigheder bør omsætte denne overordnede vurdering til en risikoscore for likviditet, der afspejler de kompetente myndigheders vurdering af de trusler mod instituttets levedygtighed, der kan være forbundet med likviditets- og fundingrisici.

9.3 Fastsættelse af behovet for specifikke likviditetskrav

514. De kompetente myndigheder bør tage stilling til, om der er behov for specifikke tilsynsmæssige likviditetskrav for instituttet, efter tilsynsmæssig vurdering og dialog med instituttet og under hensyntagen til:
- a. instituttets forretningsmodel og -strategi og den tilsynsmæssige vurdering af disse
 - b. oplysninger fra instituttets ILAAP
 - c. den tilsynsmæssige vurdering af likviditets- og fundingrisici, herunder vurdering af den iboende likviditetsrisiko, den iboende fundingrisiko samt likviditets- og fundingrisikostyringen og -kontrollerne, under hensyntagen til sandsynligheden for, at de konstaterede risici og svagheder forstærker hinanden.
515. Hvis de kompetente myndigheder konkluderer, at der er behov for specifikke likviditetskrav for at rette op på likviditets- og finansieringsproblemer, bør de vælge, om de vil anvende kvantitative krav, jf. dette afsnit, og/eller anvende kvalitative krav, jf. afsnit 10.
516. Når de kompetente myndigheder fastsætter langsigtede strukturelle tilsynskrav, bør de overveje, om der midlertidigt er behov for krav på kort/mellemlang sigt for at mindske de risici, der består, indtil de strukturelle krav får de ønskede virkninger.
517. Hvis de kompetente myndigheder konkluderer, at instituttets fundingomkostninger risikerer at blive uacceptabelt høje, bør de overveje at træffe foranstaltninger – f.eks. at fastsætte krav om yderligere kapitalgrundlag (jf. afsnit 7) for at kompensere for, at driftsregnskabet belastes yderligere, hvis instituttet ikke kan overvælde de øgede fundingomkostninger på sine kunder, eller at kræve ændringer af fundingstrukturen – for at mindske den risiko, der er forbundet med fundingomkostningerne.

9.4 Fastsættelse af specifikke kvantitative likviditetsbehov

518. De kompetente myndigheder bør udvikle og anvende kvantitative redskaber i form af tilsynsmæssige likviditetsbenchmarks til støtte for deres vurdering af, om instituttets likviditet sikrer en forsvarlig dækning af likviditets- og fundingrisiciene. De bør anvendes til at opstille et forsigtigt, sammenhængende, gennemsigtigt og sammenligneligt benchmark, der kan anvendes til beregning og sammenligning af specifikke kvantitative likviditetskrav for institutter.
519. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til følgende kriterier, når de udvikler tilsynsmæssige likviditetsbenchmarks:
- a. Benchmarkene bør være forsigtige, sammenhængende og gennemsigtige.

- b. Benchmarkene bør udvikles på grundlag af den tilsynsmæssige vurdering af likviditets- og fundingrisici og de tilsynsmæssige likviditetsstresstest; de tilsynsmæssige likviditetsstresstest bør være en central del af benchmarket.
 - c. Benchmarkene bør tilvejebringe sammenlignelige resultater og beregninger, der gør det muligt at sammenligne kvantificerede likviditetskrav for institutter med lignende forretningsmodeller og risikoprofiler.
 - d. Benchmarkene bør hjælpe tilsynsmyndighederne med at præcisere, hvilket likviditetsniveau der er passende for et institut.
520. Resultatet af de tilsynsmæssige benchmarks vil ikke være passende i alle tilfælde og for alle institutter, da der er stor forskel på de forretningsmodeller, som institutterne benytter sig af. De kompetente myndigheder bør som følge heraf anvende det mest passende benchmark, når der findes alternativer, og/eller gennemgå benchmarkresultatet for at tage højde for betragtninger omkring specifikke forretningsmodeller.
521. De kompetente myndigheder bør vurdere, om de benchmarks, der anvendes for institutterne, er egnede, og løbende evaluere og ajourføre dem i lyset af erfaringerne med at anvende dem.
522. Når de kompetente myndigheder tager hensyn til tilsynsmæssige benchmarks ved fastsættelse af specifikke likviditetskrav, bør de som led i deres dialog med instituttet forklare, hvad baggrunden for disse benchmarks er, og hvilke generelle principper der ligger til grund for dem.
523. Hvis de kompetente myndigheder ikke har udviklet deres eget benchmark for kvantificering af specifikke kvantitative likviditetskrav, kan de anvende et benchmark baseret på følgende fremgangsmåde, navnlig i tilfælde af likviditetsrisiko:
- a. sammenlignende analyse i stresssituationer af udgående nettobetalingstrømme og anerkendte likvide aktiver over forskellige tidshorisonter: op til en måned (herunder fra dag til dag), fra en måned til tre måneder og fra tre måneder til et år; de kompetente myndigheder bør til dette formål beregne de udgående nettobetalingstrømme (ud- og indgående bruttobetalingstrømme) og likviditetsdækningspotentialet for forskellige løbetidsintervaller i stresssituationer (f.eks. forsigtig værdiansættelse baseret på stressantagelser for likvide aktiver i modsætning til aktuel værdiansættelse under normale forhold og efter en "haircut") for at udarbejde en løbetidsmetode i stresssituationer for det kommende år
 - b. estimering af instituttets overlevelsperiode på grundlag af vurderingen af løbetidsmetoden i stresssituationer

- c. fastlæggelse af den ønskede/tilsynsmæssige minimumsoverlevelsperiode under hensyntagen til instituttets risikoprofil og marked og de makroøkonomiske forhold
- d. hvis den ønskede/tilsynsmæssige minimumsoverlevelsperiode er kortere end instituttets nuværende overlevelsperiode, kan de kompetente myndigheder estimere de supplerende beholdninger af likvide aktiver (supplerende likviditetsbuffere), som instituttet er nødt til at have, for at dets overlevelsperiode kan forlænges til det krævede minimum.

524. Et vigtigt input til den kompetente myndigheds benchmarks for kvantificering af specifikke kvantitative likviditetskrav vil være de data, der indsamles i forbindelse med tilsynsmæssig indberetning i henhold til artikel 415 i forordning (EU) nr. 575/2013 vedrørende likviditet, stabil finansiering på individuelt og konsolideret niveau og yderligere parametre for likviditetsovervågning. Benchmarkenes udformning vil påvirkes af de data, der indberettes, og benchmarkenes gennemførelse vil afhænge af, hvornår indberetningerne foreligger.

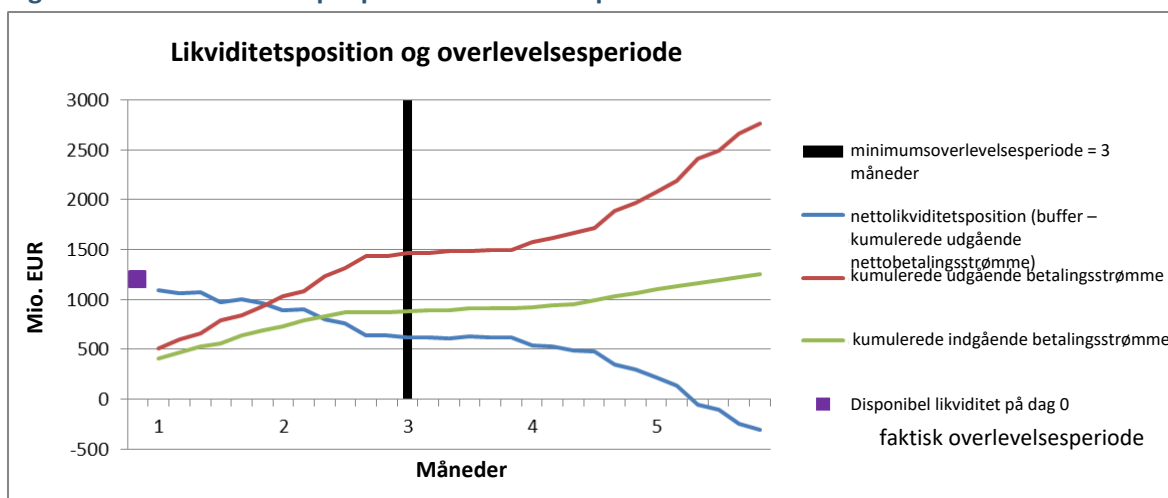
525. I det følgende vises en række eksempler på mulige tilgange:

- a. Eksempel 1: et institut med en indledende likviditetsbuffer på 1 200 mio. EUR. De kumulative ind- og udbetalinger, der er anslået under stressforhold, er fremskrevet over en tidshorisont på fem måneder. Inden for denne tidshorisont anvender instituttet likviditetsbufferen, hver gang de indgående betalingsstrømme bliver mindre end de udgående betalingsstrømme. Det resulterer i, at instituttet i de definerede stresssituationer vil være i stand til at overleve i fire en halv måned, hvilket er længere end den minimumsoverlevelsperiode, som tilsynsmyndighederne har fastsat (i dette eksempel tre måneder):

Tabel 11. Illustrativt eksempel på et benchmark for likviditetskvantificering

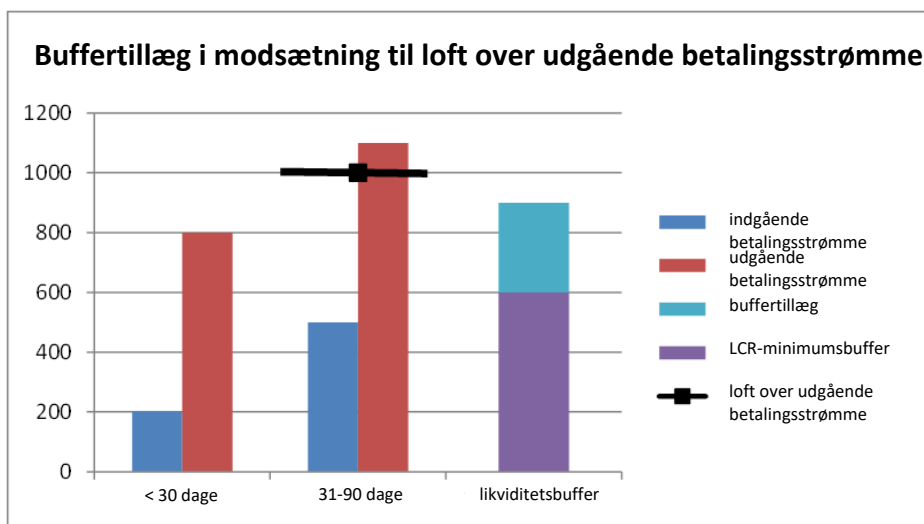
Tidshorison t i måneder	kumulerede udgående betalingsstrømme	kumulerede indgående betalingsstrømme	kumulerede udgående nettobetalingstrømme	nettolikvidetsposition (buffer – kumulerede udgående nettobetalingstrømme)	Disponibel likviditet på dag 0
					1 200
1	511	405	106	1 094	
	598	465	133	1 067	
	659	531	128	1 072	
	787	563	224	976	
	841	642	199	1 001	
	933	693	240	960	
2	1 037	731	306	894	
	1 084	788	295	905	
	1 230	833	397	803	
	1 311	875	435	765	
	1 433	875	558	642	
	1 440	876	564	636	
3	1 465	882	583	617	
	1 471	889	582	618	
	1 485	891	594	606	
	1 485	911	574	626	
	1 492	916	576	624	
	1 493	916	577	623	
4	1 581	918	663	537	
	1 618	945	673	527	
	1 666	956	710	490	
	1 719	993	726	474	
	1 885	1 030	856	344	
	1 965	1 065	900	300	
5	2 078	1 099	980	220	
	2 192	1 131	1 061	139	Overlevelsesperiode
	2 415	1 163	1 252	-52	
	2 496	1 194	1 302	-102	
	2 669	1 224	1 445	-245	
	2 764	1 253	1 511	-311	

Figur 3. Illustrativt eksempel på fastsættelse af specifikke kvantitative likviditetskrav

- b. Eksempel 2: Den tilsynsmæssige minimumsoverlevelsperiode er fastsat til tre måneder. Et alternativ til minimumsoverlevelsperioden kan være at lægge et loft over udgående betalingsstrømme, hvilket også imødegår tilsynsmyndighedens bekymring over, at differencen mellem ind- og udgående betalingsstrømme er alt for stor. I figuren nedenfor vises mekanismen med loft over udgående betalingsstrømme som en vandret sort bjælke. Institutterne skal holde deres udgående betalingsstrømme på et niveau, der ligger under dette loft. Der kan fastsættes et loft for en eller flere tidsintervaller og for udgående nettobetalingstrømme (efter korrektion for indgående betalingsstrømme) eller udgående bruttobetalingstrømme. Alternativet, hvor der tilføjes et bufferkrav i stedet, er vist i den tredje søjle:

Figur 4. Illustrativt eksempel på fastsættelse af specifikke kvantitative likviditetskrav

9.5 Præcisering af specifikke kvantitative likviditetskrav

526. For at formulere de specifikke kvantitative likviditetskrav korrekt bør de kompetente myndigheder anvende en af følgende metoder, medmindre en anden metode anses for at være mere passende under særlige omstændigheder:

- Metode 1 – kræve en likviditetsdækningsgrad, der er højere end det lovgivningsmæssige minimum, af en sådan størrelse, at de konstaterede mangler afhjælpes tilstrækkeligt
- Metode 2 – kræve en minimumsoverlevelsperiode, der er tilstrækkelig lang til, at konstaterede mangler afhjælpes tilfredsstillende; overlevelsperioden kan enten fastsættes direkte i form af et krav eller indirekte i form af et loft over mængden af udgående betalingsstrømme inden for de relevante tidsintervaller; de kompetente myndigheder kan kræve forskellige typer af

likvide aktiver (f.eks. aktiver, der er godkendt til centralbankfinansiering) til dækning af risici, der ikke dækkes (tilstrækkeligt) af LCR

- c. Metode 3 – kræve et minimumsbeløb for de samlede likvide aktiver eller likviditetsdækningspotentialen enten i form af et samlet minimumsbeløb eller et minimumsbeløb i tillæg til det gældende lovbestemte minimum, som er tilstrækkeligt til at afhjælpe konstaterede mangler tilfredsstillende; de kompetente myndigheder kan stille krav om de likvide aktivers sammensætning, herunder operationelle krav (f.eks. at aktiverne skal kunne omsættes direkte til penge eller deponeres i centralbanken).

527. For på passende vis at formulere de specifikke krav til kvantitativ stabil finansiering bør de kompetente myndigheder anvende en af følgende metoder, medmindre en anden metode anses for at være mere passende under særlige omstændigheder:

- a. Metode 4 – kræve en NSFR, der er højere end det lovgivningsmæssige minimum, af en sådan størrelse, at de konstaterede mangler afhjælpes tilstrækkeligt
- b. Metode 5 – kræve et samlet minimumsbeløb for tilgængelig stabil finansiering, enten som et samlet minimumsbeløb eller som et minimumsbeløb ud over det gældende reguleringsmæssige minimum, af en sådan størrelse, at de konstaterede mangler afhjælpes tilstrækkeligt.

528. De kompetente myndigheder bør af hensyn til sammenhængen strukturere de specifikke kvantitative likviditetskrav på en sådan måde, at der opnås generelt ensartede tilsynsresultater for alle institutter, men tage højde for, at de specifikke krav kan variere fra institut til institut på grund af deres særlige situation. Struktureringen bør ud over kvantitet fokusere på kravets forventede sammensætning og art. Den bør under alle omstændigheder fokusere på det tilsynsmæssige krav og alle relevante de krav i henhold til direktiv 2013/36/EU. Institutet bør have mulighed for at anvende sine likviditetsbuffer og sit likviditetsdækningspotentialen til at opfylde de tilsynsmæssige krav i stresssituationer.

529. Når de kompetente myndigheder fastsætter de specifikke kvantitative likviditetskrav og fremlægger dem for instituttet, bør de sikre, at instituttet straks underretter myndighederne, hvis det ikke opfylder kravene eller ikke forventer at opfylde kravene på kort sigt. De kompetente myndigheder bør sikre, at instituttet underretter dem hurtigst muligt og fremlægger sin plan for snarlig tilbagevenden til overholdelse af kravene. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttets plan er gennemførlig, og træffe passende tilsynsforanstaltninger, hvis planen ikke anses for gennemførlig. Hvis planen anses for gennemførlig, bør de kompetente myndigheder: fastsætte eventuelle midlertidige tilsynsforanstaltninger baseret på instituttets situation, overvåge planens gennemførelse og overvåge instituttets likviditetsposition nøje og om nødvendigt anmode instituttet om at foretage hyppigere indberetning.

530. Uanset ovenstående kan de kompetente myndigheder også fastsætte kvalitative krav i form af restriktioner/lofter/grænser for mismatch, koncentrationer, risikoappetit, kvantitative restriktioner for ydelse af sikrede lån osv. i overensstemmelse med de kriterier, der er angivet i afsnit 10 i disse retningslinjer.

531. I det følgende beskrives en række eksempler på de forskellige metoder til strukturering af specifikke kvantitative likviditetskrav:

Eksempel på præcisering af specifikke krav

Fra den 1. januar 2021 og indtil andet er bestemt, skal bank X:

- a. **Metode 1 – sørge for, at dets likviditetsdækningspotentiale til enhver tid er lig med eller større end f.eks. 125 % af dets udgående nettolikviditet målt ved LCR.**
- b. **Metode 2 – sørge for, at dets likviditetsdækningspotentiale til enhver tid resulterer i en overlevelsperiode, der er større end eller lig med 3 måneder målt ved interne likviditetsstresstest/løbetidsmetoden/specifikke parametre udviklet af tilsynsmyndigheden.**
- c. **Metode 3:**
 - **sørge for, at dets likviditetsdækningspotentiale til enhver tid er lig med eller større end X mia. EUR**
 - **sørge for, at dets likviditetsdækningspotentiale til enhver tid overstiger minimumskravet i henhold til LCR med mindst X mia. EUR.**
- d. **Metode 4 – sørge for, at dets tilgængelige stabile finansiering til enhver tid er lig med eller større end f.eks. 125 % af dens påkrævede stabile finansiering som målt i NSFR.**
- e. **Metode 5:**
 - **sørge for, at dets tilgængelige stabile finansiering til enhver tid er lig med eller højere end X mia. EUR**
 - **sørge for, at dets tilgængelige stabile finansiering til enhver tid overstiger minimumskravet i henhold til NSFR med mindst X mia. EUR.**

9.6 Opsummering af resultater og scoring

532. Efter ovennævnte vurdering bør de kompetente myndigheder vurdere, om de eksisterende likviditetsressourcer sikrer en forsvarlig dækning af de risici, som instituttet er eller kan blive eksponeret for. Denne vurdering bør indgå i en opsummering af resultater og ledsages af en levedygtighedsscore, der bygger på betragtningerne i tabel 12.

533. Når der skal træffes en fælles afgørelse, bør de kompetente myndigheder anvende likviditetsvurderingen og -scoren til at afgøre, om likviditetsressourcerne er tilstrækkelige.

Tabel 12. Tilsynsmæssige betragtninger vedrørende fastsættelse af en score for likviditetsgrundlaget

Score	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger
1	Instituttets likviditetsposition og fundingprofil udgør en lav risiko for dets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttets likviditetsdækningspotentiale og likviditetsbufferne er noget højere end de specifikke kvantitative tilsynskrav og forventes også at være det fremover. • Sammensætningen og stabiliteten af den mere langsigtede finansiering (>et år) udgør en ikke-væsentlig/meget lav risiko for instituttets aktiviteter og forretningsmodel. • Den frie udveksling af likviditet mellem enheder i koncernen foregår uhindret, hvor dette er relevant, eller alle enheder har et likviditetsdækningspotentiale og likviditetsbufferne, der overstiger de tilsynsmæssige krav. • Instituttet har en pålidelig og troværdig likviditetsberedskabsplan, der kan være effektiv, hvis der bliver behov for det.
2	Instituttets likviditetsposition og/eller fundingprofil udgør en middellav risiko for dets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttets likviditetsdækningspotentiale og likviditetsbufferne overstiger de specifikke kvantitative tilsynskrav, men der er risiko for, at dette vil ændre sig. • Sammensætningen og stabiliteten af den mere langsigtede finansiering (>et år) udgør en lav risiko for instituttets aktiviteter og forretningsmodel. • Den frie udveksling af likviditet mellem enheder i koncernen er eller kan være lettere hindret, hvor dette er relevant. • Instituttet har en pålidelig og troværdig likviditetsberedskabsplan, der kan være effektiv, hvis der bliver behov for det, selv om den ikke modvirker enhver risiko.
3	Instituttets likviditetsposition og/eller fundingprofil udgør en middelhøj risiko for dets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttets likviditetsdækningspotentiale og likviditetsbufferne forringes og/eller ligger under de specifikke kvantitative tilsynskrav, og det er usikkert, om

Score	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger
		<p>instituttet snart vil kunne vende tilbage til at opfylde disse krav.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Sammensætningen og stabiliteten af den mere langsigtede finansiering (>et år) udgør en middel risiko for instituttets aktiviteter og forretningsmodel. • Den frie udveksling af likviditet mellem enheder i koncernen er hindret, hvor det er relevant. • Instituttets likviditetsberedskabsplan forventes ikke at være effektiv.
4	<p>Instituttets likviditetsposition og/eller fundingprofil udgør en høj risiko for dets levedygtighed.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttets likviditetsdækningspotentiale og likviditetsbufferne forringes hurtigt og/eller ligger under de specifikke kvantitative tilsynskrav, og det er meget usikkert, om instituttet snart vil kunne vende tilbage til at opfylde disse krav. • Sammensætningen og stabiliteten af den mere langsigtede finansiering (>et år) udgør en høj risiko for instituttets aktiviteter og forretningsmodel. • Den frie udveksling af likviditet mellem enheder i koncernen er alvorligt hindret, hvor det er relevant. • Instituttet har ingen likviditetsberedskabsplan, eller dets plan er klart utilstrækkelig.

Afsnit 10. Overordnet SREP-vurdering og anvendelse af tilsynsforanstaltninger

10.1 Generelle betragtninger

534. I dette afsnit samles resultaterne af vurderingerne af de enkelte SREP-elementer i en overordnet SREP-vurdering. Det forklares også, hvilke tilsynsforanstaltninger de kompetente myndigheder kan anvende for at afhjælpe de mangler, der konstateres i forbindelse med vurderingen af SREP-elementer. De kompetente myndigheder kan anvende de tilsynsforanstaltninger, der er omhandlet i direktiv 2013/36/EU (artikel 102, 104 og 105) og i national lovgivning, og, hvor det er relevant, de foranstaltninger til tidlig indgriben, der er omhandlet i artikel 27 i direktiv 2014/59/EU, eller en kombination af disse foranstaltninger.

535. De kompetente myndigheder bør udøve deres tilsynsbeføjelser på grundlag af de mangler, der konstateres ved vurderingerne af de enkelte SREP-elementer, og med udgangspunkt i den overordnede SREP-vurdering og den overordnede SREP-score undersøge følgende:

- a. manglernes/svaghedernes væsentlighed og de potentielle tilsynsmæssige konsekvenser af, at der ikke gribes ind (dvs. om der kræves en specifik foranstaltning for at løse problemet)
- b. om foranstaltningerne stemmer overens med/står i rimeligt forhold til den overordnede vurdering af et bestemt SREP-element (og den overordnede SREP-vurdering)
- c. om der er behov for tilsynsforanstaltninger eller andre administrative foranstaltninger for at afhjælpe tilsynsmæssige mangler/sårbarheder i forbindelse med ML/TF-risici inden for deres tilsynsområde efter at have kontaktet de relevante AML/CFT-tilsynsmyndigheder i overensstemmelse med afsnit 8 i retningslinjerne for samarbejde om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme⁴⁷
- d. om manglerne/svaghederne allerede er afhjulpet/omfattet af andre foranstaltninger
- e. om andre foranstaltninger vil kunne opfylde det samme mål med færre administrative og økonomiske konsekvenser for instituttet

⁴⁷ Retningslinjer vedrørende samarbejde og informationsudveksling mellem tilsynsmyndigheder, AML/CFT-tilsynsmyndigheder og finansielle efterretningsenheder i henhold til direktiv 2013/36/EU (EBA/GL/2021/15).

- f. foranstaltningens optimale omfang og varighed i forhold til at nå det tilsynsmæssige mål
- g. om de konstaterede risici og svagheder er forbundet med hinanden eller selvforstærkende eller begge dele, således at der er brug for strengere tilsynsforanstaltninger
- h. resultaterne af afviklingsmyndighedens vurdering af afviklingsmulighederne, herunder det tilhørende arbejdsprogram, med henblik på at sikre konsekvens i tilsynsforanstaltningerne.

536. Når de kompetente myndigheder anvender tilsynsforanstaltninger for at afhjælpe specifikke mangler, der er konstateret i forbindelse med vurdering af SREP-elementer, bør de tage hensyn til de overordnede kvantitative kapitalgrundlags- og likviditetskrav, der finder anvendelse, i overensstemmelse med kriterierne i afsnit 7 og 9.

537. Når de kompetente myndigheder anvender tilsynsforanstaltninger for at afhjælpe tilsynsmæssige mangler i forbindelse med ML/TF-risikoen, bør de samarbejde med AML/CFT-tilsynsmyndigheder, således at de underliggende mangler/sårbarheder håndteres på passende vis ved hjælp af passende foranstaltninger inden for de respektive ansvarsområder for AML/CFT-tilsynsmyndighederne og de kompetente myndigheder ud fra deres respektive synsvinkler⁴⁸.

538. De kompetente myndigheder kan træffe tilsynsforanstaltninger, der er direkte knyttet til resultaterne af tilsynsaktiviteter (f.eks. kontrolbesøg og vurderinger af egnetheden af medlemmer af ledelsesorganet og personer med nøglefunktioner), hvis resultaterne af disse aktiviteter kræver, at der straks træffes tilsynsforanstaltninger for at afhjælpe væsentlige mangler.

10.2 Overordnet SREP-vurdering

539. De kompetente myndigheder bør basere den overordnede SREP-vurdering på resultaterne af vurderingen af SREP-elementer, nærmere bestemt:

- a. de risici, som instituttet er eller kan blive eksponeret for
- b. sandsynligheden for, at instituttets ledelse, kontrolmæssige mangler og/eller forretningsmodel eller -strategi vil forstærke eller mindske disse risici eller udsætte instituttet for nye risikokilder
- c. om instituttets kapitalgrundlag og likviditetsressourcer sikrer en forsvarlig dækning af disse risici

⁴⁸ | overensstemmelse med EBA's retningslinjer for samarbejde om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme (EBA/GL/2021/15).

- d. muligheden for positiv og negativ interaktion mellem de forskellige elementer (de kompetente myndigheder kan f.eks. vurdere, at en stærk kapitalposition vil kunne afhjælpe visse problemer, der er konstateret på likviditets- og finansieringsområdet, eller at en svag kapitalposition omvendt vil kunne forværre problemer på dette område).

540. De kompetente myndigheder bør ud fra disse betragtninger beregne instituttets levedygtighed, dvs. hvor tæt det er på ikke længere at være levedygtigt under hensyntagen til, om dets kapitalgrundlag og likviditetsressourcer, ledelse, kontroller og/eller forretningsmodel eller -strategi er tilstrækkelige med hensyn til at dække de risici, som det er eller kan blive eksponeret for.

541. De kompetente myndigheder bør på grundlag af denne vurdering:

- a. træffe de tilsynsforanstaltninger, der er nødvendige for at løse problemerne
- b. fastlægge fremtidige tilsynsressourcer og -planlægning for instituttet, herunder om der bør planlægges specifikke tilsynsaktiviteter for instituttet som led i tilsynsprogrammet
- c. afdække behovet for foranstaltninger til tidlig indgriben, jf. artikel 27 i direktiv 2014/59/EU
- d. afgøre, om instituttet kan betragtes som "nødlidende eller forventeligt nødlidende" som omhandlet i artikel 32 i direktiv 2014/59/EU.

542. Den overordnede SREP-vurdering bør afspejles i en levedygtighedsscore, der bygger på betragtningerne i tabel 13, og dokumenteres klart i et årligt resumé af den overordnede SREP-vurdering. Det årlige resumé bør også indeholde den overordnede SREP-score og risikoscore for de forskellige SREP-elementer samt eventuelle tilsynsresultater, der er opnået i løbet af de seneste 12 måneder.

Tabel 13. Tilsynsmæssige betragtninger omkring fastsættelsen af den overordnede SREP-score

Score	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger
1	De konstaterede risici udgør en lav risiko for instituttets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttets forretningsmodel og strategi giver ikke anledning til bekymring. • Ordningerne for intern ledelse og kontrol på institutniveau giver ikke anledning til bekymring. • Instituttets kapital- og likviditetsrisici udgør en ikke-væsentlig/meget lav risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning. • Kapitalgrundlagets sammensætning og størrelse giver ikke anledning til bekymring.

Score	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger
		<ul style="list-style-type: none"> • Instituttets likvidetsposition og fundingprofil giver ikke anledning til bekymring. • Der er ingen væsentlige betænkeligheder med hensyn til troværdigheden og gennemførligheden af instituttets genopretningsplan, herunder dets overordnede genopretningskapacitet.
2	De konstaterede risici udgør en middellav risiko for instituttets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> • Der er en lav til middel grad af bekymring over instituttets forretningsmodel og -strategi. • Der er en lav til middel grad af bekymring over instituttets ordninger for ledelse eller kontrol på institutniveau. • Der er en lav til middel risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning som følge af kapital- og likvidetsrisici. • Der er en lav til middel grad af bekymring over kapitalgrundlagets sammensætning og størrelse. • Der er en lav til middel grad af bekymring over instituttets likvidetsposition og/eller fundingprofil. • Der er en lav til middel grad af bekymring over troværdigheden og gennemførligheden af instituttets genopretningsplan, herunder dets overordnede genopretningskapacitet.
3	De konstaterede risici udgør en middelhøj risiko for instituttets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> • Der er en middel til høj grad af bekymring over instituttets forretningsmodel og -strategi. • Der er en middel til høj grad af bekymring over instituttets ordninger for ledelse eller kontrol på institutniveau. • Der er en middel til høj risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning som følge af kapital- og likvidetsrisici. • Der er en middel til høj grad af bekymring over sammensætningen og størrelsen af instituttets kapitalgrundlag. • Der er en middel til høj grad af bekymring over instituttets likvidetsposition og/eller fundingprofil.

Score	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger
		<ul style="list-style-type: none"> • Der er en middel til høj grad af bekymring over troværdigheden og gennemførligheden af instituttets genopretningsplan, herunder dets overordnede genopretningskapacitet.
4	De konstaterede risici udgør en høj risiko for instituttets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> • Der er en høj grad af bekymring over instituttets forretningsmodel og -strategi. • Der er en høj grad af bekymring over instituttets ordninger for ledelse eller kontrol på institutniveau. • Der er en høj risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning som følge af kapital- og likviditetsrisici. • Der er en høj grad af bekymring over sammensætningen og størrelsen af instituttets kapitalgrundlag. • Der er en høj grad af bekymring over instituttets likviditetsposition og/eller fundingprofil. • Der er en høj grad af bekymring over troværdigheden og gennemførligheden af instituttets genopretningsplan, herunder dets overordnede genopretningskapacitet.
F	Instituttet anses for at være "nødlidende eller forventeligt nødlidende".	<ul style="list-style-type: none"> • Der er en umiddelbar risiko for instituttets levedygtighed. • Instituttet opfylder betingelserne for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. artikel 32, stk. 4, i direktiv 2014/59/EU⁴⁹.

543. Hvis de kompetente myndigheder vurderer, at et institut er "nødlidende eller forventeligt nødlidende", hvilket fremgår af den overordnede SREP-score "F", bør de iværksætte en høring af afviklingsmyndighederne efter proceduren i artikel 32 i direktiv 2014/59/EU.

⁴⁹ Den kompetente myndighed vurderer bl.a., at 1) instituttet overtræder, eller der er objektive elementer til støtte for en konstatering af, at instituttet i nær fremtid vil overtræde, kravene til fortsat tilladelse på en måde, så den kompetente myndighed kan inddrage tilladelsen, bl.a. men ikke kun fordi instituttet har lidt eller sandsynligvis vil lide tab, som opsluger hele eller en betydelig del af dets kapitalgrundlag, 2) instituttets aktiver er, eller der er objektive elementer til støtte for en konstatering af, at instituttets aktiver i nær fremtid vil være mindre end dets passiver, eller 3) instituttet er, eller der er objektive elementer til støtte for en konstatering af, at instituttet i nær fremtid vil være, ude af stand til at indfri sin gæld eller sine andre forpligtelser, efterhånden som den eller de forfalder.

Artikel 32, stk. 4, litra d), i direktiv [2014/59/EU](#) indeholder også kriterier baseret på ekstraordinær støtte fra det offentlige med henblik på at afgøre, om et institut er "nødlidende eller forventeligt nødlidende", men disse kriterier benyttes ikke i forbindelse med SREP-processen og de kompetente myndigheds vurdering.

10.3 Anvendelse af kapitalforanstaltninger

544. De kompetente myndigheder bør fastsætte krav om yderligere kapitalgrundlag og etablere forventninger til kapitalgrundlaget som led i TSCR og P2G, hvor det er relevant i overensstemmelse med processen og kriterierne i afsnit 7.
545. Uafhængigt af de krav, der er nævnt i ovenstående punkt, kan de kompetente myndigheder iværksætte yderligere kapitalforanstaltninger baseret på de svagheder og mangler, der konstateres i forbindelse med vurdering af SREP-elementer. De kan bl.a.:
- a. stille krav om, at instituttet anvender nettooverskuddet til at styrke kapitalgrundlaget, i henhold til artikel 104, stk. 1, litra h), i direktiv 2013/36/EU
 - b. stille krav om, at et institut begrænser eller forbyder udlodninger eller rentebetaling til aktionærer, selskabsdeltagere eller indehavere af hybride kernekapitalinstrumenter, hvis et sådant forbud ikke betragtes som misligholdelse fra instituttets side, i henhold til artikel 104, stk. 1, litra i), i direktiv 2013/36/EU og/eller
 - c. stille krav om, at institutterne anvender en specifik nedskrivningspolitik eller behandling af aktiver for så vidt angår kapitalgrundlagskravene, i henhold til artikel 104, stk. 1, litra d), i direktiv 2013/36/EU.

10.4 Anvendelse af likviditetsforanstaltninger

546. De kompetente myndigheder bør fastsætte specifikke likviditetskrav i overensstemmelse med de procedurer og kriterier, der er fastsat i afsnit 9.
547. Uafhængigt af de specifikke kvantitative krav, der er nævnt i ovenstående punkt, kan de kompetente myndigheder iværksætte supplerende likviditetsforanstaltninger baseret på de svagheder og mangler, der konstateres i forbindelse med vurdering af likviditets- og fundingrisici. De kan bl.a.:
- a. indføre særlige likviditetskrav, herunder begrænsning af manglende løbetidsmatch mellem aktiver og passiver, i henhold til artikel 104, stk. 1, litra k), i direktiv 2013/36/EU og/eller
 - b. pålægge administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger, herunder tilsynsafgifter, i henhold til artikel 105 i direktiv 2013/36/EU.

10.5 Anvendelse af andre tilsynsforanstaltninger

548. De kompetente myndigheder kan for at afhjælpe specifikke mangler, der konstateres i forbindelse med vurdering af SREP-elementer, overveje at anvende foranstaltninger, der ikke er direkte knyttet til kvantitative kapital- eller likviditetskrav. Dette afsnit indeholder en

ikkeudtømmende liste over de tilsynsforanstaltninger, der kan anvendes i henhold til artikel 104 og 105 i direktiv 2013/36/EU. De kompetente myndigheder kan anvende andre tilsynsforanstaltninger som fastsat i disse artikler, hvis disse er mere passende med hensyn til at afhjælpe de identificerede mangler som beskrevet i dette afsnit. Ved valget af foranstaltninger bør der tages hensyn til resultaterne af de vurderinger, der er foretaget i overensstemmelse med afsnit 4, 5, 6 og 8 i disse retningslinjer.

549. Hvis der efter kontakt med den kompetente AML/CFT-tilsynsmyndighed er behov for, at de kompetente myndigheder afhjælper tilsynsmæssige mangler/sårbarheder i forbindelse med ML/TF-risici som følge af vurderingen af SREP-elementerne, bør de kompetente myndigheder kun fastsætte krav om yderligere kapitalgrundlag, hvis dette anses for at være mere passende end andre tilsynsforanstaltninger. Hvis der stilles krav om yderligere kapitalgrundlag, bør de anvendes som en midlertidig foranstaltning, mens manglerne afhjælpes.

Forretningsmodelanalyse

550. De tilsynsforanstaltninger, der træffes for at afhjælpe mangler konstateret under forretningsmodelanalysen, medfører ofte, at instituttet skal tilpasse sine ledelses- og kontrolordninger for at gøre det lettere at gennemføre forretningsmodellen og -strategien, eller at det skal begrænse visse forretningsaktiviteter.

551. De kompetente myndigheder kan i henhold til artikel 104, stk. 1, litra b), i direktiv 2013/36/EU stille krav om, at instituttet foretager tilpasninger af sine risikostyrings- og kontrolordninger eller sine ledelsesordninger for at bringe dem i overensstemmelse med den ønskede forretningsmodel eller -strategi, bl.a. ved at:

- a. tilpasse den fundingplan, der indgår i strategien, hvis den ikke understøttes af den interne kapitalplanlægning eller af troværdige antagelser
- b. kræve ændringer af organisatoriske strukturer og styrkelse af risikostyrings- og kontrolfunktioner og -ordninger med henblik på at gennemføre forretningsmodellen eller -strategien og/eller
- c. kræve ændringer og styrkelse af IT-systemer med henblik på at gennemføre forretningsmodellen eller -strategien.

552. De kompetente myndigheder kan i henhold til artikel 104, stk. 1, litra e), i direktiv 2013/36/EU stille krav om, at instituttet foretager ændringer af forretningsmodellen eller -strategien, hvis:

- a. de ikke understøttes af passende organisatoriske og ledelsesmæssige ordninger eller risikokontrol- og risikostyringsordninger
- b. de ikke understøttes af kapitalplaner og operationelle planer, bl.a. vedrørende tildeling af passende finansielle, menneskelige og tekniske (IT) ressourcer, og/eller

- c. der er betydelige betænkeligheder med hensyn til forretningsmodellens bæredygtighed.

553. De kompetente myndigheder kan i henhold til artikel 104, stk. 1, litra f), i direktiv 2013/36/EU:

- a. stille krav om, at institutterne reducerer risikoen i forbindelse med de produkter, som de udbyder/distribuerer, bl.a. ved at:
 - kræve ændringer af risiciene i forbindelse med visse produkter, der udbydes, og/eller
 - kræve ændringer af ledelses- og kontrolordninger for produktudvikling og -vedligeholdelse
- b. stille krav om, at instituttet reducerer risikoen i forbindelse med sine systemer ved hjælp af forskellige midler, herunder ved at:
 - kræve forbedringer af systemerne, øge investeringsniveauet eller fremskynde gennemførelsen af nye systemer og/eller
 - kræve forbedringer af ledelses- og kontrolordninger for systemudvikling og -vedligeholdelse
- c. kræve, at institutterne reducerer den risiko, der er forbundet med deres aktiviteter, herunder outsourcete aktiviteter, ved hjælp af forskellige midler, herunder:
 - krav om ændringer eller indskrænkninger af visse aktiviteter med henblik på at mindske deres iboende risiko, og/eller
 - krav om forbedringer af ledelses- og kontrolordninger og tilsyn med outsourcete aktiviteter.

Intern ledelse og kontrol på institutniveau

554. De tilsynsforanstaltninger, der træffes for at afhjælpe mangler konstateret i forbindelse med vurderingen af den interne ledelse og kontrollen på institutniveau, kan fokusere på krav om, at instituttet styrker sine ledelses- og kontrolordninger, eller på at reducere risikoen i forbindelse med dets produkter, systemer og transaktioner.

555. De kompetente myndigheder kan i henhold til artikel 104, stk. 1, litra b), i direktiv 2013/36/EU:

- a. stille krav om, at instituttet ændrer sine overordnede ledelsesordninger og sin overordnede organisering, bl.a. ved at kræve:
 - ændringer af den organisatoriske eller funktionelle struktur, herunder indberetningsveje

- ændringer af risikopolitikker eller af den måde, hvorpå de udvikles og gennemføres inden for organisationen, og/eller
 - øget gennemsigtighed i ledelsesordningerne
 - b. stille krav om, at instituttet ændrer ledelsesorganets organisering, sammensætning eller arbejdsform
 - c. stille krav om, at instituttet styrker sine overordnede risikostyringsordninger, bl.a. ved at kræve:
 - ændringer (begrænsning) af risikoappetitten eller af de ledelsesordninger, der omhandler risikoappetitten, og udvikling af den overordnede risikostrategi
 - forbedringer af ICAAP- eller ILAAP-procedurer og -modeller, hvis de ikke anses for formålstjenlige
 - forbedring af stresstestkapaciteten og det overordnede stresstestprogram og/eller
 - forbedringer af beredskabsplanlægningen
 - d. stille krav om, at instituttet styrker sine interne kontrolordninger og -funktioner, bl.a. ved at kræve:
 - uafhængig og passende bemanding af den interne revisionsfunktion og/eller
 - forbedringer af den interne indberetningsproces for at sikre, at der sker en passende indberetning til ledelsesorganet
 - e. stille krav om, at instituttet forbedrer sine informationssystemer eller forretningskontinuitetsordninger, f.eks. ved at kræve:
 - mere pålidelige systemer og/eller
 - udvikling og afprøvning af forretningskontinuitetsplaner.

556. De kompetente myndigheder kan i henhold til artikel 104, stk. 1, litra g), i direktiv 2013/36/EU stille krav om, at instituttet:

- a. ændrer sin aflønningspolitik og/eller
- b. begrænser variabel aflønning som en procentdel af nettoindkomsten.

557. De kompetente myndigheder bør på baggrund af resultaterne af den kvalitative gennemgang af stresstestprogrammer og eventuelt identificerede uhensigtsmæssigheder kræve, at instituttet:

- a. udarbejder en plan for afhjælpende foranstaltninger med det formål at forbedre stresstestprogrammer og -praksis. De kompetente myndigheder bør kræve, at instituttet træffer yderligere afhjælpende foranstaltninger, herunder også krav om ændring af instituttets kapitalplan, hvis der konstateres væsentlige mangler i forhold til, hvordan et institut håndterer resultaterne af stresstest, eller hvis styringstiltag ikke anses for troværdige
- b. udfører, hvor det er relevant, specifikke foreskrevne scenarier, (eller elementer af disse), eller anvender specifikke antagelser.

Kredit- og modpartsrisiko

558. De tilsynsforanstaltninger, der træffes for at afhjælpe mangler konstateret i forbindelse med vurdering af kredit- og modpartsrisikoen og de tilhørende ledelses- og kontrolordninger, vil sandsynligvis fokusere på krav om, at instituttet begrænser den iboende risiko eller styrker ledelses- og kontrolordningerne.

559. De kompetente myndigheder kan i henhold til artikel 104, stk. 1, litra b), i direktiv 2013/36/EU stille krav om, at instituttet:

- a. inddrager ledelsesorganet eller dets udvalg mere aktivt i de relevante kreditbeslutninger
- b. forbedrer systemerne til måling af kreditrisikoen
- c. forbedrer kontrollen med kreditprocesser, herunder ydelse, overvågning og inddrivelse af lån
- d. styrker sin forvaltning, evaluering og overvågning af sikkerhedsstillelse og/eller
- e. forbedrer kvaliteten og hyppigheden af indberetningen af kreditrisiko til ledelsesorganet og den øverste ledelse.

560. De kompetente myndigheder kan i henhold til artikel 104, stk. 1, litra d), i direktiv 2013/36/EU stille krav om, at instituttet:

- a. anvender en specifik nedskrivningspolitik og – hvis de regnskabsmæssige love og bestemmelser tillader det – kræve, at det øger sine hensættelser
- b. justerer interne risikoparametre og/eller risikovægte, der benyttes ved beregning af risikoeksponeringen for specifikke produkter, sektorer eller typer af låntagere, og/eller
- c. anvender højere "haircuts" for sikkerhedsstillelsens værdi.

561. De kompetente myndigheder kan i henhold til artikel 104, stk. 1, litra e) og f), i direktiv 2013/36/EU stille krav om, at instituttet:

- a. begrænser store eksponeringer eller andre kilder til kreditkoncentrationsrisiko
- b. strammer udlånskriterierne for alle eller visse kategorier af produkter eller låntagere
- c. begrænser sin eksponering eller skaffer sikkerhed for visse typer af faciliteter (f.eks. realkreditlån, eksportfinansiering, erhvervsejendomme og securitisering), kategorier af låntagere, sektorer, lande osv. og/eller
- d. gennemfører en passende strategi for at reducere beløbet eller andelen af misligholdte eksponeringer.

Markedsrisiko

562. De tilsynsforanstaltninger, der træffes for at afhjælpe mangler konstateret i forbindelse med vurdering af markedsrisikoen og de tilhørende ledelses- og kontrolordninger, vil sandsynligvis fokusere på krav om, at instituttet begrænser den iboende risiko eller styrker ledelses- og kontrolordningerne.

563. De kompetente myndigheder kan i henhold til artikel 104, stk. 1, litra b), i direktiv 2013/36/EU stille krav om, at instituttet afhjælper de mangler, der konstateres i forbindelse med instituttets evne til at identificere, måle, overvåge og kontrollere markedsrisikoen, bl.a. ved at:

- a. forbedre resultaterne af instituttets interne metoder eller af dets backtest- eller stresstestkapacitet
- b. forbedre kvaliteten og hyppigheden af indberetningen af markedsrisiko til instituttets ledelsesorgan og øverste ledelse
- c. kræve hyppigere og mere grundige interne revisioner af markedsaktiviteten.

564. De kompetente myndigheder kan i henhold til artikel 104, stk. 1, litra e), i direktiv 2013/36/EU:

- a. begrænse investeringer i visse produkter, når instituttets politikker og procedurer ikke sikrer, at risikoen ved disse produkter dækkes og kontrolleres tilstrækkeligt
- b. stille krav om, at instituttet fremlægger en plan, der gradvis skal begrænse dets eksponeringer for nødlidende aktiver og/eller illikvide positioner, og/eller
- c. stille krav om afhændelse af finansielle produkter, når instituttets værdiansættelsesmetoder ikke resulterer i konservative vurderinger, der overholder standarderne i forordning (EU) nr. 575/2013.

565. De kompetente myndigheder kan i henhold til artikel 104, stk. 1, litra f), i direktiv 2013/36/EU:

- a. stille krav om, at instituttet begrænser den iboende risiko (ved afdækning eller salg af aktiver), når der er fundet væsentlige mangler i instituttets målingssystemer, og/eller
- b. stille krav om, at instituttet øger mængden af derivater, der afvikles gennem centrale modparter (CCP'er).

Operationel risiko

566. De tilsynsforanstaltninger, der træffes for at afhjælpe mangler konstateret i forbindelse med vurdering af den operationelle risiko og de tilhørende ledelses- og kontrolordninger, vil sandsynligvis fokusere på krav om, at instituttet begrænser den iboende risiko eller styrker ledelses- og kontrolordningerne.

567. De kompetente myndigheder kan i henhold til artikel 104, stk. 1, litra b), i direktiv 2013/36/EU:

- a. stille krav om, at instituttet inddrager ledelsesorganet eller dets udvalg mere aktivt i beslutninger vedrørende styring af den operationelle risiko
- b. stille krav om, at instituttet tager hensyn til den iboende operationelle risiko, når det godkender nye produkter og systemer, og/eller
- c. stille krav om, at instituttet forbedrer sine systemer til identificering og måling af den operationelle risiko.

568. De kompetente myndigheder kan i henhold til artikel 104, stk. 1, litra e) og f), i direktiv 2013/36/EU:

- a. kræve, at instituttet reducerer omfanget og/eller omfanget af outsourcingaktiviteter, herunder omstrukturering eller udtræden af outsourcingordninger og skift til en anden tjenesteyder
- b. stille krav om, at instituttet reducerer eksponeringer for operationel risiko (ved hjælp af forsikringer, indførelse af flere kontrolpunkter osv.)
- c. kræve, at instituttet træffer specifikke korrigerende foranstaltninger for at forbedre sine overordnede interne ledelsesordninger, herunder risikostyringsrammer og interne kontroller
- d. kræve, at instituttet definerer og overvåger specifikke KRI'er og/eller KPI'er
- e. begrænse institutternes forretningsområde, transaktioner eller netværk eller stille krav om at opgive aktiviteter, der indebærer for stor risiko for et instituts soliditet, og/eller

- f. kræve en reduktion af den risiko, der er forbundet med institutternes aktiviteter, produkter og systemer, herunder ML/TF-risici med tilsynsmæssige konsekvenser.

Renterisiko uden for handelsbeholdningen

569. De kompetente myndigheder bør uafhængigt af kravet om yderligere kapitalgrundlag i medfør af artikel 104, stk. 1, litra a), i direktiv 2013/36/EU overveje at anvende tilsynsforanstaltninger i følgende tilfælde:

- a. Når et af de tilfælde, der er omhandlet i artikel 98, stk. 5, litra a) eller b), i direktiv 2013/36/EU, finder anvendelse.
- b. Når resultaterne af SREP-processen afslører mangler i instituttets vurdering af den iboende IRRBB og de tilhørende styrings- og kontrolordninger.

570. De kompetente myndigheder kan i henhold til artikel 104, stk. 1, litra b), i direktiv 2013/36/EU stille krav om, at instituttet tager initiativ til at afhjælpe mangler i forbindelse med dets evne til at identificere, måle, overvåge og kontrollere renterisiko uden for handelsbeholdningen, f.eks. ved at instituttet:

- a. forbedrer sin stresstestkapacitet og/eller
- b. forbedrer indberetningen af IRRBB-ledelsesoplysninger til instituttets ledelsesorgan og øverste ledelse.

571. De kompetente myndigheder kan i henhold til artikel 104, stk. 1, litra f), i direktiv 2013/36/EU stille krav om, at instituttet varierer sine interne grænser for at reducere risikoen i forbindelse med aktiviteter, produkter og systemer.

572. De kompetente myndigheder kan i henhold til artikel 104, stk. 1, litra j), i direktiv 2013/36/EU, og med forbehold af stk. 2 i nævnte artikel, stille krav om supplerende eller hyppigere indberetning om instituttets IRRBB-positioner.

573. Hvis det anses for nødvendigt, kan de kompetente myndigheder også anvende foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 84, stk. 3, i direktiv 2013/36/EU.

Likviditetsrisiko

574. I overensstemmelse med artikel 104, stk. 1, litra k), i direktiv 2013/36/EU og som fastsat i artikel 8, stk. 1 og 6, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61 og for at præcisere likviditetsdækningsgraden med hensyn til diversificering af likviditetsbufferen og valutakonsistens mellem likvide aktiver og udgående nettopengestrømme kan de kompetente myndigheder:

- a. fastsætte krav om koncentrationen af de likvide aktiver, der besiddes, herunder:

- krav om sammensætningen af instituttets profil for likvide aktiver med hensyn til modparter, valuta osv. og/eller
 - lofter, grænser eller restriktioner for finansieringskoncentrationer
- b. fastsætte restriktioner for kontrakt- og adfærdsmæssig løbetidsmismatch mellem aktiver og passiver, herunder:
- grænser for valutamismatch (inden for bestemte løbetidsintervaller) mellem aktiver og passiver
 - grænser for minimumsoverlevelsesperioder og/eller
 - grænser for afhængigheden af visse kortsigtede finansieringskilder som f.eks. pengemarkedsfinansiering.

575. De kompetente myndigheder kan i henhold til artikel 104, stk. 1, litra j), i direktiv 2013/36/EU, og med forbehold af stk. 2 i nævnte artikel, stille krav om, at instituttet foretager hyppigere indberetning om likviditetspositioner, hvilket omfatter:

- a. hyppigheden af lovpligtig indberetning om likviditetsdækningsgrad og/eller
- b. hyppigheden og detaljeringsgraden af andre likviditetsrapporter som f.eks. "yderligere overvågningsparametre".

576. De kompetente myndigheder kan i henhold til artikel 104, stk. 1, litra b), i direktiv 2013/36/EU stille krav om, at instituttet tager initiativ til at afhjælpe de mangler, der konstateres i forbindelse med dets evne til at identificere, måle, overvåge og kontrollere likviditetsrisikoen, bl.a. ved at:

- a. forbedre sin stresstestkapacitet for at blive bedre til at identificere og kvantificere væsentlige kilder til likviditetsrisiko for instituttet
- b. forbedre sin evne til at omsætte likvide aktiver til penge
- c. forbedre sin likviditetsberedskabsplan og sine rammer for tidlige advarselsindikatorer for likviditet og/eller
- d. forbedre indberetningen af oplysninger om likviditetsstyring til instituttets ledelsesorgan og øverste ledelse.

Fundingrisiko

577. I overensstemmelse med artikel 104, stk. 1, litra k), i direktiv 2013/36/EU og under hensyntagen til artikel 428b, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013, for så vidt angår valutaoverensstemmelse mellem tilgængelig og krævet stabil finansiering i NSFR, kan de kompetente myndigheder kræve, at der træffes foranstaltninger for at ændre instituttets finansieringsprofil, herunder:

- a. begrænser sin afhængighed af visse (potentielt volatile) finansieringsmarkeder såsom engrosfinansiering
- b. begrænser koncentrationen i sin fundingprofil med hensyn til modparter, toppunkter i den langsigtede løbetidsprofil, (mismatch i) valutaer osv. og/eller
- c. begrænser mængden af behæftede aktiver og eventuelt sonderer mellem den samlede behæftelse og overkollateralisering (bl.a. for sikrede obligationer og "margin calls").

578. De kompetente myndigheder kan i henhold til artikel 104, stk. 1, litra j), i direktiv 2013/36/EU, og med forbehold af stk. 2 i nævnte artikel, stille krav om supplerende eller hyppigere indberetning om instituttets finansieringspositioner, herunder:

- a. hyppigere lovpligtig indberetning i forbindelse med overvågning af fundingprofilen (f.eks. NSFR-rapporten og "yderligere overvågningsparametre") og/eller
- b. hyppigere indberetning om instituttets fundingplan til tilsynsmyndigheden.

579. De kompetente myndigheder kan i henhold til artikel 104, stk. 1, litra b), i direktiv 2013/36/EU:

- a. stille krav om, at der tages initiativ til at afhjælpe de mangler, der konstateres i forbindelse med instituttets kontrol af fundingrisikoen, herunder:
 - forbedring af indberetningen om fundingrisiko til instituttets ledelsesorgan og øverste ledelse
 - bekræftelse eller styrkelse af fundingplanen og/eller
 - fastsættelse af grænser for instituttets risikoappetit
- b. styrke instituttets stresstestkapacitet ved bl.a. at stille krav om, at instituttet dækker en længere kriseperiode.

10.6 Tilsynsmæssig reaktion på en situation, hvor TSCR eller OCR ikke er opfyldt

580. TSCR er et juridisk bindende krav, som institutterne skal opfylde til enhver tid, herunder i stresssituationer. Hvis TSCR, der er fastsat i overensstemmelse med disse retningslinjer, ikke længere er opfyldt, bør de kompetente myndigheder overveje yderligere foranstaltninger til indgriben i overensstemmelse med direktiv 2013/36/EU og 2014/59/EU, herunder inddragelse af tilladelse i overensstemmelse med artikel 18, litra d), i direktiv 2013/36/EU, anvendelse af foranstaltninger til tidlig intervention i overensstemmelse med artikel 27 i direktiv 2014/59/EU og beslutning om afviklingshandlinger i overensstemmelse med nævnte direktiv. Når de udøver disse beføjelser, bør de kompetente myndigheder overveje, om foranstaltningerne står i

rimeligt forhold til omstændighederne og deres vurdering af, hvordan situationen sandsynligvis vil udvikle sig.

581. En overtrædelse af TSCR bør også overvejes ved afgørelsen af, om et institut er nødlidende eller forventeligt nødlidende i overensstemmelse med artikel 32, stk. 4, litra a), i direktiv 2014/59/EU og *EBA's retningslinjer for fortolkning af de forskellige situationer, hvor et institut anses for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende*, eftersom det er en af betingelserne for, at de kompetente myndigheder kan inddrage tilladelsen i overensstemmelse med artikel 18, litra d), i direktiv 2013/36/EU.
582. De kompetente myndigheder bør også overvåge, om institutterne opfylder OCR. De kompetente myndigheder bør om nødvendigt træffe foranstaltninger til at sikre, at institutterne opfylder kravene i artikel 141-142 i direktiv 2013/36/EU.

10.7 Tilsynsmæssig reaktion på en situation, hvor P2G ikke er opfyldt

583. De kompetente myndigheder bør overvåge, om den forventede størrelse af kapitalgrundlaget i henhold til P2G er fastlagt og opretholdt af instituttet over tid.
584. Når instituttets kapitalgrundlag mindskes, eller der foreligger sandsynlighed for, at det vil falde til under det niveau, der er fastsat i P2G, bør den kompetente myndighed kunne forvente, at instituttet underretter den herom og udarbejder en revideret kapitalplan. I sin underretning bør instituttet som led i en udvidet tilsynsdialog redegøre for, hvilke negative konsekvenser, der sandsynligvis gør det uundgåeligt, og hvilke foranstaltninger der er planlagt med hensyn til igen at opfylde P2G.
585. Der er generelt tre situationer, hvor et institut ikke vil kunne opfylde P2G, som den kompetente myndighed skal tage hensyn til.
- a. Hvis størrelsen af kapitalgrundlaget bliver mindre end P2G (men fortsat er større end OCR) under institutspecifikke eller eksterne omstændigheder, hvor risici er opstået, som P2G havde til formål at dække, kan den kompetente myndighed tillade instituttet midlertidigt at operere under niveauet for P2G, forudsat at den reviderede kapitalplan anses for at være troværdig, jf. kriterierne i afsnit 7.7.2. Den kompetente myndighed kan også overveje at justere P2G, hvor det er relevant.
 - b. Hvis størrelsen af kapitalgrundlaget bliver mindre end P2G (men fortsat er større end OCR) under institutspecifikke eller eksterne omstændigheder, hvor risici er opstået, som P2G ikke havde til formål at dække, bør de kompetente myndigheder forvente, at instituttet øger kapitalgrundlaget til samme niveau som P2G inden for en passende tidsfrist.
 - c. Hvis instituttet tilsidesætter P2G, ikke indarbejder den i risikostyringsrammerne eller ikke etablerer kapitalgrundlag med henblik på at opfylde P2G inden for de

frister, der er fastsat i henhold til punkt 438, kan dette medføre, at de kompetente myndigheder anvender supplerende tilsynsforanstaltninger som beskrevet i punkt 10.3 og 10.5.

Hvis tilladelsen til at drive virksomhed under P2G-niveauet som omhandlet i litra a) ikke er givet, og instituttets kapitalgrundlag gentagne gange ligger under niveauet for P2G, bør den kompetente myndighed pålægge krav om yderligere kapitalgrundlag i henhold til afsnit 7.

586. Uafhængigt af særlige tilsynsmæssige tiltag i overensstemmelse med foregående punkt kan de kompetente myndigheder også overveje anvendelsen af kapitalen og yderligere tilsynsforanstaltninger, jf. punkt 10.3 og 10.5, hvis disse anses for på en mere passende måde at kunne afhjælpe årsagerne til, at kapitalgrundlaget falder under det niveau, der er et fastsat i P2G.

10.8 Samspillet mellem tilsynsforanstaltninger og foranstaltninger til tidlig indgriben

587. De kompetente myndigheder kan ud over de tilsynsforanstaltninger, der er beskrevet i dette afsnit, også anvende de foranstaltninger til tidlig indgriben, der er omhandlet i artikel 27 i direktiv 2014/59/EU, som et supplement til de tilsynsforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 104 og 105 i direktiv 2013/36/EU.

588. Når de kompetente myndigheder anvender foranstaltninger til tidlig indgriben, berører det ikke eventuelle andre tilsynsforanstaltninger, og de bør vælge de mest passende foranstaltninger til tidlig indgriben i forhold til at sikre en passende indsats under de givne omstændigheder.

10.9 Samspillet mellem tilsynsforanstaltninger og makroprudentielle foranstaltninger

589. Hvis et institut er omfattet af makroprudentielle foranstaltninger, og det i SREP-vurderingen fastslås, at disse makroprudentielle foranstaltninger ikke i tilstrækkeligt omfang tager højde for instituttets specifikke risikoprofil eller de mangler, der optræder hos instituttet (dvs. at instituttet er eksponeret for eller udgør en højere risiko end den, som den makroprudentielle foranstaltning er rettet mod, eller at de konstaterede mangler er mere væsentlige end dem, foranstaltningen er rettet mod), bør de kompetente myndigheder overveje at supplere de makroprudentielle foranstaltninger med yderligere institutspecifikke foranstaltninger.

10.10 Samspillet mellem tilsynsforanstaltninger og AML/CFT-foranstaltninger

590. Hvis de kompetente myndigheder i forbindelse med udøvelsen af deres tilsynsaktiviteter har rimelig grund til at antage, at der er mangler i instituttets systemer og kontrolrammer eller rammerne for intern ledelse, som vedrører AML/CFT, eller der er rimelig grund til at formode, at instituttet har øget eksponering for ML/TF-risici, bør de:

- a. underrette AML/CFT-tilsynsmyndigheden om disse mangler og risici, så snart de er identificeret, og samarbejde med dem i overensstemmelse med retningslinjerne for samarbejde om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme⁵⁰
- b. vurdere den indvirkning, som sådanne mangler og risici kan have på instituttets tilsynsmæssige situation
- c. samarbejde med AML/CFT-tilsynsmyndigheder og i overensstemmelse med de respektive myndigheders mandater og funktioner overveje de mest passende tilsynsmæssige foranstaltninger til at afhjælpe disse mangler og risici ud over de foranstaltninger, der træffes af AML/CFT-tilsynsmyndighederne.

591. Hvis de kompetente myndigheder underrettes om eller får kendskab til tilsynsforanstaltninger eller sanktioner, der er planlagt eller pålagt af AML/CFT-tilsynsmyndighederne, bør de overveje, om og hvordan de potentielle tilsynsmæssige konsekvenser af de svagheder og fejl, som AML/CFT-tilsynsmyndighederne har identificeret, skal afbødes.

⁵⁰ EBA's retningslinjer for samarbejde om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme (EBA/GL/2021/15).

Afsnit 11. Anvendelse af SREP-processen for grænseoverskridende koncerner

592. Dette afsnit vedrører anvendelsen af de fælles SREP-procedurer og -metoder, der er præciseret i disse retningslinjer, for grænseoverskridende koncerner og de enheder, som de består af. Det har også forbindelser til den fælles vurderings- og beslutningsproces, der skal iværksættes i medfør af artikel 113 i direktiv 2013/36/EU og Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 710/2014 for så vidt angår betingelser for anvendelsen af den fælles beslutningsproces for institutspecifikke tilsynskrav.

593. I SREP bør de kompetente myndigheder også overveje de potentielle ML/TF-risici under hensyntagen til input fra den kompetente AML/CFT-myndighed i den medlemsstat, hvor et moderselskab er etableret, samt AML/CFT-tilsynsmyndigheder, der er ansvarlige for AML/CFT-tilsynet med koncernens virksomheder i forskellige jurisdiktioner, navnlig vurderingerne af ML/TF-risici, væsentlige svagheder og overtrædelser af AML/CFT-lovgivningen, som er knyttet til den grænseoverskridende bankkoncernstruktur.

594. Ved vurderingen af de tilsynsmæssige konsekvenser af ML/TF-risici i SREP for en grænseoverskridende koncern bør de kompetente myndigheder udnytte de oplysninger, der er indhentet gennem bilaterale kontakter med relevante kompetente AML/CFT-myndigheder i overensstemmelse med retningslinjerne for samarbejde om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og gennem deres deltagelse i AML/CFT-kollegier⁵¹ og tilsynskollegier.

11.1 Anvendelse af SREP-processen for grænseoverskridende koncerner

595. Når de kompetente myndigheder anvender SREP-processen og disse retningslinjer for grænseoverskridende koncerner, bør de både vurdere levedygtigheden af koncernen som helhed og levedygtigheden af de enkelte enheder. Det kan gøres ved at opdele processen i to faser: 1) De kompetente myndigheder foretager en indledende vurdering af de enheder, som de fører direkte tilsyn med, og 2) de kompetente myndigheder drøfter og afslutter vurderingen i fællesskab inden for rammerne af tilsynskollegier i medfør af kravene i artikel 113 og 116 i direktiv 2013/36/EU.

596. I overensstemmelse med anvendelsesområdet for disse retningslinjer, der er beskrevet i afsnit 1:

⁵¹ Et AML/CFT-kollegium som defineret i de fælles retningslinjer vedrørende samarbejde og informationsudveksling med henvisning til direktiv (EU) 2015/849 mellem kompetente myndigheder, der fører tilsyn med kredit- og finansieringsinstitutter (retningslinjerne for AML/CFT-kollegier).

- a. bør de konsoliderende tilsynsmyndigheder foretage den indledende vurdering af moderselskabet og den pågældende koncern på konsolideret niveau
- b. bør de kompetente myndigheder foretage den indledende vurdering af de enheder, som de fører tilsyn med (på individuelt eller delkonsolideret niveau, hvor det er relevant).

597. Når disse retningslinjer anvendes for datterselskaber i en grænseoverskridende koncern som beskrevet i ovenstående punkt, bør de myndigheder, der er ansvarlige for datterselskaberne, i forbindelse med deres indledende vurdering primært behandle institutterne på individuelt niveau, dvs. vurdere forretningsmodellen, strategien, den interne ledelse og kontrollerne på institutniveau, kapital- og likviditetsrisiciene samt kapital- og likviditetsgrundlaget for den pågældende enhed, på samme måde som for et enkeltstående institut. Resultaterne af sådanne indledende vurderinger bør, hvor det er relevant, også omfatte identifikation af centrale sårbarheder i grænseoverskridende sammenhæng eller koncernsammenhæng, som kan være relateret til et instituts afhængighed af dets moderselskab/koncern med hensyn til finansiering, kapital, teknologisk støtte osv. I deres indledende vurderinger, der foretages på individuelt grundlag, bør de kompetente myndigheder også afspejle styrker og formildende faktorer i forbindelse med, at enheden er en del af koncernen, som kan være relateret til teknisk koncernstøtte, finansielle støtteordninger osv.

598. Resultaterne af den indledende vurdering af SREP-elementer – og eventuelt af den overordnede afhængighed af moderselskabet/koncernen – bør benyttes som input til den fælles vurderings- og beslutningsprocedure i overensstemmelse med kravene i artikel 113 i direktiv 2013/36/EU. De kompetente myndigheder bør derfor drøfte disse resultater inden for rammerne af de tilsynskollegier, der er etableret i medfør af artikel 116 i direktiv 2013/36/EU.

599. I forlængelse af drøftelserne inden for rammerne af tilsynskollegier og den fælles vurderingsprocedure bør de kompetente myndigheder afslutte deres respektive SREP-vurderinger og foretage de nødvendige justeringer baseret på resultaterne af disse drøftelser.

600. Hvis den kompetente myndigheds indledende vurdering har afdækket specifikke mangler i forbindelse med koncerninterne positioner (f.eks. høj koncentration af eksponeringer mod moderselskabet, afhængighed af koncernintern finansiering og usikkerhed om, hvorvidt en enheds strategi er bæredygtig), som indvirker negativt på den enkelte enheds overordnede levedygtighed, bør de kompetente myndigheder inden for rammerne af tilsynskollegier drøfte, om den endelige vurdering af enheden bør ændres i betragtning af størrelsen af den samlede koncern, herunder koncernens konsoliderede forretningsplan, strategi og eksistens og de særlige koncerninterne støtteordninger.

601. De kompetente myndigheder bør drøfte og koordinere følgende inden for rammerne af tilsynskollegier:

- a. planlægning, herunder hyppighed, og tidsrammer for gennemførelse af vurderingen af de forskellige SREP-elementer i relation til den konsoliderede koncern og dens enheder med henblik på udarbejdelse af de koncernrisiko- og likviditetsrisikoreporter, der kræves i forbindelse med fælles beslutninger, jf. artikel 113 i direktiv 2013/36/EU
- b. den præcise anvendelse af de benchmarks, der benyttes til vurdering af SREP-elementer
- c. metoder til individuel vurdering og scoring af risikounder kategorier, hvis disse underkategorier anses for væsentlige
- d. de input, som instituttet skal levere på konsolideret og individuelt niveau med henblik på gennemførelse af vurderingen af SREP-elementer, herunder input fra ICAAP og ILAAP
- e. vurderingsresultater, herunder de SREP-scoringer, der er fastsat for de forskellige elementer, og den overordnede SREP-score på konsolideret og individuelt niveau. De kompetente myndigheder bør, når de drøfter vurderingen af individuelle kapital- og likviditetsrisici, fokusere på de risici, der anses for væsentlige for de respektive enheder
- f. grænseoverskridende tilsynsmæssige konsekvenser af ML/TF-risici og -problemer
- g. planlagte tilsynsforanstaltninger og foranstaltninger til tidlig indgriben, hvor det er relevant.

602. Når de kompetente myndigheder udarbejder resuméet af den overordnede SREP-vurdering af den grænseoverskridende koncern og de enheder, som den består af, bør de strukturere det på en sådan måde, at det kan anvendes ved udfyldelse af modellerne for SREP-rapporten og koncernrisikoreporteringen og de modeller for likviditetsrisikovurderingen og vurderingen af koncernens likviditetsrisiko, der kræves i forbindelse med den fælles beslutning som fastsat i artikel 113 i direktiv 2013/36/EU og præciseret i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 710/2014 for så vidt angår betingelser for anvendelsen af den fælles beslutningsproces for institutspecifikke tilsynskrav.

11.2 SREP-kapitalkrav og institutspecifikke tilsynskrav

603. Kapitalgrundlag og relaterede krav og vejledning for grænseoverskridende koncerner fastsættes ifølge den procedure, der er beskrevet i afsnit 7, som led i de kompetente myndigheders fælles beslutningsproces i medfør af artikel 113 i direktiv 2013/36/EU.

604. De kompetente myndigheder bør udøve deres tilsynsbeføjelser og iværksætte tilsynsforanstaltninger, bl.a. vedrørende krav om yderligere kapitalgrundlag i medfør af

artikel 104, stk. 1, litra a), på konsolideret niveau og for de enkelte enheder, jf. afsnit 7, ved fælles beslutning i medfør af artikel 113 i direktiv 2013/36/EU.

605. For moder- og datterinstitutter i en grænseoverskridende koncern bør anvendelsen af krav om yderligere kapitalgrundlag som omhandlet i artikel 104, stk. 1, litra a), i direktiv 2013/36/EU foregå efter den fælles beslutningsproces, der er fastsat i artikel 113, stk. 1, litra a), i dette direktiv.

606. De kompetente myndigheder bør, når de drøfter, om kapitalgrundlaget er tilstrækkeligt, og fastsætter krav om yderligere kapitalgrundlag, tage hensyn til:

- a. vurderingen af omfanget af de risici og mangler, der konstateres både på konsolideret niveau og for de enkelte enheder (dvs. hvilke risici, der er væsentlige for koncernen som helhed, og hvilke der kun er væsentlige for én enhed), og størrelsen af det kapitalgrundlag, der kræves for at dække disse risici
- b. i tilfælde, hvor der konstateres de samme mangler for alle enheder (f.eks. hvor de samme ledelsesmæssige mangler ses i alle enheder, eller der er mangler i de modeller, som anvendes i flere enheder), koordinering af den vurderings- og tilsynsmæssige reaktion og afgørelse om, hvorvidt der bør træffes foranstaltninger på konsolideret niveau eller enhedsniveau for de enheder, hvor de samme mangler gør sig gældende
- c. resultater af ICAAP-vurderinger og vurderinger af pålideligheden af interne kapitalberegninger og deres anvendelse som input til fastsættelse af krav om yderligere kapitalgrundlag
- d. resultater af de tilsynsmæssige benchmarkberegninger, der anvendes til fastsættelse af krav om yderligere kapitalgrundlag for alle enheder i koncernen og på konsolideret niveau
- e. krav om yderligere kapitalgrundlag, der skal pålægges enhederne og på konsolideret niveau for at sikre, at der er sammenhæng i de endelige kapitalgrundlagskrav, og et eventuelt behov for overførsel af kapital fra konsolideret niveau til enhedsniveau.

607. De kompetente myndigheder bør fastlægge det samme anvendelsesomfang for TSCR, jf. afsnit 7, som for kravene om fælles beslutning i artikel 113, stk. 1, litra a), i direktiv 2013/36/EU. TSCR og de øvrige kapitalforanstaltninger bør nærmere bestemte, hvor det er relevant, fastsættes på konsolideret og individuelt niveau for enheder, der opererer i andre medlemsstater. På delkonsolideret niveau bør TSCR og de øvrige kapitalforanstaltninger kun omfatte den konsoliderede undergruppes moderselskab for at undgå dobbelttælling af de krav om yderligere kapitalgrundlag, som de kompetente myndigheder behandler for datterselskaber i andre medlemsstater.

608. Hvis resultatet af tilsynsvurderingen af risikoen for overdreven gearing for moder- eller datterinstitutterne i en grænseoverskridende koncern er, at der bør fastsættes krav om yderligere kapitalgrundlag for at imødegå risikoen for overdreven gearing, bør dette foretages i overensstemmelse med den fælles beslutningsproces, der er omhandlet i artikel 113, stk. 1, litra a), i CRD, og afspejle den særskilte gruppe af kapitalgrundlagskrav baseret på gearingsgraden.
609. De kompetente myndigheder bør, når de drøfter, om kapitalgrundlaget er tilstrækkeligt til at dække risikoen for overdreven gearing, og fastsætter krav om yderligere kapitalgrundlag, tage hensyn til:
- a. aspekter, der er omfattet af punkt 394
 - b. krav om yderligere kapitalgrundlag til dækning af risikoen for overdreven gearing, der skal pålægges enhederne og på konsolideret niveau for at sikre, at der er sammenhæng i de endelige kapitalgrundlagskrav, og et eventuelt behov for overførsel af kapital fra konsolideret niveau til enhedsniveau.
610. Alle relevante oplysninger vedrørende fastlæggelsen af P2G (herunder dens størrelse, sammensætning af kapitalgrundlag med henblik på overholdelse heraf og tilsynsmæssig reaktion) for moder- eller datterinstitutter i en grænseoverskridende koncern bør deles mellem de kompetente myndigheder, og fastsættelsen af P2G og P2G-LR bør foretages i overensstemmelse med den fælles beslutningsproces i medfør af artikel 113, stk. 1, litra c), i direktiv 2013/36/EU. De kompetente myndigheder bør nærmere bestemt diskutere tilgangen til fastsættelse af P2G på solo-niveau, hvor der ikke foreligger data fra tilsynsstresstest på solo-niveau, eller, hvis det er relevant, blive enige om kun at anvende P2G på konsolideret niveau.
611. P2G og P2G-LR bør være genstand for en fælles afgørelse fra de kompetente myndigheder i medfør af artikel 113, stk. 1, litra c), i direktiv 2013/36/EU og bør afspejles behørigt i det fælles beslutningsdokument, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 113 i direktiv 2013/36/EU.

11.3 SREP-likviditetsvurdering og institutspecifikke tilsynskrav

612. Hvad angår artikel 113, stk. 1, litra b), i direktiv 2013/36/EU bør de kompetente myndigheder som minimum anse "spørgsmål" og/eller "resultater" for væsentlige, når:
- a. de kompetente myndigheder foreslår specifikke kvantitative likviditetskrav, og/eller når
 - b. de kompetente myndigheder foreslår andre foranstaltninger end specifikke kvantitative likviditetskrav, og der fastsættes en score på "3" eller "4" for likviditets- og/eller fundingrisikoen.

11.4 Anvendelse af andre tilsynsforanstaltninger

613. De kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med grænseoverskridende koncerner og de enheder, som de består af, bør drøfte og om muligt koordinere anvendelsen af alle tilsynsforanstaltninger og foranstaltninger til tidlig indgriben vedrørende koncernen og/eller dets væsentlige enheder for at sikre, at der konsekvent træffes de foranstaltninger, som er mest passende i forhold til de konstaterede svagheder, under hensyntagen til koncernens størrelse, herunder den indbyrdes afhængighed og de koncerninterne ordninger, der er nævnt ovenfor.
614. De kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med enheder i en grænseoverskridende koncern, bør, når de pålægger tilsynsforanstaltninger eller administrative foranstaltninger, herunder sanktioner over for institutter for ikke at afhjælpe mangler i forbindelse med ML/TF-risici i tilstrækkelig grad, samarbejde med de relevante AML/CFT-tilsynsmyndigheder i overensstemmelse med afsnit 8 i retningslinjerne for samarbejde om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme⁵² og i overensstemmelse med de respektive myndigheders mandater og funktioner, overveje de mest passende tilsynsmæssige foranstaltninger til at afhjælpe disse mangler og risici ud over de foranstaltninger, der træffes af AML/CFT-tilsynsmyndighederne.

⁵² EBA's retningslinjer for samarbejde om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme (EBA/GL/2021/15).

Afsnit 12. Tilsynsmæssig stresstest

12.1 Kompetente myndigheders anvendelse af tilsynsmæssige stresstest

615. De kompetente myndigheder bør også på grundlag af artikel 100 i direktiv 2013/36/EU anvende tilsynsmæssige stresstest for at lette SREP'en og navnlig tilsynsmæssig vurdering af dens vigtigste elementer som beskrevet i afsnit 4 til 9. Især bør tilsynsmæssige stresstest hjælpe kompetente myndigheder, hvor det er relevant, med følgende:

- a. Vurderingen af institutternes individuelle kapitalrisici som omhandlet i afsnit 6 eller likviditets- eller fundingrisici som omhandlet i afsnit 8.
- b. Vurderingen af pålideligheden af institutternes stresstestprogrammer og scenariernes relevans, omfang og sandsynlighed med hensyn til institutternes egne stresstest, som anvendes til ICAAP- og ILAAP-formål. Dette kan indebære at efterprøve institutternes vigtigste antagelser og risikofaktorer.
- c. Vurderingen af institutternes evne til at overholde TSCR og OCR i forbindelse med vurderingen af kapitalgrundlaget som angivet i afsnit 7.7. Alt afhængigt af dækningen og typen af tilsynsmæssige stresstest kan denne vurdering være begrænset til kun nogle få TSCR-elementer, der vedrører de tilsynsmæssige stresstests udformning, (f.eks. krav om yderligere kapitalgrundlag for individuelle risikokategorier, hvis stresstesten kun dækker sådanne risikokategorier).
- d. Fastlæggelsen af P2G for institutter.
- e. Identifikation af mulige sårbarheder eller svagheder i institutternes risikostyring og -kontrol på individuelle risikoområder.
- f. Identifikation af mulige svagheder i overordnede ledelsesordninger eller kontroller på institutniveau: De kompetente myndigheder bør betragte tilsynsmæssige stresstest som en yderligere informationskilde med henblik på SREP-vurdering af intern ledelse og kontrol på institutniveau som omhandlet i afsnit 5. De kompetente myndigheder bør navnlig i de tilfælde, hvor de ved hjælp af tilsynsmæssige stresstest identificerer mangler i institutternes egne stresstestprogrammer eller understøttende risikodatainfrastruktur, tage hensyn til disse, når de vurderer instituttets overordnede ledelses- og risikostyringsrammer.
- g. Fastlæggelsen af specifikke kvantitative likviditetskrav i forbindelse med vurderingen af likviditetsgrundlaget, navnlig når en kompetent myndighed ikke har udarbejdet specifikke tilsynsmæssige benchmarks for likviditetskrav. Visse elementer i de tilsynsmæssige likviditetsstresstest bør i givet fald anvendes som

input ved fastsættelse af specifikke likviditetskrav for institutterne, (f.eks. en sammenlignende analyse i tilfælde af negative scenarier af udgående nettobetalingstrømme og anerkendte likvide aktiver over forskellige tidshorisonter, vurderingen af løbetidsmetoden i stresssituationer), jf. afsnit 9.4.

616. Endvidere bør tilsynsmæssige stresstest hjælpe de kompetente myndigheder med at vurdere tilsynsprocedurene og planlægge tilsynsressourcer under hensyntagen til anden relevant information, især for at få en hyppigere og dybdegående vurdering af visse SREP-elementer, når det gælder institutter, der ikke er omfattet af kategori 1, og med henblik på fastsættelse af anvendelsesområdet for det tilsynsprogram, der kræves i henhold til artikel 99 i direktiv 2013/36/EU.
617. De kompetente myndigheder bør i givet fald også anvende scenarierne og resultaterne af de tilsynsmæssige stresstest som yderligere informationskilder, når de vurderer institutternes genoprettelsesplaner, navnlig med hensyn til valget og omfanget af de scenarier og antagelser, som instituttet anvender.
618. De kompetente myndigheder bør også i givet fald anvende resultaterne fra tilsynsmæssige stresstest til at understøtte den analyse, der er nødvendig for at tildele forskellige tilladelser og bemyndigelser i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013 eller direktiv 2013/36/EU, f.eks. i relation til kvalificerede kapitalandele, fusioner og overtagelser og tilbagekøb af aktier.
619. De kompetente myndigheder bør også anvende resultaterne af tilsynsmæssige stresstest, hvor det er relevant, til støtte for en tematisk analyse af de potentielle sårbarheder hos en gruppe af institutter med lignende risikoprofiler.
620. De kompetente myndigheder bør også i givet fald anvende de tilsynsmæssige stresstest til at motivere institutterne til at forbedre deres interne stresstest og risikostyringskapacitet: En stresstest med en bottom-up-komponent vil navnlig kunne motivere institutterne til yderligere at udvikle og forbedre deres aggregering af data, risikomodellering og IT-værktøjer til stresstestning og risikostyring.

12.2 De vigtigste elementer i tilsynsmæssige stresstest

621. Når de kompetente myndigheder fastsætter de vigtigste elementer i tilsynsmæssige stresstest bør de bl.a. tage hensyn til følgende:
- a. *Dækning* af visse risikofaktorer eller flere risikofaktorer, visse individuelle porteføljer eller aktiviteter eller sektorer/geografiske områder, alle eller flere porteføljer.
 - b. *Testudformning* med hensyn til: 1) følsomhedsanalyse (enkeltfaktor eller simpel multifaktor), 2) scenarieanalyse eller 3) omvendt stresstest. De kompetente myndigheder bør vælge den udformning, der er mest passende for stresstestens formål: Følsomhedsanalyse af en enkelt risikofaktor eller flere risikofaktorer bør

normalt foretrækkes ved vurdering af individuel kapitalrisiko eller likviditets- og fundingrisici; scenarioanalysemetoden bør normalt foretrækkes, når der ønskes en vurdering af det overordnede kapitalgrundlag, mens omvendt stresstest blandt andet er passende til vurdering af omfanget af de scenarier, der anvendes af instituttet.

- c. *Omfang* med hensyn til inkludering af grænseoverskridende koncerner: Med henblik på vurderingen af koncernens overordnede kapitaldækning bør de kompetente myndigheder sikre, at alle relevante koncernenheder tages i betragtning ved stresstest.
- d. *Udvalg* af institutter, der er omfattet af stresstestene: Ved planlægning af tilsynsmæssige stresstest for flere institutter bør de kompetente myndigheder overveje en relevant stikprøve i forbindelse med øvelsen, især når der anvendes tilsynsmæssige stresstest til tematisk vurdering af visse forretningsområder/modeller eller konsekvensundersøgelser/vurderinger.
- e. *Tilgang* (top-down-stresstest, bottom-up-stresstest, en kombination af begge, med specifikke ankerscenarier for institutter).

622. Ved udformning og gennemførelse af tilsynsmæssige stresstest i forbindelse med SREP bør de kompetente myndigheder tage hensyn til resultaterne af undersøgelsen af aktivernes kvalitet (AQR), hvis det er tilgængeligt, passende og ikke allerede indarbejdet i institutternes årsregnskaber. En kombination af tilsynsmæssige stresstest med AQR kan betragtes som nyttig for at sikre, at balanceførte positioner for de institutter, der er omfattet af tilsynsstresstestene, indberettes nøjagtigt med forbedrede og sammenlignelige startpunkter for de deltagende institutter.

623. De kompetente myndigheder kan også overveje at fastsætte foruddefineret målkapital, især i forbindelse med systembaserede stresstest (herunder stresstest på landeniveau) eller fastsætte generelle eller idiosynkratiske tærskler. I sådanne tilfælde skal disse være egnede og tage hensyn til tilsynsmæssige målsætninger. Sådanne målsætninger eller tærskler bør anvendes konsekvent på institutterne inden for rammerne af tilsynsmæssige stresstest.

12.3 Organisatoriske og ledelsesmæssige ordninger hos de kompetente myndigheder

624. De kompetente myndigheder bør etablere et effektivt program for tilsynsmæssige stresstest. Dette program skal understøttes af passende organisatoriske og ledelsesmæssige ordninger samt IT-ordninger, som sikrer, at de tilsynsmæssige stresstest kan udføres tilstrækkeligt hyppigt. Stresstestprogrammet skal understøtte den effektive gennemførelse af tilsynsprogrammet for de enkelte institutter. Programmet skal også afspejle, hvordan den kompetente myndighed træffer beslutninger om valg af type af tilsynsmæssig stresstest i tæt sammenhæng med målene for hver enkelt øvelse.

625. De organisatoriske og ledelsesmæssige ordninger samt IT-ordninger, som understøtter tilsynsstresstestprogrammet, bør mindst omfatte følgende:

- a. Tilstrækkelige menneskelige og materielle ressourcer, data og IT-infrastruktur til at udforme og udføre tilsynsmæssige stresstest. Det tilsynsmæssige stresstestprogram bør navnlig understøttes af tilstrækkelige data og en passende metode, der dækker alle aspekter, herunder scenarier og antagelser (f.eks. skabeloner, vejledning, dokumentation), og sikrer både fleksibilitet og passende niveauer af kvalitet og kontroller.
- b. En kvalitetssikringsproces, der omfatter udformning af stresstest, udarbejdelse og gennemførelse, og sammenligneligheden af resultater på tværs af institutter.
- c. Integreringen af tilsynsmæssige stresstest i andre relevante tilsynsprocesser. Derfor bør organisationen ved behov og med forbehold for juridiske begrænsninger støtte den interne deling af information og udnyttelse af alle aspekter af stresstestprogrammet (f.eks. både kvantitative og kvalitative resultater).

626. Som led i de ledelsesmæssige ordninger bør de kompetente myndigheder sikre, at det tilsynsmæssige stresstestprogram evalueres regelmæssigt, både kvalitativt og kvantitativt, for at sikre, at det er hensigtsmæssigt.

627. De kompetente myndigheder bør sikre, at de har processer og ordninger, der muliggør en effektiv dialog med institutterne vedrørende de tilsynsmæssige stresstest og resultaterne heraf. Denne dialog bør afspejle de efterstræbte målsætninger, og navnlig, men ikke udelukkende, etableres, når tilsynsstresstest gennemføres med henblik på at vurdere institutternes overordnede kapitalgrundlag, og organiseres inden for mere generelle rammer i forbindelse med SREP-vurderingerne, jf. disse retningslinjer. De kompetente myndigheder bør med henblik på en sådan dialog, både på det tekniske og ledelsesmæssige plan, hvor det er relevant, sikre:

- a. en passende, tilstrækkelig detaljeret og præcis forklaring og vejledning til institutterne om anvendelsen af de metoder og antagelser, der anvendes i en bottom-up-stresstest
- b. passende, tilstrækkeligt detaljerede og nøjagtige instruktioner til de kompetente institutter med hensyn til de supplerende oplysninger, som de anmoder de kompetente myndigheder om at indsende sammen med resultaterne af stresstestene
- c. en redegørelse til institutterne efter drøftelser, hvor det er relevant, for resultaterne af de tilsynsmæssige stresstest, der fører til anvendelse af tilsynsforanstaltninger. De kompetente myndigheder bør tage højde herfor,

navnlig i forbindelse med systembaserede stresstest, der medfører tilsynsforanstaltninger.

628. Ved anvendelse af tilsynsmæssige stresstest på grænseoverskridende koncerner og deres enheder bør de kompetente myndigheder udveksle oplysninger, og hvor det er praktisk muligt, drøfte processen på passende vis inden for rammerne af tilsynskollegier. De kompetente myndigheder bør navnlig sikre, at de relevante oplysninger om metoder, scenarier og væsentlige antagelser samt resultaterne af de tilsynsmæssige stresstest, især dem, der tager sigte på at vurdere kapital- eller likviditetsgrundlaget, stilles til rådighed og drøftes.
629. De kompetente myndigheder bør også identificere, hvilke oplysninger om de tilsynsmæssige stresstest og resultaterne heraf, der kan offentliggøres, under hensyntagen til de efterstræbte mål med de tilsynsmæssige stresstest. Når de kompetente myndigheder beslutter at offentliggøre resultaterne eller metoderne i forbindelse med de tilsynsmæssige stresstest, bør de overveje deres egen rolle i øvelsen og den valgte tilgang, (top-down-stresstest, bottom-up-stresstest) og også overveje omfanget af deres egen analyse, som skal ledsage de offentliggjorte resultater.

12.4 Proces- og metodemæssige overvejelser

630. Det tilsynsmæssige stresstestprogram, der udarbejdes af de kompetente myndigheder, bør som minimum sikre følgende:
- a. Ved udformning af metoder og antagelser til brug i tilsynsmæssige stresstest bør de kompetente myndigheder træffe beslutning om den udformning og de elementer, der er mest egnede til formålet, dvs. som tjener de tilsynsmæssige (eller andre) mål, der er fastsat af den kompetente myndighed.
 - b. Når de kompetente myndigheder gennemfører de tilsynsmæssige stresstest på et bredere udvalg af institutter, kan de overveje at vedtage udformningen af tilsynsmæssige stresstest for forskellige kategorier af institutter, jf. afsnit 2.4, især hvis der er tale om en top-down-øvelse.
 - c. De kompetente myndigheder bør fastsætte passende tidsfrister for gennemførelsen af de tilsynsmæssige stresstest, herunder scenariernes tidshorisont og den periode, hvor de styringstiltag, som institutterne foreslår i stresstesten, analyseres. Tidspunkterne for øvelsen bør også tage hensyn til dialogen med instituttet, hvor det er relevant for det tilsigtede formål med øvelsen, og i hvilket omfang dataene fra det deltagende institut fortsat er relevante.
 - d. De kompetente myndigheder bør, hvor det er relevant for øvelsens formål, tage hensyn til alle kendte fremtidige reguleringsmæssige ændringer, som påvirker institutterne inden for øvelsens rammer og tidshorisont.

631. I tilfælde af en scenarioanalysestresstest skal de kompetente myndigheder beslutte, om der skal udføres et enkelt scenarie, der skal anvendes på alle institutter, der er omfattet af øvelsen, eller udvikles institutspecifikke scenarier for de enkelte institutter, (sidstnævnte bør ikke ses som at fritage institutterne for ansvaret for at udforme egne scenarier med henblik på ICAAP- og ILAAP-stresstestning), eller en kombination af begge. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til overførslen af kapital- og likviditetsressourcer i stressituationer og eventuelle hindringer, herunder eventuelle lovgivnings- og driftsmæssige hindringer.
632. Desuden bør de tage hensyn til følgende aspekter, når de udvikler metoderne til de tilsynsmæssige stresstest:
- a. De kompetente myndigheder bør med henblik på vurderingen af kapitalgrundlaget tage hensyn til stresstestens påvirkning af instituttets resultatopgørelse, balance, risikoeksponeringsbeløb og gearingsgrad og analysere stresstestens indvirkning på kapitalandele for de institutter, der er omfattet af øvelsen.
 - b. De kompetente myndigheder bør med henblik på bottom-up-stresstest overveje, i hvilket omfang de beskriver metoderne til modellering af institutternes balancer og resultatopgørelse. Institutternes balancer kan præliminært antages at være statiske, så de kompetente myndigheder kan vurdere de nuværende risici over tid. Alternativt kan de antages at være dynamiske, hvilket for eksempel muliggør en mere fremadrettet undersøgelse af, hvordan institutternes forretningsplaner kan udvikle sig i stressscenariet, eller hvordan kreditvolumener kan udvikle sig over tid. De kompetente myndigheder kan for bedre at kunne sammenligne overveje at vælge den statiske balance-tilgang. Omvendt kan metoden baseret på en dynamisk balance anvendes for at få en bedre tilbagemelding om institutternes påtænkte eller planlagte reaktioner over for stress og chok.
 - c. De kompetente myndigheder bør overveje, hvordan de, når det er relevant, kan tage højde for systemiske tilbagemeldinger eller efterfølgende virkninger af stresstest, under hensyntagen til de begrænsninger, der gælder for ex ante-antagelser i forbindelse med bottom-up-stresstest.
 - d. Med henblik på bottom-up-tilsynsstresstest bør de kompetente myndigheder bestræbe sig på at vurdere konsekvenserne af sådanne øvelser på en konsekvent og forsvarlig måde på tværs af de institutter, der er omfattet af de tilsynsmæssige stresstest, samtidig med at der sikres lige vilkår. De kompetente myndigheder bør også undersøge, i hvilket omfang stresstestresultater afspejler forskelle i modelleringsvalg og vurderinger mellem institutterne, snarere end virkelige forskelle i de risici, de udsættes for.
633. De kompetente myndigheder bør bestræbe sig på at vurdere modelrisiko på tværs af stresstestøvelser og få adgang til forskellige typer af sammenlignende oplysninger. Det anbefales at have, hvor det er relevant, flere perspektiver/benchmarks. Det er vigtigt at

erkende, at ingen modeller er perfekte og tydeligt at identificere konstaterede og potentielle svagheder. Forståelse af disse begrænsninger og svagheder ved de enkelte institutters stresstestmodeller kan danne grundlag for den tilsynsmæssige stresstestproces og afhjælpe potentielle problemer som følge af modelrisici.

Bilag

Bilag 1. Operationel risiko, eksempler på sammenhængen mellem tab og risikoparametre

For at illustrere, hvordan den operationelle risiko kommer til udtryk, er det nødvendigt at forstå sammenhængen mellem de parametre, der udløser en specifik risikohændelse, og denne hændelses virkninger (dvs. resultatet). Der er angivet en række eksempler i følgende tabel⁵³.

	Oprindelse	Risikohændelse	Virkninger (resultater)
Mennesker	Brandstiftelse – en forsætlig handling begået af en person	Brand – hændelsen	<ul style="list-style-type: none"> • Død/lemlæstelse • Økonomisk tab/omkostning • Tingsskade • Driftsforstyrrelse
Proces	Manuel fejl	Ukorrekte regnskaber	<ul style="list-style-type: none"> • Økonomisk tab • Justering af regnskaberne
Systemer	Fejl i IT-software	Lukkede/utilgængelige pengeautomater	<ul style="list-style-type: none"> • Kundeklager • Kompensation • Skade på omdømme • Disciplinære tiltag
Eksternt	Massivt isslag	Utilgængelige bygninger/aktivering af beredskabet	<ul style="list-style-type: none"> • Driftsforstyrrelse • Økonomisk tab • Reparationsomkostninger

⁵³ Den underliggende årsag udløser en risikohændelse, som har en virkning eller en række resultater, der i visse tilfælde kan kvantificeres.

Bilag 2. Vigtige karakteristika og forskelle mellem P2R og P2G

	<u>P2R</u>	<u>P2G</u>
Art	Krav ud over det kombinerede bufferkrav under søjle 1 og under det kombinerede bufferkrav, som fastsættes i overensstemmelse med artikel 104 i CRD	Forventning ud over det samlede bufferkrav
Anvendelsesområde	1) Risiko for uventede tab i løbet af 12-måneders periode, der ikke er omfattet af minimumskrav, 2) risiko for forventede tab i løbet af 12 måneder, der ikke er tilstrækkeligt dækket af bestemmelserne, 3) risiko for undervurdering af risiko som følge af svagheder ved modellen, 4) risici forbundet med mangler i ledelsen	Kvantitative resultater af relevante stresstests (andre potentielle områder, der skal undersøges nærmere)
Fastsættelse	Beregningen tager hensyn til ICAAP-tal, hvor de vurderes som pålidelige, understøttet af f.eks. tilsynsmæssige benchmarks anvendt i forbindelse med ICAAP-beregninger, tilsynsmæssig vurdering osv.	Beregning baseret på den maksimale effekt af det negative scenario for CET1-forholdet, justeret, for eksempel for troværdige afhjælpende tiltag og andre faktorer, og modregnet i kapitalgrundlag til dækning af CCB, og i undtagelsestilfælde CCYB, hvis den dækker de samme risici, som indgår i stresstesten
Kvaliteten af kapitalen	Reguleringsmæssigt anerkendt kapitalgrundlag, mindst i samme sammensætning som søjle 1	[Kun CET1]
Relevans for restriktioner på udlodninger i henhold til artikel 141 i direktiv 2013/36/ EU	Ja	Nej

Underretning af institut	En del af TSCR-forholdet i forbindelse med alle søjle 1-forhold (det samlede kapitalgrundlag, T1, CET1)	Som et særskilt forhold, der ikke er en del af TSCR eller OCR, forklares det, hvordan det påvirker alle kapitalforhold (T1 og det samlede kapitalgrundlag)
Compliance	Krav, der skal opfyldes til enhver tid, herunder i stresssituationer	Institutterne forventes at indarbejde P2G i deres kapitalplanlægning, risikostyring og genopretningsplanlægning og fungere over P2G
Tilsynsmæssige svar på overtrædelser	Alle tilsynsforanstaltninger kan anvendes. En overtrædelse er en potentiel betingelse for tilbagekaldelse af tilladelse; et institut, der overtræder reglerne, anses med henblik på beslutningstagning for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende	Ingen automatisk sammenhæng mellem det forhold, at kapitalgrundlagniveauet falder under P2G og specifikke tilsynsforanstaltninger, men det vil indebære øget tilsynsdialog og engagement med et institut, da der er behov for at fremlægge en troværdig kapitalplan